XII ICCE

REVITALIZING THE WORK OF CRITICAL EDUCATION IN AN AGE OF MULTIDIMENSIONAL CRISIS: COMMUNITY! STRUGGLE! RESISTANCE!

ABSTRACT BOOK

XII INTERNATIONAL CONFERENCE ON CRITICAL EDUCATION
3-6 JULY 2024
ANKARA UNIVERSITY
ANKARA

http://egitim.ankara.edu.tr
https://icce2024ankara.wordpress.com

REVITALIZING THE WORK OF CRITICAL EDUCATION IN AN AGE OF MULTIDIMENSIONAL CRISIS: COMMUNITY, STRUGGLE AND RESISTANCE

XII International Conference on Critical Education,
3-6 July 2024, Ankara University

ABSTRACT BOOK

ANKARA

3-6 July 2024

Photograph. A collage of selection from the different years of the ICCE posters and books.

TABLE OF CONTENTS

REVITALIZING THE WORK OF CRITICAL EDUCATION IN AN AGE OF MULTIDIMENSIONAL CRISIS: COMMUNITY, STRUGGLE AND RESISTANCE 14

ORGANISING COMMITTEE OF THE XII INTERNATIONAL CONFERENCE ON CRITICAL EDUCATION 16

INVITED SPEAKERS 23

The Necessity for Critical Education in Neoliberal Education Systems: The Possibility of Flourishing 25

The Politics of Revolutionary Hope in a World of Geopolitical Chaos and Ecological Disaster 27

The Movement against Privatization of Higher Education in Greece: Lessons to be Learned 29

Living Hope: Is There Reform, or Also Revolution, in the Justice Work of Teachers? 32

Praxis for Children's Rights at Schools 33

Religious Education in Schools (Okullarda Din Eğitimi) 35

Critical Ontology of a Critical Educator 37

Digging Public Citizenship Up: Feminist Insistence in the Age of Necropolitics in Turkiye 38

ABSTRACTS 40

The Inside Film Project, Radical Pedagogy and Class 41

Ruptures of Resistance and the Pedagogy of Fear: Ethnic Studies Programs, Book Bans, and Civility in Educational Spaces 42

"Panel Overview and Theoretical Framework" 42

Rethinking Civility and “Niceness” in Higher Education Classrooms 44

Transversing the Muddled Pathways of Political Censorship and the Practice of Critical Inquiry in a K-12 Public School Classroom 46

Chicano/a/x, Latina/o/x and Mexican American Studies 2011-2023: Staying Power or Perennial Wallflower 47

Cultivating Critical Language Educators: The Role of Critical Pedagogy in EFL Teacher Education 48

The Pedagogical Legacy of Bertolt Brecht's Learning Plays and What They Express in Terms of Critical Pedagogy 50

Embracing Empowerment and Equity by Design 52

Cultivating Coexistence: Culturally Responsive Peace Education in Refugee-Receiving Schools 54

Rethinking Economics Education in Portugal: A Pluralistic Approach in Response to Contemporary Challenges 56

Navigating Challenges in Immigrant Education: Syrian Refugee Students' Classroom Dynamics, Teacher and Parent Perspectives, and Coping Strategies 58

Counter-Learning under Dual Power: Exodus as Emancipation in Fatsa 59

Contemporary Forms of the Critical Educational Systems: An Indian Perspective 61

From Critical Pedagogy to Eco-Critical Pedagogy: The Effects of Eco-Critical Pedagogy Centred Studies in Schools on Students' Ecological Awareness. 62

Is ChatGPT Actually Critical? The Use of Chatbots in ELT Material Development 64

Indian Crossings: Feminist Pedagogy of Global South to North Migration. 65

Assessment as an Act of Subversion 66

"He was born, he thought, he died" Inside Academia: A Critical-Autobiographical Approach 68

Adult Education in Conflict and Emergencies: Strategies for Resilience and Social Justice 69

A Humanistic Approach to Global Citizenship Education Within EFL Curriculum – A Case from Hong Kong 70

"A People's University": Communist Workers' Schools in America, 1923-1954 72

Cultivating Food, Knowledge, Solidarity -Towards a School Garden in the Era of Climate Crisis 73

Gendered Dimensions of Trade Unionism in Lesvos: The Case of Kindergarten Teachers 75

The Political Roles and Critical Pedagogical Practices of English Language Teacher Educators: The Case of Türkiye 77

Exploring the Historical Roots of Ideological Persuasion in U.S. Education 79

Unraveling the Experiences of Middle School Students Balancing Work and Education: A Critical Ethnographic Study 81

Out of School Children: What About Lifelong Learning for Everyone 82

Voices of Unrest: Neoliberal Governance and The Alienation of Teachers in Moroccan Public Schools 84

Interethnic Encounters of Immigrant Youth in Schools 85

Beyond Conformity: The Perceptions and Experiences of Parents at a Parent-Established Cooperative School in Turkey 87

'Social Mobility' Thinking in Neoliberal Times: Efficacious for Capitalist Reproduction, Insidious in 'Left' Education Criticism 89

Standpoints and Problem of Exploitation: Cultivating Liberatory Virtues .. 91

Looking Sustainable Consumption Through Praxis: A Snapshot of Pre-Service ECE Teachers' Understandings and Practices 93

A Dialectical Approach to Social Justice Education in a Time of Crisis 95

Equity and Social Justice Through Critical Thinking and Diverse Children's Literature in Pre-Service Teacher Education 97

Experiments in Democracy, Counter-Narrative Education & Movement Work 99

The Institution of the Special Assistant and Parallel Support: A Critical Analysis of the Education of Disabled Students in General Schools in Greece 100

Teachers' Perspectives on Identity, Diversity, and Social Justice in Türkiye's Shifting Educational Landscape 102

Exploring Perspective Transformations Post-COVID-19: A Qualitative Study 103

Multicultural Discourse in an Age of Multidimensional Crisis: A Close Examination of Schools in Canada 105

The Original and Distinctive Contribution of Paulo Freire's Pedagogy of the Oppressed to Public Education: A Critical Assessment 106

Teacher Identity and Symbolic Boundaries: A Case Study of a Private School 107

An Anti-Capitalist University 109

Critical Participatory Inquiry: Research as Democratization, Participation, and Transformation 111

Curricula, Public Education and Neoliberal Politics in Greece 113

How eTwinning Promotes the Democratic Citizenship in ITE Curricula? A Critical Perspective 114

Is Artificial Intelligence Really Artificial? Modern Slaves Behind the AI Training Process: Micro Workers 116

Reimagining Second Chances: Unveiling Critical Pedagogy's Potential in Greek Prison Schools 118

Rural Education in the Aftermath of the February 6, 2023 Earthquakes: Inequality in Access to Education and Community Resilience 120

Bringing Critical Pedagogy into Classroom: Recommendations by Ira Shor and bell hooks 122

Exploring Language Teacher Agency in Critical Pedagogy: Insights from Pre-Service Practicum 124

Can Differentiated Pedagogies Solve the Problem of Inequality in School Mathematics? 125

Marketization in Art Education 127

A Bibliometric Review of Research on Critical Pedagogy: Science Mapping the Literature between 1984-2023 129

A Study on the Ways of Addressing the Concepts of "Old Age" and "Disability" In Preschools 131

Glimmers of Hope: Identifying Cracks in The Neoliberal Ideology of Universities in England 132

Child Responsive Budgeting Against Child Poverty 134

Restern Instructor in a Western Class: Interrogating Local Cosmopolitanism and Critical Positionality 136

Decolonial Methodologies and Resistance in Educational Contexts 138

Do Women’s Different Fields of Tertiary Education Explain the Persistence of Gender Wage Gap? 140

Distance Learning as a Catalyst for Resistance and Transformation in an Era of Multidimensional Crises..... 142

Making Making Money Strange: The UK 'Fiscal State', Hegemony, and Conscientisation through Embodied Popular Education 145

Critical Analysis: Media Representations of Syrian Immigrants' Arabic as Forming the Turkish Linguistic Landscape 146

Edu-Influencers' Self-Entrepreneurship and Language Ideologies on the Platformized ELT Ecosystem 148

Harnessing The Power of Critical Education to Make Sense of and Transform Finance-Centred Capitalism 150

The Manifestation of Neoliberalism in Participation Patterns of Municipality-run Adult Education Programs: İSMEK Case 152

A Critical Evaluation of Museology and Museum Education Courses in Higher Education Institutions of Greece 153

At the Crossroads of Family and School Habitus: The Student Identity Formation..... 154

Higher Education as a 'Guided Pathway:' An Analytical Perspective through Critical Pedagogy 156

Care for Carers: Supervision for Educators and Socials Workers in Times of Crises..... 158

Pedagogy and Epistemics of Witness: Critical Education in Dark Times .. 159

Teacher Education for Linguistic and Epistemic Justice..... 160

Decoding Defiance: Cognitive Insights into Boğaziçi University's Resistance to Autocratic Policy Changes..... 161

Critical Digital Literacy: A Critical Pedagogy Approach..... 163

The "General Intellect" in The Times of AI: A Critical Assessment..... 164

Critical Literature Pedagogy: Key ideas and Theoretical Underpinnings.. 166

Gender Equity in Educational Robotics: A Meta-Analysis..... 168

ÖZETLER 171

Eleştirel Matematik Eğitimiyle Sosyal Adaleti Öğretmek ve Öğrenmek ... 172

Ortak Bir Dünyanın İmkanları Üstüne Düşünmek: Müzelerde Kamusal Alan 174

Eleştirel Eğitim Yaklaşımında Eğitimin Politik Niteliği 176

Neoliberal Katılım ve Demokratik Eğitim Bağlamında Okula Katılım Tür ve Düzeyleri 177

Ankara'da Kağıt Toplayıcılığıyla Geçinen Bireylerin Eğitime İlişkin Deneyimlerinin Değerlendirilmesi 179

Göçmen Eğitimi ve Toplumsal Ayrışmaların Eğitim Üzerindeki Etkisini Anlamak: Eğitimsel Ayrışmaların Belçika'da Eğitim Gören Türk Göçmenlerin Görüşleri Yoluyla Değerlendirilmesi 181

Felsefe Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Toplumsal Konular Yönüyle İncelenmesi 183

Eğitim Öğretim Sürecinde Öğrenciler Arasındaki Rekabetin Etkilerine İlişkin İlkokul Velilerinin Görüşleri 184

Türkçe ve İngilizce Derslerinde Dijital Teknolojiler ve Sosyal Çeşitliliğe İlişkin Öğretmen İnançları..... 186

Neoliberal Eğitim Politikalarının Kent Yoksulu Ailelere Yansımaları..... 188

İlk ve Ortaokulların Finansman Olanaklarının Eğitim Hakkı Bağlamında İncelenmesi: Okul Yöneticisi Görüşlerine Dayalı Nitel Bir Analiz..... 190

Cahil Hoca'nın Sahne Arkası: Jacques Rancière'in Siyaset Felsefesi..... 191

Kamu Yönetiminde Paradigma Değişiminin Eğitimde Yerelleşmedeki Anlam ve İçeriği 193

Mekânsal Farklılıkların Eğitimsel Eşitsizliklere Dönüşmesinin Eğitim Planlaması Bağlamında Değerlendirilmesi 196

2. Sınıf İngilizce Ders Kitabının Toplumsal Cinsiyet Rolleri Açısından İncelenmesi 197

Modernleşen Türkiye'nin Madencilerini Eğitmek: Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (1975-1982) Üzerine Tarihsel Bir Analiz 199

Kapitalist Eğitimle Aşağılama İlişkilerinin Yeniden Üretilmesi..... 201

Ayrımcı Olmayan Bir Eğitim Felsefesine Doğru: Eğitimde Başkalık Hakkı, Ötekilik Direnci ve Pedagojik Sevgi Üzerine Ontolojik Bir Tartışma 203

Okullarda Yoksul Öğrencilere Okul Bütçesi Dışında Yapılan Yardımlar..... 205

Eleştirel Eğitim Çalışmalarına İlişkin Bibliyometrik Bir Çözümleme..... 207

Eleştirel Matematik Eğitimine İlişkin Yayınların Bibliyometrik İncelemesi 208

Okul Terki ve Kültürel Sermaye İlişkisi: Hopa Örneği..... 210

Öğretim Elemanlarının Görüşlerine Göre Üniversite Özerkliği ve Akademik Özgürlük 212

Maarif Modeli, Program, Müfredat Vesaireden Öncelikli Konu: Çocuk Yoksulluğu 214

Türkiye'nin 12. Kalkınma Planında Yer Alan Eğitim Hedeflerine İlişkin Eleştirel Bir Çözümleme 216

Toplumsal Sınıfların Okul Sınıflarındaki Görünümü..... 218

Eleştirel Bir Eğitim Felsefesi Olarak Scholê ya da Zorunluluklardan Özgürleşmenin Etik-Politikası 220

Ailelerin Sosyoekonomik Yapısı ile Öğrencilerin Lisesi Seçimi Arasındaki İlişki 222

Eleştirel Pedagojinin Bazı İlkelerinin Öğrenme Öğretme Süreçlerine Yansıtılmasına İlişkin Bir Çözümleme 224

Eğitimsel Gerçeklik ve Dogmatizm: Deleuze'yen Bir Yorum 226

Çoklu Krizler Çağında Dönüştürücü Hekimlik Becerileri, Köy Enstitüleri ve Tek Boyutlu Tıp Eğitimi 227

Üniversitelerin Özelleşmesi: Amerika, Çin ve Türkiye Örnekleri 229

İktidarın Aydınlanmayla Bitmeyen Hesaplaşması: Türkiye Maarif Modeli ve Yeni Öğretim Programları 231

İlkokul Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin "Demokrasi", "Eşitlik" ve "Yurttaş" Kavramlarına İlişkin Bilişsel Algıları 233

TRT Repertuar Arşivinde Trabzon Yöresine Ait Türkülerdeki Kadına Şiddet ve Övgü 235

Maarif Modelinin Politik Söylemi: Okul Öncesi Eğitim Programı Bağlamında Bir Değerlendirme 237

Bir Sosyal Sermaye Olarak Öğretmenlerde Üçüncü Alan Algısı 239

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline İlişkin Bir Çözümleme 242

ÇEDES'in Anayasal ve Pedagojik Perspektiften Değerlendirilmesi: Bir Nitel Araştırma 244

Kiki Smith ve Abject Art kavramının Psikanalitik Eleştirisi 245

Otomasyon Çağında İşin Geleceği, Eğitim ve İstihdam 246

Türkiye ve Belçika'daki Baskıresim Eğitimine Karşılaştırmalı Eleştirel Bir Bakış 248

2024 İnsan Hakları, Vatandaşlık ve Demokrasi Dersi Öğretim Programının İncelenmesi 250

Köy Enstitüleri Bağlamında Sanat Eğitiminin İncelenmesi 253

Feminist Pedagojik Müdahale ile Eğitimde Duygu(sallık) Boyutuna Yer Açmak 254

Türkiye'de Bitmek Bilmeyen Eğitim Programı Karmaşası: Küresel Kapitalist Temelli Eğitim Anlayışı ile Alt Sosyo-Ekonomik Yapıdaki Okulların Çatışan İhtiyaçları..... 256

Eleştirel Matematik Eğitiminde Yeni Bir Yol Olarak Bağlamsal Öğrenme ve Öğretme Yaklaşımı ve React Modelinin Kullanımı: "Kadına Şiddet" Örneğ 258

Lise Öğrencilerinin Derslere İlgisizliğinin Nedenleri Üzerine Eleştirel Bir Değerlendirme..... 260

Türkiye'de Öğretmenlik Mesleğinin Feminizasyonuna İlişkin Öğretmen Görüşleri..... 262

Uslu, Çalışkan, Muhafazakâr: Çocuktan Beklentilere Retrospektif Bir Bakış 263

Öğretmen Adaylarının Sınıf Yönetimi Modellerinin İncelenmesi 265

Türkiye'de AKP'nin "Maarif", "Maneviyat", "Millet", "Kök" "Telkin"inin Tarihsellik, Tinsellik, Değersellik, Spirituallik İle Karşıtlığının Analizi 267

Muş'ta Suriyeli Sığınmacıların Dilinden Yaşanan Sorunlar, Çözüm Yolları ve Entegrasyon..... 269

Eğitimde Sosyal Adalet Kuramları..... 271

Türkiye'de Çocuk İşçi Ölümlerinin Eğitim ile İlişkisi 272

İngilizce Öğretmenliği Lisans Programına Katılımcı Yaklaşım İle Genel Eleştirel Bir Bakış 274

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin Başlıklı Program Çerçevesinin İdeolojik Temelleri 275

Author Index..... 279

.....283

REVITALIZING THE WORK OF CRITICAL EDUCATION IN AN AGE OF MULTIDIMENSIONAL CRISIS: COMMUNITY, STRUGGLE AND RESISTANCE

Living in an age of economic, social, political, personal, and ecological crises, educators and school communities face serious physical and mental risks, tensions and other challenges. Under the effect of rising authoritarianism, conservatism, commodification, inequality, pseudoscience, fatalism, war, migration, unemployment, poverty, racism, misogyny, discrimination, displacement, abuse and xenophobia, educators and students feel more and more insecure, hopeless, powerless, and become isolated from the community. There has been an increase in neo-liberal, neo-conservative, anti-democratic and authoritarian pressures on education, becoming the most significant and current obstacles to development, emancipation and humanization of both educators and students. Curricula have been structured to align with the requirements of the neoliberalism and neo-conservatism diverting from the liberating educational practices. While public education is diminished and discredited with lower funds, unscientific education, private schools are skyrocketing. The ideal of education for public good has been replaced by commodified education. Multiple intertwined crises require a response and community effort that interrupts paralysis, isolation. For these reasons, against all these attacks and the current of isolation, atomization, objectivation, and fragmentation, we would like to convene in the XII International Conference on Critical Education in Ankara, Turkey, as the space of people where the powers and ideas can be developed, our solidarity and sense of community are refreshed, and we reconstruct new ways of resistance, struggle, and transformation.

We open this call for papers with some comments on our theme and purpose. We welcome all to join our conference which aims to advance and strengthen research, pedagogy, struggle, and critical community. Educators under the stress need this fellowship with new urgency. Critical educators

are a foremost ally with democratic communities of struggle facing new attacks on the historic expansions of democracy and its promise. Fresh attempts to rebuild the discredited means of unjust exclusion now intensify at the headwaters of the river of historic progress for the oppressed.

We welcome critical educators, progressive thinkers, and students to participate in the XII International Conference on Critical Education, fostering solidarity within community to seek new sources of inspiration, learning experiences, and tools of struggle, in order to build a democratic, scientific, libertarian, egalitarian, public, and secular education.

The International Conference on Critical Education, previously held in Athens (2011, 2012, 2017), Ankara (2013), Thessaloniki (2014, 2022), Wroclaw (2015), London (2016, 2018), Naples (2019), Valetta, Malta (2023) is a forum for scholars, educators and activists committed to social justice and social emancipation.

This conference will be hosted by the Ankara University Institute of Educational Sciences with the help of the Faculty of Educational Sciences and its departments. The 12th ICCE will take place at the Cebeci Campus of the University of Ankara.

XII International Conference on Critical Education
International and Local Organising Committee

ORGANISING COMMITTEE OF THE XII INTERNATIONAL CONFERENCE ON CRITICAL EDUCATION

International Organizing Committee Co-Chairs

Hasan Hüseyin Aksoy, Ankara University, Turkey
Mehmet İkbal Yetişir, Ankara University, Turkey
Dave Hill, Anglia Ruskin, Middlesex & National and Kapodistrian Athens Universities
Kostas Skordoulis, National and Kapodistrian University of Athens, Greece

Members

Guy Senese (Emeritus, North Arizona University, USA)
Vasilis Alexiou (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Grant Banfield (Flinders University, Australia)
Dennis Beach (University of Göteburg, Sweden)
Aidan Cornelis Bell (Flinders University of Australia)
Kiriakos Bonidis (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Carmel Borg (University of Malta, Valetta, Malta)
Hana Cervinkova (University of Lower Silesia, Wroclaw, Poland)
Manolis Dafermakis (University of Crete, Greece)
Helen Drenoyianni (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Gail Edwards (Newcastle University, Newcastle, UK)
Ramin Farahmandpur (Portland State University, USA)
Juan Rodriguez Fernandez (University of Leon, Spain)
Tom Flanders (Newcastle University, Australia)
Derek Ford (dePauw University, Ohio, USA)
Labrina Gioti (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Panayota Gounari (University of Massachussets, Boston, USA)

Enrique Guitterez (University of Leon, Spain)
Marnie Holborrow (University College Dublin, Ireland)
Wei Jin (Wuhan University, Wuhan, People's Republic of China)
Meni Kanatsouli (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Eleni Katsarou (University of Crete, Greece)
Gianna Katsiampoura (University of Athens, Greece)
Deborah Kelsh (College of St. Rose, Albany NY, USA)
Ravi Kumar (South Asian University, New Delhi, India)
Anastassios (Tassos) Liambas (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Alpesh Maisuria (University of East London, UK)
Curry Malott (West Chester University, Pennsylvania, USA)
Gregory Martin (University of Technology, Australia)
Sandra Mathison (University of British Columbia, Canada)
Peter Mayo (University of Malta, Valetta, Malta)
Tristan McCowan (University College London, UK)
Peter McLaren (Chapman University, California, USA)
Milena Petters Melo (Fundação Universidade Regional de Blumenau, Brazil)
Gyorgy Meszaros (Eotvos Lorand University, Budapest, Hungary)
Sharzad Mojab (University of Toronto, Canada)
Periklis Pavlidis (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Takis Politis (University of Thessalia, Greece)
Brad Porfilio (Lewis University, Illinois, USA)
Louise M Prendergast (Bangor University, Wales, UK)
Lotar Rasinski (University of Lower Silesia, Wroclaw, Poland)
Leena Helavaara Robertson (Middlesex University, London, UK)
Wayne Ross (University of British Columbia, Canada)
William Soares dos Santos (Federal University of Rio de Janeiro, Brazil)
Marina Sounoglou (University of Thessaly, Greece)
Juha Suoranta (University of Tampere, Finland)
Lisa Taylor (Kings College, London, UK)

Yasemin Tezgiden (METU, Turkey)
Spyros Themelis (University of East Anglia, Norwich, UK)
Vasilis Tsafos (National and Kapodistrian University of Athens, Greece)
Maralice Cunha Versiano (Università Vanvitelli, Italy)
Paolo Vittoria (Università Federico II, Naples, Italy)
Faith Agostinone Wilson (Aurora University, Wisconsin, USA)
Aristotelis Zmas (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Elsy Wakil (AHEAD, Beirut, Lebanon)
Poli Polina Chrysochou (National and Kapodistrian University of Athens)
Katarina Popovic (University of Belgrade, Serbia)
Njoki Wane (University of Toronto, Canada)
Dionysis Gouvias (University of Aegean, Rhodes, Greece)
Mary Carol Combs (University of Arizona, USA)
Jesus Jaime-Diaz (University of Arizona, USA)

International Organizing Committee Members from Türkiye

Hasan H. Aksoy (Ankara University, Türkiye)
Naciye Aksoy (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Ayhan Ural (Gazi University, Ankara Türkiye)
Meral Uysal (Ankara University, Türkiye)
Alaaddin Dinçer (Editor, Tebeşir Bulletin, Türkiye)
Ali İlker Kurt (Ministry of Education & Ankara University, Türkiye)
Anıl Sağlam, (Gazi Osman Paşa University, Türkiye)
Aslan Bayram (Artvin Çoruh University, Türkiye)
Adnan Gümüş (Çukurova University, Adana, Türkiye)
Aysel Köksal Akyol (Ankara University, Türkiye)
Aslıhan Hancı (Ministry of Education, Zonguldak, Türkiye)
Mehmet Kurt (Ankara University, Türkiye)
Bediha Şahin (Hacettepe University, Ankara, Türkiye)
Birgül Ulutaş (Bulent Ecevit University, Zonguldak, Türkiye)

Birol Algan (Ankara University, Türkiye)
Salim Sever (Ankara University, Türkiye)
Işık Sabırlı (Medipol University, Istanbul, Türkiye)
Serhan Sarıkaya (Çankaya Municipality, Ankara, Türkiye)
Tutku Yalçınkaya (Ministry of Education, Türkiye))
Gülsüm Yıldırım (Hakkari University, Türkiye)
Ebru Aylar (Ankara University, Türkiye)
Ebru Eren (Ministry of Education, Ankara, Türkiye)
Ece Koçer (Ankara University, Türkiye)
Ece Özdoğan Özbal (Ankara University, Türkiye)
Erdal Küçüker (Gazi Osman Paşa University, Tokat, Türkiye)
Eylem Türk (Ankara University, Türkiye)
Erhan Bağcı (Çukurova University, Adana, Türkiye)
Fahriye Hayırsever (Düzce University, Türkiye)
Fevziye Sayılan (Emeritus, Ankara University, Türkiye)
Gülay Aslan (Gazi Osman Paşa University, Tokat, Türkiye)
Halil Buyruk (Ankara University, Türkiye)
Handan Kocabatmaz (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Hüseyin Yolcu (Kastamonu University, Türkiye)
Mehmet Toran (İstanbul Kültür University, Istanbul)
Mustafa Sever (Ankara University, Türkiye)
Nevruz Uğur (Ankara University, Türkiye)
Peri Tutar Çınar (Ministry of Education, Türkiye)
Murat Gürkan Gülcan (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Remzi Onur Kükürt (Ministry of Education, Ankara, Türkiye)
Şakir Çınkır (Ankara University, Türkiye)
Selman Almış (Sinop University, Türkiye)
Seval Hallaç (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Şeyda Demir (Ankara University, Türkiye)
Taki Yılmaz (Sinop University, Türkiye)
Tuğçe Arıkan (Bilkent University, Ankara, Türkiye)

Tülin Şener Kılınç (Ankara University, Türkiye)
Zeynep Alica (Ministry of Education, Istanbul, Türkiye)
Yasemin Tezgiden Cakcak (METU, Ankara, Türkiye)
Ünal Özmen (Turkish Journal of Abece, Türkiye)
Zafer Kiraz (Gazi Osman Paşa University, Tokat, Türkiye)
Sevgi Ernas (Ankara University, Türkiye)
İhsan Metinnam (Ankara University, Türkiye)
Zeki Özen (Ankara University, Türkiye)
Ebru Oğuz Canol (Marmara University, İstanbul, Türkiye)
Ramazan Günlü (Muğla Sıtkı Koçman University, Türkiye)
Fatma Mızıkacı (Ankara University, Türkiye)
Cengiz Aslan (Ankara University, Türkiye)
Tuğba Öztürk (Ankara University, Türkiye)
Pelin Taşkın (Ankara University, Türkiye)
Ahmet Duman (Muğla Sıtkı Koçman University, Türkiye)
Özlem Kanat (Ankara University, Türkiye)
Eda Ata Oflu (Bilkent University, Ankara, Türkiye)
Sadık Kartal (Burdur University, Türkiye)
Selahattin Gelbal (Hacettepe University, Ankara, Türkiye)
Yıldıray Aydın (Ministry of Education, Türkiye)
Somayyeh Radmard Soysal (İstanbul Aydın University, Türkiye)
Özlem Yeşim Özbek (Çankırı Karatekin Üniversitesi, Çankırı, Türkiye)
Yahya Altınkurt (Muğla Sıtkı Koçman University, Türkiye)
Duygun Göktürk (METU, Ankara, Türkiye)
Cennet Engin (METU, Ankara, Türkiye)
Murtaza Aykaç (Niğde Ömer Halisdemir University, Türkiye)
Necdet Aykaç (Muğla Sıtkı Koçman University, Türkiye)
Sabit Menteşe (Munzur University, Tunceli, Türkiye)
Yeşer Torun (TED University, Ankara, Türkiye)
Oya Taneri (METU, Ankara, Türkiye)
Nuray Türkmen (Ankara University, Türkiye)

Canan Aratemur (Istanbul Metropolitan Municipality, Türkiye)
Nurcan Korkmaz (Ministry of Education, Türkiye)
Ayben Kaynar Tanır (Ankara University, Türkiye)
Engin Tanır (Ankara University, Türkiye)

International Programme Committee

Ahmet Yıldız (Ankara University, Türkiye)
Ayhan Ural (Gazi University, Türkiye)
Paolo Vittoria (Università Federico II, Naples, Italy)
Fatma Mızıkacı (Ankara University, Türkiye)
Guy Senese (Emeritus, North Arizona University, USA)
Hasan H. Aksoy (Ankara University, Türkiye)
Hana Cervinkova (University of Lower Silesia, Wroclaw, Poland)
Panayota Gounari (University of Massachussets, Boston, USA)
George Grollios (Aristotle University of Thessaloniki, Greece)
Dave Hill (Anglia Ruskin, UK; Middlesex & National & Kapodistrian Universities, Athens, Greece)
Gianna Katsiamboura (University of Athens, Greece)
Lotar Rasinski (University of Lower Silesia, Wroclaw, Poland)
Leena Helavaara Robertson (Middlesex University, London, UK)
Kostas Skordoulis (National and Kapodistrian University of Athens, Greece)
Naciye Aksoy (Gazi University, Ankara,Türkiye)

Local Organising Committee

Mehmet İkbal Yetişir (Ankara University, Türkiye)
Hasan H. Aksoy (Ankara University, Türkiye)
Ayşegül Bayraktar (Ankara University, Türkiye)
Serkan Keleşoğlu (Ankara University, Türkiye)

Cengiz Aslan (Ankara University, Türkiye)
Fatma Mızıkacı (Ankara University, Türkiye)
Canan Aslan (Ankara University, Türkiye)
Tuğba Öztürk (Ankara University, Türkiye)
Pelin Taşkın (Ankara University, Türkiye)
Fulya Soğuksu (Ankara University, Türkiye)
Ceren Güneröz (Ankara University, Türkiye)
Yasemin Tezgiden Cakcak (METU, Ankara, Türkiye)
Nurcan Korkmaz (Ministry of Education, Ankara, Türkiye)
Muharrem Demirdiş (Ankara University, Türkiye)
Ülkü Çoban Sural (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Rozerin Yaşa (Süleyman Demirel University, Isparta, Türkiye)
Murat Kaymak (Journal of Critical Pedagogy, Türkiye)
Berna Usta (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Merve Alpaydın (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Merve Kurumanoğlu (Gazi University, Ankara, Türkiye)
Pınar Yazgan (Ministry of Education, Ankara, Türkiye)
Hümeyra Toğan (Ministry of Education, Ankara, Türkiye)
Ayça Akcan (Ministry of Education, Ankara, Türkiye)

INVITED SPEAKERS

Alpesh Maisuria

Constantine-(Kostas) Skordoulis

Dave Hill

Gianna Katsiampoura

Guy Senese & Zoe G. Senese

Pelin Taşkın

Ünal Özmen

Yasemin Tezgiden Cakcak

Zeynep Alica

Alpesh Maisuria

Professor of Education Policy in Critical Education
UWE Education & Childhood Research Group (ECRG) Leader
Parliamentary Academic Fellow, House of Commons (schools specialist)
American Education Research Association (AERA) Marxian and Society SIG Programme Chair

Alpesh Maisuria is Professor of Education Policy in Critical Education, University of the West of England, Bristol, UK. Through under labouring Marxism with Critical Realist philosophy of science, which is largely terra incognita, his work examines the ideological and political drivers of policy decisions to critique the role and function of education in (re)producing forms of inequality. Having completed PhD fieldwork in Sweden, taught about the Cuban model of education, and spoken at events across the world for many years, he has a comparative/international education interest. In these areas of Critical Education, he has an extensive publications record, and has been decorated for his efficacious teaching. Alpesh is the Joint Deputy Editor of Journal for Critical Education Policy Studies (JCEPS) and is an organiser of the International Conferences on Critical Education (ICCE). He is the co-convenor Marxism and Education: Renewing Dialogues (MERD), which is a long-standing seminar series (see the Facebook group). In 2022 Brill published the Encyclopedia of Marxism and Education that Alpesh edited. The weighty book features 40 chapters written by authors from across the world, it is the first of its kind. His co-edited book – Working with Critical Realism (2023) with Grant Banfield was nominated for the Cheryl Frank Memorial prize.

The Necessity for Critical Education in Neoliberal Education Systems: The Possibility of Flourishing

Abstract

Marxist critique of neoliberal capitalism must explain the centrality of labour-power, and the inevitable consequence of mass inequality and alienation. Neoliberal capitalism is extractive of surplus value through exploiting workers ability to work; this is the essence of the nature of capitalism. This understanding creates the preliminary step to dialoguing about the alternative that needs to emerge. This alternative must be predicated on the goal of creating a more joyful and fulfilling society, one that has the ultimate objective of human flourishing.

This dialoguing is the task of this Plenary lecture, where critical realism, as a meta-theory, is posited as intellectual fuel to the Marxist critique of neoliberal capitalism and discussing feasible alternatives. Maisuria will highlight some basics of critical realism and its use for explaining the status quo. This explanation will be articulated with the practical method of critical education, which can be used a learning and teaching instrument for a transformative purpose.

Keywords: Neoliberal capitalism, labour-power, critical realism, feasible alternatives.

Constantine-(Kostas) Skordoulis

Professor of Epistemology and Didactical Methodology of Physics

Constantine-(Kostas) Skordoulis is Professor of Epistemology and Didactical Methodology of Physics at the Department of Pedagogy and Primary Education, National and Kapodistrian University of Athens, Greece, where he teaches Environmental Ethics, Didactics of Science and Theory of Scientific Knowledge. He is currently the Head of the Department, Deputy Dean of the School of Education and Academic Director of three Postgraduate Programs focusing on Science Teachers Education.He has studied at the University of Kent at Canterbury and has worked as a Visiting Researcher at the Universities of Oxford and Groningen. He is a Member of the International Academy of History of Science, co-Editor of “Almagest: International Journal for the History of Scientific Ideas” and Member of the Editorial Boards of the journals: “Journal of Critical Education Policy Studies”, “International Journal of Interdisciplinary Social Sciences”, “Advances in Historical Studies” and “Green Theory and Praxis”. His latest book is: “Critical Environmental Education: Current and Future Perspectives” (Springer, 2020). Kostas has published extensively on Socio-Scientific Issues. A substantial component of his research is focuses on Marxism and Science highlighting the ontological objectivity of science in conjunction with the social character of scientific practice. Kostas is involved in organizing the International Conferences on Critical Education with Dave Hill.

The Politics of Revolutionary Hope in a World of Geopolitical Chaos and Ecological Disaster

Abstract
In my presentation I am going to give an outline of the present international situation which directly affects the prospects of radical change in societies in general and in education in particular.
I am going to argue that although the international context does not favor an optimistic approach for social change, the recent international student movement against genocide in Palestine is not only an expression of international solidarity but it incorporates the hopes of all the oppressed against their oppressors. Hence, Palestine is global.

In my analysis of the international situation, I am going to highlight the following points:

- The capitalist crisis is ongoing and multidimensional: it is not a simple sum of crises, but a dialectically articulated combination, in which each sphere impacts on the other and is impacted by the others. The link between the war in Ukraine and Palestine and economic stagnation has worsened the situation of the poorest people on the planet.

- The disastrous prospects in solving the environmental and economic crises have played an important role in pushing part of the bourgeois fractions in different countries to detach themselves from the project of formal democracies as the best way to implement neoliberal policies. Increasingly significant sectors of the bourgeoisies adopt authoritarian alternatives resulting in the strengthening of right- wing fundamentalism and far-right governments.

- The expansion of a hyper-individualistic neoliberal sociability, combined with the expanding use of digital networks and possibly AI, further fosters depoliticization, class fragmentation and conservatism. The rapid advance of digital technologies controlled by a few multinationals also help to deepen class inequalities through the unequal access to these technologies and lack of proper education.

- Neoliberalism continues to violently attack what remains of the welfare states, imposing the super-exploitation of industrial and service workers and particularly of care and social reproduction work, affecting particularly women workers.

- The flow of people displaced by wars, climate change, the food crisis and the spread of repressive regimes is increasing, especially among the countries of the Global South giving rise to migration movements.

Within this international context, radical social activists continue to work within the social movements aiming in their collective political coordination. Education of the younger generation of political activists is of paramount importance and thus the role of critical educators is once more irreplaceable.

Keywords: Capitalist crisis, geopolitics, ecological crisis, neoliberalism, revolutionary strategy.

Gianna Katsiampoura

Assist. Prof. Dr.

History of Science and Critical Education Department of Pedagogy and Primary Education National and Kapodistrian University of Athens

Dr Gianna (Ioanna) Katsiampoura is Assist. Professor on History of Science and Critical Education at the Department of Pedagogy and Primary Education, National and Kapodistrian University of Athens.

Her research interests include critical education, critical feminism and critical education, history and philosophy of science, gender and the history of science, as well as critical and cultural studies of science and scientific knowledge with an educational orientation. Her last book is entitled *Sciences and political commitment. Stories of the 20th century.*

The Movement against Privatization of Higher Education in Greece: Lessons to be Learned

Abstract

Seventeen years after the victorious university student's movement in defense of Article 16 of the Greek Constitution, which requires that higher education is free and is provided by public institutions only, the rightwing conservative government of "New Democracy" imposed, by a new legislation that has recently passed in parliament, the establishment of private "universities" by overcoming constitutional.

The aim is to implement the neoliberal policy, which cedes more and more public sectors to private capital, turning them into an object of profitability. The policy on higher education, which has been applied for at least the last thirty years in Greece too, is an implementation of precisely this neoliberal principle. This translates into the downgrading of the public university and its character and the institutionalization of private university education.

The public university is being strangled financially, it is being turned into a business, more and more obstacles are being placed in terms of access to it, in an attempt to dismantle free and public higher education, as is clearly expressed in the law that is already being implemented.

In my presentation I am going to show that the neoliberal policy implemented in Greek higher education is based on empty arguments. All of us know that the private "colleges-universities" that have been operating so far and claiming ‘equivalence’ with public universities are just private businesses that aim to attract not students but "customers" for profit, without research premises and facilities, because research is “expensive” and has a long term turnover, with underqualified (often without a doctorate) and poorly paid faculty and most importantly without the basic academic freedom for teaching and collective expression.

In my presentation I am going to argue that:

-Higher Education has to be public and free, without tuition fees

-Students should not be selected on income criteria but on merit alone

-Students’ involvement in research is an integral part of teaching

-Academic freedom is essential both for students and faculty

Finally, in my presentation I am going to describe how the response of the movement in defense of the public and free university has been decisive and militant and how we are preparing for a comeback. Because neoliberalism concerns us all and the response to it must be collective once again.

Keywords: Greece, neoliberalism, higher education, privatization.

Guy Senese & Zoe G. Senese

Professor Emeritus

Guy Senese is Professor Emeritus in Social Foundations of Education at Northern Arizona University and Faculty Adjunct at Pima Community College where he teaches Critical Sociology. A native of Chicago, Dr. Senese drew inspiration from that city's labor history to help found and organize the growth of what is now a statewide union for university teachers and knowledge workers in Arizona. He taught History at Rough Rock High School on the Navajo Nation, studied History and Philosophy of Education at the University of Illinois and in 1991, led by mentor the late Richard Brosio, Dr. Senese did post-doctoral study in Critical Pedagogy, Gramsci, and the Frankfurt School. As guest of the faculty and students at the College of Education Sciences at Ankara University, he was 2014-15 Fulbright Teaching and Research Fellow. Along with several books in education policy, Dr. Senese is co-author of a critical history of American education, School and Society, now in its 8th edition. He has continued study in Turkish Education policy foundations and was 2018 Faculty Teaching Associate in the Foreign Language Teaching Department at Middle East Technical University. With Dr. Fatma Mızıkacı, Yasemin Cakcak-Tezgiden and Sharon Gorman, he co-edited The Language of Freedom and Teacher's Authority: Case Comparisons from Turkey and the US. Dr. Senese has spoken to audiences of Turkish scholars on Dewey's mixed legacy and impact on Turkish education, most recently in Spring of 2024, at Düzce University. He lives in Tucson, Arizona.

Zoe Senese is a primary school teacher in Tucson, Arizona. She is a graduate of Northern Arizona University with a Bachelor of Arts in Liberal Education and Theater, and a graduate student at Moreland University. Her academic focus is social justice and democratic education through technology, science and nature lessons in the primary school classroom. Bringing high academic

and cultural literacy to the studies of children in the majority Mexican American schools of South and West Tucson, Arizona.

Living Hope: Is There Reform, or Also Revolution, in the Justice Work of Teachers?

Abstract

Critical Pedagogy ought never look too far away from that working teacher everywhere, who on an early morning, walks into a public-school building carrying strong coffee, leftovers for lunch, laptop, and last week's quiz grades, …and hope. Teaching democratically, scientifically, is truth work, toward building a just society. If following Antonio Gramsci, telling the truth is "always revolutionary," it can also be hard, challenging the power of hope itself. Still, they work, and demonstrate what Gramsci called, "Pessimism of the spirit, optimism of the will." That teacher may worry: "Can I go in there and tell the truth? What promises can I make, and keep? I have a room full of poor kids in a poor neighborhood. They want jobs. They must pass tests. They can be a "handful." They do not have a lot of motivation. Is it dishonest to teach "as if" they have equal opportunity? I teach primary school. The texts are now emphasizing "job ready" skills. These children need literature! So, am I a tradesman and a teacher? What do I do? Can a union help?

Using methods of school district data comparison along with illustrated autoethnographic storytelling following the critical qualitative evaluation methods of Terry Denny, this talk will a feature a research project where school district data analysis revealed the deep social class inequality of state school resources in Arizona. Included will be examples from a specific local Tucson school case where democratic teachers maintain hope, organizing at-large for change, and "live hope" daily, in countless acts of classroom "micro-justice."

Dr. Senese will also discuss features observed as an academic guest in Turkey, where civil service schooling examination was a feature of

revolution, against centuries of feudal privilege arrangements. Yet that same system requires ever-present pressures of placement testing, like the high stakes testing environment in the U.S. Teachers and school personnel still refuse to diminish the dignity of students and their school communities facing each day the bitterly ironic contradiction between inhumane neoliberal capitalism, and their state's constitutional promises of democracy and education. This talk will discuss the outlines of this difficult, essential work, and how Critical Pedagogy thrives with working teachers in full view.

Keywords: Critical teaching, primary school critical literacy, micro-justice teaching, school resource inequality.

Pelin Taşkın

Assoc. Prof. Dr.

Pelin TASKIN, an associate professor at Ankara University's Department of Educational Administration since 2019, specializes in education law and children's rights. Earning her LLB and LLM from Ankara University's Faculty of Law and Department of Comparative Law, respectively, she completed her PhD in Educational Sciences in 2014. Her research spans educational management, the right to education, gender studies, and the Turkish education system.

Praxis for Children's Rights at Schools

Abstract

The UN Convention on the Rights of the Child is a crucial legal instrument ensuring the fundamental rights of children globally. Despite its significance, numerous violations occur, especially within the school environment where children spend a significant portion of their childhood. The first violation to consider is access to education. Many children are denied this fundamental right due to various barriers.

In schools, children face violations related to physical or mental violence, abuse, discrimination, contentious educational content, disciplinary exclusion, overcrowded classrooms, inadequate facilities, peer bullying, and issues faced by disabled children. Additional problems include school security, exposure to addictive substances, privatization of education, and limited freedom of expression. In Turkey, specific practices such as ÇEDES and MESEM further violate children's rights, impacting their education and safety. Furthermore, the adequacy of children's rights to health and nutrition in schools must be examined, alongside issues arising from mandatory religious education.

Addressing these violations requires a shift towards democratic practices in education, as advocated by critical pedagogy. Children should be allowed to exercise their individual and collective rights in a democratic school environment. Student voice is essential for both democratizing schools and realizing children's rights. Encouraging students to express their views and make decisions fosters citizenship rights and progressive educational practices. This involvement helps children understand their rights and associated social responsibilities.

In authoritarian regimes, undemocratic school environments and restrictive curricula are common. Critical educators play a crucial role in fostering a culture of love and rights within schools. By integrating children's rights into lessons and considering students' experiential knowledge, educators can promote a transformative learning process. This approach views teaching as part of a broader struggle for individual rights and social justice. Supporting educational associations and unions also contributes to the realization of children's rights in schools.

Thus, creating democratic and inclusive school environments, empowering student voices, and supporting collective rights struggles are key steps towards ensuring children's rights in education.

Keywords: Children's rights, right to education, critical pedagogy.

Ünal Özmen

Journal Editor, Writer

Ünal Özmen (1957). He served as a teacher in schools under the Ministry of National Education; member and chairman of examination, evaluation, and specialization committees for textbooks and curriculum at the Board of Education. He held the position of director at the Educational Research Center, where he was involved in its establishment.

He was among the editorial board members of Zil ve Teneffüs Journal (2006-2008). He is the editor of (Turkish) Critical Pedagogy Journal, which was first published in January 2009 and is published every two months. He is also editor-in-chief of the Abece Journal. He continues to be a columnist for BirGün newspaper. He has published books on education and politics.

Religious Education in Schools (Okullarda Din Eğitimi)

Abstract
The responses of natural (physics, chemistry, biology, etc.) and human sciences (philosophy, sociology, psychology, neurology, etc.) to metaphysical questions have limited the sphere of influence of religions. Therefore, religions are no longer concerned with explaining the world or seeking answers to metaphysical questions. Despite losing the capacity to be a source of questions related to their domain and failing to generate values that can be used in human relationships, religions still manage to keep their positions in defining individual and societal identities. Moreover, they can still function as equivalent to the state authority in Muslim countries. In the modern state, while religion is counted among the fundamental social institutions such as law, family, education, culture, and

economy, in Muslim countries, religion holds a superior position above all other institutions except the economy. In Muslim states, non-religious rules operate in the economy. While there is sincere compliance with global law regarding finance, trade, communication, transportation, and standards of goods and services, there is a reluctance to allow universal norms to influence group identity, social law, governance, and personal and societal relationships.

How does a feudal mindset, which hinders social-political and cultural development, become one of the preferred options when capitalism engages with society? It is not our concern that religion has become instrumentalized, but rather that capitalism has rendered its values dysfunctional, unable to generate new values to the extent that it relies on religions. Therefore, our concern is not with religion itself, but rather everything discussed in the context of religion here pertains to capitalism. Because it was capitalism that called for it to enter the public sphere and granted it an undeserved role in public regulation through its organizational practices.

Especially in the last quarter century, the world, particularly Turkey, has witnessed events that demand the question "why"; for example, why do twenty individuals possess more wealth than two billion people worldwide! The answer of religions to this question is "God's wisdom is unquestionable," which implies "it should be so" in a religious context. The transformation of this religious answer into critical consciousness undoubtedly requires organized education. Therefore, in this discussion, I aim to examine the relationship between capitalism-religion and religion-education.

Keywords: capitalism, religion, Islam, metaphysics, culture, education, school.

Yasemin Tezgiden Cakcak

Dr., Instructor

Yasemin Tezgiden-Cakcak, PhD, is a scholar at the Foreign Language Education Department of Middle East Technical University, in Ankara, Türkiye. She has been engaged in critical pedagogy and critical language teacher education for more than a decade and served as an editorial member of Critical Pedagogy Journal in Türkiye. Her major publications include Moving Beyond Technicism in English Language Teacher Education (Tezgiden-Cakcak , 2019) and A Language of Freedom and Teacher's Authority Case Comparisons from Turkey and the United States (Senese, Mızıkacı, Tezgiden-Cakcak & Gorman, 2017).

Critical Ontology of a Critical Educator

Abstract

Critical educators strive to engage in critical dialogic praxis to create a more democratic, just and equitable school and society. They aim to work collectively to transform their internalized suppression, to find and express their voices, to alleviate pain and suffering for all and to create a peaceful, sustainable world. Their work includes multiple dimensions, from critical reflection to problem-posing, from dialogic relationship building to performing a loving, respectful, caring, and humble teacher persona not to mention engaging in critical praxis in and out of the classroom. This very act of enacting a critical educator identity itself not only entails courage, risk-taking, and resilience, but it also requires commitment, hard work, intellectual rigor, and emotional stability. While directing attention to different layers of ongoing domination, critical educators also highlight the possibilities of opening counter-hegemonic spaces and ways for transgressing oppression. This conflict between disclosing the underlying reasons behind suppression and planting seeds for hope and change creates emotional labor for critical educators. Even though they might also feel at a

loss in the face of political-economic crises, social turmoil, and disaster capitalism and feel overwhelmed by the political, academic and institutional pressures, financial difficulties, and intensification of their workload, they may feel forced to display a strong, fearless, and optimistic stance. When their pedagogy of discomfort evokes deeply buried pains of themselves, their students, and/or colleagues and/or connects them to diverse stories of repression, how do they bear this emotional and existential baggage? In this talk, I problematize my own work and emotional struggles as a critical educator and explore how I get by despite feeling desperate, isolated, and fearful at times.

Keywords: Critical educator identity, critical ontology, emotion labor, transformative intellectual, self-study.

Zeynep Alica

Dr., English Teacher

Zeynep Alica, PhD, is an English teacher in Beşir Balcıoğlu Anatolian High School in İstanbul, Türkiye. She has been engaged in critical pedagogy as a teacher since 2011. She completed her PhD in Ankara University Lifelong Learning and Adult Education Programme in 2022. Her research and interests include social movements, transformative learning, gender and education and adult education history.

Digging Public Citizenship Up: Feminist Insistence in the Age of Necropolitics in Turkiye

Abstract

Since the 1980s, neoliberalism has entrenched itself globally, ushering in an era of necropolitics where profit trumps the well-being of communities and the planet. In Turkiye, as elsewhere, this paradigm has engendered a

landscape marred by death, instability, and isolation, eroding public advocacy and citizenship movements.
This presentation delves into the enduring optimism of resistance against necropolitics, with a focus on feminist struggles in Turkiye. Despite neoliberalism's shift of adult education towards workforce development, feminist movements persist as crucial platforms for transformative learning and public rights advocacy.

We examine how women in Turkiye, amidst femicide and assaults on women's rights, champion a biocentric, ethical-political vision of citizenship. Their resistance underscores a commitment to life-centered politics and the reclamation of public space, challenging the prevailing neoliberal order.

Through critical learning initiatives, these movements empower marginalized women and contribute to a broader, inclusive conception of citizenship. By defending the rights and dreams of women and society at large, they offer hope for a future free from the shackles of necropolitics.

Keywords: Feminist struggles, Turkiye, neoliberalism, necropolitics, citizenship, transformative learning, public advocacy.

ABSTRACTS

XII ICCE

Ankara

3-6 July, 2024

The Inside Film Project, Radical Pedagogy and Class

Deirdre O'Neill
University of Hertfordshire
d.oneill3@herts.ac.uk

Abstract
The inside film project is a film practice with the context-specific aim of addressing the sociopolitical and economic conditions that lead to imprisonment. Working with a specific group of people (prisoners and ex-prisoners) in a particular set of circumstances (in prison or on probation) we explore how film theory and practice can be utilised as a means of fostering a critical engagement which more traditional academic subjects are unable to achieve. The project is not simply about making films, it is also concerned with the social and political contexts in which filmmaking takes place and encouraging resistance.
Access to the means of representation is denied the working classes in general but is particularly true of those who are imprisoned. Representations of prisoners are rarely sympathetic; prisons are represented as places of violence full of inherently bad people. Public opinion on prison related issues is largely reliant on impressions gleaned from a corporate /dominant media firmly anchored within a society which continues to exhibit an entrenched social, political and economic classism, with little or no acknowledgement of how disparities in power affect such things as arrest and sentencing. Crimes committed by the working class are generally decontextualised, the power dynamics, political and economic decisions that shape crime and result in desperate measures are rarely mentioned while the crimes of the powerful are normally excluded from media discussions and criminological analyses of crime.

Within the alternative space in the prison created by Inside film for prisoners to make their own films prisoners can re-author the narratives of

their lives from their own perspective, provide evidence of their experiences both inside and outside of prison, challenge assumptions of working class people, and de-emphasize differences between prisoners and other members of society. By bringing marginalised knowledge into view and in the process creating new relations inside film plays a crucial social justice role necessary to the building of a participatory democracy.

As part of my contribution, I would like to show clips from the films made in prisons.

Keywords: Working class, prison, film, radical pedagogy.

Ruptures of Resistance and the Pedagogy of Fear: Ethnic Studies Programs, Book Bans, and Civility in Educational Spaces

"Panel Overview and Theoretical Framework"

Mary Carol Combs
University of Arizona
combs@arizona.edu

Abstract
Marxist theory asserts that modern capitalist societies are structured along social class lines. Such stratification derives from two major classes, the bourgeois elite who own and control the means of production and the Proletariat, who are exploited through the extraction of surplus labor (Cartelier, 1991; Marx & Engels, 1999). With respect to education, Marxism argues that education serves several overriding principles, including the reproduction of the state apparatus, the production of an obedient workforce, and the reproduction and legitimation of social class inequality. Althusser (2014) argued that state education furthers an ideological state apparatus, whereby government administrators and teachers control the

masses by injecting them with beliefs and ideologies that keep them ignorant of their exploitation in order to more easily control them. In kind, Marxist theory of the reproduction of social class inequality is an invaluable dialogical tool for critiquing the legitimation of meritocracy prevalent in contemporary social discourses (Anyon, 2011). A continued concern is that students from both social classes are not taught about social and economic injustice if their thoughts are conditioned and surveilled through the structures of schooling (Ford, 2023).

The three papers in this panel presentation are by scholars and activists in the Southwestern U.S. state of Arizona who draw from critical theory to make sense of contradictions, setbacks, and advances within K-12 public schools and higher education classrooms. Kevan Kiser Chuc places the current trend of book bans within a wider political context, discussing how and why such bans occur and which books and authors are particularly targeted. Mary Carol Combs and Jesus Jaime-Diaz critique the neoliberal assumption that classroom discussion must be civil and occur within “nice” spaces where no one is offended. Even in such a repressive anti-Black, anti-Mexican climate, Anna Ochoa O’Leary points out that although Ethnic Studies programs nationwide have increased exponentially, about a third of the less “mainstreamed” programs (Chicanx, Latinx, and Mexican American Studies) have failed to thrive since 2011, even as Latinx student enrollments in higher education have increased.

Rethinking Civility and "Niceness" in Higher Education Classrooms

Mary Carol Combs
University of Arizona
combs@arizona.edu
Jesus Jaime-Diaz
University of Arizona
jesusjaimediaz@arizona.edu

Abstract
In higher education classrooms in the United States, it is commonly assumed that college and university faculty should engage in debates about controversial topics with civility and respect between interlocutors. Civility in academic spaces also implies the behavioral quality of niceness and assumes that participants should not disrupt the comfort of participants. University classrooms thus are imagined as egalitarian spaces in which students have the right to express themselves without the fear of repercussion. Yet, the discursive practice of civility is relatively undertheorized. What does it look or feel like in a classroom? How should students perform civility or respect? Should instructors enforce civil behaviour?
Dictionaries typically define civil as "relating to ordinary citizens and their concerns" (Cambridge and Google are just two examples). This definition implies that the disruption of ordinary citizens or their concerns is a social taboo. The instructional logic of this convention appears to be the accepted need to address difficult political topics within a "safe space" where no one is offended, at least in theory. Yet, the conventional definition of civil is highly problematic given that ordinary overwhelmingly is normalized as White, male, middle class, and heterosexual -- a historically recurring issue within schools of education (Rudick & Golsan, 2018). Thus, if this group is

positioned as normal or ordinary, its concerns will appear reasonable and ordinary.

In this presentation, we analyze three widely assumed features of civil discourse. First is the notion of civility itself, particularly, how the quest for civil interaction in higher education classrooms may in fact silence the voices, experiences, and emotions of non-normalized, non-ordinary participants, that is, anyone who is not White, male, middle class, or heterosexual (students of color, women, Queer, transgender, working class, etc.). Second is the current trend in academe to address controversial topics in "safe spaces" because of the widely held supposition that dialogue that challenges, disrupts, or creates tension is unproductive. Third is the tendency of some academics to intellectualize the concept of "freedom of expression" within civil discourse as both an inalienable right and enduring legacy that the founding fathers gifted equally to everyone.

We frame our discussion within critical race theories, including the pedagogy of fear, which Leonardo and Porter (2010) have conceptualized in classroom contexts as fear of disrupting the peacefulness of dominance. The pedagogy of fear is further enacted within what Castagno (2014) has termed the culture of nice. Classroom environments, like the educators within them, are discursively positioned as nice because they work with children and youth. Nice educators invest in the creation and maintenance of niceness within their classrooms. Hence, discussions about controversial or uncomfortable topics in nice classrooms will take place within safe/nice spaces. Nice educators may initiate challenging dialogues, to be sure, but they also risk the immediate reaction by those whose peacefulness, organized by oppression, may be disrupted.

Keywords: Civility, civil discourse, freedom of expression, critical race theory.

Transversing the Muddled Pathways of Political Censorship and the Practice of Critical Inquiry in a K-12 Public School Classroom

Kevan Kiser Chuc
Tucson Unified School District, Arizona
kachuc956@gmail.com

Abstract

What is critical thinking and how does the pedagogy of critical thinking become something to fear in educational arenas? Critical thinking and critical inquiry have served as exemplars in a classroom when teachers and students address curricular content through the fostering of open-ended questioning, analyzing assumptions and biases, avoiding emotional reasoning and oversimplifications and considering other interpretations and tolerance of ambiguities. This approach democratizes the classroom as the teacher is now a coach and no longer on "center stage" (Tompkins, 1990). One of the ways in which a classroom can become more democratized is through an inquiry method that promotes thinking in a critical manner.

In contrast to the creation of democratized and emancipatory classrooms in public schools, state legislatures and far right organizations are increasingly banning and removing books from schools and public libraries. Pen America, a national non-profit organization safeguarding the intersection of literature and human rights, defines a school book ban as "any action taken against a book based on its content and as a result of parent or community challenges, administrative decisions, or in response to direct or threatened action by lawmakers or other governmental officials, that leads to a previously accessible book being either completely removed from availability to students, or where access to a book is restricted or diminished" (Pen America, https://pen.org/issue/book-bans/). During the 2022–23 school year, PEN America recorded 3,362 book bans in public school classrooms and libraries. These bans restricted student access to

more than 1,500 book titles, primarily by authors of colour, LGBTQ+ authors and women who center themes related racism, sexism, transphobia, and the experiences of Black, Brown, Indigenous and transgender youth.

This presentation argues that book banning is a deliberate effort to stifle critical thinking in schools and to reproduce and legitimate social class inequality. We will explore the specific books banned and analyse why their authors and subjects threaten the educational and political status quo and how practitioners have circumvented the powers of educational repression.

Keywords: Censorship in public schools, book bans, resistance, critical inquiry.

Chicano/a/x, Latina/o/x and Mexican American Studies 2011-2023: Staying Power or Perennial Wallflower

Anna Ochoa O'Leary
University of Arizona
olearya@arizona.edu

Abstract

Since the late 1960s, the number of Ethnic Studies type programs (African-American, Chicanx, Mexican American, Asian Pacific Islanders, Native American) and degrees earned in this field has grown. And why not? Research on the value of such programs for achieving any number of desired educational outcomes has flourished to stridently demonstrate that these programs benefit all students -- not just the underrepresented. As a branch of ethnic studies, the number of Chicanx, Latinx, and Mexican American Studies (CX/LX/MAS) programs in four-year institutions has also grown since the 1960s, albeit not at the same pace. And, although many CX/LX/MAS programs have struggled to survive in North American universities and are currently experiencing overall "stagnation" vis-à-vis the increase in Latinx

student college enrollments (Mora, Vargas, & Cedillo, 2023, p. 397), many have managed to maintain a degree of "staying power" (Hill Zuganelli, 2016).

This presentation reports on an examination of a subset of CX/LX/MAS programs in four-year institutions listed in the appendix of Rodolfo Acuña's The Making of Chicana/o Studies published in 2011 to see if they still exist today, and if so, to determine if and how they have evolved. Findings show that 93 of the 95 programs listed in 2011 still exist in 2023 and that 68 percent of programs have become "stronger" since 2011 by expanding their curricular offerings. By offering benchmark data 12 years after Acuña's book was published, we hope to encourage further interrogation into the field's development and a renewed watchfulness as we enter an era of political hostility by Republican elected officials towards such programs, which since their inception introduced scholars and students to liberating "woke" pedagogies and knowledge production.

Keywords: Ethnic studies, political hostility, higher education.

Cultivating Critical Language Educators: The Role of Critical Pedagogy in EFL Teacher Education

Ayşe Kızıldağ
Aksaray University
ayse.kizildag@gmail.com

Abstract

Traditional EFL teacher education often prioritizes technical skills and language fluency, neglecting the crucial role of criticality in shaping effective educators (Tezgiden Cakcak, 2019). This presentation argues for the integration of critical pedagogy into EFL teacher education programs, empowering future teachers to foster student agency, interrogate power

dynamics in language, and promote social justice within the classroom. Drawing on critical theorists like Freire and Giroux, the presentation will explore key principles of critical pedagogy applicable to EFL contexts with reference to enabling more inclusive and equitable learning spaces:
a. Problematizing: Moving beyond neutral language acquisition and delving into the historical, political, and social forces shaping language and its uses. Engaging with texts that reflect diverse perspectives and challenge dominant ideologies, encouraging critical analysis of language use in social contexts.

b. Dialogue and Agency: Creating democratic classrooms where learners and teachers co-construct knowledge through open dialogue, questioning, and respectful debate. Fostering collaborative learning environments where students engage in critical dialogue, analyze diverse perspectives, and develop their own voices.

c. Praxis: Connecting theoretical knowledge to real-world issues through transformative learning experiences that address social inequalities and empower student action. Exploring the intersection of language, culture, and power in local communities and broader global contexts, fostering empathy and engagement with social issues. Facilitating reflection on personal biases and assumptions, empowering teacher candidates to become agents of change in their future classrooms and communities.

The paper will showcase practical examples of incorporating critical pedagogy into EFL teacher education, including:

1. Curriculum development: Selecting texts and activities that raise awareness of power dynamics in language use, cultural representations, and global issues.

2. Teaching methodologies: Employing dialogic discussion, critical analysis of language, and action-oriented projects to foster critical thinking and engagement.

3. Assessment practices: Moving beyond traditional grammar-focused assessments to evaluate student development of critical literacy, social awareness, and transformative action.

Through the presentation, audience will gain a deeper understanding of critical pedagogy's transformative potential in EFL teacher education. By equipping future teachers with the critical tools and pedagogical frameworks to challenge dominant ideologies and empower learners, we can cultivate a generation of language educators who foster social justice, equity, and meaningful communication in the classroom and beyond.

Keywords: Critical pedagogy, EFL teacher education, critical thinking, social justice, transformative learning.

The Pedagogical Legacy of Bertolt Brecht's Learning Plays and What They Express in Terms of Critical Pedagogy

Muharrem Demirdiş
Ankara Yenimahalle Science and Art Center
muharrem0662@gmail.com

Abstract
In this study, Bertolt Brecht's views in the pedagogical context are examined through his learning plays (lehrstücke), and the parallelism between the pedagogical processes intended by Brecht with his learning plays and the critical pedagogy is highlighted. Learning plays are designed to eliminate the distinction between spectator and actor, aiming for the transformation of both spectators and actors into learners. In this context, they are plays in which the spectators and actors, becoming learners, learn together. In

learning plays, the plays are constructed with the fundamental principles of dialectical materialism, such as the negation of negation, the unity of contradictions, and the quantitative accumulation-qualitative transformation. The primary and overarching goal in these plays is, of course, learning. However, the learning here takes place through the collaborative examination of problems with all participants/ learners and their experience of dialectical thinking processes. Learning plays, unlike didactic styles and non-critical methods, are critical plays that eliminate the distances separating learners, creating a relationship of oppression between the players and learners. Instead, they foster an environment of mutual learning, removing the distances between those playing and those learning. In these plays, one of the preconditions for understanding/learning is the Brechtian technique of defamiliarization, or in a Freirean expression, critical distance. Social and political issues, treated as crises in these plays, are viewed through the critical distance provided by the defamiliarization technique. Crises are comprehended from an objective distance, addressed collaboratively with participants, and alternatives for resolution are discussed. These plays, as play, provide experimental models on how learning should take place and the roles participants should play in the learning process. They are practical examples of techniques within the critical pedagogy movement, especially explored more closely after the 1968 publication of Paulo Freire's Pedagogy of the Oppressed. The learning plays, also known as Brecht's early period plays, were written between 1926 and 1933, while Pedagogy of the Oppressed was published in 1968. We currently lack data on whether Brecht and Freire met or had knowledge about each other. However, when the works of both figures are examined, it becomes clear that a re-examination of Bertolt Brecht's learning plays from the perspective of critical pedagogy contributes to the enrichment of critical pedagogy theory. In this study, with these objectives in mind, one of Brecht's learning plays, He Who Said Yes - He Who Said No, has been analyzed from a critical pedagogy perspective. Through

the data obtained, parallels between Brecht's learning plays, Freirean pedagogy, and critical pedagogy have been discussed. Pedagogical methods and techniques employed in learning plays are considered as contemporary tools that critical educators can use to address current crises, proposed as practical techniques for tackling contemporary challenges.

Keywords: Bertolt Brecht, Paulo Freire, learning-plays (Lehrstücke), critical pedagogy, theatre pedagogy.

Embracing Empowerment and Equity by Design

Lisa Taylor
University of East London
L.Taylor2@uel.ac.uk
Katie Ketcher-Room
University of East London
K.L.Ketcher@uel.ac.uk

Abstract
How do we encourage students to engage in their own learning and knowledge formation through co-collaboration and relational aspects of teaching within the research process. Moving forward this research will consider the attainment, attrition, and attendance rates of first- and second-year undergraduate students and the support required to enhance their learning experience and academic outcomes. Research conducted through a mixed-method analysis using questionnaires and semi-structured interviews and analysed using Qualitative Comparative Analysis (QCA). The research will seek to give further insight into student experience through a relational lens of opportunities, emotions, and feelings (Freire 1985), whilst also using attendance, attrition, and assessment data to measure student outcomes. Considering the impact of joining a post-92 institution, where

undergraduates are first and second generation and Global Ethnic Majority higher education students, the aim is to understand the needs and requirements necessary to ensure good student outcomes, considering the relational support available for them to progress onto their chosen career paths. Focusing on the journey of the student, and the reasoning behind the concepts of safety and happiness in learning environments, comparing correlations to data output of attendance attrition and assessment, using the rigid measurement standards of GOS and TEF data to create value for the individual learner. Academics spend a substantial proportion of their time tick boxing required criteria due to the massification of higher education, ergo, not afforded time to create transformational environments necessary to perform at undergraduate level. This presentation will veer from the traditional conference format as a form of resistance to traditional research, using an interactive process whereby attendees invited to share their thoughts on good relational practice and forms of socially just pedagogical applications. The expectation and proletarianisation of working-class academics in the institution to provide an attainable form of support for students solely derived from the exploitation of goodwill, fear of employment tenure or socially-just consciousness is an abuse of power. We challenge the role of research in academia as a driving force of inhabiting hierarchical forms of research and academic prowess, which inhibits academic and students alike. This research aims to create spaces and discourse for equitable individual opportunity in educational outcomes, more importantly, empowering learners to continue following graduation to break glass ceilings and attain progressive and continued career opportunities. Facilitating knowledge acquisition and exchange for students and academics to establish and perform to the best of their potential (Brecht 2014) in hostile environments.

Keywords: Relational practice, student outcomes, academic potential, opportunity, proletarianization in higher education.

Cultivating Coexistence: Culturally Responsive Peace Education in Refugee-Receiving Schools

Dilara Özel
Middle East Technical University
ozeldilara@gmail.com
Zeynep Sümer
Middle East Technical University
zeynep@metu.edu.tr

Abstract

Peace education is defined as humanization and dialogue for peacebuilding (Gill & Niens, 2014). Peace education emphasizes social justice and the empowerment of marginalized communities and provides a rich theoretical framework for understanding and enhancing peace education programs in diverse settings (Bajaj & Hantzopoulos, 2016). The peace education paradigm aims to equip learners with the cognitive tools, practical abilities, and motivation to engage actively in the peace-building process, transforming theoretical insights into concrete actions that contribute to the creation of a more peaceful and just society (Hajir & Kester, 2020; Reardon, 2000).

This paper presents the adaptation process of UNESCO's ""Learning to Live Together"" peace education program, tailored for fourth-rade students in a refugee-receiving school in Sakarya, Türkiye to better align with the needs and issues of refugee-receiving schools.

Recognizing the unique psychosocial needs and cultural backgrounds of refugee children, this study employs a critical peace education lens to redesign the program. The process involved translating and modifying original activities to ensure cultural relevance and replacing some of them with culturally appropriate activities. Experts' feedback from various academic disciplines, including Guidance and Psychological Counseling, Foreign Language Education, and Curriculum Development and Instruction

provided multidisciplinary insights into refining the program. Additionally, feedback from a fourth-grade classroom teacher and an elementary school counselor ensured the program's practical applicability.

The 13-week adapted peace education program begins with an introductory activity that sets the stage for peace education and ends with a closing activity that encapsulates the program's learnings. These two activities were added to the program by researchers because, unlike the original program which is a sequential program that starts at first grade, schools in Türkiye do not have peace education knowledge in their regular curriculum. Therefore, general knowledge about peace was added. To ensure cultural relevance, four of the activities were substituted with ones that resonate more deeply with the culture of the school. In addition, seven of the program activities were translated into Turkish. The final program, characterized by its culturally sensitive and contextually appropriate curriculum, exemplifies how peace education can be applied to foster understanding and coexistence among children from diverse backgrounds in school settings. The study underscores the potential of peace education in transforming educational practices to address the complexities of global migration, displacement, and integration within educational systems.

Keywords: Peace education, conflict resolution, refugee-receiving schools, coexistence.

Rethinking Economics Education in Portugal: A Pluralistic Approach in Response to Contemporary Challenges

Graça Leão Fernandes
ISEG-REM-CEMAPRE
gleao@iseg.ulisboa.pt

Abstract

This paper offers an examination of the state of economics education, particularly in the aftermath of the 2008 financial crisis, emphasizing the necessity for a paradigm shift. It highlights various contemporary challenges, such as globalization, financialization, economic inequities, climate disruptions, and increased uncertainty, suggesting that traditional neo-classical and neo-liberal theories are inadequate in addressing these real-world problems.

A compelling argument for innovation in economics education advocate a broader knowledge base that includes Ecology, Behavioral Economics, and Social Economics. There is a need for pluralism in economics, encompassing theoretical, methodological, and interdisciplinary perspectives. This approach aims to foster critical thinking and autonomy among future economists, preparing them for complex problem-solving in the real world.

A brief description of evolution of the debate on pluralistic economics education over the past 30 years focus on the emergence of student-led movements and international initiatives like the Institute for New Economic Thinking and ""Rethinking Economics."" These examples illustrate successful efforts to overcome challenges such as resistance from decision-makers, research biases, accreditation norms, market demands, and the lack of exposure to alternative approaches.

Essential components of a pluralistic curriculum, emphasize unorthodox approaches, student-centered practices, interdisciplinary learning, and real-world applications. The call for changes in student evaluation methods,

moving away from traditional exams to reflective assessments, is particularly noteworthy for nurturing personal judgment on diverse economic perspectives.

The examination of the current state of economics education in Portuguese universities provides a specific and insightful case study. The shift from pluralistic training in the late 60s and 70s to the dominance of neo-liberal conceptions since the 1980s is well-documented, raising concerns about adaptability to dynamic structural changes. The inclusion of perspectives from university teachers, researchers, and student groups adds depth to the analysis.

In summary, the paper offers a comprehensive analysis of the challenges and opportunities in rethinking economics education, particularly in Portuguese universities. It effectively calls for a paradigm shift towards pluralism, critical thinking, and global awareness to better equip economics graduates for the complex realities of the 21st century.

Keywords: Economic theories, real word problems, pluralistic curriculum, economic education in Portuguese higher education.

Navigating Challenges in Immigrant Education: Syrian Refugee Students' Classroom Dynamics, Teacher and Parent Perspectives, and Coping Strategies

Berfin Yamaç
Middle East Technical University
berfinyamacc@gmail.com

Abstract

This paper investigates the challenges Syrian refugee students face in Turkish classrooms, focusing on the critical aspect of language proficiency. The study aims to understand the impact of language barriers on academic performance, social integration, and the effectiveness of existing integration programs. The study engaged 18 teachers responsible for 64 Syrian students, exploring their experiences and perspectives through a mixed-methods approach. Utilizing surveys, the research delved into the coping strategies employed by teachers, the academic challenges Syrian students face, and the utilization and awareness of integration programs. The study also examined communication dynamics between teachers and parents. The findings underscore the central role of language barriers in hindering the academic and social integration of Syrian refugee students. Teachers identified the need for more Turkish language competency as the primary challenge, impacting lesson comprehension and hindering effective communication. Limited awareness and utilization of integration programs were reported, revealing gaps in addressing the holistic needs of Syrian students. The discussion section will delve into the nuanced aspects of language education and its implications for integrating Syrian refugee students. Methodological limitations will be acknowledged, including participant reach and the multilingual survey process. Future research directions will be proposed, emphasizing the need for comprehensive

language education programs and a broader understanding of societal attitudes toward the permanence of Syrian refugees in Turkey.

Keywords: Syrian refugee students, teachers, language barrier, coping strategies.

Counter-Learning under Dual Power: Exodus as Emancipation in Fatsa

Ş. Erhan Bağcı
Çukurova University
erhanbagci@gmail.com

Abstract
People's endorsement of oppressive and exploitative structures is one of the key areas of critical inquiry. Adult education addresses this issue through a comprehensive approach to learning that goes beyond formal schooling, considering learning as an essential aspect of human existence within societal power dynamics. Within this framework, social actors learn either to consent to or to challenge these structures.
Learning is making meaning through narratives by establishing connections among our experiences. We perceive the world in a particular way by constructing narratives that provide coherence to our experiences. Narratives are tentative and endlessly evolving, yet they persist unless challenged by counter-narratives.

Social struggles are sites of counter-learning, offering counter-narratives to social actors to construe their experiences. Engaging in such struggles enables people to interpret the world from an alternative perspective. Revolutionary movements seek to establish and disseminate counter-narratives that challenge the prevailing one, inspiring social actors to undertake emancipatory action to dismantle and reconstruct social

structures in their own interests. Conversely, the dominant narrative defends itself by any means, and the clash of opposing narratives creates a field of narrative struggles in which various actors engage to influence how people learn about and perceive the world.

This presentation explores the concept of counter-learning in Fatsa, a small town on the north coast of Turkey, where a revolutionary movement held the mayoralty for 10 months in 1979-80. The term ""exodus"" is used to describe the situation during that time, referring to a process of disengagement from capitalistic relationships and establishing new structures and ways of life without physically leaving the space. This phenomenon represents a form of dual power. The counter-narrative by the revolutionary movement is assumed to create room for counter-learning, which enabled the exodus in Fatsa.

The study is limited to the analysis of a documentary video and interviews in a book. Preliminary findings reveal that exodus is a manifestation within a particular balance of power, mediated by the struggles in the narrative field. While the town's circumstances reflected broader political struggles, unique conditions in Fatsa enabled the practice of exodus. By implementing participatory collective practices through people's committees to improve life in Fatsa, the revolutionary movement established a condition of dual power. It intervened in the narrative field to promote counter-learning and organize the exodus. Through counter-learning within experiences organised to produce new subjectivities, residents of the city began to perceive the world through a transformative lens.

Keywords: Counter-learning, counter-narratives, social struggle, exodus, dual power, subjectivity, Fatsa.

Contemporary Forms of the Critical Educational Systems: An Indian Perspective

Ramesh Kumar Sahu
Rai University
kumar.ramesh0@yahoo.com

Abstract

At a time when the world is facing a multidimensional crisis of climate change, political instability, economic recession, war and possible pandemics, then in what order can a fundamental agenda like education be completed? Today, almost six decades after the establishment of the International Institute for Educational Planning (IIEP) in Paris by the UNESCO in 1963, whose main objective was planning, training, policy research, even today 14% of the world's population is illiterate. Undoubtedly most of them are from the Indian subcontinent or South Asia. The ideal of education for the public good has today been replaced by unscientific curriculum and commercial education, and authoritarian pressures have further crippled this system. Certainly we urgently need a comprehensive reassessment of the challenges of global education to adopt a more critical approach; and to promote and support progressive ideas as well as nurture to scientific experiments to achieve the UN Global Education Agenda 2030. Through this paper we will specifically review the Indian education system and know why despite having the oldest university and holistic education system in the world, the entire subcontinent is the most illiterate today. Why is the Western education system being rapidly adopted in the same country which invented zero and decimal and taught the world the lesson of peace and non-violence?

Keywords: Indian Education System, IIEP, UNESCO, South Asia, UN-GEA2030.

From Critical Pedagogy to Eco-Critical Pedagogy: The Effects of Eco-Critical Pedagogy Centred Studies in Schools on Students' Ecological Awareness

Muharrem Demirdiş
Ankara Yenimahalle Science and Art Center
muharrem0662@gamil.com
Armina Dilruba Durmuş
Ankara Yenimahalle Science and Art Center
arminadilrubadurmus@gmail.com

Abstract

In the neoliberal-anthropocentric era where the relationship between humans and nature/earth is structured as one of oppressor-oppressed, nature/ earth is perceived as a consumable object, a commodity; nature and its resources are consumed for speed, growth, and profit. The ecological crisis/destruction, which is still at a point where it can be reversed today, continues to negatively impact the lives of societies and other beings in nature. Awareness of individuals and communities regarding ecological crises holds significant importance in their interventions in ecological crises and their struggles to mitigate and eliminate ecological crises. Furthermore, these awareness levels enable individuals and communities to make nature-conscious decisions, prioritize the unity and equality of nature and humans, and exert pressure on policymakers to implement these decisions. In today's schools, the normalization of neoliberal and anthropocentric policies through both open and hidden curricula hinders the understanding of the real causes of problems, including ecological issues, and prevents awareness-raising on these matters, similar to other societal problems. Therefore, it is important to conduct eco-critical studies in schools to identify and enhance students' awareness of climate change and ecological crises, as well as to understand the root causes of these crises. At this point,

it can be argued that incorporating ecology-related topics into curricula and organizing ecology workshops in schools could increase students' ecological sensitivity. By employing methods and techniques such as problem-posing education, subjectivation, liberating dialogue, and conscientization, which can be considered as fundamental principles of Freirean pedagogy, collaborative work with students can be conducted to identify ecological problems and their real and current causes, and possible solutions can be developed. In this study, the effectiveness of Eco-Story Writing Workshops, which could potentially be implemented as part of school curricula to cultivate societal awareness among students regarding ecological crises, was investigated. To this end, researchers initially developed an Eco-Story Writing Workshop Curriculum, which was then implemented with 17 students from the 7th grade of a secondary school at Ankara Yenimahalle Science and Art Center, selected as a convenience sampling for the research. The workshop spanned 8 weeks, totaling 16 class hours. In the conducted study, utilizing the qualitative research method of participatory action research, semi-structured interviews were conducted with the 17 students who participated in the workshop, and the data obtained from the students were analyzed using a descriptive analysis approach. According to the research findings, the students expressed that the Eco-Story Writing Workshop, which is a participatory and applied model, was highly effective in fostering or enhancing societal awareness about ecology. They mentioned that the inclusion of such workshops as part of school curricula could be effective and functional in increasing students' ecological sensitivities/awareness and prompting students to take action against ecological crises.

Keywords: Ecological crises, eco-critical pedagogy, neoliberalism, anthropocentrism, eco-story writing workshops.

Is ChatGPT Actually Critical? The Use of Chatbots in ELT Material Development

Ali Yıldız
Universität zu Köln / Middle East Technical University
yildiz.ali_01@metu.edu.tr

Abstract
Artificial intelligence has recently dominated the public agenda. With the recent techniques in AI design, such as deep learning and natural language processing, AI tools are more intelligent than earlier, facilitating teachers' everyday practices through providing them with authentic and student-centered materials, helping them to be even more culturally responsive. However, the material created by ChatGPT is not perfect in terms of material creation, primarily due to technical challenges such as AI Bias, AI Hallicunation, and ethical considerations, such as data protection. Such factors might impede the culturally responsive atmosphere of the classrooms among other undesired consequences, such as reinforcing gender stereotypes. The paper discusses the potential advantages and drawbacks of using AI in material development and adaptation for English classes, as well as its effect on the teacher's role, claiming it is likely to serve as an assistant rather than fully overtaking the teacher position.

Keywords: Artificial intelligence, material development, ai bias, gender stereotypes.

Indian Crossings: Feminist Pedagogy of Global South to North Migration

Sanjukta Sarkar
University of Arizona
sanjuktasarkar@arizona.edu

Abstract

Between borders moving over people and people moving over borders, there is a pedagogy of migration that is being shaped, written, and practiced by migrants from the global south. It is a pedagogy of abundant hope, agency, resistance, reclamation, and social transformation, and is feminist in its counterhegemonic pushback against systemic inequality. My research explores how Indian border-crossers engage in radical resistance and critical world-making as they write their own pedagogies into the liminal space of the Southwest borderlands. As "the personal is international," making feminist sense of this international investigation is a push towards informing feminist policy and pedagogy.

The copious theorization on the logics of migration does not convey why we have a sudden surge of population from as far away as India crossing the Arizona-Mexico border or why they are discarding identity documents along the militarized border. This presentation considers the following research questions:

Are Indians embarking on treacherous journeys to the other side of the world, from 'periphery' to 'core', hoping to alter their structural positionality in the world-system?

Could this move be classified as "historic progress for the oppressed?" Is the struggle of being globally displaced and the privilege of being globally mobile binary categories?

What are the implications of "Global South" migration into the Southwestern borderlands for educational praxis and political solidarity?

My site of struggle includes intentional, exclusionary, orchestrated silence and hegemonic media narratives that reduce migrants to "bare life." As a feminist educator, my research responds to tensions of unjust mythmaking about Indian asylum seekers by reconstructing media stories of Indian resistance, engaging in critical community with humanitarian aid workers, and re-writing humanizing composite narratives. My entry points to this emancipatory research include my interaction with the border and within migrant shelters, media accounts and conversations with shelter workers across the Southwest border. My work is in solidarity with border-crossers in their struggle to reclaim agency in a world that burdens them with either resilience or gratitude.

Keywords: Feminist pedagogy, global south to north migration, borders, pedagogy of migration, southwest borderlands.

Assessment as an Act of Subversion

Jim Clack
University of Bedfordshire
jim.clack@beds.ac.uk

Abstract
Higher Education Institutions (HEI) are increasingly framing themselves as transactional awarding institutions, perhaps not explicitly but certainly by their actions. Their reactions to the industrial action called by the University and Colleges Union (UCU) in the 2022/23 academic year were very telling – each day of teaching 'lost' due to industrial action led to withholding one day's pay. In contrast, the Marking and Assessment Boycott (MAB), where staff refused to mark assignments at the end of the academic year, led to continuous/ongoing withholding of pay until the marking was completed. Clearly, assessment (or rather the grades from assessment) are far more important to the university than the actual teaching and learning; a

mischievous mind might think about how we can turn assessment into a subversive act. This paper explores one such attempt.

I have previously discussed my teaching on a module entitled 'Deschooling' exploring Ivan Illich's seminal text (Illich, 1970/2002) in Clack (2019). That paper outlined how a Level 5, optional module created a space for students to take control over their own learning. The module has developed and changed in each iteration, and in the 2022/23 academic year, students created the first in an annual pamphlet series, now logged in the British Library (ISSN). Entitled Deschooling in (un)familiar places (ref), the pamphlet explored variously students' own experiences of oppressive educational systems, instances they could see green shoots of resistance, and possible futures. The tutor and second marker argued that, given the enormity of the task achieved by the students and the collective effort in creating this piece of work, all students should be awarded 100% - what more could we ask of second year undergraduates? Ultimately, our efforts were successful – to the delight of the students but not without a raised eyebrow from senior colleagues.

Using a critical university studies perspective, this paper uses this example to critique prevalent narratives of 'meaningful' or 'realistic assessment', to explore how students might be producers rather than consumers (Neary & Winn, 2009), and to discuss how alternate forms of grading can undermine university priorities while at the same time providing a rewarding environment for students.

Keywords: Higher education, assessment, critical pedagogy.

"He was born, he thought, he died" Inside Academia: A Critical-Autobiographical Approach

Tuğba Öztürk
Ankara University
h_tugbadogan@yahoo.com

Abstract

This paper utilizes a critical-autobiographical approach to uncover the relationship between professional academic identity, knowledge production, and power relationships within conflicting research paradigms. Critical-autobiography is employed in detailing the author's academic trajectory. This approach facilitates an understanding of the interplay between individual actions and social structures, as well as processes (Powers, 1998). As a member of two conflicting paradigms experienced in PhD and post-PhD studies, the author's academic life is shaped by undesired submissive attitudes that lead to professional insecurity. Feeling compelled to transition from emancipatory ontologies towards pragmatist and evidence-based epistemologies in order to progress within the linear hierarchical structures of academia after PhD, the author required the approval of superiors. Along this path, the issues such as the imposition of populist academic criteria for promotion within the academic ecosystem, the commodification of "knowledge" as the bread and butter of the homo academicus, as well as the wave of nepotism, are critically examined through the lens of critical-autobiography.

Keywords: Critical-autobiography, homo academicus, Bourdieu, critical education, power relationships.

Adult Education in Conflict and Emergencies: Strategies for Resilience and Social Justice

Elsy Wakil
Arab House for Adult Education and Development (AHAED)
wakilelsy@gmail.com

Abstract
Amidst the persistent challenges of conflict and emergencies, Adult Education emerges as both a casualty and a catalyst for resilience and social change. This abstract explores the multifaceted intersections of education with conflict and emergencies, focusing on innovative strategies for promoting resilience, equity, and social justice.
Drawing on insights from diverse contexts worldwide, including but not limited to Gaza, Lebanon, Syria, Sudan, Yemen and various regions affected by natural disasters, this abstract delves into the complexities of education in crisis settings. It examines the disruptions to educational systems, the psychosocial impact on learners and educators, and the barriers to inclusive and equitable access to quality education.

Furthermore, this abstract highlight promising practices and interventions that harness the transformative potential of adult education in conflict and emergency contexts. From community-led initiatives to international humanitarian efforts, it showcases examples of resilience, solidarity, and grassroots activism that challenge dominant narratives of victimhood and dependency.

Central to this exploration is a critical lens that interrogates power dynamics, structural inequalities, and the politics of aid in shaping educational responses to crises. By centering the voices and agency of affected communities, this abstract advocates for participatory approaches

that prioritize local knowledge, cultural sensitivity, and community ownership in education programming.

Moreover, this abstract underscore the imperative of integrating principles of social justice, human rights, and peace education into emergency responses and long-term recovery efforts. It emphasizes the role of adult education in fostering critical consciousness, empathy, and dialogue as essential components of resilience-building and conflict transformation.

In conclusion, this abstract calls for a reimagining of adult education in conflict and emergencies as a transformative force for social justice and collective empowerment. It invites scholars, practitioners, policymakers, and activists to engage in critical dialogue and collaborative action towards building inclusive, equitable, and resilient education systems in the face of adversity.

Keywords: Adult education, conflict and emergencies, resilience & social justice, inclusive & quality & equity education, human rights & peace education, critical consciousness.

A Humanistic Approach to Global Citizenship Education Within EFL Curriculum – A Case from Hong Kong

Cissy Li
Hong Kong Baptist University
yxli@hkbu.edu.hk

Abstract
The youth of today are the pioneers of this rapidly changing world who will face challenges unique to citizens living in a closely connected community on a global scale. To confront these challenges, as aspired in the UN 2030 Framework, the international community has agreed that, by 2030, all

learners should acquire the skills and knowledge they need to promote sustainable development (United Nations Academic Impact, 2022). Based on UN's 2030 Framework, global citizenship education therefore aims to develop learners' knowledge, skills, attitudes, and values necessary to become active and responsible global citizens (Reimers et al., 2016). Universities have started to recognize their pivotal role and make explicit commitments to addressing current and emergent global problems (Jorgenson & Shultz, 2012). Global Citizenship Education has become one way to respond to the demand for opportunities to engage students in relevant, meaningful activities that enhance their global perspectives and empower them to contribute to the construction of a better world (Jorgenson & Shultz, 2012).

This paper reports the results of a global citizenship education project within the English curriculum. Delivered in guided learning mode using Kolb's experiential learning framework, the project aims to engage students in global citizenship education through English. The guided learning was conducted in a 13-week curricular course. Through a pre- and post-survey using a five-point Likert scale measuring students' changes in the three core domains according to the UN's global citizenship education framework: cognitive, social-emotional and behavioral, the project was found to have yielded positive results. Even though not all improvements were statistically significant, the paired sample t-tests showed a higher level of perception among students in all three domains. Though challenges remain, the positive results indicate global citizenship education within the English curriculum is a promising mode and means in English classes to raise students' global citizenship awareness and influence their global citizenship practices. This study has pedagogical implications for GCE and EFL/ESL education.

Keywords: EFL/ESL pedagogy, English teaching, global citizenship education, higher education.

"A People's University": Communist Workers' Schools in America, 1923-1954

Robert Zecker
Saint Francis Xavier University
rzecker@stfx.ca

Abstract

Radical workers created a counter hegemonic pedagogy of activist dissent, the narrative ignored in public-school classrooms. Communists charged public-school culture was "a potent instrument in the hands of the bourgeoisie to enslave the toiling masses." In response, leftists created Workers' Schools, counter-beacons to "clarify their minds, fortify their wills, strengthen their ranks, …elevate them to the dignity of builders of a new society." Beginning in the 1920s, Communist Workers Schools offered courses "to equip the workers with the knowledge and understanding of Marxism-Leninism" so that worker-students could engage in "militant struggle … toward the decisive proletarian victory."

Such strident rhetoric would be tempered as workers' schools adjusted to the Popular Front, but schools such as New York's Jefferson School and Chicago's Lincoln School continued to offer courses in Marxism even as they offered a progressive American narrative. Schools delivered some of the first courses in African American history and the history of anti-colonial struggles, championing a humanistic form of adult education for "workers of hand and brain." Workers' Schools were "a people's university," as the Polish newspaper Głos Ludowy labeled them. Combining practical skills with liberationist education, Workers' Schools were welcomed by students such as one who wrote, "Away with bosses' propaganda!"

The Jefferson School made courses outlines for courses such as Herbert Aptheker's "Negro Slave Revolts" available to schools in smaller places – even a North Dakota "School on Wheels," expanding the curriculum to counter-hegemonic pedagogy when public schools restricted lessons to

triumphalist, Euro-Centric Americanism. Schools presented a usable past valorizing battles for racial and class justice. Harlem's Frederick Douglass School promised to "show the connection between juicy war profits and jim crow misery, and … teach the people how to fight both." Schools helped "workers of hand and brain" "achieve that education which can enable them to change their world through ever better understanding of it."

With the Cold War's onset, Workers' Schools were increasingly stigmatized. The Jewish Children's School of Chelsea, Massachusetts, was condemned as "the little red schoolhouse," lessons favoring civil rights labeled "a deliberate Communist conspiracy to inflame racial and religious minorities here against the United States." By 1954 Workers' Schools were ordered dismantled, but Workers' Schools endure as a liberating, pedagogical genealogy. Now, when monetization threatens the liberal arts, and campus protest over genocide in Gaza is met with the blunt cudgel of police terror, we must look to an earlier era's "people's university" for instruction.

Keywords: Community struggles, critical pedagogy, Marxist education, communist party USA, workers' schools.

Cultivating Food, Knowledge, Solidarity -Towards a School Garden in the Era of Climate Crisis

Aristeidis Sgatzos
University of the Aegean
a.sgatzos@sa.aegean.gr

Abstract

This announcement aims to outline the potential of developing and operating a school garden - designed using permaculture techniques and principles - as a privileged method of studying in the school condition

multiple issues that may generally concern humanity in the Anthropocene, but have specific, qualitative, and quantitative impacts on the plebeian strata and classes, particularly the most marginalized (immigrants, refugees, etc.). Through the school garden as a field of ethnographic research and reflection on teaching practices, issues that I believe should now be at the forefront of critical pedagogy will be highlighted, such as social solidarity, food production in the context of the evolving environmental crisis within the broader crisis of contemporary capitalism.
The research was conducted in a primary school in Mytilene (Lesvos, North Aegean, Greece) with both a general and a refugee student population over two school years within the framework of an educational project titled ""Working with Nature or Against It,"" which is now a postdoctoral research at the Department of Social Anthropology and History of the University of the Aegean with the same title and focus on the transformation of students' perceptions about nature.

This announcement will record the pedagogical outcomes of the project, which will be examined from the perspective of the Anthropology of Nature and the Anthropology of Education through a primary analysis of the ethnographic diaries maintained from the first day of the project's implementation. The actions and practices presented, as well as the teaching materials produced, are organized based on the three ethical principles of permaculture: care for nature, care for people, and sharing of surplus. In an effort to connect empirical data with current anthropological discussions in the anthropology of nature, we will see how non-human beings can be examined as subjects of the school context and how the school garden becomes a field for negotiating the hegemonic boundaries of the school condition, both at the level of curriculum implementation and at the level of basic distinctions set by the dominant ideology for organizing the classroom, such as challenging and relativizing basic dichotomies of the

modern Greek school like the management of time (lesson/break) and space (inside/outside).

Keywords: School garden, permaculture, critical education, anthropology of education.

Gendered Dimensions of Trade Unionism in Lesvos: The Case of Kindergarten Teachers

Eleni Zachou
University of Aegean
eleni.zachou917@gmail.com

Abstract
Under the prism of the neoliberal-neoconservative restructuring attempted in primary education in Greece, the collective resistance of educators through their rallying in unions is a necessary condition for stopping these policies and defending the public school.
Kindergarten teachers are affiliated with teachers in the primary unions and the Greek Teachers' Federation. Kindergarten is an independent and distinct level of basic education and as a profession is traditionally female-dominated. Kindergarten teachers face different problems from primary school teachers and their demands for improved working conditions are differentiated.

This paper presents the first part of my postdoctoral research on the gendered dimension of kindergarten teachers' relationship with unionism. Through fifty semi-structured interviews, kindergarten teachers' concerns and reflections regarding their acceptance by the union and the way the union (primary and secondary) deals with their demands are presented.

Discourse analysis was chosen for analyzing the empirical material. Each viewpoint was examined in terms of the historical context and the socio-political context within which it arises and forms an integral part. More specifically, through their testimonies, the constitution of their collective professional identity and their perception of the assertive practices they develop in the context of their membership in the primary trade union body, the Lesvos Teachers' Association, are investigated.

The examination of the issues that emerged from the collection of empirical data are analyzed from the perspective of critical feminist theory and social history. Critical feminist theory is a distinct theoretical current, within the broader field of critical social theory, which studies the social context within which subjectivities are constructed, considering that all knowledge is historically situated. Using the analytical tool of standpoint theory, it manages to give the voice of marginalized subjects the power to counter the dominant discourse. Within this view, language is also examined as a means of reflecting power relations it serves.

From the perspective of social history, through the articulation of the subjectivities of kindergarten teachers, we will be able to understand the particular conditions of their formation as a social group of workers, subject to and interacting with social mechanisms producing hierarchies, inequalities, and power relations, but simultaneously, also potentially capable of changing them.

This research hopes to contribute bibliographically to the international discussion on the critical awareness of the gender dimension in social claiming by contributing to social change together with all available social forces for the elimination of exploitative relations.

Keywords: Critical feminist theory, gender inequalities, critical education, history of education, labour.

The Political Roles and Critical Pedagogical Practices of English Language Teacher Educators: The Case of Türkiye

Zeynep Aysan-Şahintaş
Turkish Academy of Sciences
zeynepaysan@yahoo.com
Betil Eröz
Middle East Technical University

Abstract

Since the 1980s, a neoliberal, market-driven discourse has been permeating both policies and practices in higher education, which distorts the goal of education to produce citizens with a critical awareness and commitment for democracy (Beckmann & Cooper, 2013). Curricula in teacher education programs have largely grown away from searching for educational meaning and been filled up with teaching techniques and methods (Kincheloe, 2011). Such a technical view of teaching is reflected in classrooms as performance pedagogy, and it leads teacher educators to nurture future teachers who are incapable of reflecting on political, and moral aspects of their practices (Tinning, 1991). Teaching, however, requires more than accumulating knowledge and teaching techniques as it is also based on social, political and cultural knowledge through which teaching is practiced (Pennycook, 2004). In this qualitative case study, we analyze how political roles of English language teacher educators (ELTE) influence their teaching practices. Although there is abundance of theoretical discussions on the sociopolitical and ideological awareness of teacher educators (e.g., Bartolomé, 2004; Giroux & McLaren, 1986; Hawkins & Norton, 2009; Popkewitz, 1987), there is scarcity of empirical studies investigating how teacher educators develop an awareness of their own political roles and to what extent these are reflected in their pedagogies in neoliberal higher education (Hughes, 2017).

The participants for this study work in an English Language Teaching (ELT) Program at a research-oriented, English-medium, top-tier state university in Türkiye. The data were gathered through semi-structured interviews, classroom observations, and document analysis. In addition to in-depth interviews, five courses in total were observed for 4 weeks each. Course outlines and course materials were also analyzed. While the interview results show that ELTEs care about the politics of ELT, the classroom observations and document analysis reveal that they often lack predetermined, structured and systematized pedagogies to foster pre-service teachers' political socialization. Similarly, the participating teacher educators tended to avoid explicit and purposeful discussion of how such political discourses of ELT might affect identities and practices of both pre-service and in-service teachers. It was observed that even when ELTEs critically addressed the limited socio-political topics in class, it was often in the form of short monologues or very short discussions. They usually did not expect any student initiation of the critical issues, because students completely relied on teacher initiation and teacher delivery of such matters. This suggests not only an underrepresentation of critical content but also a lack of diversity in the teaching strategies favored by ELTEs.

Keywords: Teacher educator, political role, critical pedagogical practices.

Exploring the Historical Roots of Ideological Persuasion in U.S. Education

Kate Arnold
University of Miami
k.a.arnold1@gmail.com

Abstract

This paper delves into the historical context of ideological persuasion within the United States' public school system. Building upon definitions of indoctrination by Sears and Hughes (2006) and Copp (2016), the paper defines ideological persuasion as promoting uncritical acceptance of ideas, discouraging evidence or alternatives, inducing belief without providing reasons, and presenting a singular worldview. Through historical analysis, including Paglayan's (2022) state-building theory of education, the paper uncovers the ways in which public schooling in the United States had historically been established and utilized to advance social dominance (Sidanius and Pratto, 1992) and preserve existing power structures.

The history of public schooling in the United States traces back to the country's inception, with the founders emphasizing the importance of literacy and basic knowledge for a healthy, self-governing, meritocratic republic (Ritter, 2020). However, early public schools excluded women and non-White children, indicating their intent to promote a specific group into the meritocratic system. Despite proposals by leaders like Thomas Jefferson for free tuition at regional academies and universities, public schools remained under-funded and unregulated until after acts of rebellion like Shay's Rebellion (1786- 1787) and the Whiskey Rebellion (1791- 1794). Responding to these events, Early Republic leaders proposed using primary schools to educate children to express discontent through elections rather than anarchy (Paglayan, 2022).

Efforts to ideologically persuade the nation' children continued as immigration from Europe rose throughout the eighteenth century. Public

schools became tools for promoting nationalism and inducing assimilation (Ritter, 2020). There were concerted efforts to convert Catholic immigrants and to transform Mexican American students into “essentially American” individuals by erasing significant aspects of their culture and history (San Miguel & Valencia, 1998). Citizens in Utah embraced public schooling as a way to prove that they were American to a nation that considered Mormans “inherently seditious and racially ambiguous” (Ewert, 2022).

While the examples provided are just a few key points, there are numerous other instances of ideological persuasion throughout U.S. educational history. Examining historical efforts to ideologically persuade students offers valuable insights into contemporary attempts to shape children's beliefs and attitudes. Despite progress in promoting a more equitable school curriculum and policy, current challenges echo past patterns of reactionary backlash. By understanding the historical context of ideological persuasion in education, we gain a deeper appreciation for the complex interplay between education, ideology, and power dynamics in shaping societal norms and perpetuating social hierarchies in the United States.

Keywords: Ideology, history, politics, government, public education.

Unraveling the Experiences of Middle School Students Balancing Work and Education: A Critical Ethnographic Study

Burakcan Bakırcı
Middle East Technical University
burakcanbakirci@gmail.com
Cennet Engin
Middle East Technical University
cennet@metu.edu.tr

Abstract
This qualitative research aimed to delve into the students' experiences engaged in farm work and the significance of schooling in their lives, as perceived by students, parents, and teachers. A middle school within a district called Birecik of Şanlıurfa was selected as the research site. Employing critical ethnography facilitated the exploration as it empowers participants to articulate their circumstances and fosters awareness. Data collection encompassed semi-structured interviews, observations, and field journals. The participants included 12 7th-grade students, 6 parents, and 5 teachers. Content analysis utilizing MAXQDA software was employed for data analysis.
Findings revealed that students involved in farm work face disadvantages stemming from balancing work and education, a consequence of belonging to families with low socioeconomic status and high fertility rates. These disadvantages manifest in substandard living conditions, exacerbating societal inequalities. Moreover, the study exposed schools as perpetuators of these inequities rather than mitigating them. Schools were predominantly viewed as pragmatic institutions merely dispensing certificates to students. In summary, the research underscores that students engaged in farm work encounter diminished prospects for academic success, with the educational system inadvertently perpetuating the inequalities they face. Furthermore, the study underscores the

imperative for measures aimed at eradicating child labor within both educational and societal frameworks.

Keywords: Child labour, school experience, role of school, critical ethnography.

Out of School Children: What About Lifelong Learning for Everyone

Hande Dindar
İstanbul Medeniyet University
Peri Tutar Çınar
Ministry of National Education
peri.tutar@gmail.com

Abstract
In recent years, lifelong learning has gained significant popularity, with discussions emphasizing learning opportunities 'from cradle to grave' as a fundamental right for all. However, a significant segment of the global population that is excluded from formal education—highlighting the most glaring aspect of educational inequality—continues to be overlooked. The Sustainable Development Goals aim to 'ensure inclusive and equitable quality education and promote lifelong learning opportunities for all' (UNESCO, 2015). Nevertheless, widespread challenges persist in achieving inclusive, equitable, and high-quality education for all. By 2023, the number of children and youth globally who are out of school has reached 250 million (UNESCO, 2023).
This study aims to analyze the current conditions of local and migrant children who are out of school in Turkey. This study uses research data from UNICEF, collected from 6,136 households across eleven provinces in Turkey, primarily involving Turkish, Syrian, and Afghan participants. The dataset, covering the 2023-24 academic year, examines why 2,607 out-of-school children—1,549 Syrians, 751 Turks, 259 Afghans, and 48 others—are not in

school, considering age, gender, and nationality. The data reveals that 64% of these children are at the primary school level, 14% at the middle school level, and 21% at the high school level. Also gender disparities are evident, with the out-of-school rate being higher for girls (52%). Key factors contributing to exclusion from education include financial constraints, geographical barriers, relocations, child labor, and socio-cultural factors. For Syrian and Afghan children, additional challenges such as registration difficulties, language barriers, and limited knowledge of the education system worsen their exclusion from formal education.

This study is expected to shed light on various measures that can be taken to enable children to benefit from non-formal education opportunities by considering the reasons for their exclusion from school. Consistent with the inclusive ethos that underpins adult education, well-structured lifelong learning policies are crucial in addressing the educational needs of disadvantaged groups affected by inequalities, including social class, gender, race, and economic status. Educational models encompassing non-formal and informal learning opportunities should be developed, tailored to the specific needs of children and young people who are beyond the traditional school age. Simultaneously, tracking and support systems must be reinforced to safeguard every school-aged child's right to education.

Keywords: Out of school children, Syrian children, disadvantaged children, lifelong learning, formal education.

Voices of Unrest: Neoliberal Governance and The Alienation of Teachers in Moroccan Public Schools

Hafida Bouhmid
Mohammed V in Rabat
bouhmidhafida@gmail.com
Brahim Hiba
Mohammed V in Rabat

Abstract

In the last three years, thousands of Moroccan public sector schoolteachers took to the streets to express their vehement rejection and debilitating dissatisfaction with legal changes that undermine their professional status. This discontent arises amidst challenges faced by the Moroccan state to balance the growing demand for teachers against financial constraints, exacerbating the country's fiscal pressures and increasing external debt. Such conditions pave the way for inequitable practices fueled by neoliberal agendas (Amghar, 2022), prioritizing profit over educational quality and social justice. By integrating perspectives from critical pedagogy and the sociology of education, this paper argues that neoliberal policies introduced by the Moroccan government not only fragment the legal and professional landscape of teachers but also perpetuate cultural and economic injustices. More specifically, it questions the extent to which these hierarchical and organizational chaos contribute to the feelings of disempowerment among teachers and hence their alienation. The paper also argues that the implications of these policies are so rooted in the Moroccan educational system to the point that Moroccan teachers are Balkanized. They have different legal statuses and face disparate challenges and issues that speak volumes about economic and cultural injustices that jeopardize a large proportion of underprivileged, oppressed Moroccan citizens. Meanwhile, and as the country grapples with these challenges, the market of private schooling skyrocketed as the myth of "private schools provide more

efficient educational alternatives" incrementally sucked parents' income while providing insultingly low wages to the hired teachers (W. Dichter, 2020.) To answer this question, a qualitative methodology is adopted. Previous research that has been conducted about the conditions of public sector Moroccan teachers will be synthetized and analyzed using an alienation-based framework. Described as the most defining character of early critical theory (Honneth, 2014), alienation is usually associated with experiences of powerlessness and heteronomy (Rosa, 2016/2019: P. 255). The significance of this research lays in its contribution to the ongoing debates over educational reforms in Morocco, and equally to the universal efforts to rethink pedagogical priorities and the location of teachers. In addition to the substantial importance of teachers' wellbeing, a teacher is also a role model for students. Suppressing teachers and overwhelming them with tasks and expectations may frustrate students and demotivate their educational pursuits.

Keywords: Neoliberalism, alienation, critical pedagogy, Moroccan education, teacher empowerment.

Interethnic Encounters of Immigrant Youth in Schools

Dilek Kayaalp
University of North Florida
dilek.kayaalp@unf.edu

Abstract
Objectives. In this study, I examine the interethnic relationships of Turkish immigrant youths in schools in Canada. I argue that ethnic background, social class position, neighborhood contact, linguistic practices, and school demographics are the factors that affect school norms, including immigrant youth's social interactions and their positions in a school hierarchy.

The questions I pose are 1) What are the socio-cultural factors that affect young people's social contacts in predominantly minority schools in Canada? 2) How can we explain conflictual relationships between ethnic minority groups, mainly Turkish and Chinese students, in schools? 3) How can we explain Turkish immigrant youths' prejudices towards other ethnic minorities, specifically Chinese youth, in schools? To answer these questions, I examine 1st and 2nd generation Turkish immigrant youths' social encounters with Chinese youth in schools and neighborhood sites in Vancouver.

Following the XII International Conference on Critical Education theme, this study examines educational and social interactions and ethnic conflicts of immigrant youths in schools. I also investigate dominant school norms (whiteness, middle-classness, accentless language). This inquiry leads to information about strategies that educators can use to disrupt biases and resolve disputes in classrooms and schools.

Theoretical Framework. Schools are segregated along ethnic lines (Burgess et al., 2015). While ethnic background is a significant factor in building friendships and networks at schools, ethnic minority youth prefer to interact with students from their ethnic group (Vermeij et al., 2009).

The lack of social contact between and within minority and majority students raises significant questions: What could be the reasons for this social barrier between students from different ethnic backgrounds in schools? Can residential segregation be the reason for this disconnection?

Methods. I conducted critical ethnographic research in Vancouver to explore Turkish immigrant youths' interethnic relationships, practices, and ethnic conflicts in schools. I collected my data through in-depth interviews and non-participant ethnographic observations. I interviewed 14 immigrant youth (aged 15-25) using in-depth, open-ended interviews for 24 months. I

also participated in group gatherings and cultural events organized by immigrant youth.

Significance of the Study. This study provides new information about immigrant students' social encounters in predominantly minority schools in Canada. Exploring youths' social interactions and their educational practices offers comprehensive information about young people's biases and perceptions of other groups. This information can lead to educational strategies to combat racism in schools. Findings can be used to open up international discussions on migration, ethnicity, and youth studies.

Keywords: Interethnic relations, immigrant youth, school culture and norms, ethnic conflict, Canada.

Beyond Conformity: The Perceptions and Experiences of Parents at a Parent-Established Cooperative School in Turkey

Halil Han Aktaş
Erzincan Binali Yıldırım University
halilhan.aktas@erzincan.edu.tr

Abstract

Background. Education today struggles as neo-liberalism and neo-conservatism emphasize competition and conformity, overshadowing societal and knowledge needs; yet public commitment to equality offers resistance and hope, prompting a shift towards democratically imagined schools that prioritize community needs and inclusivity (Apple, 2004; Connell, 2013). Cooperative schools, countering neo-liberal and neo-conservative educational trends, promote values of democracy and cooperation, exemplified by initiatives in Spain and England (Inglada Galiana et al., 2015; Woodin, 2012). Turkey's education system, similarly, shaped by

neo-liberal and neo-conservative trends, faces increased privatization and social inequality, impacting parental concerns over schooling options and the decline of public schools (Nohl & Somel, 2020). In Turkey, there are attempts of establishing cooperative schools which offer a democratic alternative to ideological state interventions and costly private schools. This study explores parents' experiences in a Turkish cooperative school, assessing its potential to offer alternative solutions to the challenges from neo-liberal and neo-conservative influences.

Method. In the study, a phenomenological design was used to investigate the essence of the experiences and perceptions (Cresswell, 2007) of parents at a cooperative school established and maintained by a parent-led education cooperative in Ankara, Turkey. The purpose of the study was to answer:

1) What are the driving forces that created and maintained the cooperative school?

2) What are the experiences and perceptions of parents on being a parent at a cooperative school?

The study aimed to explore the possibilities that cooperative schools can create to cope with the existing difficulties in the field of education and to address the challenges that the communities who may take similar initiatives may face. The study included 17 parents, selected purposively, and interviewed semi-structurally for 60-90 minutes about their experiences and perceptions about the school and its processes. Interview data from 17 parents was transcribed, coded, and analyzed using MAXQDA to identify themes, with analysis validated by peer debriefing (Moustakas, 1994). The study maintained ethical standards, including confidentiality and informed consent from all participants.

Findings. The study identified three main drivers -historical, economic, and educational- behind the creation and sustenance of the cooperative school.

Historical factors highlighted the impact of political interests on public education, prompting the formation of this alternative. Economic factors criticized the profit-driven nature of private schools, which treat students and parents as customers. Educationally, the school focuses on student involvement and non-oppressive, motivating learning environments. Parents appreciated the school's democratic operation, enhancing participation and transparency, aligning with their educational values. However, challenges like needing expert support and difficulties in democratic decision-making were noted, alongside financial sustainability concerns.

Keywords: Cooperative school, parent initiative in education, parental involvement.

'Social Mobility' Thinking in Neoliberal Times: Efficacious for Capitalist Reproduction, Insidious in 'Left' Education Criticism

Stephen Beresford
University of the West of England
stephen2.beresford@live.uwe.ac.uk

Abstract

'Social mobility', 'meritocracy' and 'equality of opportunity' are paradigmatic concepts that form a crucial part of the neoliberal ideological mechanisms that reproduce capitalist societies and the dominance of its ruling class. As far back as 1958, Raymond Williams noted how the portrayal of society as a 'ladder' which individuals can 'climb' is an apt ideological framing for proponents of capitalism. For Williams, this aptness for capitalist reproduction works in two main ways. First, it proposes an 'alternative to solidarity', reframing betterment as an individual affair, and obscuring collective, class forms of potential emancipation. Second, it 'sweetens the poison of hierarchy', legitimising capitalism's exploitative and unequal social order through spurious notions of 'meritocracy'. State education systems

are a crucial arena where these concepts are fostered in individuals. In the UK for example, the idea of an 'educational meritocracy' enabling mobility between classes has been deeply influential in its education system ever since its post-war construction. Today, in the ruins of the capitalist class offensive of neoliberalism, its predominance has deepened, and the efficacy of education systems in fostering the pathologies of competitive individualism and beliefs in 'mobility' is near-total. Rightly, Marxists reject social mobility and meritocracy wholesale. This presentation's provocation however is that the ideas of social mobility are hegemonic not only in capitalist education systems, liberal academia, and common-sense conceptions of social reality, but also insidious in much 'radical' and 'left' thinking. Firstly, a brief tour of the intellectual history of social mobility will be explored, considering the ways its commensurability for capitalist reproduction emanates from from the very structure of capitalist social relations and its separation of 'political' and 'economic' spheres that generate an illusory, 'political' class-neutral freedom-equality alongside its inherent 'economic', class-based unfreedom-inequality. Then, the explicit responses of Marxists to the social mobility problematic, which for good reason are few and far between, will be explored; this includes the work of Louis Althusser, Nicos Poulantzas, Glenn Rikowski, and Dan Evans. After dismantling the concept of social mobility and showing, as Poulantzas puts it, the 'stupidity' of this 'bourgeoise problematic', its insidiousness in much 'radical' and 'left' education theory will be shown. In particular, this will consider the prominence of Bourdieusian thinking among 'left' education thinkers and consider some problematic implications of Bourdieu's education theory. This insidiousness will be considered in light of neoliberalism and the deflation of 'class consciousness' for socialist transformation that it has heralded.

Keywords: Meritocracy, petty bourgeoisie, methodological individualism, capitalism, educational inequality.

Standpoints and Problem of Exploitation: Cultivating Liberatory Virtues

Samet Merzifonluoğlu
Bartin University
smerzifonluoglu@bartin.edu.tr
Arda Eren
Kilis 7 Aralık University
Ercenk Hamarat
Gazi University

Abstract

As the vicious, discriminatory, and oppressive policies of authoritative governments intertwine with the daily lives of the oppressed, the epistemic dissent communities' hermeneutical resources begin to dissolve into the oppressor's way of thinking. In the oppressor's mind, sexual misconduct merely becomes mere flirtation (Fricker, 2007). Against this politically suffocating situation, standpoint theorists have urged the importance of non-ideality in moral theory and epistemology (Harding, 1992; Rolin, 2009; Toole, 2019, 2021, 2022). For them, this comprised three theses: (a) knowledge is situationally construed; (b) the epistemic advantage of the oppressed lies in understanding their oppression; and (c) the achievement thesis holds that standpoints, due to their epistemologically advantaged status, provide an undistorted knowledge of the world and the experiences of the disadvantaged who struggle to make their meaning-making intelligible (Toole, 2023). Following standpoint theorists, some educators underwrote the the idea of integrating standpoints into classroom contexts and giving fair voices to marginalized students due to the epistemic advantage of understanding their oppression (Chinnery, 2008). However, as some philosophers have pointed (Dunne & Kotsonis, 2023) out, this creates unbalanced epistemic labor, wherein the socially dominant expect to be educated about structural injustices, placing the responsibility on the shoulders of the marginalized who have not been adequately provided with

resources about their oppression. This situation corresponds to what Berenstain (2016) calls “epistemic exploitation,”,” and leads to what Dunne and Kotsonis (2023, p.9) dub as “ontic burnout,” where the marginalized are endlessly burdened with explaining their nature of oppression at the cost of furthering harmful actions towards them. In the educational context, this prompts critical educators to inquire: How can we ensure that marginalized students are afforded a fair opportunity to express their experiences of oppression without exploiting them? In this paper, we will argue that to achieve moral standpoints of marginalized students in classrooms; we should center our discussion on the moral experience of the marginalized rather than on the moral knowledge produced. Following Chappell (2014, 2022), we propose that moral understanding derives from ethical experience, and as she states, 'argument comes in after the experience' (Chappell, 2022, p.53) Without seeing, perceiving, or loving in the Murdochian sense, we cannot attend to marginalized standpoints in a non-exploitative sense. To orient the students to the moral experience of their marginalized standpoints, we should inculcate in them 'liberatory virtues' after which they come to see, perceive, and love what it is like to be marginalized, and after which they come to theorize it without being exploitative.

Keywords: Standpoints, standpoint epistemology, virtue, liberatory virtue, epistemic exploitation.

Looking Sustainable Consumption Through Praxis: A Snapshot of Pre-Service ECE Teachers' Understandings and Practices

Havva Ayça Alan
Middle East Technical University
haycalan@gmail.com
Refika Olgan
Middle East Technical University
rolgan@metu.edu.tr

Abstract

This study explores sustainable consumption (SC) understandings and practices of pre-service Early Childhood Education (ECE) teachers from a critical perspective. When faced with a challenge, individuals explore it to understand, identify possibilities to react and engage in action. If this exploration reaches critical consciousness, it brings transformative action in contrast to passivity and silence (Freire, 2005). In the face of a severe ecological crisis and unequal burden of its consequences over people and other species, sustainability orients us towards critical thinking and informed action for intergenerational, intragenerational and intraspecies justice (Davis & Elliott, 2014). Education at all levels, particularly in the early years considering young children's agency (Davis et al., 2009), preconceptions and attitude formation for sustainability and SC (Tilbury, 2011) is suggested to be the catalyst for this transformation (Rieckmann, 2018; UNESCO, 2005). Therefore, exploring pre-service ECE teachers' understandings and practices are of twofold importance considering their educational and civic roles in transformation of society. This study is part of a more comprehensive research that employs the case study methodology. Data from two of the participants are shared within the scope of this study. Before conducting the study, permission from the ethical board was attained, and ethical concerns were met via ensuring privacy and security of participants. Data is derived from interviews and document analysis of

activity plans -total of 20 for each participant- prepared and applied as assignments for practice teaching course. All data are analyzed via thematic analysis based on Critical Creative Literacy (Ada & Campoy, 2004) and Key Competencies of SC (Fischer & Barth, 2014). According to preliminary results, while participants engage in critical reflection and action within their citizen role, they failed to put their reflection on action within their educational role. They define sustainability and SC as significant, express commitment, critically reflect on their own consumption, individual needs and wants and consequences of overconsumption within their citizen role and apply sustainability and SC to their daily life (responsible consumption of sources, recycling, communicating SC to others, i.e.). Moreover, they state the role of education and the importance of early years for sustainability and SC; explain their observation of unsustainable consumption in practicum yet they failed to reflect on their teaching role or to integrate that in their teaching practice. The findings suggest that pre-service teachers' social agency needs to be reinforced within educational institutions for positive societal change (Giroux, 1997).

Keywords: ECE, pre-service teachers, critical literacy, sustainable consumption.

A Dialectical Approach to Social Justice Education in a Time of Crisis

Eddie Playfair
Birkbeck College, University of London
eplayfair1960@gmail.com

Abstract
This contribution considers the challenge of educating in the context of global systemic crisis and suggests a dialectical approach to social justice education under capitalism.
Living in a time of crisis can generate a sense of helplessness and powerlessness, but education workers, like everyone else, can engage in collective resistance to cuts, privatisation, oppression, exclusion and inequality, but also in prefigurative practice and in framing demands for greater social justice. A contextual, dialectical approach, drawing on Allman, Ollman, Paraskeva and Huebner, can help us decide how to act in the here and now. This needs to be based on a rigorous analysis of hegemonic power and ideology, the study of past and current resistance and an understanding of internal contradictions and how they drive change.

We need to ask what capitalism values and what forms of education serve its purposes. Capitalism reduces and divides people, regarding us as human capital and valuing exploitation and accumulation rather than human flourishing and social justice. Rather than countering human capital theory with an idealised "education for its own sake", we need to define our collective capacity for transformation and social justice and take values of equality, democracy and solidarity beyond their narrow liberal constraints.

In thinking about how our practices can advance social justice we need to ask how our students can:

• acquire ‘really useful’ knowledge and skill to resist oppression and transform the world;

• make the connections and ask the questions which challenge injustice and inequality;

•understand how power operates and how things develop historically; and

• think critically and dialectically with a view to action.

Three ideological positions are critically examined, drawing on Fraser and Hill: the first committed to capitalist reproduction, the second to a mitigated or ‘progressive’ capitalism and the third implying systemic rupture and radical transformation:

(a) Neoliberal capitalist ideology, where value and relations are defined by capital in market terms and knowledge and skills are commodified.

(b) Progressive-neoliberal ideology, open to broader social definitions of value and critiques of economic instrumentalism, adopting some of the language of egalitarianism while continuing to reproduce inequalities.

(c) Social justice ideology, committed to fuller social equality and the creation of a new social order with different social and economic relations, valuing joy, socially useful knowledge and skills (Rikowski).

Keywords: Crisis, criticality, democracy, education, equality.

Equity and Social Justice Through Critical Thinking and Diverse Children's Literature in Pre-Service Teacher Education

Meral Kaya
Brooklyn College, City University of New York
mkaya@brooklyn.cuny.edu

Abstract

Today's primary challenge is centered on how schools create an environment where equity and social justice are effectively integrated. "Schools for all" should address all diversity; race, ethnicity, gender, social class, values, traditions, and many more. Neoliberalism jeopardizes multiculturalism and diversity and creates a power struggle of diverse elements (Kymlicka, 2012). When this occurs within classrooms, teaching and learning are negatively impacted. It is critical to ensure that teachers practice educational experience that is grounded in equity and social justice. The goal is to ensure that every student has access to equal opportunity to cultivate essential skills and knowledge, empowering them to lead fulfilling lives and to contribute to society meaningfully and constructively. Teachers and teacher educators are expected to meet the needs of this diverse population (Barnes, 2006) and are challenged "to deal with the complexity of difference in today's schools" (Leftwich, 2002, p. 1). Therefore, pre-service teacher education plays a crucial role in creating classroom context to ensure equity and social justice are practiced. Various pedagogical practices and tools facilitate teacher educators' instruction in their curriculum to develop broader and deeper understanding of other lives, and to help them thrive academically through the development of their content and literacy skills. Teacher educators must bring this opportunity to prospective teachers so that early in their career they will be able to be inclusive, appreciative, skillful and critical thinkers through diverse children's literature, which becomes a potent tool in this context, serving as a catalyst to create opportunities for teachers to connect with their students

and for students to see themselves reflected in a variety of books. As Bishop (1990) notes, this literature functions as a mirror, reflecting the diverse experiences and identities of readers, while providing windows into the lives of others, also sliding glass doors to become part of whatever the world has been created. This presentation will explore what curriculum changes occurred to address social justice, equity and critical thinking in my class. This presentation will explore what curriculum changes occurred to address social justice, equity and critical thinking in my class. I will share examples of instructional activities from my preservice literacy classroom, specifically on how I used the “mirrors, windows, and sliding glass door” metaphor (Bishop, 1990) to utilize critical thinking through well-structured questioning in contexts such as literature clubs and reading-writing workshops to create space for social justice and equity in the classroom setting and train prospective teachers to implement equally just pedagogies.

Keywords: Equity, diverse children's books, critical thinking, teacher education.

Experiments in Democracy, Counter-Narrative Education & Movement Work

Ndindi Kitonga
Angeles Workshop School; Liberated Ethnic Studies Model Curriculum
ndindi@gmail.com

Abstract
Is it possible to nurture a learning environment in which students can participate in democracy, built on the radical notion that young people should and can be free and that their full participation is vital not only in classrooms but in larger socio-political contexts?
This session will examine several educational spaces based in Los Angeles, USA experimenting with notions of abolition and direct democracy outside of mainstream schooling institutions with an emphasis on Angeles Workshop School, a cooperative micro-school. These programs predominately serve working-class Black and Brown communities interested in anti-capitalist and anti-imperialist politics. The paper will discuss the models' practices with: 1) developing learner agency and modes to transform oneself from a victim of hegemony, capitalism, and internalization of the -isms, to an empowered agent of change at all levels, 2) nurturing learners' participation in ones' community to build combat injustices and challenge neoliberal institutional power, 3) building widespread democratic education networks to support learning and foster the type of praxis necessary to build alternative worlds free of capitalist exploitation, ecological degradation, and all other antagonisms to human flourishing.

The models explored draw from a rich tradition of liberatory scholarship and movements. These include praxes emanating from models like the Liberation Schools, humanist education and philosophies (Rogers, 1995; Glasser, 1998; Fielding 2010; Gray 2013) that emphasize Student Choice and

Control, Students' Felt Concern, The Whole Person, Self-Evaluation/Critique, and the concept of Teacher As Facilitator as well as Critical and anti-colonial pedagogies (Darder 2016; Freire, 1982; Grande, 2004; Love, 2024; McLaren, 1994; Muhammed, 2019; Sehr, 1997).

Keywords: Liberating schools, counter-narrative education, democratic education.

The Institution of the Special Assistant and Parallel Support: A Critical Analysis of the Education of Disabled Students in General Schools in Greece

Konstantina Alexandridou
Pedagogy and Primary Education, NKUA
kostantina.aleksandridou@gmail.com
Maria Koltsida
School of Early Childhood Education; AUTh

Abstract
In the Greek educational framework, Inclusive Education is identified with the ideologically contradictory field of special education, as "inclusion" is achieved through the operation of special schools, inclusion classes, and through the institution of parallel support provided to specific students "with disabilities and/or special educational needs." Although, at the level of theoretical declarations, the discourse reproduced in the field of education tends to be inclusive, existing educational policies lead to the stigmatization and pathologization of disabled students, recognizing them as units in need of personalized intervention and isolating them from the student body. Due to the exponential increase in demands for parallel support, the problems distinguishing the institution of parallel support, and the under-staffing of schools, among other factors, a gap has been created,

leading to the creation of the institution of the special assistant. Studies and research in the Greek literature regarding the institution of the special assistant, informally known as private parallel support, are minimal, making a comparative investigation of the two institutions impossible. In this study, therefore, the legislative framework concerning the institution of parallel support and the institution of the special assistant is investigated, while simultaneously discussing the educational policies that have created and maintain the need for the existence of the two institutions. Through analysis, the simultaneous examination of these two institutions, which exclusively concern the teaching support of disabled students in the general class of the general school, and the critical discussion of their "inclusive" orientation within a framework of neoliberal-neoconservative policies aimed at the devaluation and privatization of existing public education, is sought.

Keywords: Parallel support, special assistant, special education, inclusive education, Greek schools.

Teachers' Perspectives on Identity, Diversity, and Social Justice in Türkiye's Shifting Educational Landscape

Sezen Bayhan
TX Media AG
Müge Olğun-Baytaş
The Pennsylvania State University Abington College
mugeolgun0@gmail.com
Ersin Türe
Erzincan Binali Yildirim University
Şeyma Dağıstan Terzi
Education Reform Initiative

Abtract
This study examines the conceptions of teachers from various regions of Türkiye regarding ethno-religious others amidst evolving education policies. Türkiye has undergone significant political and cultural changes influenced by migration, global anti-gender movements, and local political dynamics marked by authoritarian-nationalist discourses. These transformations have implications for educational policies such as Islamisation and further commercialisation of education and emergency decrees.
Employing a qualitative research design, data are collected through interviews with 50 teachers from diverse regions of Türkiye and document analysis. Our conceptual framework integrates the topic into current thinking on multicultural education and social justice, contributing to the literature on educational policy and practice in Türkiye.

The significance of this study lies in its exploration of how teachers navigate discussions of identity, diversity, and social justice within this politically charged environment. Preliminary findings suggest that teachers encounter difficulties in addressing multicultural education concepts, often aligning with the official state ideology and maintaining low expectations for

marginalized students. Additionally, the study uncovers a phenomenon of ""identity blindness"" among teachers, hindering their ability to address the diverse needs of students.

Through this study, we aim to shed light on the challenges faced by teachers in promoting inclusive and equitable education. We offer recommendations for empowering marginalized educational communities and fostering critical consciousness among educators. By advocating for inclusive pedagogical practices and a deeper understanding of power structures, we contribute to ongoing efforts to enhance equity and justice within Türkiye's educational system.

Keywords: Diversity, identity, otherness, multicultural education, conception of teachers.

Exploring Perspective Transformations Post-COVID-19: A Qualitative Study

Şengül Erden
Ankara University
sengulerden@hotmail.com
Begüm Yengel
Middle East Technical University
begumyengel@gmail.com

Abstract
Individuals have many learning experiences throughout their lives, some of which manifest in the form of transformative learning. Mezirow (2000) defines transformative learning as "…the process by which we transform our taken-for-granted frames of reference (meaning perspectives, habits of mind, mind-sets) to make them more inclusive, emotionally capable of change, and reflective so that they may generate beliefs and opinions that

will prove more true or justified to guide action" (p. 7-8). Therefore, these learnings probably lead to a change in individuals' perspectives on life. However, not all learning results in transformative learning. Transformative learning, unlike other forms of learning, often occurs as a result of difficult processes in a person's life such as divorce, loss of a loved one, change in job status, retirement, or a serious illness (Mezirow, 1990).

One such life-altering event, the outbreak of COVID-19, has stood out with its global impact causing devastating consequences on human lives. According to the latest data in Turkey, as of March 2023, the total number of cases was 17,232,066, and the total number of deaths due to the disease was 102,174 (T.R. Ministry of Health, 2023). Due to its severity, the pandemic has instilled worldwide panic, fear, and anxiety among individuals (see: Altındağ, 2021; Khademian et al., 2021; Shevlin et al., 2020). Given the gravity of the illness, it is reasonable to posit that contracting the virus may serve as a catalyst for transformative learning. This study thus sheds light on the perspective transformations experienced by the individuals afflicted with COVID-19. Data were collected through in-depth, face-to-face interviews with 10 adults, six women and four men, who had contracted the virus. The transcribed interviews were subsequently analyzed thematically. The analysis revealed that as a result of the perspective transformation the participants underwent, they restructured their social relationships, paid more attention to their health, questioned the healthcare system and its practices, and adopted a carefree attitude. The research results are useful in showing the perspective transformations experienced by people infected with COVID-19. However, conducting longitudinal studies that will reveal whether the perspective transformation experienced by individuals is permanent extending beyond the post-covid period, will contribute to the understanding of the transformation dynamics.

Keywords: Adult learning, COVID-19, pandemic, perspective transformation, transformative learning.

Multicultural Discourse in an Age of Multidimensional Crisis: A Close Examination of Schools in Canada

Njoki Wane
University of Toronto
njoki.wane@utoronto.ca

Abstract

This presentation will try to make sense of multiculturalism as a discourse in Canada. What does it mean to live in a multicultural society? Does Multiculturalism as a discourse speak to all Canadians at all? This presentation is based on my research on racialized teacher candidates in Ontario, Canada. The question I am trying to deconstruct and reconstruct is multicultural education make sense at an age of multidimensional crisis? I will situate my arguments on Multiculturalism theory as a discourse as well as Indigenous ways of knowing and on anti-racist education. I will also explore how anti-colonial theory as expounded by Fanon speaks to the current crisis.

Keywords: multiculturalism, Canada, anti-colonial theory.

The Original and Distinctive Contribution of Paulo Freire's Pedagogy of the Oppressed to Public Education: A Critical Assessment

Deniz Yalçınkaya
Selcuk University
dyalcinkaya@selcuk.edu.tr

Abstract

Paulo Freire, the famous Brazilian educator, derives his popularity from the educational thought and educational management he developed. Freire has attracted the attention of all those concerned with education, regardless of their political views or philosophies. Recognized as a radical educator, Freire stimulated a rethinking of the philosophical and psychological foundations of education, so that learning and teaching activities began to be questioned again. As an educator involved in educational life in relation to literacy activities, Freire argued that literacy, far from being a mechanical problem, was a tool for the emancipation of the people by linking literacy with critical consciousness. For this reason, his views on education particularly on public adult education, in his most important work Pedagogy of the Oppressed' (Freire, 1970), brought a new perspective to this field and deeply influenced the activities in this field. The emergence and change of public education has gained another dimension with Freire's thoughts on education. The theoretical and methodological features of Freirean public education are quite remarkable in achieving the goals of public education and are still being discussed. The structure of public education, which generally aims at political and social change, is handled with Freire's methods. The question of whether Freire's theoretical and methodological suggestions regarding education are implemented in today's practices is addressed and a critical analysis is made on the basis of relevant research and theoretical criticism. This study critically presents that public education is governed by changing world dynamics and is realized not only with Freirean methods but also with

many different approaches. As a critical assessment, this paper provides an overview of the distinctive effects and characteristics of Freire's educational approach in public education while critically assessing its impact and relevance in contemporary educational contexts.

Keywords: Critical education, public education, Freirean pedagogy.

Teacher Identity and Symbolic Boundaries: A Case Study of a Private School

Nihan Soycan
Middle East Technical University
nihansoycan@gmail.com
Duygun Göktürk Ağın
Middle East Technical University
duygungokturk@gmail.com

Abstract
The inclination of neoliberalism to eradicate teacher identity is also supported by Turkish literature focusing on public school teaching (Buyruk, 2015; Durmaz, 2014). Considering the differing workflow, structure and teacher roles in private institutions and the growing area of teacher employment in private schools, this qualitative single-instrumental case study focuses on the experiences of 11 teachers in a private high school in Çankaya, Ankara. Thus, it is aimed to contribute to the literary discussions about the wholeness of teacher identity in Turkey, which is legally sub-categorized lately. Additionally, we aim to form a basis for discussions with finer details about private school teaching in Turkey. Similarly, although the investigations of teacher identity with respect to their class positions and agencies help us understand structural factors, the need for exploring the

role of individuals' experiences and social interactions continues. For these reasons, this study is based on the following theoretical approaches: 1) Individual (self-perception), interactional (reflections to daily socializations) and structural (reference to power centrality) layers of social identity occurs in simultaneous fluidity (Jenkins, 2016). 2) Belonging to and exclusion from a social group are marked with symbolic boundaries which are created through cognitively processed similarities and differences. While symbolic boundaries form social groups in the micro level, they differentiate social groups from each other in the macro level, thus standing as an important source for inequalities (Lamont et al., 2015). Inequalities cause stigmatization of specific groups (Goffman, 2020) and members' forming coping mechanisms to protect their social prestige (Turgut, 2021).

We present the detailed findings of our research aiming to discuss how marketized educational system and high-stakes exam pressure makes devaluation and technicianization the principal features of private school teaching. Then, we will inquire the mechanisms of symbolic boundaries marked with inner-school discrimination and nepotism integrating with the structural features of educational system and labor processes. We will continue with a discussion of how private school teachers' coping mechanisms with devaluation forms the unique sense of teacher identity in private schools, yet in the meantime perpetuating inequalities for teachers. We argue that private school teacher identity is a sum of devaluation, technicianization and discrimination which are chronically symptomized with the reflections of productive forces that make teachers' labor flexible and insecure.

Keywords: Teacher identity, teacher roles, private schools, symbolic boundaries, Covid-19.

An Anti-Capitalist University

Virma Jones
University of Bedfordshire
virma.jones@study.beds.ac.uk

Abstract
A collaborative project which involves conceptualising an anti-capitalist university has stemmed from a unit studied by a small group of Year 2 students, using Ivan Illich's book, 'Deschooling', as a core tool for the discussion and basis for the unit assessment. Whilst working on this project, the group's discussion has focussed on issues surrounding higher education reinforcing the principles of capitalism:

• students are ranked and sorted by their grades and degrees, becoming commodities after graduation;

• transactional processes in education, demonstrating control of knowledge and power structures;

• competition between students and universities and hierarchy in qualifications and professions, emphasising economic functions.

One of the biggest questions the group has encountered is whether an anti-capitalist university is possible. Can we create a university without the features of capitalism? If we were to create one, what would be its underlying principles?

The group's anti-capitalist university rests on the pillars of social equity and critical pedagogy. Pedagogy should be a moral, political, and cultural practice as it moulds and influences students' character, shaping their understanding of society and their place in it and demonstrating decision-making skills based on beliefs formed by the education system (Giroux, 2011). Critical pedagogy emphasises the ability to evaluate and challenge knowledge and values taught, aiming to nurture personal growth and

achieve social justice and democracy (Freire, 1992; 2021), breaking down the barriers of exclusivity of higher education characterised by tuition fees, meritocracy, competition and qualifications.

During the initial stages of the discussion, the group has struggled to start and direct the project, thinking how inconceivable it is to overcome a capitalist education system when all facets of society are governed by capitalism. However, dialogic teaching and learning opportunities have helped the group explore issues about education and social inequalities, culminating in producing a website showing the work of each member, describing the anti-capitalist university's values, beliefs, pedagogy and hopes, critically thinking about each aspect and highlighting its significance in students' journeys. Teaching and learning conducted with the principles of solidarity and justice produce students who are self-reflective about the issues surrounding them, fostering awareness and the desire to go after reasons to challenge assumptions and social practices and examine their position within the system (Schwittay, 2023). Overall, the project has aimed for students to work together to recognise and discuss educational struggles and aspire for transformative action.

Keywords: Anticapitalist education, neoliberalism, critical pedagogy, social justice.

Critical Participatory Inquiry: Research as Democratization, Participation, and Transformation

Melissa Hauber-Özer
University of Missouri
mhauber@missouri.edu

Abstract

Amidst widening inequalities and complex challenges at the local and global levels, educational research requires creative approaches to document community realities, perspectives, and priorities and then work in solidarity for change. Presented by a qualitative methodologist who studies educational access and equity in migration contexts, this paper will introduce the epistemology and practice of critical participatory inquiry (CPI) in an accessible and practical format intended for educators, community organizers, and early career scholars.

Rather than a research method, CPI is a methodological orientation rooted in Paulo Freire's (1970) emancipatory pedagogy and guided by epistemological commitments to democratization, participation, and transformation (Author, 2023). In this paradigm, ordinary people have expertise by virtue of their lived experience (Fals-Borda,1987) and ought to be full partners in the research endeavor. Those marginalized or even harmed by traditional research can, in this way, produce meaningful knowledge about their lives and circumstances (Appadurai, 2006) and leverage this knowledge for the transformation of unjust policies, practices, and structures.

Although research is often practiced and taught as a highly technical procedure reserved for university-trained scientists, CPI defines it as a praxis of reflection and action "created in conditions of oppression and mobilized for social action" (Fine & Torre, 2019, p. 434). In fact, everyone has a right to participate in research as a sort of grassroots-level, engaged citizenship

(Appadurai, 2006). In CPI, members of a research or inquiry collective collaboratively identify an area of concern, develop research questions, design data collection methods, collect and analyze data, and decide on strategies for creating meaningful change through sharing findings.

The presentation will begin with an introduction to CPI's central tenets, ethical considerations, compatible methodologies, and typical processes, followed by an overview of traditional, arts-based, and multimedia data collection and analysis methods that can be incorporated. The presenter will then illustrate the CPI approach through a recent project conducted with Syrian university students in Turkey that investigated their strategies for overcoming barriers to education during forced displacement. She will describe methodological, ethical, and practical aspects as well as ongoing efforts to work for meaningful change in policies, practices, and pedagogies for refugee-background students. The session will conclude with reflective prompts for participants to consider potential applications of CPI in their research and teaching contexts.

Keywords: Research methodology, participatory action research, knowledge democratization, refugee education.

Curricula, Public Education and Neoliberal Politics in Greece

Marina Sounoglou
University of Thessaly
msounogl@gmail.com

Abstract

The state of public education in Greece can be seen through the legislation implemented by the neoliberal government which continues unabated the policy opposed to public education. This presentation contains the enumeration of the main points of the Laws and aims to reveal their meaning in the field of public education: L. 4623/2019, L. 4692/2020, L. 4777/2021, L. 4823/2021, L. 4957/2022, Law 5094/2024. The choice of methodological analysis tool was based on content analysis and the study was conducted within the framework of critical pedagogy. From the analysis of the Laws it appears that the innovations promoted as a panacea in the context of education are reflected by the terms that used. The targeted changes, as they are called "innovations", in schools, in vocational education and training (VET) and in universities are made for: "merit", "excellence", "professionalism", "assessment", "reward", "improvement", "quality". The Minimum Admission Base for General High School Graduates, it turns out, is a measure imposed on the public education to promote graduates to private colleges and private universities with high tuition fees. In addition, in schools the curricula of primary and secondary education are organized with skills toolkits and in VET are organized with skills for the labor market as promoted by the European Commission (2011). The Greek government is trying to privatize the activity of the public sector and from the above Laws it appears that the public nature of education is targeted. From kindergarten to university the public nature of education has come under attack across the board. The strategic choice to align with the choices of the European Union and the OECD for education is clear. The

"commercialization" of education and the preparation for the wholesale privatization of schools, VET and universities. As a consequence this affects the school, the curricula and the lives of teachers and students. The 'economy' of education in recent decades has seen 'citizen formation' subordinated to a 'new economic mission'. The conclusions show how the demands of the neoliberal policy and the scope of the European Union have affected public education in Greece and are examined what the alternative goals could be.

Keywords: Neoliberalism, Greece, public education, curricula, critical pedagogy.

How eTwinning Promotes the Democratic Citizenship in ITE Curricula? A Critical Perspective

Marina Sounoglou
University of Thessaly
msounogl@gmail.com
Styliani Lytsiousi
University of Thessaly

Abstract

The globalization and multiculturalism of schools in Europe creates the need for a transformative education, which will respond to the current social and political environment (Vassiliadis & Tsioumis 2015:808). The role of education is decisive, as it contributes to the development of critical thinking and the cultivation of a culture of consciousness based on respect, acceptance and tolerance of otherness (Sounoglou 2023). Therefore future teachers need to be prepared for the challenges they will face in the classroom. As OECD and European Union prioritize, they need to transform their teaching, through the use of digital tools, innovative practices and

teaching methods in the context of the curriculum and the learning environment in which they are. The European Union, through the Council of Europe, supports and reinforces the importance of this form of education, which contributes to shaping the perceptions of the new generation with the aim of becoming effective citizens of global society (Lytsiousi, Tsioumis, 2019:317). For this reason, it promotes the implementation of Etwinning ITE (Initial Teacher Education) programs, which contribute to the cultivation of the democratic citizenship and the strengthening of intercultural education. But, the critical question is in which frame this democratic citizenship gives the opportunity to the future teachers and the students the possibiblity to acquire critical consciousness about the solidarity, about vulnerability, acceptance for the “other”, as these values constitute citizenship.
A survey was conducted in the spring of 2023 at the Department of Early Childhood Education at University of Thessaly . One of the research questions is to what extent the implementation of the ""Introduction to eTwinning"" module in the undergraduate curriculum promotes citizenship education in future teachers. The questionnaire that was given to the students at the beginning of the research was initially used as a research tool. A series of targeted activities followed with the aim of getting to know the Esep platform and networking. The results showed that the students would like a course related to citizenship. Education is a transformative educational experience and eTwinning is supposed to promote meeting other colleagues and critical thinking, but all these characteristics are essential for their bio. Students as fututre teachers look forward that the acquisition of this ability from their participation in this program will be considered as a qualification to be more competitive in finding a job and will be better evaluated in the assessment as appointed.

In a Freirean framework quoting concepts without the essential experiential fulfillment of the conditions for citizenship for the purpose of individual development with a competitive character acquisition of skills is an empty

letter and serves as a type of bureaucratic obligation in the norms of the European Commission and the OECD without responding to real needs and conditions that will lead to the essential motivation for action of prospective teachers (Sounoglou, 2023).

Keywords: Democratic citizenship, eTwinning, Initial Teacher Education, curricula, critical pedagogy.

Is Artificial Intelligence Really Artificial? Modern Slaves Behind the AI Training Process: Micro Workers

Barancan Özdemir
baranozd83@gmail.com
Zonguldak Bülent Ecevit University
Birgül Ulutaş
Zonguldak Bülent Ecevit University
ulutas.birgul@gmail.com

Abstract
Problem Identification:
There is a topic that is lost in the heat of todays multi-discipliner academic discussions around modern artificial intelligence (AI) technologies. Contemporary AI solutions owe its growth momentum to the invisible labor force that produces, improves and categorizes data for AI production process namely micro-workers. These workers, the majority of whom are located in the Global South, are employed by large technology companies through third parties or dijital labor markets on short-term contracts and are an indispensable part of the AI training process. As a result of companies hiding their demands for this workforce due to various concerns, these workers, referred to as ""ghost"" workers in the literature, earn money on piecework basis and work without any social rights. Contrary to discussions in the literature, the involvement of third parties extends beyond dijital

labor markets such as Amazon Mechanical Turk, Clickworker, and Upwork. As evidenced by the disclosure of the OpenAI - Sama collaboration, these workers are also employed in physical workplaces.

Purpose of the research:

In this context, the subject of the research is micro workers, who represent a small part of the online labor markets known as the platform economy. The general aim of this research is to understand the probable impacts of the new forms of work alongside the proliferation of Generative Artificial Intelligence (GAI) on future generations and the future of work. Additionally, the research aims to explore how the education policies of future generations can be shaped in response to the challenges caused by this sector which is characterized by temporary contracts, precarity, and cheap working conditions. Recognizing the existence and understanding of the working conditions of these workers is crucial not only in the context of human rights but also for understanding decent work today.

Methodology:

In this research, the literature review method will be employed to compile statistical data about the working conditions of micro workers and the increasingly prevalent labor market they occupy worldwide. Simultaneously, unstructured interviews will be conducted with two micro workers, one Turkish and one German.

Expected Results:

Micro workers are expected to be highly educated and often have advanced degrees. Most micro workers reach piece-based jobs through online platforms or are hired by outsourcing firms through traditional hiring processes. Micro workers are not expected to be subject to any social rights and do not have access to benefits such as health care, unemployment

insurance and pension schemes, underlining the precarious nature of their employment.

Keywords: Micro workers, precarity, digital labor markets, decent work, future of work.

Reimagining Second Chances: Unveiling Critical Pedagogy's Potential in Greek Prison Schools

Labrina Gioti
lgioti@eled.auth.gr
Dimitra Markou
dimitramarkou@hotmail.com
Katerina Toka
katerinatoka@yahoo.gr
Kelly Gerostergiou
kgerost@yahoo.gr
School of Primary Education, Aristotle University of Thessaloniki, Greece

Abstract
Over the past decade, literature on prison education has increased, focusing on methodologies/practices to enhance inmate participation and foster psychosocial and cognitive empowerment. In Greece, prison education aligns with international and European guidelines upholding prisoners' right to education (United Nations, 1966), covering academic, vocational, creative, and cultural activities (Council of Europe, 1990). The Penal Code (Law 2776/1999) outlines specific provisions for prisoner education in Greece.
Second Chance Schools (SCSs), established in Greece by law 2525/1997, led to the creation of 12 prison SCSs (Dimitrouli & Rigoutsou, 2017) from 2004 to 2017. These schools are tailored for adult inmates without junior high

school diplomas, offering a two-year curriculum that grants equivalent diplomas and reduces sentences by two days for each day of attendance. They aim to empower inmates, foster critical thinking, and facilitate reintegration (Chondolidou, 2010).

This study explores whether SCSP educators promote critical transformative learning principles as advocated by Critical Pedagogy and the theories of Freire and Brookfield, integrating concepts like critical consciousness, emancipatory learning, and the pedagogy of hope. Critical consciousness raises awareness of the unequal and unjust distribution of power and privileges in society, highlighting their connection to social class, race, gender, cultural differences, and sexual orientation. These theories strive to make learners aware of the ruling class's hegemonic ideas that naturalize economic, social, and cultural asymmetries and injustices, promoting emancipatory learning and the pedagogy of hope.

We conducted qualitative research with nine in-depth interviews (duration1:15' to 1:54') with 9 adult educators (6 females, 3 males) of seven different SCSPs: Koridalos/Athens-Attica, Larissa/Thessaly, Chania/Crete, Diavata/Thessaloniki, Trikala/Thessaly, Malandrino/Fokida, and Domokos/Fthiotida. The sample was convenient and purposeful, including educators with over three years of SCSP teaching experience, representing diverse SCSPs, and teaching various subjects.

Our research reveals that SCSP educators are not explicitly guided by critical pedagogy principles or the theories of Freire and Brookfield. They do not adopt a critical approach to understanding criminal behavior's root causes, despite recognizing common characteristics of offenders like lower social classes and specific ethnicities and socioeconomic backgrounds. Teaching focuses on developing skills for professional reintegration, aiming to improve circumstances and deter recidivism. However, the lack of post-release support complicates this process. Returning to familiar

environments without adequate societal support makes overcoming incarceration stigma and reintegrating into society exceptionally challenging. Although educators acknowledge these difficulties, the educational process often falls short in promoting critical pedagogy and addressing societal structures' influence on inmates. Given the system's inertia and reluctance to provide adequate support, the burden of preventing recidivism falls on the individual. Consequently, the educational process emphasizes inmates' self-reflection, inner resilience, and skill development for professional reintegration.

Keywords: Critical transformative learning, critical pedagogy, prison education, second chances.

Rural Education in the Aftermath of the February 6, 2023 Earthquakes: Inequality in Access to Education and Community Resilience

Öykü Kocaman
Demet Taşkan
Gökçen Karaman
gokcen.karaman@kodegisim.org
Cavit Yeşildağ
Rural Schools Transformation Network

Abstract

There are evident inequalities in access to quality education between children living in rural settlements and their urban peers, both around the world and in Turkey. In many villages, there is no school for children to attend. In villages with schools, there is intense teacher turnover, which is disruptive for childrens' academic attainments. Teachers often lack the competencies and coping skills specific to rural education and face housing and social isolation issues. Children cannot access proper physical facilities, materials and diversified educational methods in educational

environments, and they are deprived of parental encouragement due to families' negative attitudes towards education. Natural disasters will only exacerbate these conditions that lead to inequalities in access to education in rural areas. On the other hand, as empirical studies conducted in different parts of the world have shown, there is a positive correlation between the presence of schools/village schools and the resilience of a community. Village schools and qualified village teachers have the potential to play a critical role in developing community resilience to natural disasters through both their physical presence and social functions. The proposed study focuses on rural education in the aftermath of the February 6, 2023 earthquakes that affected 10 provinces in Turkey. It uses field data to illustrate how the current conditions of rural education exacerbate inequalities in access to education in the face of disasters and (2) how the presence of village schools and qualified teachers contributes to community resilience to disasters. The study is based on the secondary analysis of data from an exploratory research conducted by the Rural Schools Transformation Network (KODA) between April 5-7, 2023, in the provinces most affected by the earthquakes (Adıyaman, Gaziantep, Hatay and Kahramanmaraş), to prepare a fact sheet on the state of rural education in villages. Using qualitative data collection tools, 75 in-depth interviews were conducted with teachers, principals, students, parents, mukhtars, imams, and representatives from the Directorate of National Education and civil society organizations in the districts and villages of the four provinces. A semi-structured question form was used in the interviews and the data was recorded with interviewer notes. The fact sheet produced from the research was prepared in April 2023 and published on the KODA website.

Keywords: Rural education, community resilience, access to education, social inequality, 6 February 2023 Earthquakes.

Bringing Critical Pedagogy into Classroom: Recommendations by Ira Shor and bell hooks

Berna Usta
Gazi University
berna.usta1@gazi.edu.tr
Nilgün Aydoğdu
Gazi University
nilgun.aydogdu@gazi.edu.tr
Ayhan Ural
Gazi University
uralayhan@gmail.com

Abstract
Traditional education is a means of continuation the dominance of ruling powers (Giroux, 1986). In this system, society is governed based on control and oppression. Therefore, the roles of teachers and students in traditional education are rigid and hierarchical. Teachers authoritatively present knowledge, while students are passive recipients. This understanding of traditional education is defined by Freire (1993) as the banking model of education. In the banking model, teachers are seen as all-knowing investors who transfer knowledge to students, who are perceived as ignorant, listening, and disciplined investment objects. In this system, the curriculum is predetermined and imposed on students. Students are expected to comply with the imposed curriculum without questioning it. In the banking model of education, which relies on rote learning, students are not allowed to question what they are doing and why. From this perspective, students are regarded as unitary bodies removed from the ideological and material forces that form the basis of education (Giroux, 1986). Thus, the goal is to stifle students' creativity and prevent their awareness, fostering individuals

who obey without questioning and are made compatible with the oppressors' system (Ural, 2020).

In contrast to the banking model of education, Freire (1993) advocates for problem-posing education. Problem-posing education allows students to critically interpret their own experiences through dialogue within a broader historical, social, and political context and to take action. In problem-posing education, the teacher supports the active learning process by providing codes that help initiate dialogue among students. This way, students develop critical thinking skills, become aware of themselves, the social structure they are part of and social relationships, and direct their actions accordingly. Therefore, education should be of a nature that enables individuals to become conscious and supports their emancipation. Ranciere (1987) argues that education that does not liberate stultifies people. Critical education, which facilitates the process of human emancipation and the rediscovery of oneself by individuals, imposes the moral responsibility on the teacher to ensure children's rights to self-actualization (Wulf, 2010).

This study aims to analyze the problem-posing approach in Freirean pedagogy through Ira Shor's ""Empowering Education"" and bell hooks' ""Teaching to Transgress: Education as the Practice of Freedom."" The study will use the documentation method, one of the qualitative research methods. The research data will be analyzed using the discourse analysis technique. Discourse analysis is a method of analyzing social phenomena that are qualitative, interpretative, and constructive. Discourse analysis reveals the way reality is produced and deeply questions the ambiguous nature of meaning (Hardy et al., 2004). The findings of the ongoing research will be discussed in light of the problem-posing approach in Freirean pedagogy and the literature, and recommendations will be offered to teachers on bringing critical pedagogy into the classroom.

Keywords: Freirean pedagogy, problem-posing education, banking model of education, teacher.

Exploring Language Teacher Agency in Critical Pedagogy: Insights from Pre-Service Practicum

Öznur Demirkaya
Social Sciences University of Ankara
oznur.demirkaya@asbu.edu.tr
Aycan Demir Ayaz
Giresun University
aycan.ayaz@giresun.edu.tr

Abstract

Increasing attention has been paid to critical approaches to teacher education in English language teaching programs in recent years. Teachers' professional agency is regarded as a significant factor in social transformation, and the importance of providing pre-service teachers with opportunities enabling them to act as transformative intellectuals has been emphasised. As a response to the call for further studies on the manifestation of teacher agency, the present study set out to reveal how the inclusion of critical pedagogy in EFL practicum courses affected pre-service teachers' perception and enactment of teacher agency when designing and implementing critical pedagogical activities within the scope of practicum courses in one academic year. Adopting an ecological approach to teacher agency, the study was designed as a qualitative exploratory case study. The study used a convenience sample of four pre-service English teachers enrolled in the practicum courses in the fall and spring semesters of the 2023-2024 academic year. The study data were collected from lesson plans and implementations, feedback sessions for lesson plans and implementations, interviews, and the tasks on pre-service teachers' reflections, teaching philosophy, critical issues analysis and teacher identity assigned within the scope of the practicum courses. Thematic analysis of the longitudinal data revealed changes in how pre-service EFL teachers perceived and enacted their teacher agency to raise

the critical consciousness of their students when designing and implementing critical pedagogical activities in the practicum context. The study findings also yielded clear indications of iterative, projective, and practical-evaluative dimensions of teacher agency in the pedagogical practices of teacher candidates. In light of the findings, the study offers practical implications for the in critical pedagogy in English language teaching programs.

Keywords: Critical pedagogy, language teacher agency, language teacher education, English as a foreign language.

Can Differentiated Pedagogies Solve the Problem of Inequality in School Mathematics?

Ayşe Yolcu
Hacettepe University
ayseyolcu@hacettepe.edu.tr

Abstract

Educational studies continually reveal systematic gaps in students' mathematics achievement (Lubienski, 2002; Özdemir, 2016). Existing inequalities have increased even more with the distance education practices implemented during the COVID-19 pandemic in recent years (Yılmaz et al., 2021). Differentiated pedagogies are considered to address the educational inequality problems by adapting mathematics to the perceived needs and interests of students so that curricular or teaching practices would become more equitable and inclusive. As the problem of educational inequality in school mathematics exacerbates day by day, differentiated pedagogies become more common practice in national educational practices as well as international agendas (MNE, 2024; OECD, 2016). The term is appealing since it signals a heterogeneity of identities and prioritizes diversity rather than homogeneity of populations (Wermke et al., 2024). However, as Tröhler and

Winkler (2024) argue, the historical roots about differentiations are built upon the illusion of homogeneity where social and institutional practices of modern nation-states continually depict a desire for a common ground for all citizens.

The aim of this paper is to problematize how differentiated pedagogies are portrayed as a "solution" to educational inequalities in the current educational debates. Drawing on the Popkewitz's (2008) work on systems of reasoning, this presentation provides a critical account how differentiated pedagogies are actually perpetuating educational inequalities despite inclusive aims and intentions. The presentation will be organized as follows: First, how contemporary mathematical competencies emerge as a redemption story that takes the world to be mathematically organized and facilitates the predictability and stability of the social life. Then, the hope to build a mathematical common ground across the world is discussed as a process of re-assembling the local/global and the past/future under the new rubrics of social administration of children. The presentation will conclude by the emphasis on uniting all children on a mathematical common ground as a system of reasoning that entails a paradox of making of self and the Other. This reasoning actually embodies nation-specific trajectories with the promise of making human kinds as efficient and intelligent citizens of the nation and the globe while differentiating others who are yet to be integrated with differentiated pedagogies to the collective all.

Keywords: Inequality, equity, differentiation, mathematics education, differentiated pedagogical practices.

Marketization in Art Education

Tolga Ulusoy
Independent researcher
tolgaulusoy85@gmail.com

Abstract
The field of art, art production and art education is considered as a field away from the effects of the economy and the market within the context of aesthetic ideology. In this line, images of artists are constructed as creative individuals who create beautiful art objects in relationship with the sublime.

Art producers also receive training in line with this aesthetic ideology at the academy. The most important element of this aesthetically reduced art education is the excessive emphasis on past artists and their works. Here, preparations are made for the prospective artist who is being trained to enter the door of an already sublime art. The candidate artist must know the foundations of the geniuses and masters of the past era in order to be enveloped in the sublime aura of art.

Therefore, the foundations of aesthetics-based pedagogy are laid here. Another element of the education of artist candidates at the academy is that craft is excluded from this education. Technical information about what to do and how to do is not taught in the academy. Aspiring artists are expected to obtain technical knowledge on how to produce art objects before entering the academy. Art academies produce knowledge not on how to produce art, but on how to convey the image of the artist. In this context, different intermediate formations have emerged in order to transfer knowledge, that is, craft, to the technical production of art. These formations are courses and private teaching institutions that prepare people for art academies and schools.

These two elements pave the way for the marketization of art education. The data collected during the doctoral thesis research presented in 2023 will be evaluated accordingly. Within the scope of the thesis, qualitative interviews were conducted with 22 art producers working in the cultural and creative industries sectors, and these interviews were analyzed using the grounded theory qualitative research strategy. The marketing category, formed by coding within the scope of grounded theory, revealed the two themes presented above.

In this regard, in the first theme, the interviewees mentioned that the education they received was too art-based and aesthetic education, which is why they had problems keeping up with the complex conditions of the market after graduation. In this context, the interviewees revealed their problems under the following headings: Not having enough information about the fields in which they can work, lack of information about how much they should demand when they enter the market, and what their rights are as a working art producer.

The art student preparation courses that emerged within the framework of the second theme have virtually created an educational ecology of their own. It exhibits a structure that goes as far as providing specialized training in order to enter certain academies. Since they are directly practical and beneficial educational institutions, their main purpose is to make profit.

Art appearing in these two directions is a determinant of a marketized dialectical process. While this marketization destroys the sanctifying aura of art and advances aesthetic ideology, it also destroys the liberating possibilities of art production and labor, making art a part of the market.

Keywords: Art education, marketing, art market, cultural and creative industries.

A Bibliometric Review of Research on Critical Pedagogy: Science Mapping the Literature between 1984-2023

İbrahim Çolak
Trabzon University
ibrahimcolak@trabzon.edu.tr
Yılmaz İlker Yorulmaz
Czech Technical University in Prague MIAS
Mugla Sitki Kocman University
Yahya Altınkurt
Mugla Sitki Kocman University

Abstract

A significant volume of research in the literature has been devoted to exploring critical pedagogy. Bibliometric analysis allows for a comprehensive overview of such studies and helps identify the intellectual and conceptual framework of a field of study (Donthu et al., 2021; Zupic & Čater, 2015). This study aims to examine the studies focusing on critical pedagogy by using bibliometric analysis method. The sub-problems of the research are as follows: 1) What is the total number of publications and their distribution according to years and countries? 2) Which are the most influential publications, researchers and sources according to the number of citations in the Scopus database? 3) What are the components of the intellectual structure of knowledge in critical pedagogy? 4) What are the components of the conceptual structure of knowledge in the field of critical pedagogy?

The bibliometric data were obtained from the Scopus database. The following index was entered in the search line: TITLE (""critical pedagogy"") AND TITLE-ABS-KEY (school* OR education OR university OR student OR learn* OR teach*)) AND PUBYEAR > 1983 AND PUBYEAR < 2024. As a result of this search, 844 publications were reached. Among these, duplicated

publications (n=13), publications other than articles, book chapters, and books (n=46), and irrelevant publications (n=81) were excluded from the data set, leaving 704 studies for analysis. Excel, Tableau Desktop and VOSviewer were used for the analyses.

According to the results, 704 studies (516 articles, 151 book chapters and 37 books) were published on critical pedagogy between 1984-2023. Almost half of the studies were published in the last six years (2019-2023). Researchers from 62 different countries have contributed to the field. The most research was conducted by researchers in the USA (36.3%). Other countries making significant contributions to the field are the UK, Australia, Canada, Brazil, New Zealand, South Africa, Iran, Spain and Türkiye. The most cited publication on critical pedagogy is 'Rethinking education as the practice of freedom: Paulo Freire and the promise of critical pedagogy (Giroux, 2010)"", the most cited researcher "Peter McLaren" and the most cited journal "Critical Studies in Education". The co-citation (author) analysis reveals that the literature on critical pedagogy is comprised by five clusters focusing on the themes of Marxist theory, critical theory, transformative educational theory, critical cultural theory and teacher education pedagogy. The most recurring concepts were found to be 'critical pedagogy', 'Freire', 'social justice', 'higher education', 'physical education' and 'neoliberalism', respectively.

Keywords: Critical pedagogy, education, bibliometric analysis, systematic review, scopus.

A Study on the Ways of Addressing the Concepts of "Old Age" and "Disability" In Preschools

Işık Sabırlı Öztuş
Istanbul Medipol University
isik.sabirli@medipol.edu.tr

Abstract

The concepts of inclusion and inclusive education have received considerable attention in recent years. Inclusive education, which is included in the list of elective courses in some teacher training programmes in Turkey, and 'inclusion' in general, have not yet been reflected in curricula, educational institutions or society at large.

Inclusion is often discussed in schools only when teaching relevant units or in the context of activities for certain 'important' days/weeks. These activities do not have a transformative effect on perceptions, attitudes and behaviours related to 'inclusion', but rather reproduce existing social perceptions, attitudes and behaviours, thereby reinforcing explicit and implicit discrimination and paving the way for conscious or unconscious micro-aggressions related to differences.

We consider differences between people in a variety of ways. Gender, sexual orientation, race, ethnicity and religious affiliation are some examples of these differences. This study discusses two other examples: disability, or more broadly, differences in abilities, and age-based differences, especially older age.

The aim of this study is to present a discussion on agism and ableism through how the issues of 'old age' and 'disability' are handled in 'Elderly Week' and 'Disability Awareness Week', which are among the list of specific days and weeks proposed to be included in the planning of educational activities in preschools in Turkey, and how these ways of handling these

issues can create a perception in relation to the concepts of 'old age' and 'disability'.

At first glance, it can be seen that school activities are generally shaped around the concept of empathy for older people and individuals with disabilities, who are considered to be in a disadvantaged position, and those are not based on the rights of these individuals, but rather on the axis of helplessness and benevolence.

The data sources of the study will be the content and visuals selected from preschool activity books, related websites and blogs on examples of activities related to the themes of old age and disability, pre-service teachers' activity plans and curriculum texts on these themes. After presenting the current situation through content analysis, discussions and suggestions on the topic will be formed around the context of social responsibility, solidarity, social justice and rights.

Keywords: Preschool education, micro-agression, agism, ableism**.**

Glimmers of Hope: Identifying Cracks in The Neoliberal Ideology of Universities in England

Anna Burchfiel
University of the West of England
anna2.burchfiel@live.uwe.ac.uk

Abstract
This research seeks to elucidate the funding and selection mechanisms at work in universities in England that reproduce social inequalities in order to challenge and disrupt the hierarchies which reinforce these. This research aims to produce a funding framework and selection framework aimed at policy makers to provide options to meaningfully change the current

system, and is rooted in the hope that a National Education Service has the capability to bring about lasting change to England's education system.

The research questions are:

- How could a new funding and selection framework for higher education in England work to tackle inequalities and re-frame the public consciousness around a National Education Service?

- What are the funding mechanisms at work in higher education in England?

- What are the selection mechanisms at work in higher education in England?

Using a Critical Realist meta-theory, I investigate the relationship between selection, funding and universities through a Marxist lens. I will be presenting the quantitative findings to date, demonstrating a strong relationship between the ranking of an institution, its financial income and high entry grade requirements, and the preliminary qualitative results.

The neoliberalisation of higher education in England, specifically in the last 20 years, has led to a highly stratified and marketised system. Relentless rankings and the massification of higher education have led to the government and universities respositioning undergraduate degrees as a means for higher lifelong earnings, and the role of the civic university has all but disappeared. Universities have become businesses, drawing in enormous incomes from heightened student fees and the growth of income streams unrelated to education.

For the qualitative aspect of my research, I have interviewed senior figures in higher education institutions, policy and research across England. These results identified several poignant questions around the reason behind academic selection at "research-intensive" universities versus "teaching"

universities. I have also uncovered the phenomenal power mechanics of the universities of Oxford and Cambridge, and the firm grasp they have over the regulation and politics of universities in England.

By questioning how funding is distributed and linked to university rankings and investigating the fallibility of selection at undergraduate level study, this research hopes to contribute to re-thinking higher education as a social good, moving away from individualistic conceptions of the university. The presentation will be rooted in the desire to move discourse surrounding higher education from one of "social mobility" to a call to destroy the hierarchies that the educational system uphold.

Keywords: Higher education, education policy, education system reform, neoliberalism.

Child Responsive Budgeting Against Child Poverty

Mehmet M. Akgündüz
Ankara University
meveme@gmail.com
Seher Yıldırım
Grand National Assembly of Türkiye

Abstract
This research aims to focus on the link between the growing problem of child poverty in Turkey and the reality of children whose budgetary rights are ignored in central budgeting processes. The main objective of this research is to analyse and understand the effects of child-sensitive budgeting in combating deepening child poverty in Turkey.

Children are among the groups most affected by social, political and economic problems. While the resources allocated by political powers to bureaucracy, security and war policies play a role in deepening the

economic crisis, children, who are among the most vulnerable social groups, are forced to pay the bill of this crisis. In Turkey, children face deep poverty and are unable to access sufficient and nutritious food.

The 2023 UNICEF study 'Child Poverty Amidst Wealth' shows that Turkey ranks second after Colombia in child poverty among EU and OECD countries. According to the data on Children, Poverty and Life prepared by the Turkish Statistical Institute for the first time in 2023, 9.4 million children between the ages of 0-17 in Turkey, that is, almost one out of every two children, live in poverty conditions, are malnourished and live under the risk of social exclusion. This situation can have multifaceted consequences ranging from school drop-outs to child labour; from mental development to academic success; from chronic health problems that may arise in the future to abuse. Along with the damage caused by these multifaceted consequences, the number of laboured children pushed out of school desks increases with child poverty, and especially girls may be exposed to 'sexual abuse under the name of marriage'.

In Turkey, there is no budgeting that meets the demands and needs of children, and budget cuts primarily lead to cuts in services for this group. As a result, children, who do not have the opportunity to reflect their political demands directly to political decision-makers and do not have the ability to be a pressure and interest group like other segments, are subjected to serious discrimination and inequality in the process of benefiting from the public budget.

This research uses document analysis, a qualitative data analysis method, to analyse and understand the effects of child-sensitive budgeting in combating deepening child poverty in Turkey. In this context, legal texts, especially the central government budget bills enacted in the last five years in Turkey, opposition commentaries written for these bills, related books and journals, research reports and other documents were analysed. Reports

on studies conducted in the United States of America, the Republic of Ecuador, Vietnam, the Republic of South Africa, India and Wales, which have experience in child-sensitive budgeting, were analysed. The study is still ongoing.

Keywords: Child poverty, right to budget, public budget, child-sensitive budgeting, right to education.

Restern Instructor in a Western Class: Interrogating Local Cosmopolitanism and Critical Positionality

Asiye Demir
University of South Carolina
ademir@email.sc.edu

Abstract

Cosmopolitan scholarship often focuses on those engaged in transnational travel, neglecting the local participants in these interactions, especially in academic settings (Oikonomidoy, 2018). Given the importance of the demographic concurrence of instructors and students in the US context (Seah, 2021), this study addresses this gap by exploring the experiences of non-White instructors, termed 'restern', in predominantly White college classrooms in the US. The term restern refers to non-White individuals who are subject to be considered other regardless of their cultural background. The term capitalizes on the polarized positionality of Western versus restern. The positionality of the restern instructor presents different challenges in the process. Hence, this study aims to answer the research question of how a restern instructor navigates and fosters engagement in Western and White-dominant college classrooms. Data from two cohorts (12 students total) in an introductory class were analyzed using cross-case and thematic analysis. The data sources were the syllabuses to foster intercultural engagement, participant observation, students' submissions,

semi-structured interviews, and instructor's reflections. I used cross-case analysis (Borman et al., 2006) to compare the two cohorts and thematic analysis to analyze the interviews. The findings revealed that local students initially engaged with the instructor in a tokenistic way, but further relationship-building offers ways in which students could divest from stereotypical ideas. Tokenistic perspectives were also pertinent to the American sub-cultural tokens, such as having a thick Southern accent. Data also showed that participants who had early family exposure to other cultures presented more enthusiasm toward engagement than those who had not. The study offers insights into the practical and emotional efforts of the instructor's re-positionality. Referring to the conference theme, this study sheds light on the challenges and strategies of restern instructors, contributing to discussions on local cosmopolitanism and intercultural engagement in education.

Keywords: Critical cosmopolitanism, local cosmopolitanism, Western culture, instructors in the US.

Decolonial Methodologies and Resistance in Educational Contexts

Naila Sahar
American University in Dubai
nailasahar80@gmail.com
Hatice Altun
Pamukkale University
haticealtun@gmail.com
Syed Kanwal
American University in Dubai
kanwal.raza@gmail.com

Abstract

In 1978, Edward Said revolutionized the way the global south perceived itself. Building on orientalist, decolonial, and postcolonial studies, many global south theorists subsequently have introduced ways of deconstructing colonial legacies in pedagogy and beyond. Most significant decolonial and postcolonial discourses are introduced at the post-grad level, as the process of unlearning Eurocentric education starts dwelling on critical knowledge reception and production. However, the undergraduate level is where the basis of higher education falls through the cracks. By unsettling colonial practices that are taken for granted in higher education, inculcating decolonial pedagogy in undergraduate courses problematizes students' positionalities and urges them to imagine new and novel possibilities amid ever-rising authoritarianism, conservatism, commodification, inequality, racism, misogyny, discrimination, displacement, abuse, and xenophobia. Through case studies beyond a single discipline, this session looks at the decolonial pedagogy of three academics subverting Eurocentric pedagogy at the undergraduate level. Each presentation (10-15 minutes long) highlights critical pedagogical strategies to challenge prevailing Eurocentric and nativist perspectives within educational settings.

The first paper presentation, "Power and Representations: Decolonizing Art History Through Pedagogical Practice," explores the application of decolonial pedagogical practices in art history survey courses. By integrating Gayatri Spivak's concepts of "critical intimacy" and "affirmative sabotage," the paper demonstrates how art history can transcend Western-centric narratives and foster a non-hierarchical understanding of global art.

Following this, the paper presentation "Transcending Monolingual Paradigms: The Role of Multilingual Practices in Enhancing Educational Ideologies and Student Identities," delves into the experiences of international students in Turkish language courses at the tertiary level. These students employ their multilingual capabilities as a form of resistance against restrictive Eurocentric and monolingual educational practices, advocating for a more inclusive and democratic educational environment.

The third abstract, "Pedagogy as Decolonial Methodology: Teaching Composition and Research through Postcolonial Theory", builds on the foundational work of Edward Said and other theorists from the global South to teach research, writing and composition. This paper argues that by adopting a postcolonial lens in teaching research and composition courses, educators can address power imbalances, challenge dominant narratives, and promote inclusivity and social justice in educational contexts.

Together, these presentations illustrate the profound impact that decolonial and plurilingual pedagogies can have on reshaping educational practices. They call for a critical examination of teaching methodologies and curricula to better reflect and respect the diversity of student backgrounds and perspectives.

Keywords: Decoloniality, pedagogy, higher education.

Do Women's Different Fields of Tertiary Education Explain the Persistence of Gender Wage Gap?

Saniye Demirtaş Yiğit
Middle East Technical University
snydemirtas@gmail.com

Abstract

Since the 1990s women's enrollment in tertiary education has increased in most Western countries, (Bar Haim et al., 2019), which is attributed to societal shifts like feminist movements and the push for increased human capital (David, 2015; Popkewitz, 2012; Bar Haim et al., 2022). Education, regarded as a means to bridge the gender gap in wage inequality, only marginally closes the gap. Literature cites various factors for this persistence, including discrimination, job segregation, pay disparities, women's career choices, and motherhood (Goldin & Rose, 2020; Birkelund et al., 2021; Lindsay, 2021; Boekman & Misra, 2015; Correll et al., 2007). Despite more women entering tertiary education, the gender wage gap persists, partly due to occupational segregation by field of study (Charles & Bradley, 2009). Addressing this issue, following research question is formulated to guide this study:

1) Do women's different fields of tertiary education explain the persistence of gender wage gap?

Method

Utilizing a systematic review approach, this study compiled empirical evidence to explore the role of women's tertiary education fields in perpetuating the gender wage gap. Eligibility criteria were established through a literature review. Peer reviewed articles, published in the last decade in English or Turkish, investigating the impact of higher education

on wage gaps were searched on Web of Science and Scopus. 48 studies met the criteria.

Preliminary Findings

Women generally earn less than men across all fields of study, with bigger disparities in medicine, engineering, and architecture (Britton et al., 2016; Teichert et al., 2022). Although the gender wage gap is smaller in social sciences, it persists (Britton et al., 2016; Teichert et al., 2022). However, being a female increases the wage penalty for overeducation the most in social sciences, then in physics and engineering, and life sciences (Gaeta et al., 2022). University credentials also benefit men more in employment and earnings than women (Bilhagen et al., 2014; Britton et al., 2016). Men are more likely to hold full-time positions, while women are disproportionately in part-time roles (Jehn et al., 2021). Women remain underrepresented in senior academic roles and are disproportionately found in assistant and associate professor positions (Cao et al., 2022). While the promotion rate for women to top positions is gradually improving, it remains slow. Men continue to hold a significantly higher proportion of the top five positions, regardless of the field of study and the university attended (Bilhagen et al., 2014).

Keywords: Gender wage gap, tertiary education, higher education.

Distance Learning as a Catalyst for Resistance and Transformation in an Era of Multidimensional Crises

Sheeba Asad
University of Leicester
sheeba.asad@yahoo.com

Abstract

In the current landscape marked by economic, social, political, personal, and ecological crises, the role of critical education is indispensable. As a Distance Learning Officer at the University of Leicester, I have observed the transformative potential of distance learning to address and counteract the myriad challenges faced by educators and students worldwide. This paper explores how distance learning can serve as a powerful mechanism for revitalizing critical education amidst the pervasive pressures of rising authoritarianism, conservatism, commodification, inequality, and other systemic crises.

Distance learning offers a unique avenue to mitigate the isolation and fragmentation that have intensified due to neoliberal and neo-conservative influences on traditional educational frameworks. The inherent flexibility and accessibility of online education can bridge geographical divides, enabling the creation of diverse, interconnected communities of learners and educators dedicated to social justice and emancipation. This educational modality facilitates the inclusion of marginalized voices, often overlooked in conventional settings, thereby fostering a more inclusive and democratic learning environment.

Recent data underscores a significant global shift towards distance learning, driven both by technological advancements and the exigencies of the COVID-19 pandemic. According to the World Economic Forum, over 1.2 billion children in 186 countries were affected by school closures at the peak of the pandemic, catalyzing a massive surge in online learning (Li & Lalani,

2020). This rapid transition has illuminated both the potential and the limitations of digital education, emphasizing the necessity for robust critical pedagogies that leverage technology to promote humanization and empowerment.

The digital realm offers fertile ground for the development of critical consciousness, providing platforms for collaborative learning, critical dialogue, and collective action. Freire (1970) emphasized that education should be a practice of freedom, enabling individuals to critically engage with and transform their realities. Online forums, webinars, and virtual conferences can become arenas for critical engagement, where participants share experiences, strategies, and resources to combat oppressive structures.

However, the shift to distance learning is not without significant challenges. The digital divide, unequal access to technology, and the commercialization of online education pose substantial barriers. It is imperative to address these disparities to ensure that distance learning serves as a vehicle for equity and justice, rather than a tool for perpetuating existing inequalities. Strategies such as providing affordable internet access, developing open educational resources, and fostering community partnerships are essential to mitigate these challenges.

At the University of Leicester, initiatives such as the Distance Learning Hub have been pivotal in providing support and resources to students and educators, ensuring continued access to quality education. Our research indicates that students engaged in distance learning report increased flexibility and the ability to balance educational pursuits with other responsibilities, enhancing their overall learning experience (University of Leicester, 2022).

Furthermore, distance learning can play a critical role in combating the commodification of education. By promoting open access resources and

collaborative educational models, we can resist the neoliberal agenda that seeks to privatize and commercialize education. This approach aligns with the ideals of public education for the common good, fostering a sense of solidarity and community among learners and educators.

In conclusion, distance learning holds significant promise for revitalizing critical education in an age of multidimensional crises. By harnessing technology to create inclusive, democratic, and transformative educational spaces, we can resist the forces of commodification and authoritarianism, working towards a more just and humane world. The XII International Conference on Critical Education in Ankara provides a timely and essential platform for educators, researchers, and activists to convene, share insights, and build solidarity in our collective struggle for emancipation and social change.

Keywords: Distance learning, critical education, multidimensional crises, social justice, authoritarianism.

Making Making Money Strange: The UK 'Fiscal State', Hegemony, and Conscientisation through Embodied Popular Education

Aidan Jolly
Collective Encounters Theatre for Social Change
Edge Hill University
aidan@collective-encounters.org.uk

Abstract

The UK 'Fiscal State' dates from 1694 and the issuing of a 'National Debt' by City of London merchants to King William III, through the newly formed Bank of England. Since then, the Bank, the Government, and the City have maintained a shifting but dominant economic orthodoxy. This is extractive, through the institutionalisation of the repayment of Government bonds, by facilitating financialisation, and via a corrupt and inefficient tax regime which drains the public purse. The Bank sets a hegemonic monetary policy and maintains the fiction that money is in short supply, a narrative that all state actors must observe, or risk disciplining through the manipulation of 'confidence' by the financial sector.

Most people in the UK have no economic education, and despite widespread lived experience of poverty , do not understand fiscal policy, or the resulting wealth inequality . The civil war within the ruling elite between unapologetic 'naked accumulators' , and reformist 'stakeholder capitalists' such as the UK Labour Party, Joseph Stiglitz and Mark Carney , makes the imagining of real alternatives both difficult, and essential.

Collective Encounters and Aidan Jolly, through the participatory Radical Researchers project, are developing methodologies that combine popular education and participatory Theatre for Social Change in a process of 'Embodied Popular Education' (these were presented at ICCE X and XI) . This workshop presentation will provide an update and explore two provocations in development that aim to conscientize participants in

relation to the Fiscal State, asking whether its hegemony is as inevitable as it seems, and how understanding money can lead to meaningful social change. Provocation 1 will address the scale and meaning of wealth by using local house values as an alternative index of wealth. In Provocation 2: The Money Game participants will create and circulate their own currency. This will be traded in different ways, including modelling the infamous 'Collateralised Debt Obligations' that are the proximate cause of the 2008 crisis. Participants will then discuss the experience of creating their own financial system, what can be learned from this, and the implications for real world understanding. The discussion will be used to create dramatic scenarios that make the strangeness of money visible to a wider audience, and explore possible alternatives.

This presentation will form part of the ongoing research for my PhD. It will suggest new ways in which Popular Education, taking place outside the formal sector, creates sites of counter-hegemonic conscientisation that enable communities in struggle to imagine the world otherwise.

Keywords: Popular education, economics, participatory drama, fiscal state, money.

Critical Analysis: Media Representations of Syrian Immigrants' Arabic as Forming the Turkish Linguistic Landscape

Büşra Zeynep Arslan
Gazi University
busrazeyneparslan@gazi.edu.tr

Abstract
With immigrants comes their language. With their language comes multilingualism, and each is not often welcomed. There are many debates

and representations regarding immigrants and their languages in the media. This study aimed to critically analyze some of those representations in Turkish media. The data compiled for the sake of the analysis is a pile of 28 comments under a YouTube video with the headline “Syrian Shopkeepers were put in their place by (the removal and the replacement of the Arabic signs with) Turkish signs in Esenyurt."" The video is uploaded by a local Turkish news channel, and it includes a triggering event for the Turkish people concerning the Syrian immigrant shopkeepers using Arabic signs in Türkiye. The video also includes a 'solution' for this linguistic landscape 'occupation' and shows how the police take over and remove all the Arabic signs from the stores. Most people in the comment section reflect their concerns over the possible bad consequences of the use of immigrant languages, or in general, multiple languages in their country. Critical discourse analysis method was used to analyze the data. The findings of the study demonstrated that the media representations of minority or immigrant languages and their users are primarily negative, mainly due to cultural and politico-ideological fears of the self-identified nationalist or patriotic people. These fears might be based on the mass media showing migration as a political and social ‘problem’ (Musolff, 2018).The ideology of linguistic purism denies a crucial linguistic fact that language always changes (Weber & Horner, 2017). The purists try to protect their language from change, and they might justify their hostile position against multilingualism by saying that they are just protecting their language. The self-identified nationalist people’s arguments are found to be on a number of language ideologies, such as the hierarchy of languages, the one nation-one language, and purism, which are analyzed through the critical discourse analysis in this study.

Keywords: Immigrant languages; linguistic landscape; critical discourse analysis.

Edu-Influencers' Self-Entrepreneurship and Language Ideologies on the Platformized ELT Ecosystem

Ali Fuad Selvi
The University of Alabama
afselvi@ua.edu
E. Beyza Kucuk
The University of Alabama
A. Emre Keser
The University of Alabama

Abstract
Social Networking Sites (SNSs) have become an integral part of our lives and everyday practices with a wide variety of affordances and constraints, increasingly blurring the demarcation between online and offline worlds and personal and professional experiences therein. From a language education standpoint, these non-educational virtual environments have been utilized to create new opportunities for interactions, cultural exchange, and collaboration to complement traditional language teaching and learning practices (see Reinhardt, 2019 for a review). More recently, we have been witnessing the increasing presence of English language teachers producing "recreational" or "bite-sized" content in their niche domain of expertise by leveraging strategic interactions and engagements by platformized affordances in the name of language learning. As members of the "platformized ELT ecosystem" (Selvi, forthcoming), these social media influencer teachers (or edu-influencers) exemplify self-entrepreneurship within the broader "attention economy" and leveraging the affordances of social media platforms. contextually dependent, infinitely accessible, and algorithmically determined networked technologies. Within the broader waves of neoliberal political economy, the attention garnered by these influencer teachers can translate into financial gains, and thus contributing

to the privatization, monetization, and commercialization of the platformized ELT ecosystem. This presentation reports on the preliminary findings of an exploratory qualitative study adopting a multimodal critical discourse analytic approach to investigate the discursive construction and dissemination of language ideologies by edu-influencers on Instagram. More specifically, it focuses on self-positioning through bio statements and the multimodal curation of Reels that communicate language ideologies. The preliminary findings suggest that teachers tend to rely on hegemonic structures perpetuating sociolinguistic hierarchies, and inequalities, linguistic homogeneity (Phyak, 2015), raciolinguistic ideologies (Flores & Rosa, 2015), standard language ideology (Woolard, 2020), and native speakerism (Selvi et al., 2023). Understanding teachers and their micro-celebrity status and activities on social networking sites is a professional imperative both quantitatively (the increasing number of teachers) and qualitatively (the professional landscape characterized by job precarity, insecurity, professional unpredictability, insufficient pay, and poor working conditions).

Keywords: Social networking sites (SNSs)**,** platformization**,** influencer teachers**,** teacher identity**,** language ideologies.

Harnessing The Power of Critical Education to Make Sense of and Transform Finance-Centred Capitalism

Fabiano Coelho
National and Kapodistrian University of Athens
fabcoscoe@gmail.com

Abstract
We live in a finance-led world where banks have expanded their traditional role to become the centre of power in global capitalism. They provide financial intermediation and newer services such as underwriting bonds and shares for corporations, which are increasingly significant for funding climate-harmful activities. The decision-making power over transnationals and their behaviour is heavily concentrated in the banks, particularly in a small group of around 700 people, mainly executives.

The Critical Education literature has started to evaluate its possibilities vis-à-vis international financial agents that push neoliberalism, namely the IMF and World Bank, which influence national states and educational policies to expand markets spheres and infinite growth. However, the work of leading standard setters, such as the Basel Committee on Banking Regulation, that, by shaping the regulation and supervision of central banks, structures banking business across all societies, is underexamined. This is crucial in the era of ""unproductive capital"", yet it seems to be outside the scrutiny of Critical Education.

This research addresses several challenges: 1) accounts for the Capitalocene, where social and ecological aspects can no longer be disentangled; and 2) makes sense of how international architecture deals with the problem of unsustainability to determine the role of the primary agents of the finance-led capitalism, by carrying out a series of reframings

that remove all urgency from the ecological crisis and end up institutionalising the “organised irresponsibility”.

Our research aims to contribute to the transformative agenda of Critical Education. Critical Education has the potential not only to safeguard education from commodification, proletarianisation of intellectual work, and market-driven policies but also to foster the necessary transformation of finance-led capitalism through a deep understanding of its workings and institutional ties.

Finally, it addresses the question of what should take the place of the economic growth which is currently the epicentre of society globally (even for leftist governments) but on straightforward collision with the planetary stability on which we have built most of the civilisations we know today, and points to social and epistemic coalitions that will make a new kind of convivial society possible on a healthy planet.

Keywords: Financial capitalism, critical education, capitalocene, neoliberalism, transformative agenda.

The Manifestation of Neoliberalism in Participation Patterns of Municipality-run Adult Education Programs: İSMEK Case

Demet Esra Köse Özer
Boğaziçi University
demetesra@gmail.com

Abstract

The Manifestation of Neoliberalism in Participation Patterns of Municipality-run Adult Education Programs: İSMEK Case

This study aims to understand how participation patterns and program areas in the Institute İstanbul Metropolitan Municipality Art and Vocational Training Courses (İSMEK), Turkey's most prominent municipal adult education institution, manifest in the neoliberal era. Data on İSMEK participants' demographics and program areas between 2019 and 2024 were analyzed for this aim. The analysis was based on two main data sets: one was retrieved from Istanbul Metropolitan Municipality's official web page, and the second was requested through a formal petition to the İstanbul Metropolitan Municipality. Descriptive analysis was used to analyze the data, which was organized into various tables using frequencies and percentages. Findings were discussed, considering the neoliberal transformation that affected all fields of education after 1980. Findings revealed significant variety in vocational and technical programs and higher participation in these programs from different demographic groups. As aimed in the neoliberal agenda, this indicates an educational orientation to serve to create the workforce demanded by the market rather than societal and personal growth. Also, higher female participation in the programs that are traditionally associated with women's interests and roles is a manifestation of the conservative function of neoliberalism in education. This study is expected to contribute to the research in municipal adult

education activities, especially in today's Turkey, where municipalities are becoming increasingly involved in educational services.

Keywords: Adult education, neoliberal transformation, lifelong learning, municipalities, vocational education.

A Critical Evaluation of Museology and Museum Education Courses in Higher Education Institutions of Greece

Nurşah Sak
Gazi University
nursahsak@gazi.edu.tr

Abstract

The significance of museums in contemporary society is on the rise, impacting culture, society, and most importantly, education as museums offer new platforms for individuals and groups to express, share and learn about themselves and each other. Departments of museology and museum education are pivotal in enhancing academic and professional workforce at the service of the society through interdisciplinary approaches. This research delves into the example of Greece, firstly briefly examining its museology and museum education within a political and cultural historical framework, and conducting a comprehensive analysis on the museology and museum pedagogy courses offered by higher education institutions in Greece at undergraduate level, scrutinizing the official course catalogues, departmental programs, and syllabi to assess their features and scope. Through this analysis, the study delineates the positioning of museology and museum pedagogy courses relative to other academic disciplines, presenting the findings within a theoretical framework from an academic perspective. The unique characteristics of these courses are identified, providing a detailed account of their integration to various departments dealing with museums and education. Furthermore, the research offers

critical insights and recommendations for the enhancement of museology and museum education courses in Greece, considering both national and global contexts, and defining the role of these courses in empowering people with necessary skills to utilize museums for lifelong learning.

Keywords: Museum education, museology, Greece, higher education curricula.

At the Crossroads of Family and School Habitus: The Student Identity Formation

Betül Sümeyye Yılmaz
Middle East Technical University
betulsumeyyeozgun@gmail.com

Abstract

It is essential to comprehend the polarizing impact of neoliberal education policies on the social structure in order to comprehend the nature of today's educational system. The educational system is now viewed as an "opportunity" rather than as a public right (Hill, 2010, p. 19). If they possess the requisite abilities, every student has the chance to receive a quality education. But they can only acquire and develop these talents if they have access to educational resources and extra cultural capital. Standardized tests serve as a crucial monitoring tool that best captures this polarization, and this vicious cycle perpetuates itself (Hill, 2010). High-income students are at the top of the list, while those from low-income families are pushed to the bottom (Hill, 2010). Understanding the constant failure of students from low socio-economic backgrounds and ways to avoid this fate (Lareau, 2015) require special care. In this direction, this study explores the influence of the school's institutional habitus on the identity formation of the students by observing the identity formation processes of secondary school students.

Further, it analyzes the politics of recognition practices and the way that these practices are produced, reproduced, and maintained in the field. For this aim, the Theory of Practice proposed by Pierre Bourdieu has illuminated my way through. Concepts of habitus and cultural capital provided valuable tools for analyzing relations between family relations and school practices. According to Bourdieu, habitus refers to the society that is embodied in persons as enduring predispositions, structured propensities that govern their perception, emotions, thoughts, and behaviors (Wacquant 2005, cited in Navarro 2006). Throughout the socialization process, these patterns of behavior are internalized and manifest themselves in all facets of social interactions. Conversely, the dialectical interaction created with the field serves as the foundation for the formation of social practices (Bourdieu, 1997). Relying on these premises, the study focuses on the intersection of institutional habitus and students' family habitus (Reay, 1998; Reay, David & Ball, 2001; Ingram, 2009) to understand the power relations operating in the field and the responses students give to these micro-technologies (Hunt & Seiver, 2017). The study takes place at a public secondary school in a peripheral city in the central Anatolia region. It is structured as an ethnography using the extended case method (Burawoy, 1991; Burawoy, 1998). The researcher collected the data as a participant observer. The data was collected through semi-structured interviews and field notes.

Keywords: Neoliberalism, family habitus, institutional habitus, identity.

Higher Education as a 'Guided Pathway:' An Analytical Perspective through Critical Pedagogy

Ana L. Cruz
St. Louis Community College at Meramec
cruzana0214@gmail.com
Joachim Dorsch
St. Louis Community College at Meramec
joador26@gmail.com

Abstract

Within the U.S. higher education landscape, community colleges — conceptualized as open-access (non-selective) institutions of higher learning with low tuition allowing students to pursue the first two years of post-secondary education (Cohen & Braher, 2008) — occupy a rather special place. They provide primary access to higher education for commonly underrepresented segments of U.S. society (Bahr & Gross 2016). 38% of all U.S. undergraduate students attend community colleges, representing 53% of Native American, 48% of Hispanic, 39% of Black, and 34% of Asian/Pacific Islander of the total U.S. undergraduate students (AACC, n.d.-a). A major problem faced by community colleges is the low rate of students completing the 2-year Associate's Degree (Bailey et al., 2015), affecting not only the students, but also state-funding for the colleges. In an effort to improve student success in completing the transfer or career degree, the Guided Pathways model was developed (Jenkins et al., 2017, 2018, 2019; AACC, n.d.-b). This model involves an institution-wide cultural change and a comprehensive redesign of the students' college experience; it advocates for the establishment of meta-majors (groups of related academic majors) and program maps (detailed outline of course sequencing). The focus is on narrowly tailored transfer- and career-ready education and preparing students for entering the workforce. With a standardized curriculum and

the elimination of course selections, students are robbed of exploring their interests; eliminated courses are often the ones that promote critical thinking, creativity, interdisciplinarity, and that provide a more meaningful and comprehensive education.

The Guided Pathways model conforms to the neoliberal refashioning of higher education (e.g., Levin, 2005; Boyd, 2011; Author, 2014, 2022), re-enforces social stratification in U.S. society (Karabel, 1972; Brint & Karabel, 1989; Brint, 2003), and promotes marginalized and minority student populations to be trained for the current economic system and to find 'their place' in corporation-dominated society (Pincus, 1980; Brint & Karabel, 1989). These students will be denied "[…] the process of questioning their future identities and possibilities" and "[…] to take their dreams for reality and define images of "that which is not yet."" (Simon, 1992: 122, 123).

Sources for this study were drawn from a review of the literature using a qualitative analysis approach and participant observation in a community college setting; the study is framed by Freirean critical pedagogy (Freire, 1970, 1985, 1998; McLaren, 1989/2015; Leistyna & Woodrum, 1999) as the theoretical foundation.

Keywords: U.S. community colleges, neoliberalism in education, guided pathways model, social stratification, critical pedagogy.

Care for Carers: Supervision for Educators and Socials Workers in Times of Crises

Manuela Monti
TU Berlin
info@manuelamonti.com

Abstract

This paper aims to discuss and reflect on supervision for educators and social workers as a form of care, strengthening, empowerment, and emancipation, especially in crisis situations. As a consequence of times of economic and social crises that late capitalism, neoliberalism, and the continuous development of technological society developed towards an expropriation of individuals needs for the maintenance of the utilitarianism of work and men, individuals became more and more detached from history and what they could become, solidarity and desire. For no small reason, care as a topic became mandatory in current discussions and has, in view of, for example, the phenomenon of burnout in pedagogical and care institutions, denoted the so-called care crisis. Although it can often function as maintenance of this social system, focusing on the performance and skills of educators and social workers at their work in organizations, supervision is presented in this scenario as essential to reflect on human needs and promote self-awareness and wellbeing. Taking into consideration the actual discussions on care and the understandings of critical education and psychology, this paper discusses the contribution of supervision for educators and social workers to the recognition of one's own history and needs, allowing one to free themselves from the shackles to which they are subjected as a participatory agent, capable of transformation. The need for a supervision proposal that allows care to be taken as a protagonist, in which a space is offered so that vulnerabilities, strengths, and anguish can be addressed, is essential for education to return to the human aspect of

education for emancipation since caregivers are, above all, caring human beings.

Keywords: Supervision, care, critical education, psychology.

Pedagogy and Epistemics of Witness: Critical Education in Dark Times

Ahmed Kabel
Al Akhawayn University in Ifrane, Morocco
a.kabel@aui.ma

Abstract
We dwell in the heart of an impenetrable darkness. What does it mean to know in dark times? What do critical education and pedagogy mean in a time of livestreamed genocide? Based on a course I taught titled 'Decolonizing the Study of Palestine', this paper offers an account and advocacy of critical education in a time of genocide as 'pedagogy and epistemics of witness'. After a very brief overview of content of the course, the paper will attempt to make a case for pedagogy and epistemics of witness as a decolonial praxis. Pedagogy and epistemics of witness foreground testimony to the Palestinian condition as 'a total colonial fact' and an attunement to the multidimensional forms of violence and elimination that perpetuate it. In the context of the neoliberal university and its political disimagination, witness embodies a 'pedagogy of unlearning' neoliberal technologies of subjectification. 'Witness literacies' recenter vulnerability as a political and epistemic location and fosters a sense-ability that trains the imagination to remain closely in communion with suffering, pain, dignity, and hope. The paper will also outline how witness education problematizes our habitual modes of educational and epistemic practice. Bearing witness prompts us to grapple with the

modalities of thinking genocide, catastrophe and enduring Nakba and the challenges of their pedagogization and testimonialization. It dissolves the binary of subject and object, self and other, and redefines the politics of knowledge construction, whereby knowing carries response-ability beyond being merely a cognitive, disembodied abstraction. The paper will conclude with how education and knowledge in this witness key per/form a speech act of 'decolonial address' and bring to bear the moral and political burden of decolonial praxis for Palestine and beyond.

Keywords: Witness, critical education, epistemics, decolonization, Palestine.

Teacher Education for Linguistic and Epistemic Justice

Mina Ichebah
Mohammed V University, Rabat, Morocco
a.Ichbah@um5r.ac.ma

Abstract
What is the place of critical education in a world characterized by linguistic imperialism and linguicism? How can we develop critical teacher education for linguistic and epistemic justice? This paper attempts to interrogate the Eurocentrism of (English) language teacher education models and their reproduction of linguistic and epistemic coloniality. The paper will highlight the ways in which dominant philosophies of pedagogy in language teacher education often marginalize and undermine local pedagogical traditions, situationally relevant knowledges and modes of practice. The dissonance between Western pedagogies and local specificities and needs induces multiple layers of educational and epistemic alienation that make educators struggle to come to terms with their development as situated, political

agents and producers of knowledge. Eurocentric language teacher education reproduces linguistic imperialism. It takes for granted the dominance of English as a global language and the normativity of monolingualism. It thus entrenches the power of English and linguistic hierarchies and the ideologies supporting them. It also fails to accommodate deep-rooted and longstanding traditions of multilingualism, inducing linguistic injustice. The paper will show how the combination of epistemic and linguistic injustice in language teacher education prevents the articulation of a responsive pedagogy based on critical awareness and reflexivity, anchored in the local context and geared towards pedagogical and linguistic justice. The paper concludes by making a case for delinking from current Eurocentric configurations of language teacher education and developing alternatives that are conducive to educational relevance, transformation and epistemic and linguistic flourishing.

Keywords: Critical teacher education, linguistic justice, responsive pedagogy.

Decoding Defiance: Cognitive Insights into Boğaziçi University's Resistance to Autocratic Policy Changes

Emine Erktin
Boğaziçi University
emineerktin@gmail.com

Abstract
This study aims to capture the essence of the dynamics of resistance against the backdrop of significant policy changes at Boğaziçi University. In January 2021 a new rector was appointed directly, without going through the standard electoral process. The implementation of the current recruitment policy led to many changes threatening the high-quality research and

education atmosphere of the university, replacing meritocracy with compliance. The administrators have been dismissed on baseless grounds. New academicians, none of whom were approved by the departments regarding their qualifications were appointed to faculty positions. Committees were relegated, online forums through which the faculty used to communicate their views have been abolished. Faculty who raised their voices have been penalized Many professors were banned from entering the campus. All these autocratic measures destroyed the democratic atmosphere of the university and its tradition of aspiring to be a center of excellence.

After three years and six months, the resistance against the change to an autocratic and repressive form of government in the university is still going on. The faculty, careful to carry out all responsibilities in teaching and research is protesting for the restoration of the university's democratic tradition and principles with a silent vigil for 15 minutes every lunch break. The public damage is documented and the public is informed. The resistance emphasizes concerns about academic freedom and university autonomy in a debate about government influence on higher education institutions (Buckner, 2023).

This paper aims to investigate the resistance from the cognitive perspective of sense making. Sensemaking in terms of policy analysis refers to the process through which individuals and organizations interpret, understand, and give meaning to a policy. Sensemaking is a dynamic, ongoing process that helps ensure policies are effectively understood and implemented in a way that aligns with the specific needs and conditions of the affected community. Cognitive frameworks in studying the policy process have been increasingly applied in policy studies in education, public policy, political science and social psychology (Spillane, Reiser, and Reimer 2002). Ten faculty members from seven different departments who took active part in

the Boğaziçi University resistance were interviewed in this project. The findings pointing out to the struggle to make sense of the intentions, decisions, and enactment of the current policy appraising its alignment with the universal academic principles at every step indicated a consistency leading to a sensemaking framework (Siciliano, Moolenaar, Daly & Liou, 2017).

Keywords: Higher education, policy implementation, sense making, protest.

Critical Digital Literacy: A Critical Pedagogy Approach

Eirini-Zoi Kontostavlou
National and Kapodistrian University of Athens
eirkont@primedu.uoa.gr
Gianna Katsiampoura
National and Kapodistrian University of Athens
katsiaioan@primedu.uoa.gr

Abstract
The aim of this presentation is to explore critical approaches to digital knowledge. The ongoing digital revolution has fundamentally altered our cognitive processes and behaviors, directly impacting individuals and communities. The rapid changes stemming from the digital revolution are reshaping the educational landscape. While Information and Communication Technologies (ICT) have expanded access to resources and services, disparities in access have resulted in inequalities, giving rise to the Digital Divide. A Digital Inclusion policy has been proposed aiming to address these discrepancies and bridge the digital divide. In this work we focus on Critical Digital Literacy, which denotes an individual's capacity to critically assess and interpret information and digital content within the digital world. Critical Digital Literacy encompasses the skills to decipher and

analyze digital media messages, contextualized within an ideological, social, and cultural frameworks.

We propose that Critical Pedagogy and Education can inform Critical Digital Literacy thus transforming our approach to digital knowledge production and dissipation. This critical pedagogical approach encourages educators and students to critically engage with the digital environment, facilitating the development of critical social consciousness, fostering social responsibility, and challenging prevailing injustices.

Keywords: Critical digital literacy, digital knowledge, digital skills, critical education.

The "General Intellect" in The Times of AI: A Critical Assessment

Vassileios Kathareios
National and Kapodistrian University of Athens
vassiliskath@primedu.uoa.gr
Gianna Katsiampoura
National and Kapodistrian University of Athens
katsiaioan@primedu.uoa.gr

Abstract
In this presentation, we intend to review the main points of a critical materialist view of AI history, in order to propose a series of relevant recommendations for contemporary education, aiming to de-alienate the seemingly "alien" artificial intelligence, and to reclaim the emancipatory power of circular education. Our presentation is going to be structured as follows:During the last decade, rapid development in the fields of Artificial Intelligence and neural networks have accelerated a process of social automation, concerning not only the relations of production, but every aspect of social life. Highly sophisticated systems, able to process thousands

of unique digital parameters and trained with the help of vast data centers, offer new techniques of managing the social body, transforming it into a massive network of codependent dividuals. This phenomenon is not new; the so called “Babbage principle” proclaims that any industrial machine is a materialization of an already existing division of labor. Through a marxist analysis, the initial practical knowledge leading to the creation of the machine is a direct codification of both the social division of labor and the spontaneous worker ingenuity, which are “captured” in the internal function of the machine and ameliorated by science to optimize productivity. Through this process, the stored knowledge comes under full control of the capital, and transforms into alienated knowledge, since the worker no longer needs an expertise to operate the machine. Generation after generation, the liberating, emancipatory skill of the technician is substituted by its alienated and inaccessible mechanisation, driving the worker to a state of ignorance and exploitation.If we undertake a similar materialist analysis of the history of AI, since the early research on neural networks during the 1950s, we can recognize a multitude of contributing fields closely related to neuropsychology and social relations, neuroplasticity, connectionism, Gestalt psychology, cybernetics etc. In actuality, the “AI revolution” became possible when the dialectical synthesis of all the above became possible through statistical multidimensional analysis, requiring vast amounts of social training data.We conclude that the artificial “intelligence” constitutes no actual intellect, but a modern generalization of the marxian industrial “general worker” (Gesamtarbeiter), including every possible field of collective knowledge processed through statistical tools. The extraction, codification and alienation of social behaviors and cultural heritage in an AI monopoly might pose a real threat to democracy and the emancipatory ability of the working class.

Keywords: Cybernetics, neuroplasticity, emancipation, artificial intelligence, critical education.

Critical Literature Pedagogy: Key ideas and Theoretical Underpinnings

Fani Oikonomidou
Hill Memorial School, Athens
fanicon239@gmail.com

Abstract
In this work, I attempt to highlight the key elements of Critical Literature Pedagogy, which promotes the dual reading of literary texts "with and against" (Myers, 2018: 8). The aim is to make clear how the teaching of literature serves the purpose of Critical Education.

Literature exposes children to the world of ideas, allows them to learn their place in the world. Literature provides children with a variety of values - some positive and some negative - which they can adopt later in their lives. Literature also stimulates the mind and leads to the creation of stories in which children express their hopes and dreams.

In the multicultural classrooms of today's schools and in the context of technological developments that are constantly changing the way children process, produce and share information, teachers should not consider the teaching of literature obsolete. Freire (1987: 32) believes that reading both words and the world critically is what will achieve humanization, a process that is constantly undermined by dominant ideology, injustice, inequality, oppression and exploitation.The term 'ideology' refers to the ideas, thoughts and opinions that reflect the values and principles of each society. The dominant ideology in a society is the ideology of the ruling class. All the above can be found in children's literature and leave a mark on all those involved in the education of young people and their formation as future citizens. Such bodies are the State, the family and the educational system. Certainly, the ideological underpinnings in literature depend largely on the

hegemonic social and political ideas. Children's literature is also influenced by the dominant pedagogical and educational ideological trends.

A key issue in my work is to highlight the way in which ideology is inscribed in a text. I am going to argue that it is expressed by the very language from which the text is constructed and which limits the meanings, so what opposes to the dominant powers of a society are concealed and silenced and, conversely, only those that strengthen the latter are conveyed.

Ideological assumptions are inscribed in the texts in narrative ways chosen by the authors. Through them, they invite their readers to perceive the meanings. They impose a single meaning on them or leave them room to project their own versions. What is certain is that the authors' goal is to provoke a response from their reader, first of all a response to the aesthetic challenges of the texts and, through them, to the ideological ones.Critical Literacy is presented as the means of encoding social reality and the way of projecting positions that reproduce social conditions. The ultimate goal is to challenge them, to resist the ideas that seek to manipulate social groups and to form a culture of equal participation and shaping of society. I finally propose that the future of teaching literature in schools must refocus on the joy, the voice, the responsiveness of children, the revolutionary love of all forms of literature. Let us bring the children's world into the classroom, in any form and on any text it may be. Let us make them critical consumers and producers of words and images, given the power and ideological strength they have. Let them get involved in situations where they can express their love for the world and their desire for change. After all, this is the ultimate goal of Critical Education, not to take action for the world, but to act with the world, with their communities.

Keywords: Literature, critical literacy, ideology, against the text, social change.

Gender Equity in Educational Robotics: A Meta-Analysis

Belchan Ichtiar
National and Kapodistrian University of Athens
Constantine-(Kostas) Skordoulis
National and Kapodistrian University of Athens
kostas4skordoulis@gmail.com

Abstract
This work is a meta-analysis review exploring the participation of girls in educational robotics competitions, synthesizing findings from five studies to highlight barriers and propose effective strategies to promote gender equity in STEM Education. The review is based on data from carefully selected studies, each offering unique insights into the factors influencing girls' involvement in educational robotics.

One study investigates the gender dynamics within educational robotics competitions, noting that while girls exhibit significant participation at entry levels, their involvement diminishes in advanced stages due to socio-cultural factors and reduced interest. Another study focuses on a South African community of practice, identifying male dominance, lack of technohabitus, and broader gender identity constructions as major barriers to girls' full participation.

This research highlights the importance of inclusive educational practices in fostering interest in modern digital technologies among girls. It emphasizes the role of positive media representations in creating a sense of belonging and identity in STEM employability. Our review discusses the benefits of educational robotics, such as enhanced critical awareness, problem-solving skills and self-efficacy which are crucial for sustaining girls' interest in STEM fields.

The review underscores the need for targeted interventions, including pedagogical adjustments, mentorship programs, and inclusive media representation, to address gender disparities in STEM. By integrating findings from diverse social and cultural contexts and educational levels, our work aims to provide a comprehensive understanding of the multifaceted challenges and propose strategies for promoting gender equity in STEM education.

Keywords: Inclusive education, gender equity, STEM education, educational robotics.

KRİZLER ÇAĞINDA ELEŞTİREL EĞİTİM ÇALIŞMALARINI GÜÇLENDİRMEK

12.ULUSLARARASI ELEŞTİREL EĞİTİM KONGRESİ

ANKARA

03-06 Temmuz 2024

ÖZETLER

Eleştirel Matematik Eğitimiyle Sosyal Adaleti Öğretmek ve Öğrenmek

Yeliz Doğan
Gazi Üniversitesi
yelizzdogan333@gmail.com
Naciye Aksoy
Gazi Üniversitesi
naciyeksy@gmail.com

Özet

Matematiğin üretim ve teknoloji, askeri ve güvenlik hizmetleri, eğitim, sanat ve siyaset gibi pek çok alanda önemli rolleri bulunmaktadır. Matematik, genel olarak, evrensel kurallara göre rakamların birbiriyle prosedürel ilişkisi ve çözülmesi gereken soyut problemler olarak tanımlanmakla birlikte sayısal değerlerin dışında değer taşımadığı için üst düzey soyut düşünme becerisi gerektiren apolitik bir disiplin olarak görülmekte ve kabul edilmektedir. Matematiğe yönelik bu genel kabuller onun sosyal ve politik yönünü gölgede bırakmakta ve yaşamdan kopuk bir disiplin olarak algılanmasına neden olmaktadır. Matematik öğretme ve öğrenme sürecinde de hâkim olan algı ve işleyiş bu şekildedir. Bununla birlikte son 40 yıllık süreçte artan sayıda eleştirel teorisyen hem matematiğin yaşamdan kopuk ve soyut öğretimi yoluyla pekiştirdiği eşitsizlikleri hem de mevcut adaletsizliklere karşı çıkma ve demokratik topluma ulaşmada matematiğin gücünü ortaya koyan teorik ve ampirik çalışmaları sürdürmektedirler. Bu çalışmalarda toplumda var olan eşitsizlikler (ırk, cinsiyet, din, engellilik, yoksulluk, vb.) irdelenmekte ve matematik yoluyla sosyal adalet bilincinin kazandırılmasının yolları aramaktadır. Herkes için anlaşılır, nitelikli ve eşit öğrenme çıktılarını hedefleyen bu yaklaşım; eleştirel matematik eğitimidir. Eleştirel eğitimin matematikle ele alındığı bu yaklaşımda amaç, sosyal adalet için matematik öğretmektir.

Sosyal adalete ilişkin en sık karşılaşılan tanımlar ‘gelir dağılımındaki eşitsizliğin ortadan kaldırılması’ ve ‘kaynakların eşit dağılımı’ şeklindedir. Sosyal adalet eğitimi ise demokrasi eğitimini, eleştirel eğitimi, kültürel olarak duyarlılık eğitimini ve çok kültürlü eğitimi içeren geniş bir eğitim yaklaşımını ifade etmektedir. Sosyal adalet eğitimi bireylerin yaşadıkları çevrede meydana gelen adaletsizlikleri fark etmelerine ve bunlara karşı çıkmak için harekete geçmelerine katkı sağlamak için çalışır. Eleştirel matematik eğitimi ise bunu matematiği kullanarak yapar. Eleştirel matematik eğitimi, öğrencilerin öğrendikleri matematikle hayatları arasındaki ilişkiyi fark ederek adaletsizliğe, ayrımcılığa karşı birer sosyal fail olarak eyleme geçmelerini hedeflemektedir. Eleştirel matematik eğitimi, sosyal adalet için matematik öğretmekle aynı amacı taşır. Sosyal adalet için matematik öğreten araştırmacı sayısı da giderek artmaktadır. Öyle ki yapılan literatür incelemesinde okulöncesi dönemde dahi sosyal adalete ilişkin konuların matematikle ilişkili olarak ele alındığı görülmektedir. Eleştirel matematik eğitimi bir diğer deyişle sosyal adalet için matematik öğretimi her ülkenin kendi bağlamında ele alınmaktadır. Türkiye’de sosyal adalet için matematik öğretimini hedefleyen biri ampirik bir diğeri ise teorik olmak üzere yalnızca iki araştırma yer almaktadır. Bu gereksinim ve bağlamdan hareketle bu çalışmada, eleştirel pedagoji ve etnomatematik temele dayalı eleştirel matematik yoluyla sosyal adalet bilincinin ilkokul düzeyinde kazandırılmasının olasılığı tartışılacaktır. Çalışmanın eğitimcilerin demokrasi bilincinin gelişiminde matematiğin sosyal rolünü fark etmelerine katkı sunacağı ve yeni tartışmalara kaynaklık edeceği umulmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Eleştirel pedagoji, etnomatematik, eleştirel matematik eğitimi, sosyal adalet.

Ortak Bir Dünyanın İmkanları Üstüne Düşünmek: Müzelerde Kamusal Alan

Gamze Uyanıker
Ankara Üniversitesi
uyaniker.g@gmail.com
Ceren Güneröz
Ankara Üniversitesi

Özet

Kamusal alan kavramı, birey ve toplum arasındaki karmaşık ilişkide ortaya çıkan ortak bir dünyayı var etme çerçevesinde, siyasal olanın sınırlarını belirlemek ve siyasal alandaki pratiklerde ortaya çıkan özgürlük ve eşitliğin olmadığı durumları saptamak açısından, farklı perspektif ve disiplinler tarafından ele alınarak güncelliğini sürdürmektedir. Tüm farklı ele alma biçimlerinde görülecek olan ortaklık ise, kamusal alanın yokluğunda ortaya çıkan özgürlük, eşitlik ve otorite sorunlarının kavramın tarihsel yapısında gösterilmesi ve kamusal alana ideal tasarımlar oluşturulmasıdır. Özel alanın, kamusal alanın sınırlarını belirsiz hale getirmesi veya bu iki alan arasındaki dengenin değişmesi Habermas tarafından, eleştirel aklın kullanılmadığı ve kitle kültürünün hakim olduğu durum olarak görülür (Habermas, 1997). Sennett için ise bu belirsizlik ve denge değişimi, yurttaşın devletle olan ilişkisinin dönüşerek kamusal yaşamın kanıksayıcı ve teslimiyetçi bir ruh haliyle gerçekleştirilen resmi yükümlülükler halini alması; özel yaşamın da insan varoluşunun temel amacı olarak görülmesini ortaya çıkarır (Sennett, 2002). Bu çalışmada kamusal ve özel alana ilişkin ayrımlarını temele alacağımız Hannah Arendt için, kamusal alanın sınırlarının özel alan tarafından silinmesi, özel alanın zorunluluklarının dışında kalan, insanın varoluşunu gerçekleştirerek eşitliği ve özgürlüğü deneyimleyeceği siyasal alanın da kaybolması şeklinde tarihsel süreçte kendini göstermiştir. Arendt'in konuşma ve eylem faaliyetine dayalı olan ideal kamusal alan

modelinin temelini, insanın yeni olanın potansiyelini her zaman kendinde taşımasını karşılayan doğumluluk kavramı ve herkesin ortak dünyada bambaşka konumlar işgal ediyor oluşunu karşılayan çoğulluk kavramı oluşturur. Kamusal alan, mutlak hakikatlerin zor yoluyla kabul ettirilmesi yerine, insanlar arasındaki ortak meselelere özgü kanaatlerin çoğulluğunun konuşma ve ikna yoluyla görünür olduğu alandır. İnsanların başkaları tarafından görüldüğü ve duyulduğu, başkalarını görüp duyduğu öznelerarasılığı mümkün kılar (Arendt, 2003). Siyasal alanın tüm bu olumsal, öngörülemez ve çoğulcu yapısına sürekliliği ve istikrarı sağlayan ise yine ortak dünyaya ait olan eski ve kalıcı olanın otoritesidir (Arendt, 2006).
İnsanların söz ve konuşma yoluyla iletişimsel olarak kendilerini var ettikleri kamusal alanların yitimi kamusal fiziki mekanların da işlevselliğini dönüştürmüştür. Müzeler kültürel hegemonik ilişkileri, neyin korunup muhafaza edildiği üzerinden yeniden üretseler de, kamusal alan oluşturacak şekilde demokratikleştirilerek eleştirel bir kamusal pedagojinin de en mümkün olacağı mekanlar haline gelebilirler (Mayo, 2013). Belirli türden bir müzede kimin veya hangi kültürün temsil edilip kimin tarihinin hatırlanacağı, kamusal alanda neyin temsil edileceği problemi ile paraleldir. Bu çalışmada Arendt'in kamusal alan anlayışından ve bu anlayışı çerçeveleyen eşitlik, özgürlük, çoğulluk, otorite, konuşma ve eylem kavramlarından hareketle, bir müzenin eski ve kalıcı olanın otoritesini sunarken, yeniye ve yeni bir başlangıç yapmaya olanak tanıyan kamusal alanı, eleştirel bir müze eğitimi yoluyla sağlayabilmesinin olanakları üzerine düşünülecektir.

Anahtar Sözcükler: Kamusal alan, müzeler, konuşma, eylem, çoğulluk, eleştirel eğitim.

Eleştirel Eğitim Yaklaşımında Eğitimin Politik Niteliği

Hasan Hüseyin Aksoy
Ankara Üniversitesi
hasanhaksy@gmail.com

Özet

Eleştirel eğitim alanı eleştirel teoriden başlayarak günümüze değin yaygın bir kabul ve tanınma ile karşılaşmış, bir disiplin olarak gelişme yolunda genişleme gösterirken, eğitim bilimlerinin alt disiplinleri başta olmak üzere kamu yönetimi, sağlık, psikoloji, sosyal hizmetler, müze bilimi, araştırma yöntembilimi gibi birçok disiplinin mevcut sürdürülme biçimlerine ilişkin eleştiri ve önerilerin kaynağı olmuş, bazı durumlarda eğitim sisteminin ve çeşitli eğitim etkinliklerinin yeni bir perspektifle ele alınmalarına katkı sunmuştur (Mayo, 2012). Diğer taraftan farklı disiplinler, çalışma alanları ve toplumsal hareketler de eleştirel teori ve eleştirel eğitim alanının gelişmesine katkı sunmaktadır. Bu katkı başta Marksizm ve Frankfurt Okulu yazarlarının çalışmaları olmak üzere, Feminist Kuram, kadın çalışmaları, ekoloji çalışmaları, kültürel çalışmalar, Queer kuram, Eleştirel Irk Kuramı, emek çalışmaları ve çalışma ekonomisi, toplumsal hareketler vb. kaynaklardan gelmektedir. Dolayısı ile bir çalışma alanı olarak eleştirel eğitim alanının etkilendiği ve etkilediği alanların varlığından söz edilebilir. Eleştirel eğitim alanının beslendiği teorik ve pratik kaynaklar, doğal olarak eğitimin niteliğine de geleneksel eğitim anlayışından daha farklı anlamlar yüklemektedir.

Eğitimin politika ile bağının kesilmesi söyleminin bir yansızlık ve rasyonalite gereği olarak sürekli dile getirildiği bir toplumsal iklimde eleştirel eğitim alanı, eğitim alanının gizlerinden biri olarak eğitimin yansız olamayacağını ve politik bir etkinlik olduğunu dile getiren bir söylemi öne çıkarmaktadır. Bu çalışmada, eğitimin politik niteliğine ilişkin eleştirel eğitim alanındaki söylemin özellikle Freireyen olmak üzere eleştirel eğitimi besleyen eleştirel

kaynaklarının gözden geçirilmesi, betimlenmesi, analizi ve yorumlanması amaçlanmıştır.

Anahtar sözcükler: Eleştirel eğitim, eğitimin politik niteliği, eğitimde yansızlık.

Neoliberal Katılım ve Demokratik Eğitim Bağlamında Okula Katılım Tür ve Düzeyleri

Aslıhan Hancı
Milli Eğitim Bakanlığı
aslihanci@gmail.com

Özet

Bildiri, kamusal eğitim veren ortaokullarda öğretmen ve velilerin karar alma ve uygulama süreçlerine katılım türleri ve düzeylerine ilişkin deneyim ve görüşlerinin araştırıldığı "Demokratik Eğitim İlkeleri Bağlamında Okula Katılım Tür ve Düzeylerinin Analizi" başlıklı doktora tezinin araştırma bulguları ve sonuçlarının sunulmasını amaçlamaktadır. Araştırma sürecinde nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik yaklaşım benimsenerek elde edilen veriler, katılım kuramları ve demokratik eğitim ilkeleri bağlamında çözümlenmiştir. Öğretmen ve veliler için araştırmacı tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formları kullanılmıştır. Derinlemesine görüşme tekniğiyle elde edilen veriler, MAXQDA analiz programı kullanılarak içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

Araştırma soruları, diğer kamusal hizmet alanlarında olduğu gibi eğitim alanında da neoliberal politikalar çerçevesinde özendirilen ve desteklenen, kamusal hizmetlerin yararlananlarca finanse edilmesi düşüncesiyle, kamusal eğitimde maddi katılımın özendirilmesi ve buna karşın karar alma süreçlerine demokratik katılımın geride kalması veya üzerinin örtülmesi probleminden hareketle oluşturulmuştur. Araştırma soruları kapsamında, Zonguldak İli Devrek İlçesinde devlet ortaokulu öğretmenlerinin ve

velilerinin, okulda karar alma ve uygulama süreçlerine katılım konusundaki görüşleri, katılım düzeyleri ve türleri, katılım yaklaşımları ve gerekçeleri, okulun diğer bileşenlerinin karar alma ve uygulama süreçlerine katılımları ile ilgili görüşleri ile okula katılımla ilgili okul yönetiminden ve diğer bileşenlerden beklentilerinin neler olduğuna ilişkin sorular ele alınmıştır.

Araştırma sonuçlarına göre, öğretmenlerin okula demokratik katılımlarının en çok, okul yönetimi ve okul müdürlerinin tutumlarından etkilendiği, kendilerini ilgilendiren ve uzmanlık alanlarına giren konularla ilgili kararlara katıldıkları ve katılmak istedikleri, ancak katılım isteklerinin kendilerine iş yükü olarak yansıması nedeniyle görüş belirtmekten kaçındıkları, mesleki kıdem, okul bileşenleri arasındaki ilişkiler ve iletişimlerinin, okula katılımlarında etkili olduğu belirlenmiştir. Velilerin okula demokratik katılımlarında ise, okul yönetimi ve öğretmenlerin tutumlarının önemli rolü olduğu, katılımlarının okul toplantılarına veya okul-aile birliği etkinliklerine katılmakla sınırlı kaldığı, katılım gösterdikleri konuların genellikle öğrencinin sorunları ve akademik başarısıyla ilgili konular olduğu, okulların velilerinden en önemli ve öncelikli beklentilerinin, maddi katılım konusunda olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Okula maddi katılım konusunun, okul türü ve okulun bulunduğu sosyo-ekonomik çevre ile ilişkili olduğu, velilerin maddi katılım düzeylerinin, okulun eğitim öğretim niteliğini etkilediği ve veliler açısından, okula katılımdan öncelikle okula maddi katılımda bulunmanın anlaşıldığı sonuçlarına da araştırma bulguları kapsamında ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Demokratik eğitim, neoliberal katılım, okula katılım türleri, okula katılım düzeyleri.

Ankara'da Kağıt Toplayıcılığıyla Geçinen Bireylerin Eğitime İlişkin Deneyimlerinin Değerlendirilmesi

Pınar Yazgan
Milli Eğitim Bakanlığı
pnyazgan@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, Ankara'da kağıt toplayıcılığıyla geçinen bireylerin eğitime ilişkin deneyimlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla, kağıt toplayıcılığıyla geçinen işçilerin kişisel geçmişlerinden yola çıkarak, onların eğitim sisteminden dışlanma süreçleri ve dışlanma mekanizmalarının, içinde bulundukları toplumsal dışlanmışlık durumlarıyla ilişkili olarak ortaya konulması ve çözümlenmesi gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, bir sosyo-ekonomik gerçeklik olarak toplumsal dışlanmışlık, onu hazırlayan koşullarla birlikte ortaya konulması ve çözümlenmesi amacıyla, kağıt toplayarak yaşamlarını kazanan emekçilerin şimdiki ve/veya geçmişteki eğitim yaşantıları, eğitimle ilişkileri ve onu anlamlandırma biçimleriyle ele alınmıştır. Bu amacı gerçekleştirmek için nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Araştırma, hem bireylerin yaşamlarıyla ilgili derinlemesine bilgiye ulaşmak hem de onların duygu ve düşüncelerini kendi anlatılarıyla ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu amaçla konu, derinlemesine görüşme tekniğiyle toplanan veriler aracılığıyla, yaşam öyküsü yöntemi ile betimlenmiştir. Farklı ekonomik, kültürel, toplumsal kesimlerden gelen kağıt toplayan bireylerin eğitimden dışlanmaya dair farklılaşan ve kesişen deneyimlerine ulaşmak adına 8 kağıt toplayan bireyle görüşmeler yapılmıştır.

Eğitim toplumsal bütünleşmeyi sağlayan bir süreç olduğu gibi bireyin gelecekte toplumdaki yerini belirleyen en önemli unsurdur. Sosyal dışlanma çok boyutlu bir şekilde görülmekte ve dışlanmalar birbirlerini tetikleyebilmektedir. Toplumsal yaşamın pek çok alanından çeşitli

nedenlerle dışlanan atık kağıt işçileri, eğitime katılım, devam konularında da dışlanmalara maruz kalmışlar ve eğitim hakkından yeterince yararlanamamışlardır. Araştırma bulgularına göre, toplumsal, kültürel ve ekonomik yönden farklılaşmanın ortaya çıkardığı yetersizlikler; bireylerin eğitim sürecinde yeterince destek görmemelerine, gelir düzeyi farklılıklarının yarattığı eksikliklerin yaşamın her alanında hissedilir olmasına neden olmaktadır. Araştırmada geçimini kağıt toplayarak sağlayan bireylerin eğitime devam etme düzeylerinin hayli düşük olduğu hatta pek çoğunun eğitim hayatına hiç dahil olmadığı belirlenmiştir. Katılımcıların; kadın kimliğinden, dil farklılığından, yılın belli aylarında mevsimlik tarım işine gitmelerinden ve yaşadıkları gecekonduların sürekli yıkılmasından ötürü ikametgah sorunu yaşamalarından dolayı eğitime katılım engelleri yaşadıkları görülmüştür. Görüşmecilerin ifadelerine bakıldığında eğitime devam konusu; ailenin eğitim geçmişi, eğitime yükledikleri anlam, yaşanılan çevrenin özellikleri ve bölgedeki olumsuz koşullardan bağımsız değildir. Yine sosyo-ekonomik ve sosyo-kültürel yapıya bağlı olarak eğitime devam veya eğitimden terkler ortaya çıkmaktadır. Katılımcılar eğitimden; yaşamlarının geri kalan kısmını güvence içinde geçirmeyi, toplumda saygın bir mesleğe sahip olmayı beklediklerini belirtmişlerdir. Araştırma bulgularınca, içinde bulundukları durumun kader olduğunu söyleyip değişmeyeceğine inananların yanında birlikte hareket ederek mevcut eşitsizliğin değişebileceğine yönelik görüş bildirenlere de ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Sosyal dışlanma, eğitim, atık kağıt işçileri.

Göçmen Eğitimi ve Toplumsal Ayrışmaların Eğitim Üzerindeki Etkisini Anlamak: Eğitimsel Ayrışmaların Belçika'da Eğitim Gören Türk Göçmenlerin Görüşleri Yoluyla Değerlendirilmesi

Ebru Eren
KU Leuven
ebrueren.eren@kuleuven.be

Özet

Toplumsal ayrışmalara bağlı olarak eğitim alanında yaşanan ayrışmalar ve bu durumun yaratmış olduğu etkiler önemli bir eğitim sorunsalı olarak karşımızda durmaktadır. Eğitimdeki toplumsal ayrışmalar bir yanıyla eşitsizliklerin yeniden üretilmesinde önemli bir rol oynarken (Orfield ve Lee, 2005) aynı zamanda eğitimsel ayrışmalara dayalı olarak ortaya çıkardığı eğitimsel dışlanma, ayrımcılık, eğitim mekanlarının ayrıştırılması gibi etkileri bakımından da önemli bir yere sahiptir (Abela ve Tabone, 2008; Butler ve Watt, 2007; Cordini, 2019).

Toplumsal ayrışmalar sonucunda farklı toplumsallaşma deneyimleri ve dolayısıyla farklı özneleşme süreçleri deneyimlenmektedir. Halihazırda toplumsal düzlemde süre giden bu ayrışmaların eğitime yansımaları sonucunda ortaya çıkan eğitimsel ayrışmalar, aynı zamanda toplumsal ayrışmanın bir türü olarak görülmektedir. Toplumsal ayrışmaların ve bu ayrışmaların bir parçası olarak ortaya çıkan eğitimsel ayrışmaların ırk, etnik köken, cinsiyet, sınıfsal konum gibi değişkenlere bağlı olarak gerçekleştiği ve çoğu zaman bu değişkenlerin birbirine eşlik ettiği görülmektedir (Massey, 1990). Belçika eğitim sisteminin bir parçası olan ve mesleki eğitim hizmeti sunan Center D'éducation Et De Formation En Alternance (CEFA) okulları toplumsal ayrışmaya bağlı olarak ortaya çıkan eğitimsel ayrışmaların çok önemli ve tipik bir örneğini oluşturmaktadır. Bu okullarda öğrenim gören öğrencilerin neredeyse tamamı göçmen ailelerin çocuklarından ve bunlar içerinde %85-90'ının Türk kökenli öğrencilerden oluştuğu görülmektedir (Atasoy, 2014). Öğrencilerin etnik kökenlerine göre ayrışmasına kaynaklık

eden bu okul türünün göçmen öğrencilerin ülkedeki diğer öğrencilerle benzer eğitim kaynaklarına, programlarına veya fırsatlarına eşit erişime sahip olmasını engellemenin yanı sıra gelecekleri konusunda da belirleyici bir rol oynadığı görülmektedir (Cordini, 2019; Fischer, 2011; Hick, Visser, ve MacNab, 2007).

Bu araştırmanın odağında, etnik eşitsizliklere bağlı olarak gerçekleşen toplumsal ayrışmaların, eğitimsel ayrışmalara nasıl yol açtığı ve eğitimde bu ayrışmaların görünümlerinin neler olduğunu anlama çabası yer almaktadır. Bu bağlamda bu araştırmanın amacı etnik kökene dayalı toplumsal ayrışmaların eğitimdeki görünümlerinin Belçika'da mesleki eğitim gören Türk göçmenlerin görüşleri yoluyla analiz etmektir. Eğitimin özellikle etnik kökene bağlı olarak ayrıştırılan toplumsal kesimler için eşitlikçi, ayrıştırıcı olmayan, kapsayıcı ve dönüştürücü bir süreç olması adına geliştirilebilecek stratejileri araştırmakta bu araştırmanın amaçları arasında yer almaktadır. Araştırmanın en temel sorusu etnik kökene bağlı toplumsal ayrışmaların eğitimsel doğurgularının neler olduğudur. Araştırmada karma yöntem yaklaşımı benimsenecektir (Creswell, 2003). İlgili literatür incelendiğinde Avrupa'ya göç etmiş Türk kökenli aileler ile ilgili eğitim alanında yapılan araştırmaların ağırlıklı olarak eğitim sorunlarına odaklandığı görülmektedir. Bunun yanı sıra Avrupa'da yaşayan Türk kökenli öğrencilerin yaşamış oldukları toplumsal ayrışmaların eğitimsel etki ve sonuçları ile ilgili hala araştırma ihtiyacının olduğu söylenebilir. Bu araştırmanın Avrupa'da yaşayan Türk kökenli ailelerin çocuklarının eğitimlerine etkisi bakımından önemli bir yere sahip olan eğitimsel ayrışma konusuna odaklanması ve ortaya çıkaracağı öneriler bakımından alan yazına katkı sağlaması umulmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Eğitimsel ayrışma, okulların ayrışması, okul seçimi, göçmen eğitimi, eğitimsel eşitsizlik.

Felsefe Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Toplumsal Konular Yönüyle İncelenmesi

Ecem Saral Çolak
Millî Eğitim Bakanlığı
ecemmsaral@gmail.com
Fatma Mızıkacı
Ankara Üniversitesi

Özet

Ders kitapları, öğretim programlarını yansıtan ve öğretim sürecini örgütleyen temel kaynaklar olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu kapsamda tıpkı öğretim programı gibi, öğretmenin programı takip etmede kullandığı başlıca materyal olan ders kitaplarının da neyi, nasıl ele aldığı; neyi seçtiği veya dışarda bıraktığı o ülkenin eğitim anlayışı hakkında önemli fikirler vermektedir. Bu kapsamda 2023-2024 eğitim öğretim yılında okutulan MEB Felsefe (10 ve 11. Sınıflar) ders kitabındaki yer alan okuma metinleri içerdikleri toplumsal konular bağlamında incelenmiştir. Bu araştırma nitel yöntemlerden doküman incelemesi deseni ile gerçekleştirilmiştir. İncelenen metinler, programda yer alan metin türleri tablosuna göre sınıflandırılmıştır. Araştırma kapsamında kullanılan veriler Millî Eğitim Bakanlığı tarafından hazırlanan Felsefe 10. ve 11. sınıf ders kitaplarından toplanmıştır. Araştırma kapsamında toplanan veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Felsefe 10. Sınıf ders kitaplarında yer alan 65 metin analiz edilmiş ve bu metinlerden 35'i toplumsal konular bağlamında kategorize edilmiştir. Felsefe 11. Sınıf ders kitaplarında yer alan 36 metin analiz edilmiş ve bu metinlerden 17'si toplumsal konular bağlamında kategorize edilmiştir. Çalışma sonucunda ders kitabında yer alan metinlerde toplumsal konulara yer verildiği fakat konuların çeşitliliğinin az olduğu, çoğunun öğretim programında da yer alan değerler ile ilgili olduğu tespit edilmiştir. Ancak kadın hakları, çocuk hakları, engelli hakları ve diğer dezavantajlı grupların

hak ve özgürlüklerinin desteklenmesine yönelik içerikler metin boyutunda yetersiz kalmıştır. Araştırma sonucunda derse ait kazanım ve açıklamalarının sadeleştirilerek toplumsal konulara yönelik içerikler için ders kitaplarında alan açılması, ders kitaplarında yer alan içeriklerin toplumsal konulardan kopuk olmaması, güncel toplumsal olay ve olguların ders kitaplarında yer alması, sınıf içinde bu konular hakkında öğrencilerin farkındalık ve bilgisini artırmak için gerekli düzenlemelerin yapılması gerektiği gibi birtakım önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Felsefe ders kitabı, radikal eğitim programı, toplumsal konular, metin.

Eğitim Öğretim Sürecinde Öğrenciler Arasındaki Rekabetin Etkilerine İlişkin İlkokul Velilerinin Görüşleri

Merve Kurumanoğlu
Gazi Üniversitesi
mervekurumanoglu.12@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı öğrencilerin okul ortamlarında akademik açıdan yarıştırılması/rekabet ettirilmesine yönelik ilkokul düzeyinde çocuğu olan velilerin görüşlerini tespit etmektir. Eğitim-öğretim sürecinin en önemli bileşenlerinden olan velilerin araştırmanın amacına ilişkin görüşlerinin tespit edilmesi, 1980'li yıllarda ivme kazanan, eğitimin amaç ve işlevlerini piyasalar lehine dönüştüren ve buna bağlı olarak da rekabetçi değerleri yücelten anlayışın nasıl kabul gördüğünü veya direnç gösterildiğini görmek açısından önemli görülmektedir. Araştırmaların çoğu öğrencilerin rekabetçi ortamlara göre işbirlikçi ortamlarda daha başarılı, sosyal, benlik saygısı gelişmiş ve

ruhsal yönden dengeli olduklarını, daha yüksek başarı, bilgi, yeterlik ve sorun çözme becerisi gösterdiklerini; rekabetçi ortamların ise stres, kaygı, kendine zarar verme, arkadaşlık ilişkilerini olumsuz etkileme, içe kapanma, hırçınlık vb. sonuçlara yol açtığını ortaya koyuyor olsa da rekabetin olumlu ve olumsuz etkileri üzerine bir uzlaşı da söz konusu değildir. Velilerin öğrenciler arası rekabete ilişkin bakış açılarının ortaya konması, rekabetin olumlu ve olumsuz etkilerine yönelik bir uzlaşı içinde olup olmadıklarını görmek açısından da veriler sunabilecektir.

Araştırmanın örneklemini, Ankara ili Altındağ, Pursaklar ve Keçiören ilçesindeki ilkokullarda çocuğu olan ve uygun örnekleme ile ulaşılan veliler oluşturmaktadır. Karma desende gerçekleştirilen araştırmanın nicel boyutunda velilerin görüşleri; araştırmacı tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmış Likert tipi ölçek ile velilerin cinsiyetlerine, mesleklerine, eğitim durumlarına ve çocuklarının okuduğu sınıf düzeyine göre incelenmektedir. Araştırmanın nitel kısmında ise yarı yapılandırılmış görüşme formu ile veli görüşleri detaylandırılmaktadır. Verilerin çözümlenmesi devam eden araştırmanın bulgular ve sonuçlarının kongrede paylaşılması planlanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Öğrenciler arası rekabet, ilkokul, veli, rekabetçi eğitim sistemi.

Türkçe ve İngilizce Derslerinde Dijital Teknolojiler ve Sosyal Çeşitliliğe İlişkin Öğretmen İnançları

Yonca Koçmar Demirci
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
yoncakocmardemirci@gmail.com
Asuman Fulya Soğuksu
Ankara Üniversitesi
fsahin@ankara.edu.tr

Özet

Politik bağlamdan, tarihsel süreçlerden ve ideolojilerden bağımsız düşünülemeyen dil öğrenimi ve öğretimi, içinde yaşadığımız krizler çağında bir mücadele alanı olarak görülmektedir (Gounari, 2020). Aynı zamanda teknolojik gelişmelerin hızla sürdüğü çağımızda, yaşanan krizlerin eğitim açısından sonuçlarının dijital teknolojiler kesişiminde de tartışılması gerekmektedir (Jandric ve Hayes, 2022). Apple (1987) sürekli ilerleyen teknolojinin eğitimde neden olduğu değişimlere politik bir bakışla yaklaşılarak özellikle ekonomik ve kültürel eşitsizlikler olmak üzere var olan toplumsal ilişkileri nasıl etkilediğinin ele alınması gerektiğini vurgulamaktadır. Benzer biçimde Aksoy vd. (2013), çoğu zaman yalnızca bir metodolojik değişiklik gibi kabul edilen teknoloji uygulamalarına eğitim çevresinde sınırsız destek ve onay verilmesinin, görünen dönüşümler kadar görünmeyenlere de zemin hazırladığına dikkati çekmektedir. Dijital teknolojilerin öğrencilerin ilgi ve gereksinimlerine seslenerek daha nitelikli öğrenme-öğretme süreçlerini olanaklı kıldığı varsayımının da etkisiyle dil öğrenimi ve öğretiminde teknolojik olanaklardan yararlanma durumu yaygınlaşmaktadır. Bu durumda, dijital teknolojilerin dil derslerinde kullanımının çok boyutlu bir bakışla ele alınarak öğretmenler ve öğrenciler için olası sonuçları üzerine düşünmek önemlidir. Öğretmenlerin var olan inançlarının onların öğretim pratiklerindeki olası yansımaları (Fives ve Beuhl, 2012) ve öğretmenlerin öğrencilerinin sosyal kimliğine ilişkin inançlarının

öğretim pratiklerini etkileyerek bazı öğrenciler için olası olumsuz sonuçları (Baggett, 2018; 2020) göz önünde bulundurulduğunda, dil öğretmenlerinin derslerinde teknoloji kullanımına ilişkin inançları da konunun önemli bir bileşeni olarak karşımıza çıkmaktadır. Dil öğretmenlerinin inançları alanyazında dikkat verilen bir konu olmakla birlikte, bu konunun sosyal boyuttan yoksun bir bakışla ele alındığı görülmektedir (Crookes, 2015; Kubanyiova ve Feryok, 2015). Aynı zamanda sosyal boyutu dijital teknolojiler kesişiminde odağına alan öğretmen inancı araştırmalarının sınırlılığı da alanyazında önemli bir boşluk olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu boşluğu doldurmaya katkı yapacak biçimde bu araştırma; Türkçe ve İngilizce derslerinde dijital teknolojilerin öğrencilerin geldikleri sosyal arka plana dayalı olarak öğrenme ve öğretimi nasıl etkilediğine ilişkin öğretmen inançlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç kapsamında şu sorulara yanıt aranmaktadır: (1) Türkçe ve İngilizce öğretmenleri neleri dijital teknolojiler arasında görmekte ve bunlardan derslerinde nasıl yararlanmaktadır? (2) Öğretmenler dijital teknolojilerin öğrenme ve öğretime etkilerini sosyal çeşitlilik bağlamında nasıl değerlendirmektedir? (3) Öğretmenlerin söz konusu inançlarının öğretim uygulamalarına yansımaları nasıldır? Nitel olarak kurgulanan bu araştırmanın verileri, Ankara ve Niğde illerinin merkez ilçelerinde MEB'e bağlı kamu ortaokullarında çalışan on Türkçe ve on İngilizce öğretmeniyle yapılan yüz yüze ve bireysel görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Araştırma bulgularının; öğretmenlerin öğrencilerin sosyal arka planları bağlamında dijital teknolojilerle öğrenme-öğretme süreçleri arasında nasıl bir ilişki kurduklarını ortaya koyması beklenmektedir. Böylelikle, öğretmenlerin dijital teknoloji kullanımına eleştirel bakışla yaklaşarak kapsayıcı ve eşitlikçi bir öğrenme ortamı oluşturma kapasitelerini güçlendirmeye dönük çıkarımlara ulaşılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Türkçe ve İngilizce dersleri, dijital teknolojiler, öğretmen inançları, sosyal çeşitlilik.

Neoliberal Eğitim Politikalarının Kent Yoksulu Ailelere Yansımaları

Hatice Yıldırım
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
yaman.hatice@gmail.com

Özet

Türkiye'de neoliberal düzenlemelere 1980 yılında alınan 24 Ocak kararları ve ardından gerçekleşen 12 Eylül darbesi ile geçilmiştir. Toplumun farklı alanları bir bütün olarak yeniden yapılandırılırken neomuhafazakar ideolojik söylem ve pratikler neoliberal hegemonyanın kurulmasında işlevsel hale getirilmiştir. Toplumsal bir alan olarak toplumun farklı dinamikleriyle etkileşimde bulunan eğitim sistemi de bu yeniden yapılandırmaya dâhil edilmiştir. Bu süreçte eğitim politikalarına dış kaynaklı projeler yön vermeye başlamış, eğitim alanı kapitalist üretim ilişkileri içine çekilerek piyasalara açılmıştır (Aslan vd., 2018). Eğitime ayrılması gereken kamusal kaynaklar azalırken kamu dışı kaynaklardaki çeşitliliğin artması, özel okul sayılarının ve bu okullarda okuyan öğrenci sayılarının artması eğitim alanındaki piyasalaşmanın önemli pratikleri arasındadır. Ayrıca eğitim programları ve ders kitaplarının içeriğinde piyasacı ve neomuhafazakar değer yargıları giderek daha belirgin hale gelmiştir.

Neoliberal hegemonyanın inşa sürecinde artan piyasalaşma, rekabet ve muhafazakarlaşma, eğitimdeki niteliği düşürürken diğer yandan okullar arasındaki nitelik farklılıklarını ve ayrışmayı arttırmıştır. Eğitim sürecinin önemli aktörleri olan aileler de neoliberal eğitim politikaları karşısında toplumsal hiyerarşideki konumlarına ve sınıfsal habituslarına bağlı olarak farklı pratiklere yönelmişlerdir. Örneğin varsıl aileler, çocukları için, Bourdieu'nun (1992/2021) tanımladığı farklı sermayeler (ekonomik, kültürel, sosyal ve simgesel) açısından üstünlükleri ölçüsünde özel okulları ya da ayrışmış olan devlet okulları arasında "nitelikli" olarak görülen okulları tercih etmektedir. Kent yoksulu ailelerin çocukları ise neoliberal politikaların

arttırdığı birçok sınırlılığa bağlı olarak çoğu zaman "zorunlulukların" belirlediği okullara devam etmektedir.

Kent yoksulu aileler, hak temelli sosyal politikaların zayıflaması, güvencesiz çalışma koşullarının ve işsizliğin yaygınlaşması ile eş zamanlı olarak artan mekânsal ayrışmaların etkisi altındadır. Neoliberal kent politikaları ile değişim değeri artan (Lefebvre, 1974/2020) ve parçalanan mekânlar, yoksulluğu belirli mahallelerde yoğunlaştırmakta ve toplumsal ayrışmanın simgesi haline gelmektedir. Kent yoksulu ailelerin içinde bulundukları bu koşulların eğitim politikaları ile etkileşimi, benzer sınıfsal habitusları paylaşan kent yoksulu öğrencilerin çoğu zaman kaynakların sınırlı olduğu belirli okullara kapatılmaları ve okullar düzeyindeki ayrışmalarla sonuçlanmaktadır. Özellikle Türkiye eğitim sistemi, Cumhuriyetle birlikte üstlendiği toplumsal demokratikleşme işlevinden giderek uzaklaşırken toplumdaki sınıfsal eşitsizliklerin derinleşerek yeniden üretiminde daha etkin hale gelmektedir. Bu durum temelinde mevcut araştırmada, neoliberal eğitim politikalarının kent yoksulu ailelere yansımaları, bu ailelerin belirli eğitim pratikleri üzerinden incelenmiştir.

Durum çalışması olarak tasarlanan araştırmanın sahasını, Denizli'de sanayi bölgelerinde çalışan kent yoksullarının yoğunlukta olduğu belirli mahalleler oluşturmaktadır. Veriler, bu mahallelerde örgün eğitim içinde çocuğu olan ebeveynlerle yapılan derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Katılımcıların kendi öznel tarihlerini de içeren anlatılarına dayanan bu verilerin açığa çıkardığı bulgular, neoliberal eğitim politikalarının etkilediği kent yoksulu ailelerin eğitim pratikleri bağlamında yorumlanmıştır.

Anahtar Sözcükler: Eğitim, eşitsizlik, kent yoksulluğu, neoliberalizm.

İlk ve Ortaokulların Finansman Olanaklarının Eğitim Hakkı Bağlamında İncelenmesi: Okul Yöneticisi Görüşlerine Dayalı Nitel Bir Analiz

Mahmut Arslan
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
mahmut.sabri@hotmail.com
Gülay Aslan
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi

Özet

Temel eğitim düzeyinde farklı sosyoekonomik bölgelerde yer alan ilkokul ve ortaokulların finansman olanaklarını eğitim hakkı bağlamında incelemeyi amaçlayan bu araştırma, nitel araştırma yaklaşımlarından çoklu durum deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubu, Tokat'ın farklı ilçelerinde görev yapan 28 ilkokul ve ortaokul yöneticisinden oluşmuştur. Çalışma grubu belirlenirken amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örneklemesi esas alınmıştır. Buna göre, okulların farklı ilçelerde, farklı yerleşim birimlerinde (ilçe merkezi, kasaba, köy), farklı sosyoekonomik çevrelerde ve yöneticilerin ise farklı kıdem düzeylerinde olmasına özen gösterilmiştir. Veriler görüşme tekniğiyle toplanmıştır. Görüşmelerde okul yöneticilerine ve okula ilişkin çeşitli betimleyici soruların yanı sıra, okulların finansman olanaklarına ve bu olanakların öğretmen ve yönetici sorumlulukları ile eğitime etkisine ilişkin görüşleri belirlemeye yönelik sorulara da yer verilmiştir. Veriler, içerik analizi tekniği ile çözümlenmiştir. Veri toplama, işleme ve analiz süreçlerinde geçerlik ve güvenirliği artırıcı önlemler alınmıştır. Araştırmada, okulların gelir kaynakları merkezi yönetim bütçesi ile okul aile birliği gelirlerinden oluştuğu; okulların gelir kaynaklarının okulun bulunduğu sosyoekonomik çevreye göre farklılaştığı tespit edilmiştir. Okul yöneticilerinin önemli bir kısmı okulların finansman sorunu olduğunu ifade etmişlerdir. Okul yöneticileri son yıllarda merkezi bütçeden okullara sınırlı da olsa bir finansman aktarımının olduğunu ancak

bunun yetersiz olduğunu ve okulların halen Okul Aile Birliği gelirlerine gereksinim duyduklarını belirtmişlerdir. Yöneticiler, Okul Aile Birliği gelirlerini okulların eğitim öğretim süreçlerinde gereksinim duyduğu günlük giderler ile öngörülemeyen harcamalar için kullandıklarını ifade etmişlerdir. Yöneticiler, Okul Aile Birliği gelirlerinin farklı sosyoekonomik çevrelerde bulunan okullar arasında eşitsizlikleri derinleştirdiğini; okul için finansman yaratma çabasının öğretmen ve yönetici sorumluluklarını etkilediğini ve eğitime olumsuz yansımalarının olduğunu belirtmişlerdir. Milli Eğitim Bakanlığı'nın devlet okullarının finansman giderlerinin tümünü karşılaması; okullara gönderdiği finansman kaynaklarını artırması, gider kalemlerini çeşitlendirmesi ve kullanım süreçlerini esnekleştirmesi önerilmektedir. Bakanlığın, dezavantajlı çevrelerde bulunan okullar başta olmak üzere, okullar arası eşitsizlikleri azaltmaya yönelik bir bütçe uygulamasını ivedilikle hayata geçirmesi; okulları Okul Aile Birliği gelirlerine mahkûm olmaktan kurtarması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Okul aile birliği, eğitim hakkı, eğitim finansmanı, eğitimde eşitlik.

Cahil Hoca'nın Sahne Arkası: Jacques Rancière'in Siyaset Felsefesi

Eren Ağın
Ankara Bilim ve Sanat Merkezi
erenagin@gmail.com

Özet

Jacques Rancière, Çağdaş Fransız Felsefesi'nde siyaset, felsefe ve estetik konularını eleştirel çalışmalarıyla ele alan bir filozoftur. Mayıs '68 sonrasında hocası Louis Althusser'in bilim, ideoloji ve proleterya fikriyatından teorik kopuşu ile entelektüel dünyada dikkate değer bir yer edinmiştir. Rancière,

Cahil Hoca: Zihinsel Özgürleşme Üstüne Beş Ders adlı kitabında bilgi, otorite ve özgürleşme kavramlarını pedagojik bir zeminden tartışmaya açmıştır. 1818 yılında Hollanda'da sürgün yaşayan Fransız edebiyatı uzmanı Joseph Jacotot'un Flemenk öğrencilerinin açıklamaya dayalı öğretime ihtiyaç duymadan, kendi kendilerine Fransızca öğrenme macerası Rancière'in Cahil Hoca kitabına ilham olmuştur. Rancière'e göre özgürleştirmeksizin eğiten - kim olduğundan bağımsız- aptallaştırır. Bu nedenle "özgürleşmiş birinin asil kâdir olduğu şey özgürleştirici olmaktır. Bilginin anahtarını vermek değil, bir zekânın kendini başka her zekâya ve her zekâyı da kendine eşit gördüğü zaman ne yapabileceğinin bilincini kazandırmaktır." Rancière, Jacotot'un pedagojik yaklaşımından (panécastique) yola çıkarak Cahil Hoca dışındaki çalışmalarında da izlerini takip edebildiğimiz özgürleşme ve eşitlik fikrinin felsefesini yapmaktadır. Bu bildiri, Rancière'in eğitim bağlamında yazdığı Cahil Hoca eserinin arka planındaki siyaset felsefesini açığa çıkarmaya çalışacaktır. Bu bağlamda eğitim alanının siyaset, demokrasi ve eşitlik meseleleriyle görmezden gelinen bağı irdelenecektir. Rancière, günümüzde siyaset, demokrasi ve eşitlik kavramlarının Antik Yunan filozofları Platon ve Aristoteles'in düşünceleri doğrultusunda şekillendiğini dile getirmektedir. Rancière'e göre Platon (Devlet) ve Aristoteles'in (Politika) devlet ve siyaseti ele alış tarzı düşünce tarihinde eşitsizliğin doğallaştırılmasına yol açmıştır. Platon'da adalet (dikaiosynē) kavramıyla ilişkili olarak doğa (physis) ve boş zaman (skhole) miti; Aristoteles'te ise hayvanî ses (phone) ile insanî söz (logos) ikiliği toplumsal eşitsizliğin ana kaynaklarıdır. Bu iki filozof tarafından kimin konuşmaya ehil olduğu, kimin yönetmeye muktedir kılındığı, kimin adının tarihte sayılır olduğu baştan belirlenmiştir. Rancière çalışmalarında eşitliğin bir hedef değil, bir varsayım (aksiyom) olduğu tezini öne sürmektedir. Ona göre, eşitsizliğin doğallaştırılmasına karşı eleştiriler de eşitliğin bir hedef olarak ortaya konulması ile sonuçlanmıştır. Sosyal bilimciler de eşitsiz bir toplumda eşitliği hedef olarak koyarak eşitsizliğin yeniden üretimine katkıda bulunmuştur. Bu noktada Rancière, eşitliğin hedef olmaktan çıkarılarak şimdiye dair bir ilke olarak benimsenmesi

gerektiğini ifade etmektedir. Eşitlik varsayımı edimsel olduğu için özgürleşme pratiği ile doğrudan ilişkilidir. Özgürleşme ise ancak mutabakat siyasetlerine karşı bir anlaşmazlık siyaseti (dissensus) ile geçerli olacaktır. Bu tartışmaları dikkate alarak Rancière'in siyaset felsefesi, eğitim alanındaki eşitlik, siyaset ve özgürleşme kavramlarını yeniden değerlendirmeye imkân tanıyacaktır.

Anahtar Sözcükler: Jacques Rancière, eğitim, siyaset, demokrasi, eşitlik.

Kamu Yönetiminde Paradigma Değişiminin Eğitimde Yerelleşmedeki Anlam ve İçeriği

Sabit Menteşe
Munzur Üniversitesi
smentese@munzur.edu.tr

Özet

Klasik yönetim kuramı işyeri koşullarında emek sömürüsünü en üst düzeyde nasıl sağlayabilir imin teori ve pratiğidir. Bu kuramın kurucuları Taylor, Fayol ve Weber'dir. Her üçü de işletmeler başta olmak üzere, kamu yönetiminde verimlilik üzerine çalışırlarken, hangi örgütsel modelin buna daha uygun geleceğini formüle etmişlerdir. Devlet örgütlenmesi anlamında katı merkeziyetçi ulus devlete karşılık gelen bu modele, bürokratik örgüt modeli de denilmektedir. Klasik örgütsel modelde âdem-i merkeziyetçilik yoktur. 1900'lerde Batı'da yükselen değer rekabetçi kapitalist devlet modelidir. Güçlü bir sermaye birikimi sağlayan burjuvazi ulusal sınırlar ötesi piyasaları kontrol etmeye yönelirken, farklı ülke sermaye gruplarıyla kesişen yolda kaçınılmaz olarak l. Paylaşım Savaşı sonuçlarıyla insanlık tarihine yıkım olarak adını yazdırır. Savaş sonrası kapitalist dünya bir taraftan kendi zıddı siyasal sitemi doğururken, öte yandan başarısızlığını yeni yönetsel formülasyonla sömürü yöntemlerini devreye koyar ve klasik kuramın artık

eskisi gibi iş görmeyeceği varsayımı ile yeni yönetim modeli olan neo klasik örgütsel modele yönelir. İnsan ilişkileri adı altında yumuşatılmaya çalışılan Elton Mayo'nun yönetsel yaklaşımı, işin emek örgütlenmesini sendikal düzeyde olmasını önemli bir tehdit olarak görür, buna karşılık işyeri koşullarında işçiyi içsel güdüleme yoluyla isteklendirmenin yeni yönetsel yaklaşım olarak literatürdeki yerini alır. Kuramın dikkat çeken yönü, işletmelerde çalışanları iş yeri düzeyinde üretim miktarı ve kalite ile ilgili yetkilendirme görünümü vermesidir. 1930'lara gelindiğinde üretim ve kar artışı en yüksek düzeydedir. Böylece neo klasik kurama göre, katı merkeziyetçi ve üstlerin tek taraflı kararları neticesinde yönetmek yerine, daha alt birimlere birtakım yetkilerin verilmesinin üretim ve kâr marjını arttıracağıdır. Devlet örgütlenmesindeki karşılığı, psikoloji biliminin bulguları ekseninde personeli iş yeri koşullarında isteklendirerek, işlerini içten ve samimi bir şekilde yerine getirmelerini sağlamaktır. Ancak l. paylaşım savaş öncesi yaşananlar bir yana, esas olarak; sermayenin niteliği gereği sürekli pazarını genişletme ve kâr marjını en yüksek düzeye çıkarması gerekmektedir. Bu beklenti ve bakış açısı burjuvazinin yeniden toparlanarak dünya piyasalarına yönelmesi, sermaye gruplarının ikinci kez yollarının kesişmesine neden olmuş ve bu kez ll. paylaşım l. paylaşım savaşını gölgede bırakır sonuçlar ortaya koymuştur. Sosyalist sistemin de giderek güçlenerek bir anlamda küresel çapta kapitalist dünyaya alternatif ve bir yerde denge unsuru durumuna gelmesi, bu kez enkazın kaldırılmasında daha rasyonel ve akıl unsuru yeniden, yeni örgütlenme biçimlerine ihtiyaç duyulmasına yol açmıştır. Bu yeni yönetsel örgüt yaklaşımı burjuva literatüründe sistem (çağdaş) yaklaşımıdır. 1950'lere denk gelir. Sosyal devlet olarak halkın beklentilerine önemli derecede yakın durur. Devlet örgütlenmesindeki karşılığı sistemin kendi içinde en iyi nasıl işleyeceğini, neden sonuç ilişkileri içinde tespit ve uygulamadır. Her defasında yıkım üzerinden ayağa kalkan sermaye, ll. Dünya paylaşım savaşı sonrası yeniden ayağa kalkmakla kalmamış, sosyalist sitemi de kökten ve temelden sarsar yeni yeni yönetsel yaklaşımı ile yönetim dünyasında etkisini arttırmayı başarmıştır. Statik

olmayan yönetsel alan, 1970'lere gelindiğinde kapitalist-emperyalist sistem ve ilişkili kuramlarda paradigma değişimine gitmek durumunda kalır. Bu paradigma neoliberal paradigmanın kendisidir. Diğer şekliyle postmodernizmdir. Minimal devlettir. Küreselleşmedir. Tamda bu noktada çalışmanın ana temasını neoliberal ideolojinin devlet örgütlenmesindeki karşılığı olan yerelleşmenin eğitim örgütüne yansımalarının incelenmesi oluşturmuştur. Literatür taraması kapsamında gerçekleştirilen çalışmanın ana bulgusu ise yönetimde paradigma değişimi olarak lanse edilen yeni kamu yönetimi ya da minimal ya da yerelleşme ile eğitim örgütüne yansıyan eğitimin özelleştirilmesi ya da piyasalaştırılması olmuştur. Yoksa eğitimi ve kurumlarını tümünü başkentten yönetmekten vazgeçmek diye bir şey söz konusu değildir. Diğer bir ifade ile neo-liberalizmin eğitimle ilişkili değerlendirildiğinde yerelleşmesinin içeriği özelleştirme, anlamı ise kamusal maldan çıkarılma ve satın alabilenin yararlanabileceği bir hizmet durumuna gelmesidir. Böylece en temel gereksinim olan ve devlet tarafından üretilip hizmet olarak halka sunulması gereken eğitim yeni paradigma ile özelleştirilerek yerelleşmenin ne anlama geldiğinin de pratiğini göstermektedir.

Yapılması gereken eğitim başta olmak üzere, minimal devletin burjuvazinin dünya piyasalarını yerelleşme adına kontrol aracı olmaktan, her anlamda yerelde dahil, geneldi halkın ihtiyaçlarını karşılayacak bir devlet yönetsel modeli oluşturmaktır.

Anahtar Sözcükler: Devlet, eğitim, neo-liberalizm, paradigma, yerelleşme.

Mekânsal Farklılıkların Eğitimsel Eşitsizliklere Dönüşmesinin Eğitim Planlaması Bağlamında Değerlendirilmesi

Birol Alğan
Milli Eğitim Bakanlığı
birolalgan@gmail.com

Özet

Bu araştırma uluslararası insan hakları belgelerinde kabul edilen eğitim hakkının ihlal edilmesine neden olan eşitsiz coğrafi gelişme ve mekânsal farklılaşmaya bağlı olarak ortaya çıkan eğitimsel eşitsizliklerin saptanması ve eğitim planlaması bağlamında değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada tarama yöntemi kullanılmıştır. Bu çerçevede farklı sosyoekonomik düzeydeki mekânda bulunan iki okulda veri toplamak üzere gözlem, görüşme ve doküman analizi teknikleri kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen bulgular, sosyoekonomik düzeyi düşük mekânın öğrencilerin eğitim süreçlerine ekonomik, kültürel ve sosyal bakımlardan yeterli katkıyı sunmadığını, onların eğitim olanaklarını sınırladığını göstermektedir. Düşük sosyoekonomik mekanlarda ailelerin öğrencilerin okul içi ve okul dışında eğitim yaşantılarına destekleri sosyoekonomik düzeyi yüksek olan mekâna göre düşüktür. Düşük sosyoekonomik mekânda bulunan Anadolu Lisesi'nde yükseköğretim sınavlarındaki başarı düzeyi ve yükseköğretime geçişler çok daha düşüktür ve kaydolunan bölümler arasında farklılık belirgindir. Bu farklılık Genellik ve eşitlik, Fırsat ve imkan eşitliği ilkelerine aykırı bir durum oluşturmaktadır. İki okulun eşit donanımlara sahip olmaması olanakları eşitleyecek eğitim planlamasının yapılmadığının bir göstergesidir. Mekânlar arasındaki sosyoekonomik eşitsizliklerin kaldırılması, eğitim planlamalarının mekânsal eşitsizlikleri telafi edecek şekilde yapılması, yoksul mekanlarda yaşayan öğrencilerin daha nitelikli kamu okullarında eğitim görmesini engelleyen adrese dayalı kayıt sisteminin kaldırılması önerilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Eşitsizlik, eşitsiz coğrafi gelişme, mekân, eğitim planlaması.

2. Sınıf İngilizce Ders Kitabının Toplumsal Cinsiyet Rolleri Açısından İncelenmesi

Ece Leventoğlu
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
ecelnvtgl1@gmail.com
Elif Kösemehmetoğlu
Jandarma Sahil Güvenlik Akademisi
İbrahim Doş
Milli Eğitim Bakanlığı

Özet

Cinsiyet, bireyleri genetik, anatomik ve fizyolojik özelliklerine dayanarak erkek veya kadın olarak tanımlayan biyolojik özellikleri ifade ederken, toplumsal cinsiyet ise toplumların kadın ve erkeklere atfettiği tutumları, davranışları ve rolleri kapsayan sosyal bir yapıyı temsil eder. Cinsiyet biyolojik faktörler tarafından belirlenirken, toplumsal cinsiyet ise toplumsal normlar ve beklentiler tarafından şekillendirilir. Dil öğrenme sürecinde önemli bir rol oynayan ders kitaplarının içeriği, çocukların sosyal ve kültürel algılarını etkileyerek cinsiyet rollerinin şekillenmesinde belirleyici bir faktör olabilir; bu nedenle, ders kitaplarının içeriğindeki mesajların toplumsal cinsiyet normlarına nasıl uyumlu veya karşıt olduğunun değerlendirilmesi, cinsiyet stereotiplerinin nasıl desteklendiğini veya sorgulandığını anlamak için önemlidir. Ders kitapları, çocukların dil öğrenme sürecinde temel bir rol oynar ve aynı zamanda onların sosyal ve kültürel algılarını da etkiler ve bu sebeple kitaplarının öğrencilere aktardığı mesajların ve rollerin cinsiyet üzerindeki etkilerini değerlendirmek ve potansiyel olarak cinsiyet stereotiplerinin nasıl desteklendiğini veya sorgulandığını göstermek öneme sahiptir. Özellikle küçük yaş grubundaki öğrencilere toplumsal cinsiyet rolleri ve ilişkili kavramlar hakkında doğru ve dengeli bir şekilde bilgi verilmesi, cinsiyet eşitliği ve toplumsal cinsiyet normlarının sorgulanması

için temel bir fırsattır. Bu nedenle, bu yaş grubundaki ders kitaplarının toplumsal cinsiyet açısından incelenmesi, eğitim materyallerinin cinsiyet eşitliği ilkelerini yansıtıp yansıtmadığını değerlendirmek ve gerektiğinde iyileştirmek için önemlidir. Bu araştırmada ilköğretim 2. Sınıf İngilizce dersinde öğretim materyali olarak kullanılmakta olan ders kitaplarının toplumsal cinsiyet rolleri açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Bu kapsamda şu sorulara yanıt aranacaktır:
2. Sınıf İngilizce ders kitabında;

1. Kadın ve erkek karakterler hangi sıklıkta yer almaktadır?

2. Kadın ve erkek karakterler hangi eylemler içerisinde gösterilmiştir?

3. Kadın ve erkek karakterlere hangi meslekler atfedilmiştir?

4. Kadın ve erkek karakterlerin aile rolleri nelerdir?

5. Kadın ve erkek görselleri hangi mekânlarda gösterilmiştir?

6. Kadın ve erkek karakterler hangi sıfatlarla tanımlanmıştır?

Araştırma, doğası gereği nitel bir çalışmadır ve doküman analizi yöntemiyle gerçekleştirilecektir. Doküman analizi bir materyalin incelenmesi ve değerlendirilmesi sürecini içeren bir yöntemdir. Analiz süreci devam eden bu araştırmanın bulguları, sonuçları ve bunlar doğrultusunda öneriler sunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Ders kitabı incelemesi, içerik analizi, toplumsal cinsiyet.

Modernleşen Türkiye'nin Madencilerini Eğitmek: Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (1975-1982) Üzerine Tarihsel Bir Analiz

Ebru Balçık
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
ebrubalcik68@gmail.com
Birgül Ulutaş
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi
ulutas.birgul@gmail.com

Özet

Dünyada refah devletleri dönemine denk düşen tarihsellikte, sosyal devlet ilkesini temel alan ve kamusal eğitimi olabildiğince yaygınlaştırmaya yönelik eğitim politikaları bugün nostaljik bir mite dönüşmüş gibidir. Bu dönem özellikle örgün eğitim politikaları açısından devlet tarafından sunulan eğitime kitlesel olarak erişimin mümkün olabildiği yıllar olarak dikkat çeker. Yüksek öğretim politikaları açısından ise eğitim ile istihdam arasında güçlü bir bağın bulunduğundan söz edilebilir. Neoliberal dönüşümle birlikte eğitime kitlesel erişim ve eğitim istihdam ilişkisi bakımından tüm dünyada önemli kayıplar yaşanmıştır. Eğitim politikalarda bu neoliberal dönüşümün neden olduğu yıkımı tersine çevirmek için bu okul deneyimlerini bugünün çerçevesinden incelemekle mümkün olabilir. Bu çerçevede 1975-1982 yılları arasında Zonguldak'ta eğitim veren böyle bir yükseköğretim deneyimi olan Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi'ni dönemin eğitim politikaları ile ilişkisinde ele almak; özgün bir eğitim deneyimi olarak bu akademinin şehir ve ülke kalkınmasına katkılarını ortaya koyarak günümüzün yükseköğretim politikalarına dair dersler çıkarmak bu araştırmanın genel amacını oluşturmaktadır. Araştırma tarihi bir dönemi ele alması nedeniyle, sözlü tarih ve doküman analizi yöntemlerinin kullanılacağı bir nitel araştırma olarak kurgulanmıştır. Araştırmada, veri toplamak

amacıyla kitap, makale, fotoğraf gibi dokümanlardan, yarı yapılandırılmış ve yapılandırılmamış görüşme formlarından, ses ve görüntü kayıtlarından yararlanılmıştır. Sözlü tarih yönteminde çalışma grubu 1975-1982 yıllarında Zonguldak Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'nde eğitim gören üç akademik personel, iki idari personel ve altı öğrenci ile görüşmeler yapılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre bu dönemde akademi fiziki yapı, laboratuvar imkanları, kütüphane ve lojmanlar bakımından bir üniversite ile aynı imkanlara sahip olmakla birlikte onbeş günde bir Ankara ve İstanbul'dan alanın iyi akademisyenleri Zonguldak'a taşınmıştır. Gerek yer altı kaynaklarının sanayileşme ve kalkınma bakımından önemi nedeniyle, gerekse de bu okulda sunulan eğitim imkanları nedeniyle okulun şehirdeki kültürel ve sosyal yaşama, ayrıca şehir ve ülke ekonomisine önemli katkıları olmuştur. Kömür madenciliği alanında bu okuldan yetişen işgücüne öncelik verilmiş; yeni teknolojik sistemleri bilen mühendisler olarak özellikle tercih edilmişlerdir. 1980 sonrası YÖK Kanunu'yla birlikte bu okul öğrenci ve personelin fikri alınmaksızın Hacettepe Üniversitesi'ne bağlanmıştır. Bu dönüşümle birlikte Milli Eğitim Bakanlığı'ndan YÖK'e geçen akademinin özerkliği de büyük bir darbe almış; eğitim öğretim faaliyetleri bu dönüşümden olumsuz etkilenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Eğitim politikaları, yükseköğretim politikaları, YÖK kanunu, teknik eğitim, mühendislik ve mimarlık akademileri.

Kapitalist Eğitimle Aşağılama İlişkilerinin Yeniden Üretilmesi

Mehmet Toğan
Milli Eğitim Bakanlığı
toganmehmet@gmailcom
Hümeyra Toğan
Milli Eğitim Bakanlığı
hyasmut@gmail.com

Özet

Bu çalışmada, kapitalist toplumdaki mevcut aşağılama ilişkilerinin eğitim yoluyla nasıl yeniden üretildiğine dair bir analiz yapılması amaçlanmaktadır. Aşağılama, basit anlamıyla "insanın hor görülmesi ve değersiz gösterilmesi" olarak tanımlanabilir. Aşağılama ilişkileri, köleci ve feodal toplumlarda çok açık bir şekilde gözlemlenebilirken, kapitalist toplumdaki üretim ilişkilerinde zorunlu olmadıkça ortaya serilmez ve incelikli bir şekilde kendini gizleyebilme araçlarını geliştirdiği söylenebilir. Bu çalışmada, eğitimin bu incelikli gizleme sürecindeki rolü açığa çıkarılmaya çalışılacaktır.

Marx ve Engels'in "gerçek hayatın üretilmesi ve yeniden üretilmesi" olarak belirttiği "alt yapı" ilişkilerinde ekonomi temel unsuru oluşturur. Bununla beraber, "üst yapı"yı oluşturan hukuk, din ve eğitim gibi alanlarla birlikte aşağılama ilişkilerinin yeniden üretildiği söylenebilir. Kapitalist eğitimle birlikte üretim üzerinden araçsallaştırılan okul ve eğitim sistemi, denetim ve disiplin yoluyla eğitileni belli standartlara hapsederek onun yetenekleri ölçüsünde kendini gerçekleştirmesinin önünde engel olarak durmaktadır. Üstelik bu durum, çoğunlukla rekabete dayalı kapitalist eğitim aracılığıyla aşağılama ilişkilerini yeniden üretirken, "başarılı olamayan" öğrencilerin de kendi aşağılanmalarını meşru bir zeminde tutarak aşağılananın itiraz kültürünü kendi potasında eritmektedir.

Üretim ilişkilerindeki sınıf sömürüsü ve tahakkümden kaynaklı toplumsal ilişkilerin bir uzantısı olarak kendini ortaya koyan kapitalist eğitim, aşağılama

ilişkilerini örtebilme sürecine meşruluk kazandırdığı gibi, aşağılayan tarafın bu meşruluk içinde kendini yeniden ve yeniden var etmesini de sağlar. Bu çalışmada, kapitalist eğitimin "fırsat eşitliği" ve sözde "kamusal eğitim" üzerinden ileri sürdüğü tüm eşitlik iddialarına rağmen, aşağılama ilişkilerinin eğitimle birlikte eğitim mekânlarında nasıl üretildiğine dair çözümlemeler yapılacaktır. Aşağılama ilişkileri çözümlenirken, müfredat, örtük müfredat, sınavlar, fırsat eşitliği, insanın çok yönlü doğasından koparılması, sınıflardaki oturma düzeni, okulların mimari olarak denetim ve kontrol üzerine inşa edilmesi, sınıf mevcutlarının kalabalık olması, okulların nitelikli-niteliksiz olarak ayrılması, devletin eğitime yeterince kaynak ayırmayıp ilgi göstermemesi, meslek liselerinin okul türleri arasındaki konumu, öğrenciden para toplanması gibi izlekler takip edilecektir.

Ayrıca, aşağılama ilişkilerinin kapitalist eğitimle birlikte "rıza" boyutunun "yanlış bilinç" üzerinden ideolojik hegemonya ile pekiştirilme biçimlerine dair örneklerin de analiz edilmesi amaçlanmaktadır.

Kapitalist eğitimde sıkça karşımıza çıkan eşitlikçi söylemlerin, aşağılama ilişkilerini üreten araçlar olan ideoloji, hegemonik dil ve mevcut uygulamalar ile çelişkisi ortaya konulmaya çalışılırken, aynı zamanda toplumsal eşitliği sağlayacak ve ondan beslenecek bir eğitsel perspektifin nasıl olması gerektiği de tartışılacaktır. Bu noktada, Marksist eğitim ve eşitlenme ilişkileri kavramından bahsedilerek, eleştirel eğitimin eşitlenme ilişkilerinin üretilmesindeki rolünün ne olabileceğine dair çıkarımlarda bulunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Kapitalist eğitim, ideoloji, aşağılama ilişkileri, Marksist eğitim, eşitlenme ilişkileri.

Ayrımcı Olmayan Bir Eğitim Felsefesine Doğru: Eğitimde Başkalık Hakkı, Ötekilik Direnci ve Pedagojik Sevgi Üzerine Ontolojik Bir Tartışma

Remzi Onur Kükürt
KU Leuven
remzionur.kukurt@kuleuven.be

Özet

Ayrımcılık olgusu (Balibar & Wallerstein) eğitim alanının en önemli sorunlarından birisi olarak görülebilir. Eğitimde fark'ın ve ötekiliğin dıştalanması sorunuyla eğitim süreçlerinde, çeşitli bireysel ve toplumsal düzlemlerde karşılaşılabilir. Eğitimde ayrımcı uygulamalar ve davranışlar kurumsal ya da kişisel düzlemlerde gerek göçmenler, azınlıklar ya da yoksullar gibi ezilen toplumsal kesimlerin gerekse çeşitli açılardan tüm bireylerin karşılaşabildiği sorunlardan birisi olarak karşımıza çıkar (Gilborn, 2002; Agirdag, 2013; Banks, 2019). Eğitimde ayrımcılık, eğitim süreçlerinde dışlanma ya da ayrıştırılma gibi davranışlar sonucunda eğitim hakkından nitelikli ve eşit bir şekilde yararlanmayı engellemesi açısından önemli bir problemdir (Brown, 2015; Cesare, 2020). Bu çerçevede eğitim alanında ayrımcı davranış ve uygulamaların ortadan kaldırılmasına dayalı bir eğitim düşüncesi tüm eğitim süreçlerinde özellikle ezilen gruplar açısından oldukça önem arz etmektedir (Apple, 2018). Ayrımcı olamayan bir eğitim önerisi tabi ki öncelikle ayrımcı-olmayan bir eğitim düşüncesinin felsefi anlamda yeterli ölüde temellendirilmesine bağlıdır. Bu çerçevede, bu çalışma, eğitim süreçlerindeki ayrımcılık sorunlarından hareketle, ayrımcı olmayan ve kapsayıcı bir eğitim anlayışının felsefi olarak temellendirilmesinde nasıl bir teorik perspektiften hareket edilebileceği sorusuna odaklanmaktadır. Eğitimde ayrımcılığın ortadan kaldırılmanın bir ""ötekilik"" olarak ayrımcılığa uğrayanların "başkalık haklarının" göz ardı edilerek mümkün olamayacağını söyleyebiliriz. Ayrımcılık mantığının bertaraf edilmesi ve ayrımcı olmayan bir pedagoji düşüncesinin oluşturulabilmesinde, yaşama yönelik egosantrik bir

ontolojik konumu parçalayan ve onun yerine benliğin yapıbozumu, ötekilik, duyarlılık, sevgi (Freire, 1997) ve etik sorumluluk (Levinas, 1969) gibi kavramlar zemininde oluşabilecek bir pedagojik ilişkiye dayalı bir düşünce zemini önermek mümkündür. Böyle, ayrımcı olmayan bir pedagoji düşüncesi için, söz konusu kavram setlerini bize sunabilecek Levinas ve Derrida felsefelerinin yanı sıra bencil benliğin hazları ve kimliklerinden soyunma denemesini sunabilme potansiyeli açısından alternatif bir tasavvuf düşüncesi çerçevesinde yeni perspektifler nasıl oluşturulabilir? Bu çerçevede bu çalışma, literatür taramasına dayalı kuramsal bir çalışma olup, eğitiminde ayrımcılık sorunlarından hareketle, ayrımcı olmayan, kapsayıcı bir eğitim düşüncesinin temellendirilmesi üzerinde, E. Levinas, J. Derrida ve eleştirel tasavvuf felsefelerinin ilişkisel düşünce zemininde tartışmayı ve eğitimde ben/iktidar merkezciliğin elemine edilmesinde ve benliğin yapıbozumunda, "differance", "ötekilik direnci", "başkalık hakkı", "etik sorumluluk", "konukseverlik" (Derrida, 2000) ve "pedagojik sevgi" (Määttä ve Uusiautti, 2012) kavramları çerçevesinde ayrımcı olmayan bir pedagojik anlayışın teorik zemininin sağlamlaşmasına felsefi bir katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Eğitim, benlik, ayrımcılık, differace, ötekilik direnci, başkalık hakkı, pedagojik sevgi, göçmenlik.

Okullarda Yoksul Öğrencilere Okul Bütçesi Dışında Yapılan Yardımlar

Şerife Çiçek
Milli Eğitim Bakanlığı
serifeflower82@gmail.com
Hüseyin Yolcu
Kastamonu Üniversitesi
hyolcu@kastamonu.edu.tr

Özet

Eğitim, bireylerin ve toplumların gelişmesi için her bireyin doğuştan ve eşit bir şekilde yararlanması, bireyler ve toplumlar arasında görülen eşitsizlikleri ortadan kaldırmak için devlet tarafından sunulan bir hizmettir. Toplumun eğitim gereksinimini karşılamak için oluşturulmuş kurumların başında ise okullar gelmektedir. Eğitim ve öğretim faaliyetlerini yerine getirmek için kurulan okullardan özel okullarda genellikle toplumun üst Sosyoekonomik Düzey'inde (SED) bulunan ailelerin çocukları eğitim almaktadır. Kamu okulları bünyesinde ise eğitimin herkese parasız olarak sunulduğu ve toplumun farklı SED'ine sahip ailelerin çocuklarına rastlanmaktadır. Ailelerin SED'i düşüp yoksulluk baş göstermeye başladığında eğitim imkânlarına erişim azalmakta, eğitim düzeyi düştükçe de yoksulluk artış göstermektedir. Bu çocukların bir kısmının da SED'inin düşük olması ya da yoksulluk sınırının altında yaşayan ailelerin çocuklarının olması eğitimde bir sorun teşkil etmektedir. Dolayısıyla yoksulluk ve eğitim arasında kaçınılmaz sarmal bir etkileşim mevcuttur.

Bu çalışmanın problemi, okullarda bulunan yoksul öğrencilere yönelik okul yöneticilerinin kendi çabaları ve girişimlerine dayalı olarak okul bütçesi dışında yapmış oldukları yardımları ortaya koymaktır. Bununla birlikte çalışmada, okul yöneticilerinin sağladıkları yardımların türleri, yardımların sıklığı, bu yardımların temin edilmesinde, ilgili öğrencilere ve ailelere

dağıtılması sürecinde izledikleri yöntemler, deneyimler, karşılaştıkları güçlüklerin belirlenmesi üzerinde durulmuştur.

Nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ele alınan araştırmada fenomenolojik (olgubilim) desenine başvurulmuştur. Araştırmada Kastamonu il merkezindeki kamu ilkokul ve ortaokullarda görev yapan 24 okul yöneticisinden bir çalışma grubu oluşturulmuştur. Çalışma grubunun oluşturulmasında amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik, kartopu örnekleme ve ölçüt örnekleme yöntemine başvurulmuştur. Nitel çalışma kapsamında görüşme yöntemi ile yarı-yapılandırılmış görüşme tekniğinin olanaklarından yararlanılmıştır. Katılımcılara uzman görüşleri sonucu oluşturulan Yönetici Görüşme Formu ve Kişisel Bilgi Formu uygulanmıştır. Görüşme yöntemi kullanılan araştırmadan elde edilen bulgular içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, yoksul öğrencilerin oranının, bu öğrencilere yapılan yardım türlerinin, yardım kaynaklarının, okul yöneticilerinin yardım temininde ve dağıtımında okulların SED'i düşmeye başladıkça güçlüklerin arttığı, gönüllülük kapsamında yapılan bu yardımların düzenli olmadığı ve yoksulluğun eğitim boyutunda oluşturduğu olumsuzlukları gidermek için okul yöneticilerinin okul bütçeleri dışında yoksul öğrencilere yönelik mikro seviyede yardımlarla kısa vadeli çözüm getirebildikleri ortaya konulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Yoksulluk, eğitim, sosyoekonomik düzey.

Eleştirel Eğitim Çalışmalarına İlişkin Bibliyometrik Bir Çözümleme

Ayhan Ural
Gazi Üniversitesi
urala@gazi.edu.tr
Atilla Özdemir
Süleyman Demirel Üniversitesi
atillaozdemir@sdu.edu.tr

Özet

Eleştirel eğitim, öğrencilerin toplumsal yapıları sorgulamalarını ve dönüştürmelerini teşvik eden katılımcı ve sorgulayıcı bir öğrenme yaklaşımı olarak öne çıkmaktadır. Eleştirel eğitimin temel amacı, öğrencileri toplumsal adalet ve eşitlik arayışında rehberlik ederek bilinçlendirmektir. Bu araştırmanın amacı, eleştirel eğitim çalışmalarına ilişkin bibliyografik bir çözümleme yapmaktır. Araştırmada dökümantasyon yöntemi kullanılmış ve veriler bibliyografik çözümleye tabi tutulmuştur. Eleştirel eğitimin gelişimini anlamak amacıyla 1979-2024 yılları arasında yayımlanan toplam 575 çalışma bibliyometrik açıdan incelenmiştir. Scopus veri tabanında "Critical Education" konu başlığı altında gerçekleştirilen tarama sonucunda elde edilen bu çalışmalar, geniş bir bibliyometrik veri kümesi oluşturmuştur. Bu çalışmada, elde edilen veriler CiteSpace, VOSviewer ve R Bibliometrix gibi ileri düzey bilgi grafiği yazılımları kullanılarak detaylı bir şekilde analiz edilmiştir. Analiz kapsamında, yıllara göre yayın sayıları, yayın türleri, yayın dilleri, atıf analizleri, ülke işbirlikleri, ortak atıf ağları ile kavram ve konu yönelimleri gibi çeşitli alt başlıklar ele alınmıştır. Ayrıca, veri setinde yer alan çalışmaların ortak atıfta bulunduğu yazarlar ve eserler de kapsamlı bir şekilde incelenmiştir. Bu bibliyometrik analiz, son 45 yıl içinde eleştirel eğitim alanında ortaya çıkan eğilimleri ve gelişmeleri gözler önüne sermektedir. Çalışmaların yıllar içindeki dağılımı, eleştirel eğitimin zaman içinde nasıl evrildiğini ve hangi dönemlerde daha fazla ilgi gördüğünü ortaya

koymaktadır. Yayın türleri ve dilleri incelendiğinde, bu alandaki araştırmaların çeşitliliği ve uluslararası düzeydeki etkisi hakkında önemli bilgiler elde edilmiştir. Atıf analizleri ve ülke işbirlikleri ise, eleştirel eğitim araştırmalarının hangi bölgelerde yoğunlaştığını ve hangi ülkelerin bu alanda daha aktif olduğunu göstermektedir. Ortak atıf ağları ve kavram- konu yönelimleri incelemeleri, eleştirel eğitim çalışmalarında öne çıkan ana temaları ve araştırma eğilimlerini belirlemekte yardımcı olmuştur. Bu analizler, alanın temel dinamiklerini ve hangi konuların daha fazla araştırıldığını ortaya koymaktadır. Çalışmaların ortak atıfta bulunduğu yazarlar ve eserler, eleştirel eğitim literatüründe hangi kaynakların temel referans noktaları olduğunu göstermektedir. Bu kapsamlı bibliyometrik inceleme, eleştirel eğitimin akademik literatürdeki yerini ve gelişimini daha iyi anlamamızı sağlamaktadır. Ayrıca, bu alanda yapılacak gelecekteki araştırmalar için önemli bir temel sunmaktadır.
Anahtar Sözcükler: Eleştirel eğitim, bilim haritalama, bibliyografya, eleştirel eğitim haritalama.

Eleştirel Matematik Eğitimine İlişkin Yayınların Bibliyometrik İncelemesi

Atilla Özdemir
Süleyman Demirel Üniversitesi
atillaozdemir@sdu.edu.tr

Özet

Eleştirel matematik eğitimi, öğrencilerin matematiksel düşünme ve problem çözme becerilerini eleştirel bir perspektiften geliştirirken, matematiği toplumsal adalet ve gerçek dünya uygulamaları ile ilişkilendirmeyi amaçlayan bir yaklaşım olarak tanımlanır. Eleştirel matematik eğitimi, öğrencilerin aktif katılımını teşvik eder ve matematiğin kültürel bağlamlarını dikkate alarak, matematiği toplumu anlama ve dönüştürme aracı olarak

kullanmayı hedefler. Bu araştırmanın temel amacı, eleştirel matematik eğitimi alanındaki çalışmaların ortaya çıkışından itibaren mevcut literatürü gözden geçirmek ve bu alandaki gelişmeleri keşfetmektir. Bu kapsamda, 1994-2024 yılları arasında yayımlanan 126 çalışma bibliyometrik açıdan incelenmiş ve son 30 yılda eleştirel matematik eğitimi alanındaki eğilimler ortaya konmuştur. Scopus veri tabanında "Critical Mathematics Education" konu başlığı altında gerçekleştirilen taramalar sonucunda, bu çalışmalara ait bibliyometrik verilere ulaşılmıştır. Verilerin detaylı analizinde, CiteSpace, VOSviewer ve R Bibliometrix gibi bilgi grafiği yazılım araçları kullanılarak, veriler dikkatlice incelenmiş, değerlendirilmiş ve çeşitlendirilmiştir. Bu analizler, özellikle son yıllarda eleştirel matematik eğitimi alanındaki çalışmaların sayısında görülen artışı gözler önüne sermektedir. Çalışmalar, yıllara göre yayın sayıları, yayın türleri, yayın dilleri, atıf analizleri, ülke işbirlikleri, ortak atıf ağları ile kavram ve konu yönelimleri gibi alt başlıklar altında detaylı bir şekilde incelenmiştir. Yıllara göre yayın sayılarının analizi, eleştirel matematik eğitimi çalışmalarının zaman içinde nasıl bir evrim geçirdiğini ve hangi yıllarda daha yoğun ilgi gördüğünü ortaya koymaktadır. Yayın türleri ve dilleri incelendiğinde, bu alandaki araştırmaların çeşitliliği ve uluslararası düzeydeki etki alanı hakkında önemli bilgiler elde edilmiştir. Atıf analizleri ve ülke işbirlikleri ise, eleştirel matematik eğitimi araştırmalarının hangi coğrafi bölgelerde yoğunlaştığını ve hangi ülkelerin bu alanda daha aktif olduğunu göstermektedir. Ortak atıf ağları ve kavram- konu yönelimleri analizleri, eleştirel matematik eğitimi çalışmalarında öne çıkan ana temaları ve araştırma eğilimlerini belirlemekte önemli rol oynamaktadır. Bu analizler, alanın temel dinamiklerini ve hangi konuların daha fazla araştırıldığını net bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu kapsamlı bibliyometrik inceleme, eleştirel matematik eğitiminin akademik literatürdeki yerini ve gelişimini daha derinlemesine anlamamıza yardımcı olmaktadır. Bu araştırma, eleştirel matematik eğitimi çalışmalarının hangi konularda yoğunlaştığını, hangi temaların öne çıktığını ve bu alandaki bilimsel üretimin nasıl bir evrim geçirdiğini açıkça ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgular, gelecekteki

araştırmalar için önemli bir referans noktası sunmakta ve eleştirel matematik eğitimi alanında yeni çalışmaların yönlendirilmesine katkıda bulunmaktadır. Bu çalışma, eleştirel matematik eğitimi konusundaki akademik ilginin artışını ve bu alandaki işbirliklerinin küresel boyuttaki etkilerini gözler önüne sermektedir.

Anahtar Sözcükler: Eleştirel matematik eğitim, sosyal değişim için matematik, bibliyometrik analiz.

Okul Terki ve Kültürel Sermaye İlişkisi: Hopa Örneği

Aycihan Onuk
Artvin Çoruh Üniversitesi
aycihanonuk@gmail.com
Aslan Bayram
Artvin Çoruh Üniversitesi
abayram@ artvin.edu.tr

Özet

Problem Durumu

Eğitimin, her bir çocuğun gelişiminde hayati öneme sahip olduğu (McMahon, Parnes, Keys ve Viola, 2008) ve fırsat eşitliği kapsamında her öğrenciye eşit ve açık olarak sunulması gerektiği ifade edilmektedir (Taylı, 2008). Sunulması gereken bu eğitimde akademik başarı değerlendirilirken genelde okul dışı süreçler ihmal edilerek sadece, okul, müfredat, öğretmen, zekâ, çalışma faktörü gibi etkenler üzerinden değerlendirmeler yapılmaktadır. Oysa çocuğun akademik başarısında ailesinin arka planının yani, sosyal sınıf, eğitim, statü ve gelir durumunun belirleyici bir yeri vardır (Yaşar, 2016). Bu arka planlardan biri de kültürel sermayedir. Bourdieu

kültürel sermayeyi farklı sınıf kültürleri bağlamında bir kuşaktan diğerine aktarılan, örgün ve enformel yolla edinilmiş olan genel kültürel kalıpları (zihinsel alışkanlıklar, davranış kalıpları ve bilgi birikimi) tanımlar (Sayılan, 2019).

Eğitim sisteminin önemli bir parçası olan ebeveynlerin kültürel sermayelerinin düşük olması durumu, bu ailelerde yetişen çocukların da kültürel sermaye yordayıcısı olacaktır. Bu bağlamda araştırmanın amacı ebeveynlerin yaşadığı okul terkini kültürel sermaye kavramı bağlamında incelemek ve kültürel sermayenin nesilden nesile aktarımını gözlemlemektir.

Yöntem

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Fenomenolojik araştırma, bireylerin kendi bakış aşıcısından algı ve deneyimlerini ön plana çıkarmayı amaçlayan bir araştırma desenidir (Creswell, 2017). Fenomenolojik araştırmanın odak konusu, insanların ne tecrübe ettikleri ve dünyayı nasıl yorumladıklarıdır (Patton,2014). Bu gerekçelerle araştırmada fenomenoloji deseni kullanılmıştır.

Araştırmanın çalışma grubunu 2023/2024 öğretim yılında Hopa Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde öğrenim gören on kadın, on erkek öğrenci ve on kadın, on erkek veli olmak üzere toplam kırk katılımcı oluşturmaktadır. Çalışma grubu oluşturulurken maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi kullanılarak derinlemesine görüşme tekniği uygulanmıştır. Maksimum çeşitlilik örnekleme veri toplama ve analizi için geniş bir aralığı içeren farklı durumların belirlenip seçilmesidir (Chiristensen vd, 2015).

Araştırma yarı-yapılandırılmış görüşme formu üzerinden gerçekleştirilmiştir. Yarı yapılandırılmış görüşmeler, hem belirgin hem de açık uçlu sorular içererek yapılandırılmış ve yapılandırılmamış türlerinin bir karışımı olarak ortaya çıkar (Merriam, 2013). Yarı-yapılandırılmış görüşme formu

geliştirilirken, öncelikle ilgili alanyazın gözden geçirilmiştir. Görüşme verileri "derinlemesine görüşme" yöntemi ile toplanmış, böylece araştırma konusu ile ilgili ayrıntılı bir şekilde bilgi edinilmeye çalışılmış ve toplanan bilgiler nitel araştırma ilkeleri çerçevesinde raporlaştırılmıştır. Derinlemesine görüşmeler, bir araştırmacının bir diğer kişiden bir konu ile bildiklerini öğrenmeye çalıştığı ve o kişinin konu ile ilgili deneyimlerini, düşüncelerini, duygularını ve konunun sahip olabileceği anlam ve önemi kaydettiği amaçlı etkileşimlerdir (Arthur vd., 2012).

Nitel analizde fenomenolojik araştırma yaklaşımında kişinin neyi deneyim ettiğini bilebilmenin tek yolu, araştırmacının da fenomeni mümkün olabildiğince doğrudan tecrübe etmesidir (Patton,2014). Bu nedenle araştırmacılar da fenomeni doğrudan deneyimleyen, yani istihdam kaygısı yaşayan öğretmen adaylarıdır. Araştırmada yapılan görüşme kayıtları araştırmacılar tarafından çözümlenerek, bilgisayar ortamında görüşme metinlerine dönüştürülecektir.

Anahtar Sözcükler: Kültürel sermaye, yoksulluk, okul terki.

Öğretim Elemanlarının Görüşlerine Göre Üniversite Özerkliği ve Akademik Özgürlük

Rozerin Yaşa
Süleyman Demirel Üniversitesi
rozerinyasaa@gmail.com

Özet

Bu araştırmanın amacı, Türkiye'deki kamu üniversitelerinde görev yapan öğretim elemanlarının görüşlerine göre Türkiye'de üniversite özerkliği ve akademik özgürlüğün değerlendirilmesidir. Araştırma, karma araştırma yöntemlerinden açımlayıcı sıralı desen ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın nicel bölümünde genel tarama modellerinden biri olan tekil tarama modeli,

nitel bölümünde ise durum çalışması uygulanmıştır. Araştırmanın nicel boyutundaki hedef evrenini, Ankara ilinde yerleşik kamu üniversiteleri olan Ankara Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin ve eğitim bilimleri, sosyal bilimler, fen bilimleri ve sağlık bilimleri alanlarında görev yapmakta olan 4.992 öğretim elemanı, örneklemini ise tabakalı örnekleme tekniği ile belirlenen 534 öğretim elemanı oluşturmaktadır. Araştırmanın nitel boyutundaki çalışma grubu ise ise Ankara Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi ve Gazi Üniversitesi'nin eğitim bilimleri, sosyal bilimler, fen bilimleri ve sağlık bilimleri alanlarında görev yapmakta olan 19 öğretim elemanından oluşmaktadır. Araştırmanın nicel verileri, araştırmacı tarafından geliştirilen Üniversite Özerkliği ve Akademik Özgürlük Ölçeği ile, nitel verileri ise araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış Üniversite Özerkliği ve Akademik Özgürlük Görüşme Formu aracılığıyla gerçekleştirilen görüşmeler yoluyla elde edilmiştir. Nicel verilerin analizinde değişkenlere ilişkin durumların betimlenmesinde yüzde, frekans, aritmetik ortalama ve standart sapma istatistikleri kullanılmıştır. Üniversite özerkliği ve akademik özgürlüğe ilişkin görüşlerin bağımsız değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığı t-testi ve tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Nitel verilerin çözümlenmesinde de içerik analizi gerçekleştirilmiştir.

Nicel verilerin analiz sonuçlarına göre, öğretim elemanlarının genel olarak üniversite özerkliği ve akademik özgürlüğün nasıl olması gerektiğine ilişkin ifadelere katılımlarının yüksek düzeyde olduğu görülmüştür. Öğretim elemanlarının görüşleri; cinsiyet, unvan, kıdem, üniversite, çalışma alanı, sendika üyeliği ve diğer akademik vakıf ve dernek üyeliği değişkenlerine göre anlamlı olarak farklılaşmaktadır.

Nitel analiz sonuçlarına göre öğretim elemanlarının büyük çoğunluğu üniversite özerkliği ve akademik özgürlüğün gereklerinin uygulanmasını vurgulamakta, Türkiye'de bu yönde sorun ve eksiklikler olduğunu

düşünmektedirler. Konuyu mali, yönetsel ve akademik özerklik ile akademik özgürlük temaları bağlamında açıklamakta, devlet finansmanının yetersizliği, kaynakların dağılımında özerk olamama, yöneticilerin seçim yerine atama usulü ile göreve getirilmesi, araştırma ve program/ders içerik/yöntemlerine müdahaleler, otosansür, iş güvencesizliği, etiketlenme, ifade özgürlüğündeki sınırlılık, neoliberalizm, memurlaştırılma, liyakatsizlik, katılımcı olmayan yönetim şekli ve hesapverebilirlik uygulamalarını öne çıkan sorunlar olarak değerlendirmektedirler. Öğretim elemanlarının çözüm önerileri ise siyasi müdahalelerin olmaması, yasal düzenleme, akademisyenlerin dayanışma ve mücadelesi, demokratik yönetim, liyakat, neoliberal politikalardan vazgeçilmesi ve üniversite özerkliği ve akademik özgürlüğün ihlal edilmediği hesapverebilirlik uygulamalarıdır.

Anahtar Sözcükler: Üniversite, öğretim elemanı, üniversite özerkliği, akademik özgürlük.

Maarif Modeli, Program, Müfredat Vesaireden Öncelikli Konu: Çocuk Yoksulluğu

Mehmet Taki Yılmaz
Sinop Üniversitesi
mtyilmaz@sinop.edu.tr
Nülifer Yılmaz
Sinop Üniversitesi

Özet

Eğitim ve eğitime dair konularda daha çok eğitim sisteminde değişiklikler, müfredat, sınıf yönetimi, yeni öğretim yöntemleri, modelleri konuşuldu. Eğitim sistemi üzerinde sürekli "köklü" değişiklikler yapıldı. Eğitimde "kökten" değişen yeni modellerin, büyük atılımlara yol açacağı büyük övgülerle anlatıldı. Bir önceki yöntemler ve uygulamalar ise "geleneksel eğitim anlayışı" olarak nitelendirildi, yeni modelle karşılaştırmalar yapıldı.

Yeninin neden yeni, farklı ve üstün olduğuna dair gerekçeler uyduruldu. Yeni modelin üstünlükleri ve gelecekteki büyük sonuçları anlatıldı.
Bu amaçla son çeyrek yüz yılda eğitim müfredatı, sınav sistemi, eğitimin süresi gibi temel konularda 20 kez, eğitim ile ilgili diğer irili – ufaklı konularda da sürekli bir değişikliğe gidilmiştir. Bu bildiri özeti hazırlanırken, eğitim sistemimizde yine sil baştan, "köklü!" bir model değişikliği yapıldı. Millî Eğitim Bakanı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının onay sürecinden geçen "Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli"ni onayladı. Tarih: 27 Mayıs 2024.

Sürekli ve sık sık yapılan model değişiklikleriyle istenilen hedeflere ulaşılamadı. Örneğin, "köklü" değişikliklerden biri 2005 – 2006 öğretim yılında uygulamaya konulan ""yapılandırmacı (oluşturmacılık) eğitim anlayışı"" olmuştur. Buna göre: "ezber bilgiler, öğretmen merkezli dersler, pasif öğrenciler, yakınsak düşünme, daimici ve esasici eğitim felsefeleri ortadan kalkmış ve bunların yerini öznel bilgiler, öğrenci ve etkinlik merkezli dersler, aktif öğrenciler, ıraksak düşünme, ilerlemeci ve yeniden kurmacı eğitim felsefeleri almıştı." Olmadı.

Bu bildiride eğitimde sürekli değiştirilen yeni modellerle bir türlü istenilen hedef kazanımlarla tasarlanan insanın tutturulamaması ve bunun nedenleri tartışılmayacaktır.

Çocuk yoksulluğu.

Avrupa Konseyi, hazırladığı raporda, Türkiye'nin çocuk yoksulluğu konusunda endişe verici ülkeler arasında olduğunu kaydetti. UNICEF'in yayımladığı Türkiye Çocuk Araştırması 2022 raporu da tüm çocukların %62'si her gün ekmek ve makarna tükettiğini söylüyor. TÜİK'in ilk kez yayınladığı "Çocuk, Yoksulluk ve Yaşam" istatistik verilerine göre, Türkiye'de 9,4 milyon çocuğun yani neredeyse her 2 çocuktan birinin çok ciddi yoksulluk içinde olduğunu gösteriyor. Kısaca TUİK gibi ulusal, UNİCEF gibi uluslararası kuruluşların raporları çocuk yoksulluğunun ciddi boyutlarda olduğunu ortaya koymaktadır.

Diğer yandan bir başka alanda yapılan araştırmalar dikkat çekmektedir: Çocuk yoksulluğu ve beyin gelişimi arasındaki ilişki.

Bu yönde yapılan çalışmalar, çocuklardaki dil ve okuma becerileriyle, "yönetim işlevleri" diye genel bir başlık altında toplanan bilgiyi algılama, kısa süreli bellek, odaklanma, bilişsel yetenekler ve yönetme becerileriyle ailelerin sosyoekonomik durumları arasında doğrusal bir ilişkiyi ortaya koymaktadır.

Bu bildirinin amacı, eğitimde istenildiği kadar köklü, mükemmel değişiklikler yapılırsa yapılsın, sunulan eğitim – öğretim hizmetinden çocukların ne oranda yararlanacaklarını belirleyen şeyin, öncelikli olarak çocuk yoksulluğu olduğunu ortaya koymaktır. Tartışılması gereken asıl sorun "model" değil, gelir dağılımıdır.

Anahtar Sözcükler: Maarif Modeli, müfredat, çocuk yoksulluğu, beyin gelişimi.

Türkiye'nin 12. Kalkınma Planında Yer Alan Eğitim Hedeflerine İlişkin Eleştirel Bir Çözümleme

Nilgün Aydoğdu
Gazi Üniversitesi
nilgun.aydogdu@gazi.edu.tr

Özet

Eğitimin ne olduğu, kimin için olduğu, amacı, yöntemi, tanımı, sorunları, ne kazandırdığı, ne kaybettirdiği güncelliğini koruyan bir tartışma konusudur. Stirner (2010) toplumun en büyük sorununun özgür insanlar yerine eğitilmiş insanlar olduğunu ve eğitimle insanın kafasına yerleştirilen tekerlek ile kafasının taciz edildiğini savunur. Buradaki özgürlük politik özgürlük değil, insanın kendi kendine sahip olma özgürlüğü ve farkındalığıdır. Kafadaki tekerlek insana gündelik hayatta yapması gerekenleri yaptırır, devlet ve

dinin inşa ettiği idealler dünyasında insan anlayamadığı amaçlar uğruna kendinden vazgeçmeye neden olan idealler peşinde sürüklenir. Bu noktada bireyler kafalarına yerleştirilen tekerlek çerçevesinde hareket ederler. Kafadaki tekerleği yok etmek bireyin kendine sahip olması ve/veya olabilmeyi bilmesi ile ilgilidir. Kendine sahip olmak kişinin eylemleri ve inançları üzerinde denetimini ifade eder (Spring, 2022).

Hayatın her kademesinde kendini ideallerin çerçevelediği muhafazakâr bir saldırı altında (Giroux, 2012) bulan bireyin kendine sahip olabilmesi ve kafasında dönen tekerlekten kurtulması mümkün müdür? Siyasi söylemlerin militarize bir hal almış ve radikalleştirilmiş değerler sahip yönetimler, demokrasi ve kamu refahından ayrılan neoliberalist düşünce ile dünyayı çökülmesi gereken bir alan ve tüm hakları amaçlar uğruna kullanılıp atılabildiği şeyler olarak tanımlamaktadır. Bu baskı altında insanların kendileri olabilmelerinin ve demokrasiyi sürekli kılabilmelerinin yolu eğitimden geçer (Giroux, 2001). Görülüyor ki eğitim insanlara ideoloji aktarma aracı (Althusser, 2002) ve onları tahakküm altında tutulmasını sağlayacak unsurdur. Yine eğitim insanların kendi olmalarını sağlayacak ve demokrasinin devamlılığını yerine getirecek olandır. O halde kritik soru eğitimin hangi ideoloji çerçevesinde ve hangi çıkarlar doğrultusunda yapılandırıldığı ve uygulamaya konulduğudur. Hangi eğitim anlayışının benimsendiği toplumu şekillendirecek olan yapı taşı olarak karşımıza çıkar. Burada önemli olan eğitim sistemini ve unsurlarını/bileşenlerini -okul, öğretmen, öğrenci, müfredat, okul araç ve gereçleri, aile ve toplum- iktidarın nasıl tanımladığı daha doğrusu hangi anlayışla tanımladığı ile ilgilidir. İktidarlar yasa koyucuları, uygulayıcıları ve politika üreticileri olmaları bakımından; eğitim siteminden, eğitim politikalarından, uygulamalarından, kazanımlarından ve sonuçlarından sorumlu tutulmaları oldukça olağandır. Çünkü iktidarlar eğitimi bir gözleme ve tahakküm aracı olarak kullanırlar ve bireyleri denetlerler (Foucault, 1992). Bu çalışmanın amacı Türkiye'nin 12. Kalkınma Planında -2024/2028- yer alan eğitim hedeflerine ilişkin eleştirel bir çözümleme yapmaktır. Betimsel nitelik taşıyan çalışmada

dökümantasyon yöntemi kullanılacaktır. Çalışmanın verileri eleştirel söylem analizi yöntemiyle çözümlenecektir. Eleştirel söylem analizi bir ifadeyi içeren söylemi dayandırıldığı sosyal ve politik bağlam ile diğer iletişimsel bağlamlar içerisinde gömülü olan anlamların, normların, ideolojilerin, bakış açılarının, değerlerin, metinlerde ve konuşmalarda ortaya çıkarılması ve yorumlanmasıdır (Fairclough, 1995; Paltridge, 2013, van Dijk, 2008). Veri çözümlemesi sonucunda bulgular sunulacak, eleştirel pedagojinin özellikleri doğrultusunda hedeflenen eğitim politikaları tartışılacak ve öneriler ortaya konulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Eğitim politikası, eleştirel eğitim, eğitim hedefleri, 12. Kalkınma Planı.

Toplumsal Sınıfların Okul Sınıflarındaki Görünümü

Sinem Canpolat
Gazi Üniversitesi
sinem0cnplt@gmail.com

Özet

Toplumsal yapının temeli, sınıf ilişkilerine dayanmaktadır. Toplumsal sınıf; toplumsal üretim sisteminde tuttukları yer, üretim araçları ile ilişkilenmeleri, sahip oldukları toplumsal zenginlik payının boyutları yoluyla farklılaşan insan grupları olarak tanımlanmaktadır (Lenin, 1965; Akt.: Hill, 2016). Okullar, toplumda var olan sınıf ilişkilerinin bağlantı noktasındadır. Okullardaki günlük yaşam ortaya konmak istendiğinde, bunun sınıf, kültür ve ekonomiyle ilişkilendirilmesi gerekmektedir (Apple, 2012). Okuldaki ilişkiler (yönetici-öğretmen, öğretmen-öğrenci, öğrenci-öğrenci arasındaki ilişkiler) toplumsal ayrışma ile benzer bir şekilde gerçekleşmektedir.

Okullar eğitsel, toplumsal, kültürel ve ekonomik eşitsizlikleri yeniden üretmede büyük bir rol oynamaktadır (Bowles & Gintis, 1976; Bourdieu, 2015; Willis, 2016; Apple, 2012; 2019). Bourdieu, öğrencilerin kendileriyle

birlikte okula taşıdıkları toplumsal sınıf geçmişlerine ait özellikleri (yatkınlık, dil, giyim, tavır, davranış biçimleri, değerler) habitus kavramıyla nitelendirmektedir. Seçkinlerin kültürü, okulun aktarmaya çalıştığı kültüre o kadar yakındır ki, alt sosyo-ekonomik çevreden gelen bir çocuk (köylü, işçi cocukları) verili olan şeyi, kısacası bir sınıfın doğasında olan yapma-etme-yaşama biçimlerini sadece çok emek vermek şartıyla elde edebilmektedir (Bourdieu, Passeron, 2019). Dolayısıyla okul, eşit olmayan kültürel sermayeyle donanmış öğrenciler arasındaki farkı korumaktadır. (Bourdieu, 2015).

Bu çalışmanın amacı, toplumsal sınıf ayrımının okul sınıflarındaki görünümüne ilişkin bir çözümleme yapmaktır. Bu amaçla, farklı toplumsal sınıflardan gelen öğrencilerin bulunduğu sınıflardan veriler toplanmıştır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden eleştirel söylem analizi öğretilerine uygun olarak tasarlanmıştır. Eleştirel söylem analizi, eşitsizliğin hüküm sürdüğü bir dünyada, eğitimsel pratiklerdeki sorunları ele almaya yönelik araçlar sağlamaktadır (Rogers, 2011).

Bu araştırma, 2023-2024 eğitim-öğretim yılında, Diyarbakır il merkezinde bulunan bir ilkokulda gerçekleştirilmiştir. Bu araştırmanın çalışma grubu, ölçüt örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Seçilen sınıfların en az birinde kırsaldan gelen öğrencilerin çoğunlukta olmasına, sınıfların bir diğerinde üst sosyo-ekonomik sınıflara mensup öğrencilerin çoğunlukta olmasına dikkat edilmiştir. Böylece, sınıfların farklı sosyal grupları temsil edecek şekilde çeşitlendirilmesi amaçlanmıştır. İlk olarak, dört sınıfta gözlem yapılmış, ardından bu sınıfların öğretmenleri ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır.

Araştırma bulguları; sınıfların fiziki koşulları, öğretmenlerin söylemleri, öğrencilerin direniş davranışları, sınıftaki disiplin anlayışı ve oturma düzeninin öğrencilerin toplumsal sınıf özelliklerine göre farklılaştığını göstermiştir. Kırsaldan gelen yoksul öğrencilerin öğretmenleri, onlarla daha

sert bir üslupla ve emir cümleleriyle konuşurken, kentli öğrencilerin öğretmenleri ise daha yumuşak bir tonda konuşmaktadırlar. Üst sosyo-ekonomik sınıftan gelen öğrencilerin daha kuralcı ve uysal olduğu, ancak yoksul çocukların kurallara uyma konusunda aynı derecede dikkatli olmadıkları gözlemlenmiştir. Yoksul ve köylü çocukların otoriteye itaat etme konusunda daha uyumsuz oldukları anlaşılmıştır. Kırsaldan gelen ve yoksul olan öğrencilerin daha çekingen ve mahcup tavırları olduğu gözlemlenmiştir. Kentli öğrenciler daha özgüvenlidir. Öğrencilerin sosyo-ekonomik farklılıkları, sınıf içindeki davranışlarını ve öğretmenlerin onlara karşı davranışlarını ve algıları belirlemektedir.

Anahtar Sözcükler: Toplumsal sınıf, ayrım, okul, öğrenci, söylem analizi.

Eleştirel Bir Eğitim Felsefesi Olarak Scholê ya da Zorunluluklardan Özgürleşmenin Etik-Politikası

Efe Baştürk
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
efebasturk83@gmail.com

Özet

Eğitimin ‘kurumsal’ bağlamını karşılayan okul (school) sözcüğünün kökeninde bulunan scholê sözcüğü, ilginç bir şekilde gayrı kurumsal bir anlama sahiptir. Sözcük, ‘boş’ ya da ‘herhangi bir işleve veya amaca tabi tutulmamış zamanı ifade eder. Antik Yunanlılar, scholê sözcüğüyle, insanın bedensel varlığına indirgenmediği, kendisini saf zihin (nous) olarak kavrayabildiği bir zamanı kastetmişlerdir. Bedenlerin belirli bir mekan ve otorite altında disipline tabi tutuldukları modern eğitimden çok daha farklı olarak scholê, insanın zorunluluklar dünyasından özgürleşmesi için gereken bilginin deneyimlendiği zamanın karşılığıdır. Sokrates’in düşüncesinde scholê, “nasıl yaşamalı?” şeklindeki etik-politik sorunun yanıtlandığı bir

düzlem olarak karşımıza çıkar. Bu soru, insanın, üzerine yüklenmiş tüm beşeri ve tarihsel isimlerin ötesinde sahip olduğu -beşeriyet ötesi- varlığını tefekkür edebilmesinin olanaklarına kapı aralar. Scholê, bu anlamda, insanın içine doğduğu kültürün veya sitenin (polis), onu tam anlamıyla belirleyemez oluşunu idrak edilebileceği bir kavrayış olanağı olarak felsefi bilgiye ulaşabileceği zamanı ifade eder. Fakat bu bilgi, doğası gereği politik bir mahiyet de taşır; çünkü bu zaman aralığında kültürün ve polisin eksikliği ve otoritesinin haklılıktan değil fakat güçten kaynaklandığı fark edilebilir. Bu sebeple polis, scholê adı altındaki zaman aralığını -tıpkı modern eğitim sürecindeki gibi- politik kültüre tabi kılmayı arzu eder. Scholê'nin eleştirel politik bağlamının ilk fark edilebileceği metin olan "Sokrates'in Savunması"nda, filozofun kent tarafından yargılanmasına sebep olan şey, filozofun, gençleri polis'in hakim kültürüne ve eksiltili hakikatine karşı uyandırmasıdır. Sokratik scholê, polisi bir arada tutan ortak kanılara karşı bilgeliğin, politik olana karşı ise felsefenin harekete geçirildiği bir anı tarif eder. Bu zaman dilimi günün belli bir aralığına indirgenemez olduğu gibi, belirli bir mekanla da sınırlı değildir. Sokratik scholê, polisin içindeyken onun dışına çıkmayı, ona dışarıdan bakabilmenin hem olanağı hem de etik koşuludur. Sokrates, diyaloglarda gündelik kanıların ve yargıların karşısına felsefi bilgeliğin polisi aşan bağlamını çıkardığı gibi, bu bilgeliğin polisin öngördüğünün tersine bir varoluş sunabileceğini de gösterir. Sokratik scholê, modern anlamda söyleyecek olursak, işten artan veya iş öncesi yeniden işe hazırlanmak için gereken boş zamanın, iş (ergon) ile kısıtlı kalamayacağı düşüncesinde temellenir. Sokratik schole, tersine, insanın kendisine ve kendiliği kuran beşeri dünyaya dışarıdan bir bakış geliştirdiği eleştirel zamandır. Bu eleştirel zaman, kendilik ile onu kuşatan kültürün pragmatik veya politik amaçları arasındaki farklılaşmayı ve uzlaşmazlığı ifşa edebilmesiyle bir anlam kazanır. Sokrates'in kendisine biçtiği "at sineği" misyonuna dikkatle bakıldığında, felsefenin vasfının herhangi bir hakikati dayatmaktan ziyade dayatılmakta olan hakikatlere karşı eleştirel farkındalık yaratmak olduğu görülebilir. Bu bildiri, at sineklerini etkisiz hale getirmenin

olanaklarını keşfe çıkmış bir eğitim modeline karşı Sokratik scholê'nin etik-politik anlamda neler vaat ettiğini hatırla(t)mayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Scholê, Sokrates, polis.

Ailelerin Sosyoekonomik Yapısı ile Öğrencilerin Lisesi Seçimi Arasındaki İlişki

Hasan Doğan
Okan Üniversitesi
hasa.dogan@gmail.com

Özet

Bu araştırma, resmi Mesleki ve Teknik Anadolu Liseleri (MTAL)' nde eğitim gören öğrencilerin lise tercihleri ile ailelerinin sosyoekonomik durumu arasındaki ilişkiyi incelemeyi hedeflemektedir.

Ülkemizde öğrencilerin ortaokuldan sonra resmi lise tercihleri Milli Eğitim Bakanlığının düzenlediği ulusal sınav olan Liselere Geçiş Sistemi (LGS) puanıyla veya Sınavsız Mahalli Yerleştirme Sistemiyle (SMYS) ortaokul başarı puanına göre yapılmaktadır. Mesleki eğitim veren liselere öğrenci alımı merkezi sınav puanı dışında genellikle SMYS'ye göre ortaöğretim başarı puanı göz önünde bulundurularak yapılmaktadır. LGS'de başarısız olan öğrencilerin ilgi ve yeteneklerinden bağımsız olarak bir zorunluluk sonucu mesleki liselerini tercih ettiği görülmektedir.

Araştırmada bu zorunlulukların neler olduğu, lise tercihlerinde etkili olan faktörlerin ailelerin sosyoekonomik yapısıyla ilişkisi olup olmadığı Tercih mi zorunluluk mu, Sosyoekonomik Yapı, İlgi Yetenek ve Tercihler, Rehberlik Hizmetleri, Kültürel Sermaye, Rıza Üretimi, Çocuk İşçiliği, Cinsiyet gibi temalarla analiz edilmeye çalışılmaktadır. Sosyal ve ekonomik alanda yaşanan eşitsizliklerin, Milli Eğitimin temel ilkelerinden olan Genellik ve

Eşitlik ilkesi bağlamında tercih süreçlerinin nasıl geliştiği de incelenmeye çalışılmaktadır.

Öğrencilerin ortaöğretim tercih sürecinde ilgi alanlarına ve yeteneklerine göre bir liseye yönlendirilip yönlendirilmediği, bu süreçte psikolojik danışmanlık ve rehberlik servisinden, okul yöneticileri ve ailelerinden yeterli destek alınıp alınmadığı belirlenmeye çalışılmaktadır. Öğrencinin mesleki bir liseye yönlendirilirken bu karara katılma sürecinde aktif rol alıp almadığı, okuduğu liseye ve bölüme dair olumlu tutum geliştirip geliştirmediği ve bu sürecin bir eşitsizlik sonucu zorunlu bir eğitime tabii tutulup tutulmadığı test edilmeye çalışılmıştır. Öğrencinin bu süreçte cinsiyeti dikkate alınarak bir yönlendirmeye maruz kalıp kalmadığı ise bir diğer alt problemdir.

Bu araştırmada yapılan görüşmeler, 2023-2024 eğitim öğretim yılı İstanbul ili Ataşehir ilçesindeki resmi mesleki ve teknik Anadolu liselerinde yapılmıştır. Çalışma evreni içinden Ölçüt Örnekleme ve Maksimum Çeşitlilik yöntemiyle seçilerek ve bu amaçla kartopu ve Kolay Erişim gibi tekniklerden yararlanarak çalışma grubu oluşturulmuştur. Çalışma grubunun sayısı başlangıçta 20 öğrenci olarak hedeflenmiştir. Ancak veri doyumu sağlanıncaya kadar görüşmeler devam etmiş ve nihai çalışma grubu sayısı bu yolla belirlenmiştir. Görüşme başlamadan önce araştırma ile ilgili öğrencilere bilgi verilmiş, kısa bir anket doldurulacağı ve ses kaydı alınacağı bildirilerek öğrencilerin izni alınmıştır. Her öğrenci için farklı bir görüşme formu düzenlenmiş, form üzerinde sınıf, tarih, saat, görüşme yeri, görüşme sırası ve cinsiyetini belirten bilgiler yer almıştır. Elde edilen veriler yazılı metne dönüştürülerek, araştırmanın hedefleri doğrultusundan belirli temalar altında toplanarak sınıflandırılmış ve analiz edilmeye başlanmıştır. Halen devam eden araştırma XII. Uluslararası Eleştirel Eğitim Konferansı düzenlendiği tarihte bitmiş olacaktır.

Anahtar Sözcükler: Mesleki eğitim, meslek liseleri, çocuk işçiliği, istihdam, sosyoekonomik durum, işgücü.

Eleştirel Pedagojinin Bazı İlkelerinin Öğrenme Öğretme Süreçlerine Yansıtılmasına İlişkin Bir Çözümleme

Sema Özkan Palavaroğlu
Gazi Üniversitesi
sema.palavaroglu@gazi.edu.tr

Özet

Eleştirel pedagoji, öğrencilere ve öğretmenlere, eleştirel düşünceyi kullanarak sağduyu oluşturmayı, kuram ile uygulama arasındaki dengeyi kurmayı ve öğrenme süreçleri üzerinden toplumsal dönüşümü sorgulayıp tartışmayı mümkün kılacakları bir ortam sunarak eğitsel uygulamaları ve okulları bu hedefler için dönüştürmeyi amaçlamaktadır (Giroux, 2009). Freire'ye (2019a; 2021a) göre kültürel eylem kuramı, diyalogcu düşünce temelinde gelişiyorsa insanlaştırıcı bir pedagojiyi gerektirmektedir. Freire'nin gelişimini başlattığı özgürleştirici pedagojik süreçte (Macedo, 2019), kültürel pratik olarak tanımladığı bilinçli eylem anlayışı, daha iyi bir öğrenme ortamı oluşturmanın yanında daha iyi bir toplum yaratmaya yönelik müfredat ve öğretim stratejilerini de vurgulamaktadır (Kincheloe, 2018). Her eğitim durumunun ima ettiği, yokluğunda eğitim pratiğinden bahsedilemeyecek olan bileşenlerin (Freire, 1999; 2021a), şimdinin dönüşümü yoluyla özgürleştirici bir pedagojinin hak ve görevlerini (Mclaren, 2011) ortaya koyması açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı, eleştirel pedagojinin bazı ilkelerinin öğrenme öğretme süreçlerine yansıtılmasına ilişkin bir çözümleme yapmaktır. Betimsel bir nitelik taşıyan bu çalışmada dökümantasyon yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın veri kaynağını eleştirel pedagojiye ilişkin ulaşılan alanyazın (Apple, 2019; Apple ve Beane, 2021; Brookfield, 2017; Freire, 1985, 1999, 2014, 2019a, 2019b, 2021a, 2021b, 2022a, 2022b; Giroux, 1988, 1997, 2007, 2009, 2010; Giroux ve Mclaren, 1995; Horton ve Freire 1990; Kincheloe, 2018; Mayo, 2012; Mclaren, 1985, 2011; Shor, 1996, 2023; Shor ve Freire,

1987) oluşturmaktadır. Bu araştırmada verilerin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada eleştirel pedagojinin bazı ilkelerinin (özgürleşim, bilinçlenme, diyalog, praksis, sorun tanımlayıcı öğrenme); öğrenme öğretme süreçlerine (hedef/içerik, öğrenme öğretme etkinlikleri, öğrenci-öğretmen/ öğretmen-öğrenci rolü ve değerlendirme) yansıtılma olanakları tartışılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre eleştirel pedagojinin ilkelerinin yansıtıldığı öğrenme öğretme sürecinin, toplumun kurallar, değerler ve yapısal ilişkiler arasındaki bağlantılarını ortaya çıkarma hedefinde; tarihsel, gelişim ve değişime açık, doğruluk ve kesinlik ilkelerinden ödün vermeden geniş ölçekteki düşüncelere yer veren, öğretmen ve öğrencinin merakına bırakılan bilgi ile inşa edilmesi gerektiği ortaya çıkmıştır. Öğrenme öğretme etkinliklerinin genel özelliklerinde, işbirliğine dayalı, sorun tanımlayıcı öğrenme yaklaşımında; öğrenci ve demokratik otorite merkezli; kullanılan bütün materyal, yöntem veya tekniklerin eleştirel ve demokratik anlayış ile tutarlı biçimde icra edildiği uygulamaların olduğu tespit edilmiştir. Öğrenci ve öğretmenin sevgi, umut ve güven ilişkisinde öğrencinin aktif katılımcı konumu ile özneleştiği, öğretmenin ise aktif dinleyici konumu ile dengeleyerek yönettiği demokratik süreç olarak rollerin öğrenci-öğretmen karşılıklılığında buluştuğu tespit edilmiştir. Değerlendirme süreçlerinin genel özelliklerinde ise öğrenme öğretme sürecini geliştirmeye odaklanan, öğrencilerin söz sahibi olduğu katılımcı ve özgün değerlendirme ölçütleri ve tekniklerinin olduğu belirlenmiştir. Araştırma sonuçlarına dayalı olarak öğrenme öğretme sürecinin dönüşümü için bu sürecin tüm bileşenlerindeki kaçış ve direnç noktalarının somut yaşantılar üzerinden ortaya çıkarılması önerilebilir.

Anahtar Sözcükler: Eleştirel pedagoji, eleştirel pedagojinin ilkeleri, öğrenme öğretme süreçleri.

Eğitimsel Gerçeklik ve Dogmatizm: Deleuze'yen Bir Yorum

Hakkı Toy
Milli Eğitim Bakanlığı
hakkitoy@hotmail.com

Özet

Modernist yaklaşımının ilerlemeci ütopyası, küreselleşen ekonomik kalkınmacı/gelişmeci paradigmanın sınır tanımaz egemenliği, ekolojik krizle birlikte insanlık için varoluşsal bir soruna, distopyaya dönüşmek üzeredir. Kapitalist toplumsal formasyonda seküler anlamda fetişleştirilen modernizm, araçsal aklın yüceltilmesi, değişmez bir öz ve etik inşası ve kendisine inananlarıyla birlikte adı konulmamış yeni bir inanç sistemine benzemektedir. Her inanç sisteminin dogmalarının olduğu gerçeği, modern yaşamın da kendi dogmalarının olduğunun kabulünü ve dolayısıyla bu sabitlenmiş düşünceler, dogma ve dogmatikleşmeler karşısında konumlanan eleştirel düşünceden de toplumsal yaşamdaki her türde değişmezlerden, dogmalardan kurtulmayı ve özgürleşmenin yollarını araması beklenir. Toplumsal yaşamda politik söylem ve eylemlerde özellikle eğitim alanında gözle görülen dogmatikleşme, ister görünürde kültürel bir regresyon yaşarcasına dinsel dogmalar olarak, isterse de örtülenmiş modern, seküler temelde dogmaların yürürlükte olması toplumsal özgürleşim mücadelesinde eğitim olgusunun varoluşsal kaygılarla yeniden sorgulanmasını gerektirmektedir. Bu anlamda, bu sunumda Gill Deleuze'ün; düşünmenin dogmatik ilkesi, majör ve minör düşünme, fark ve tekrar gibi kavramlaştırmalarından yararlanılarak eğitimsel gerçeklik ve söz konusu dogma ve dogmatizmler tartışılmaya açılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Eğitim, dogma, düşüncenin dogmatik imgesi, minor/major düşünme.

Çoklu Krizler Çağında Dönüştürücü Hekimlik Becerileri, Köy Enstitüleri ve Tek Boyutlu Tıp Eğitimi

Ş. Erhan Bağcı
Çukurova Üniversitesi
erhanbagci@gmail.com
Çağla Okyar
Çukurova Üniversitesi
Aslı Boz
Çukurova Üniversitesi

Özet

Çoklu krizler çağı, yalnızca kapitalizmin yol açtığı krizlerin sayıca artmasını değil, aynı zamanda bir yaşanabilirlik krizi olarak ekolojik krizin kesintisiz ve kuşatıcı doğasını ve hızlı iletişim imkanlarıyla yaygınlaşarak kolektifleşen alternatifsizlik duygusunun yarattığı negatif psikopolitik atmosferi de ifade etmektedir. Çoklu krizler çağı, kesintisiz sermaye birikimine bağlı büyümeden kaynaklanan günümüz krizlerinin kesintisizliğini ifade eder.

Verili haliyle tek boyutlu hekimler yetiştiren tıp eğitimi çoklu krizler çağının ihtiyaçlarına cevap vermekten uzakta. Marcuse (1986) tek boyutlu insanı, mevcut yaşam dünyasında kendisine sunulan düşünme ve eyleme formlarının alternatifsizliğini benimsemiş, eşitlik ve özgürlük gibi değerlerden arındırılarak kişiselleştirilmiş bir anlam yapısına sahip, dolayısıyla eleştirel akıl ve dönüştürücü eylem kapasitesini harekete geçirmekten uzaklaşmış bir öznellik olarak tarif eder. Buna göre tek boyutlu hekim, statükonun tanımladığı sınırlı bir sorun alanındaki pratikleri hakkıyla yerine getirerek kendisine sunulan ödülleri toplayan, eleştirellikten yoksun, mesleki pratiklerinin toplumsal değişme ile bağını kurmaktan uzak bir sağlık profesyoneli; tek boyutlu tıp eğitimi ise ona bunun için gerekli bilgi, beceri ve tutumları kazandıran bir öğrenme süreci olmaktadır.

Tek boyutlu hekim yetiştirmek üzere örgütlenmiş anaakım tıp eğitiminin tıp bilgisi biyomedikaldir. İnsanı, içinde yaşadığı ekosistemden bağımsız salt

biyolojik bir varlık olarak ele alır. Eğitim bilgisi ise anaakım psikolojinin etkisi altındadır. İnsanın, içsel zihinsel-duygusal dünyasını yaşam dünyasından izole biçimde değerlendirir. Anaakım tıp eğitiminin klinik pratikle sınırlı mantığı, düzenleyici kavramları ve uygulamaları tek boyutludur ve dolayısıyla çoklu krizler çağının ihtiyaçlarına yanıt vermekten uzaktır. Oysaki çoklu krizler çağında hekimlerin, sadece var olan ve yeni gelişmekte olan hastalıkları tedavi etmeleri değil, aynı zamanda krizlerin önlenmesinden çözümüne ve daha eşit ve özgür bir dünyanın kurulmasına kadar genişletilebilecek bir alanda birer toplumsal değişme aktörü olmalarına olanak sağlayacak nitelikleri edinmeleri gerekmektedir.

"Dönüştürücü hekimlik becerileri", çoklu krizler çağında hekimlerin sahip olmaları gereken nitelikleri ifade eder. Öğrenmeyi araçsal/teknik, iletişimsel/ilişkisel, dönüştürücü/özgürleştirici olmak üzere üç kategoride ele alan Dönüştürücü Öğrenme Kuramı'ndan (Mezirow, 1991) esinlenir. Anaakım tıp eğitiminin merkezinde yer alan "bilgi-beceri-tutum" üçlemesine dayalı öğrenme hedeflerinin bütünsel, ilişkisel ve ekolojik içerikte yeniden çerçevelendirilmesine ve toplumsal değişme hedeflerine bağlanmasına olanak tanır.

Bu çalışma, çoklu krizler çağında tıp eğitiminin acil gündemi olan dönüştürücü hekimlik becerilerinin neler olabileceğini ve hekim adaylarına nasıl kazandırılabileceğini ortaya çıkarmak amacıyla Köy Enstitüleri'ndeki "sağlık kolu" uygulamasını incelemektedir. Uygulamanın amacı, köylerdeki önleyici/koruyucu sağlık düzenlemelerini yürütmenin yanı sıra bir dizi basit tedavi ve küçük cerrahi müdahaleler de yapabilecek sağlık memurları yetiştirmektir. Öğrenciler, enstitülerdeki ilk üç yılın ardından yapılan bir sınavla seçilmekte, teorik ve uygulamalı eğitimler sonrasında belli bir köy topluluğuna hizmet vermek üzere atanmaktadır (Uysal ve diğerleri, 2023).

Sağlık Kolları, dönemin köye dayalı kalkınma politikası bağlamındaki önleyici/koruyucu sağlık hizmetleri anlayışının tezahürüdür. Sağlık

hizmetleri ile toplumsal değişme modeli arasındaki ilişkinin eğitim düzleminde nasıl kurulabileceğinin bir örneğidir. Bu bakımdan, Köy Enstitüleri Sağlık Kolları'nın öğrenme iklimi, örgütlenme, amaç, öğrenci kabulü, ders programları, öğretim stratejileri ve başarı standartları bakımından incelenmesinin, sağlık profesyonellerinin eğitimleriyle toplumsal değişme arasındaki bağın nasıl kurulabileceği, dolayısıyla çoklu krizler çağında tıp eğitiminin ihtiyacı olan dönüştürücü hekimlik becerilerinin nasıl tanımlanabileceği konusunda yol gösterici olacağı beklenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Çoklu krizler çağı, dönüştürücü hekimlik becerileri, köy enstitüleri, tek boyutlu tıp eğitimi.

Üniversitelerin Özelleşmesi: Amerika, Çin ve Türkiye Örnekleri

Zeynep Eda Alpsoy Kılıç
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
zeynepalpsoy12@gmail.com

Özet

Bu derleme çalışması, farklı kültürel ve politik bağlama sahip Amerika, Çin ve Türkiye yükseköğretim kurumlarının özelleşme ve ticarileşme süreçleri ile ilgili yayınları inceleyerek bu sürecin akademik kapitalleşmeye ve özgürlüğe olan etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Özellikle üniversitelerin özelleşmesinin ve ticari özellikler kazanmasının akademik özgürlük ve bilimsel bağımsızlık gibi temel akademik değerlere etkisi üzerinde durulmaktadır.

Çalışma, özel üniversitelerin önceliklerinin nasıl şekillendiğini ve bunların bilgi üretimi ve akademik özgürlük üzerindeki etkilerini ele almaktadır. Bununla birlikte, bu süreçlerin üniversitelerin toplumdaki rolünü nasıl etkilediği ve özellikle bilimsel araştırma ve eğitim faaliyetlerine olan etkileri de incelenmektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde üniversitelerin özelleşmesi uzun bir geçmişe sahiptir ve bu durum, yükseköğretimin ticari bir faaliyet haline gelmesine yol açmıştır. Slaughter ve Rhoades (2004), bu süreci ""akademik kapitalizm"" olarak tanımlamış ve üniversitelerin piyasa odaklı faaliyetlerinin, araştırma ve eğitim önceliklerini nasıl dönüştürdüğünü göstermiştir. Özelleşme, üniversitelerin finansal sürdürülebilirliğini artırırken, aynı zamanda akademik özgürlüğü tehdit eden yönetimsel ve mali baskılar yaratmaktadır.

Çin'de ise, 1990'lardan itibaren başlayan reformlar, üniversitelerin özelleşmesi ve piyasa dinamiklerine entegre olması sürecini hızlandırmıştır. Mok (2005), Çin'deki yüksek öğretim reformlarının, devletin kontrolünü azaltırken, üniversitelerin finansal özerkliğini artırmayı amaçladığını belirtmektedir. Ancak bu süreç, akademik özgürlük üzerinde karmaşık etkiler yaratmaktadır. Bir yandan, daha fazla finansal özerklik akademik çeşitliliği teşvik edebilirken, diğer yandan siyasi müdahaleler ve baskılar, akademik özgürlüğü sınırlamaktadır.

Türkiye'de 1980'lerden itibaren hız kazanan üniversitelerin özelleşme süreci ekonomik dönüşüm ve siyasi değişimlerin bir sonucudur. Özelleşme sonucunda açılan üniversitelerde büyük ölçüde piyasa odaklı kararlar alınmış, bu da eğitim kalitesinde düşüşe ve eşitsizliklerin artmasına yol açmıştır. Aynı zamanda, özelleşmenin, üniversitelerin gerçek amacından uzaklaşmasına yol açtığını söylemek de mümkündür. Bununla birlikte, endüstri ve iş dünyasıyla daha sıkı ilişkiler kurulmuş ve araştırma faaliyetlerinin ticarileştirilmesi teşvik edilmiştir.

Özetle, bu çalışma, Amerika, Çin ve Türkiye'deki özelleşme süreçlerinin, üniversitelerin finansal yapıları, araştırma öncelikleri ve akademik özgürlükleri üzerindeki etkilerini çeşitli akademik yayınların incelenmesiyle karşılaştırmalı olarak ele almayı amaçlamaktadır.

Anahtar Sözcükler: Üniversitelerde özelleşme, akademik kapitalizm, akademik özgürlük, neoliberalleşme, yükseköğretimin ticarileşmesi.

İktidarın Aydınlanmayla Bitmeyen Hesaplaşması: Türkiye Maarif Modeli ve Yeni Öğretim Programları

Hüseyin Ozan Uyumlu
Yenimahalle Bilim ve Sanat Merkezi
ozan4477@gmail.com

Özet

Düşün ve hareketler bağlamında, toplumların tarihsel gelişim sürecinde bir dönüm noktası olan Aydınlanma, insanlığın son üç yüz yıllık yaşamına damgasını vurmuş bir harekettir. Modernitenin fikrî temellerini oluşturan Aydınlanma, akıl ve bireyin kendisini esas alarak dünyanın din ile ilişkilendirilmiş hurafelerin tesirinden arındırılmasını amaçlayan bir yaklaşımdır (Usta, 2018). Aydınlanma; yeni bir kimlik kazanan aklın kullanımıyla geçmişe ait inanç, pratik, kurum ve düşünce sistemlerine yöneltilen eleştirinin, bireyciliğin, ilerleme fikrinin ve bilime olan inancın hâkim olduğu bir felsefedir. Aydınlanma ve modernite Batı dünyasında toplumun özne olmasıyla gerçekleşirken Türkiye'de Kemalist devlet ideolojisi ile gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Modernizm bazı yazarlara göre sadece Batı dünyasına ait bir kavramdır. Feodaliteye göre daha ileri bir toplumsal yaşam biçimi tasarlayan Modernizm, Kapitalizmin ekonomik hayat üzerinde hükmünün devam etmesi sürecini benimsemesi nedeniyle Kapitalizmin krizleri ve sorunlarını da içinde barındırmaktadır.

AKP, 12 Eylül Askeri Darbesi'nin hazırladığı zeminde neoliberal ekonomi politikalarını hayata geçirmek için muhafazakâr-demokrat görünümle ve sermaye çevrelerinin desteğiyle iktidar olmuştur. Neoliberalizmin geçirdiği ekonomik, toplumsal ve siyasî kriz de bu sonucu "makul" kılmıştır. İktidarının ilk yıllarında askeri vesayetten kurtulma, açılım, demokrasi gibi söylemlerle mutedil bir yaklaşım sergilediğini göstermek isteyen AKP, özellikle 2010-Anayasa Referandumu'ndan sonra kuvvetler ayrılığı ve hukukun üstünlüğü ilkesini ortadan kaldırmış, otoriteryanizmi benimsemiştir. Eğitim, hukuk,

istihdam, kültür politikaları AKP'yi iktidarda tutmanın aracı olarak tamamen siyasallaştırılmıştır. Neoliberalizm'in Türkiye'deki temsilcisi olan AKP; 4+4+4 sistemi, ÇEDES, MEB'in tarikatlarla imzaladığı protokoller başta olmak üzere birçok uygulamayla dinci-gerici, Neo-Osmanlıcı, siyasal İslamcı bir nesil yaratmayı amaç edindiğini göstermiştir. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucu unsurları, Aydınlanmacılık ve Modernizm'in ilerici yönleriyle her fırsatta hesaplaşmayı ideolojik bir gereklilik olarak gören AKP; Cumhuriyet'ten kopuşu "Türkiye Yüzyılı" olarak adlandırmıştır. Bu siyasal bağlam eğitimde yapılan düzenlemeler için de enstrüman olarak kullanılmıştır.

AKP'nin eğitim politikaları Mehmet Akif Ersoy'un çizgisinde olan Nurettin Topçu'nun fikirleri ve özellikle "Türkiye'nin Maarif Davası" adlı kitabındaki görüşleri üzerinden oluşturulmaktadır. Nurettin Topçu muhafazakâr bir nitelik taşıyan "Anadoluculuk" akımının en önemli temsilcilerinden biridir. Anadolucu akım Anadolu toprakları üzerinde yaşayan Müslüman Türk milletini esas alan bir anlayışa sahip olmuştur. Topçu'nun milliyetçilik anlayışında Türklük ve İslam ayrılmaz bir bütündür. Milletlerin hayatında yaşatıcı kuvvetler olduğunu söyleyen Topçu'ya göre, "Almanya'da ordu kuvveti, İngiltere'de iktisadi kuvvet, Fransa'da kültür ve muallim bu milletlerin hayati kaynakları olmuştur. Türk milletinin hayati kaynağı ise dindir." (Topçu, 1978).

Eğitimin siyasallaşmasının son ayağı AKP'nin Türkiye Maarif Modeli ışığında hazırladığı ve tepkilere rağmen 2024-2025 öğretim yılında yürürlüğe gireceği açıklanan yeni müfredattır. Türkiye Maarif Modeli'nde "yetkin ve erdemli insan", "değerler ve ahlakî bilinç", "millî ve manevî değerlerin yaşandığı huzurlu aile ve toplum" gibi ifadeler kullanılarak evrensel anlayışlar yerine dinî ve gelenekçi referansların esas alındığı görülmektedir. AKP, eğitimde yeni güncellemelerle Aydınlanmacılık ve Modernizm'in ilerici yönleriyle karşıtlığını pekiştirmekte, İslam ahlakı ve gelenekçiliği kullanarak "dindar nesil yetiştirme" amacını sürdürmektedir. Çünkü muhafazakârlığın "muhafaza ettiği" en önemli unsurlar gelenek ve dindir (Yaşlı, 2008).

Bu çalışmanın amacı Türkiye Maarif Modeli ve onun perspektifinde hazırlanan yeni öğretim programlarında Aydınlanmacılık karşıtlığını ortaya koymaktır.

Anahtar Sözcükler: Aydınlanma, müfredat, değerler eğitimi, muhafazakarlaşma, modernizm.

İlkokul Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin "Demokrasi", "Eşitlik" ve "Yurttaş" Kavramlarına İlişkin Bilişsel Algıları

Aybüke Baştürk
Trabzon Üniversitesi
Taner Altun
Trabzon Üniversitesi
taltun@trabzon.edu.tr

Özet

Yurttaş kavramı, hakların bir öncelik meselesi olarak ele alındığı demokrasi kavramına yönelik bir etik bilince atıfta bulunan bir kavram olarak karşımıza çıkmaktadır. Öyle ki yurttaşlık; bireyin, bireye ve topluma karşı sorumlulukları ve bu sorumlulukları yerine getirirken sahip olması beklenen ilkeler olarak düşünülebilir. Bu bakımdan, demokrasi gibi şemsiye bir kavramın yanında bu kavramla ilişkili eşitlik ve yurttaşlık kavramlarının bilişsel kavranışlarının ortaya çıkartılmasının, kavramları kendi tikellikleri içinde değerlendirirken bunun yanı sıra tümel bir bakış açısıyla ele almada önemli olduğu düşünülmektedir.

Bu araştırmada ilkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin, Hayat Bilgisi dersi ve akabinde Sosyal Bilgiler dersinde de kazandırılması hedeflenen, aynı zamanda demokratik bir toplumun temel kavramlarına ilişkin kavramsal algılamalarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda gerçekleştirilen çalışmada veri toplama aracı olarak "Kelime İlişkilendirme Testi" kullanılmıştır. Kelime ilişkilendirme testinde kullanılacak kavramlar

belirlenirken, Hayat Bilgisi dersi öğretim programı ve Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi'nde yer alan "Sosyal ve Vatandaşlıkla İlgili Yeterlilik" anahtar çerçevesi dikkate alınmıştır (MEB, 2023). Alan uzmanlarından alınan görüş ve doküman incelemesi ile "demokrasi", "eşitlik" ve "yurttaş" kelimelerine yönelik kavramsal yapının ortaya çıkartılmasının, ilkokul üçüncü sınıf öğrencilerinin ilgili çerçevenin anahtar kavramlarına ilişkin bilişsel yapılandırmalarının belirlenmesinde önemli olduğu düşünülmüştür (Nakiboğlu, 2008).

Araştırmanın örneklemini Doğu Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir devlet ilkokuluna devam etmekte olan 35 üçüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Kelime ilişkilendirme testinden elde edilen veriler içerik analizine tabi tutulmuş ve demokrasi kavramında f:25; eşitlik kavramında f:25 ve yurttaş kavramında f:14 farklı kod olmak üzere 64 farklı kod ile ilişkilendirilebilecek kavramsallaştırmaya ulaşılmıştır. Ancak veriler detaylı ele alındığında, eşitliğin "matematiksel eşitlik", demokrasi kavramının "hukuk", yurttaş kavramının ise sözlük tanımından yola çıkarak "vatan" ile ilgili kelimelerle ilişkilendirildiği görülmektedir. Araştırma grubunda yer alan öğrencilerin kavramlar arası KN5+ düzeyinde yeterli ilişkilendirme kuramadıkları görülmüş ve bu bulgu kavramları kendi içinde farklı kelimelerle ilişkilendirebiliyor olsalar da kavramlar arasında düşük düzeyde ilişki kurabildikleri şeklinde değerlendirilmiştir.

Bulgulardan yola çıkıldığında; uygulayıcılar tarafından kavram haritaları gibi farklı kavramlar arasındaki olası ilişkilerin ortaya çıkartılmasına yönelik sınıf içi çalışmalara daha çok yer verilmesi ve ilgili kavramların disiplinler arası bir bakış açısıyla kazandırılmasına yönelik çalışmaların arttırılması öneri olarak sunulabilir.

Anahtar Sözcükler: Demokrasi, eşitlik, yurttaşlık, ilkokul eğitimi.

TRT Repertuar Arşivinde Trabzon Yöresine Ait Türkülerdeki Kadına Şiddet ve Övgü

Zühal Dinç Altun
Trabzon Üniversitesi
zdincaltun@trabzon.edu.tr
Tuğcan Yılmaz
Trabzon Üniversitesi
Sercan Kondiloğlu
Trabzon Üniversitesi
Arslan Ardıç
Trabzon Üniversitesi
Emre Uzun
Trabzon Üniversitesi
Cihan Büke
Trabzon Üniversitesi

Özet

Türk halk müziği; sanat kaygısı olmadan, sözlerin daha çok yaşanmış olaylardan alındığı, günlük olayları da içinde barındıran gerçek olguları bize yansıtan bir müzik türüdür. Arşivlenerek gelecek nesillere aktarılması planlanan Türk halk müziği, içeriğindeki toplumsal sorunları da beraberinde getirebilmektedir. Türkülerin sözlerindeki ögeler toplumsal norm yaratabilmektedir. Olumlu sonuçları olabileceği gibi olumsuz sonuçlar da içerebilmektedir. Örneğin şiddet içerikli sözler, tekrar tekrar söylendikçe toplumsal bir norma dönüşebilir, sözel veya psikolojik şiddet içeriğiyle dinleyicisini olumsuz etkileyebilir ve rahatsız edebilir.

Bu araştırmanın amacı TRT Türk Halk Müziği Repertuar arşivine girmiş Trabzon yöresine ait kırık havalarda kadına ilişkin söylemlerin analiz edilmesidir. Bu araştırma nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde tasarlanmış olup 102 Trabzon türküsüne ait sözler doküman analiz yöntemi ve içerik

analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Kadın temasının anlatılış özelliklerinin benzer ve farklı yönleri ele alınarak kadına yüklenen roller, statü ve duygu durumu açısından ele alınarak analiz edilmiştir. Tema ve kategoriler genelden özele doğru tümdengelim yol izlenerek veriler tablolar halinde sunulmuştur.

Araştırmada elde edilen bulgularına göre; incelenen türkülerde 46 şiddet içerikli eser, 18 şiddet ve övgüyü aynı anda içeren eser, 10 övgü içeren eser ve 28 kadınla ilgili söz içermeyen eserden oluştuğu görülmektedir. Repertuara dahil edilen türkülerde şiddet ifadelerinin ağırlıkta olduğu ve sözel şiddet, cinsel şiddet, fiziksel şiddet, sosyal şiddet ve psikolojik şiddet unsurlarının yer aldığı tespit edilmiştir. İncelenen eserlerde kadına yönelik olumlu ifadeler olarak ise; genellikle fiziksel görünüm üzerinden sevgilinin güzelliğinin övüldüğü belirlenmiştir.

Çalışmada ulaşılan sonuçlara dayalı olarak, özellikle rol model sayılabilen bestecilerin örnek kişi olmaları gerektiği ve topluma kazandırdığı eserlerde, daha yapıcı, birlik, beraberlik, kardeşlik, iyi niyet, övgü gibi daha güzel duyguları, kadınlara nasıl davranılması gerektiği gibi sözleri eserlerinde bulundurmaları gerektiği düşünülmektedir. Bu bestecilerin kadına şiddet içerebilecek sözleri eserlerinde kullanmamaları, daha önce yazılmış eserlerin TRT ve diğer müzik kurumlarına kabulünde ciddi bir denetleme sürecinden geçilmesi gerektiği önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: TRT repertuvarı, türkü, kadın, şiddet, övgü.

Maarif Modelinin Politik Söylemi: Okul Öncesi Eğitim Programı Bağlamında Bir Değerlendirme

Mehmet Toran
İstanbul Kültür Üniversitesi
m.toran@iku.edu.tr
Aysel Köksal Akyol
Ankara Üniversitesi
F. Çağlayan Dinçer
Ankara Üniversitesi

Özet

Erken çocukluk eğitiminin doğrudan çocuğun dolaylı olarak ailenin ve toplumun üzerindeki etkisine ilişkin değerlendirmeler her ne kadar "performatif" bir bakış açısını ifade etse de eleştirel pedagoji bağlamında bir değerlendirme yapıldığında çocuğun, ailenin ve nihayetinde toplumun güçlendirilmesi bağlamında değerlendirilmesi gerekmektedir. Bunun gerçekleşmesi için okul öncesi öğretmeninin kullandığı yöntem, yaklaşım, teknik, materyal ve en nihayetinde program gibi araçların örtük hedeflerinin farkında olması gerekir. Çünkü ilerici toplumsal dönüşüm ve demokratik eğitim ilkelerini barındıran eleştirel pedagoji okul öncesi öğretmenine "eleştiri" ve "olasılık" gibi bakış açılarını kullanarak eğitim uygulamalarını güçlendirmeyi önerir. Bu eğitim uygulamaları sürecinde okul öncesi öğretmeninin "Okul öncesi eğitimde bilgi üretme dayanakları nelerdir?", "Okul öncesi eğitimde kimler bilgi üretir?", "Okul öncesi eğitimde bilgi kim için üretilmelidir?" ve "Bilgi üretme sürecine kimler dahil edilmelidir?" sorularını sorarak ilerici ve demokratik eğitim uygulamalarını etkili bir şekilde gerçekleştirebilir. Bu sorular bir anlamda nasıl bir çocuk en nihayetinde nasıl bir yurttaş sorusunu da örtük bir şekilde ifade etmektedir. Tüm bu sorulara yanıtın ilk arandığı yer elbette öğretmenin uygulamaları için bir çerçeve olan programlardır. Bu programlar her ne kadar ana akım söylemde bir "çerçeve" olsa da bir ideolojik temsilin önemli bir "metni" ve

aynı zamanda ideolojik temsilde “neyin” dışarıda tutulması gerektiğinin de “metnidir”. Ayrıca meşruiyet kazandırmanın önemli bir aracıdır. Çünkü eleştirel pedagoji programların tarafsız bir içerikten daha fazlasını ifade ettiğini savunur. Bu eleştirel değerlendirme çalışmasında da 2024 yılında “Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli” olarak tanımlanan ve 2024 Mayıs ayında onaylanarak yürürlüğe giren programın bir parçası olan “Okul Öncesi Eğitim Programı’nın” politik değerlendirmesi yapılmıştır. Bu eleştirel değerlendirme çalışmasında yöntem olarak eleştirel söylem analizi kullanılmıştır. Eleştirel söylem analizi sadece bir analiz tekniği değil aynı zamanda eleştirel teoriyi, analiz ve pratikleri bir araya getiren geniş bir alanı içermektedir. Eleştirel söylem analizi yazılı, sözlü, beden dili ve tüm anlam üretme biçimlerini sosyal bir pratik olarak ele alır ve iktidarı kullandığı bu dil biçimleri ile anlamaya çalışır. Bu eleştirel değerlendirme çalışmasında Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nin bir parçası olan okul öncesi eğitim programı kaynak doküman olarak incelenmektedir. İnceleme sonucunda ortaya çıkan söylemler değerlendirildiğinde programın merkeziyetçi, otoriter, tekçi, muhafazakar ve yeni insan tahayyülü söylemlerine sahip olduğu görülmektedir.

Anahtar Sözcükler: İdeolojik temsil, okul öncesi eğitim programı, politik söylem.

Bir Sosyal Sermaye Olarak Öğretmenlerde Üçüncü Alan Algısı

Eren Yılmaz
Milli Eğitim Bakanlığı
erenyilmazeren@gmail.com

Özet
Bu nitel araştırma, Ray Oldenburg'un ""Üçüncü Mekan"" teorisi çerçevesinde lise öğretmenlerinin ""üçüncü alan"" algısını ve kullanımını araştırmakta ve bu alanların öğretmenlerin sosyal sermayelerinden ne kadar etkilendiğini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Ray Oldenburg, The Great Good Place (1989) adlı kitabında kişinin ""ilk alanını"" evi ve birlikte yaşadığı insanlar olarak adlandırmaktadır. ""İkinci alan"" ise bireyin zamanlarının çoğunu geçirdiği iş yeri olarak belirtilmiştir. Bu bağlamda üçüncü alan; kısaca bireyin kendi isteğiyle vakit geçirdiği, müdavimlik olgusu geliştirdiği, herkes açık olan, bireyde ""ev dışındaki ev"" algısını hissettiren alanlar olarak tanımlanmıştır.

Araştırmanın amacı doğrultusunda; lise öğretmenleriyle yarı yapılandırılmış nitel görüşmeler yaparak, öğretmenlerin okul ve ev dışında sürekli vakit geçirdikleri alanların belirlenmesi planlanmaktadır. Görüşme soruları; öğretmenlerin sıkça gittikleri belirli mekânları, bu mekânlardaki etkileşimlerin doğasını ve bu etkileşimlerin kişisel ve mesleki iyi olma durumları konusunda faydasını belirlemeye odaklanmaktadır. Elde edilen yanıtları analiz ederek, bu mekânların üçüncü alan olup olmadığının, sosyal bağlar kurmaya ve öğretmenler arasında bir topluluk hissi yaratmaya elverişli olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Araştırma ayrıca sosyal sermayenin, öğretmenlerin üçüncü mekânları kullanmalarını nasıl şekillendirdiğini de incelemektedir. Sosyal sermaye, bireylerin sosyal bağlantıları aracılığıyla sahip oldukları ilişki ağları ve

kaynaklar olarak tanımlanır ve öğretmenlerin üçüncü mekânlara erişimini ve bunlardan faydalanmasını önemli ölçüde etkileyebilir. Bu bağlamda, öğretmenlerin sahip olduğu sosyal sermayelerinin üçüncü alanların seçimi ve sürdürülmesi üzerindeki etkisinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Oldenburg'un teorisi, üçüncü mekânların sosyal uyumu sürdürmek için gerekli olduğunu, bireylerin anlamlı diyaloglara katılabilecekleri ve ilişkiler kurabilecekleri herkese açık alanlar sağladığını öne sürmektedir. Bu çalışma, yoğun mesleki roller ve zaman kısıtlamalarının öğretmenlerin üçüncü alanlara katılımını diğer meslek gruplarından farklı şekilde etkileyebileceğini inceleyerek bu teoriyi genişletebilir.

Anahtar Sözcükler: Üçüncü alan, sosyal sermaye, toplumsal katılım, sosyal etkileşim.

Çoklu Krizler Çağında Tıp Eğitimi ve Göçmenler: Göçmen Sağlığı Merkezlerinin Sağlık Savunuculuğu Bağlamında Değerlendirilmesi

Çağla Okyar
Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi
cokyar@cu.edu.tr

Özet

Son yıllarda COVID-19 salgını, yıkıcı depremler, mevsimsel normallerden sapmalar gösteren hava koşulları, seller, yangınlar, savaşlar, kitlesel göçler ve zorla yerinden edilmeler, siyasi ve ekonomik istikrarsızlıklar gibi kriz durumlarının sıklığı ve şiddetinde önemli bir artış gözlemlenmektedir. Bu krizler, eşitsizlik ve adaletsizliklerin derinleşmesine, dezavantajlı grupların ortaya çıkmasına ve özgürlüklerin kısıtlanmasına yol açmaktadır. Sağlık hakkına erişim de bu krizlerden en çok etkilenen alanlardan biridir. Neoliberal rekabet ve piyasa odaklı anlayış, sağlık hizmetlerinin bir meta

haline gelmesine neden olmuştur. Bu durum, özellikle yoksul ve dezavantajlı grupların sağlık haklarına erişimini orantısız biçimde etkileyen bir tür yapısal şiddet olarak görülebilir. Savunuculuk, ""bir konuda pozisyon alma ve özel ve kamu politika tercihlerini etkilemek için kasıtlı girişimlerde bulunarak eylemler başlatma"" davranışıdır. Bu tanımdan yola çıkılarak hekimlik mesleğinde sağlık savunuculuğu temelde sağlık eşitsizliklerini ele alarak sağlık hakkına erişimin sağlanması, sistemin yönlendirilmesi, kaynakların harekete geçirilmesi, sağlık politikalarının etkilenmesi ve sistem değişikliği yaratılmasına ilişkin faaliyetler olarak tanımlanabilir. Neoliberal sağlık krizinin tedavisinin hastalığı ortadan kaldırmak olduğu açıktır. Ancak sağlık savunuculuğu bu hastalığın semptomlarını hafifletmek için sığınılan kavramlardan biri olarak kullanılabilir. Bu bağlamda çoklu krizler çağında tıp fakültesi mezunlarının bireylerin ve toplumların değişen ve giderek artan sağlık gereksinimlerini ve sağlık hakkına erişimde yaşadıkları zorlukları tanıması ve yanıt oluşturması gerekmektedir. Bu da tıp eğitiminde bugün hakim olan teknik mesleki bilgi ve beceri kazandırma perspektifinden fazlasını gerektirir. Tıp eğitiminde öğrencilerin her yerde sağlık hakkına erişimi bir insan hakkı olarak uygulayacak, sağlığın sosyal ve politik belirleyicilerinin farkında olacak ve bunlara yanıt verecek biçimde yetiştirilmeleri hedeflenmelidir.

Sağlık savunuculuğu rolü, hekimlerin birey ve toplum düzeyinde savunmasız/örselenebilir ya da marjinal toplulukların gereksinimlerinin karşılanmasına bir hekim olarak katkı sağlamayı kapsar. Bir bireyin veya nüfusun sağlığını iyileştirmeye yönelik çabaları etkileyen faktörleri ifade eden sağlığın sosyal ve politik belirleyicilerinin dikkate alınması gerektiği açık olsa da, bunun tıpta ve tıp eğitiminde nasıl işlevsel hale getirildiği tartışmalıdır. Sağlık savunuculuğunun nasıl tanımlandığı, hekimlerin sorumluluk alanlarının nasıl belirlendiği, öğretim ve değerlendirmenin nasıl kavramsallaştırıldığı ve hayata geçirildiği konularında net bir çerçeve bulunmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, Suriye bölgesel savaşına bağlı

olarak Türkiye'ye kitlesel göç sonrası geçici korunma altındaki Suriyeliler için SIHHAT projesi kapsamında açılan Göçmen Sağlığı Merkezlerini (GSM) örgütlenme, finansman, yasal dayanaklar, hizmet sunumu süreçleri, personel seçimi ve eğitimi, hekim ve diğer sağlık profesyonellerinin deneyimleri bakımından incelemek ve tıp eğitimine yönelik çıkarımlarda bulunmaktır. Çalışmanın, çoklu krizler çağının en şiddetli semptomlarından biri olan kitlesel göç/yerinden edilme sorunu karşısında hekimlerin sahip olması gereken niteliklere yönelik eğitim çalışmalarına yön göstermesi beklenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Sağlık savunuculuğu, göçmen sağlığı, tıp eğitimi.

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline İlişkin Bir Çözümleme

Emine Saklan
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Anıl Mütevellioğlu
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
anilmsaglam@gmail.com

Özet

Eğitim yüzyıllardan beri toplumlar için bireylerin var oluş sürecini düzenlemek üzere oluşturulmuş bir araç niteliği taşımaktadır. Bu noktada bir ülkenin eğitim müfredatı, öğrencilerine bilgi, beceri ve değerlerin öğretilmesi noktasında temel taşlardan birini oluşturmaktadır. Derleme niteliğindeki bu çalışmanın amacı, Milli Eğitim Bakanlığı'nın ortaya koymuş olduğu 'Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'ni ekonomi politik bağlamda analiz etmektir. Nitel araştırma yönteminin benimsendiği çalışmada doküman analizi kullanılmıştır. Bu bağlamda yazılı ve/veya elektronik ortamda yer alan belge ve bilgiler, ulusal/uluslararası makale, bildiri ve bilimsel yayınlar veri kaynakları olarak seçilmiştir. Çalışmanın üzerinde durduğu ana nokta,

hazırlanan yeni müfredat ile öğretim programlarının perspektifine, eğitim felsefesine ve tanımlanan öğrenci profiline yapılan vurgudur.

Maarif Modeli ile yetkin ve erdemli insanlar yetiştirmek amaçlanmış; model çocukların ve gençlerin zihinsel, sosyal, duygusal, fiziksel, ahlaki bakımdan çok yönlü gelişimini destekleyen bütüncül eğitim yaklaşımı esas alınarak oluşturulmuştur. Modelde öğrencilerin becerilerini geliştirmek için öğretim sürecinin dinamik bir yapıda ilerlemesine yardımcı olacak Erdem-Değer-Eylem Modeline yer verilmiştir. Modelin temel yaklaşımı ise zamansal bütünlük, ontolojik bütünlük, epistemolojik bütünlük ve aksiyolojik olgunluk olarak açıklanırken, modeli oluşturan iki ana bütünlük alanının "beden ve ruh" şeklinde betimlendiği göze çarpmaktadır (MEB, 2024).

Hazırlanan programda 'değerler' konusunun yoğun olarak yer aldığı görülmektedir. Öğretim programlarının bilimsellik ve etik gibi evrensel değerlere uygun hale getirilmesi gerekmekte ancak; etik kavramının müfredatta oldukça az yer kapladığı anlaşılmaktadır Bu bağlamda değerlerin yaşanarak öğrenilmesine vurgu yapılmaktadır (ERG, 2024).

Bunlara ek olarak, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'na dayalı olarak tanımlanan öğrenci profilindeki değişim göze çarpmaktadır. Bireylerin vatana hizmet etmek üzere yetişeceği ve öğrencilere belli sorumlulukların yüklenmesi düşüncesi ön plana alınırken, evrensel ilkeler çerçevesinde, insan hakları ve çocuğun üstün yararını gözeten mutlu bireyler yetiştirmenin geri plana atıldığı söylenebilir (ERG, 2024).

Müfredata ilişkin hazırlanan ortak metnin, bir öğretim programının yaklaşımı ve felsefesine atıfta bulunduğu için olumlu bir adım olarak değerlendirilmektedir. "Öğrenme-öğretme yaşantıları" kısmında sınıf içindeki uygulama alanının zenginleştirme ve destekleme etkinlikleri ile sınıf düzeyinin altında ve üzerinde olan öğrenciler için farklılaştırma uygulamalarını hayata geçirmesi önemli görülmektedir. Ancak bu durumun

öğretmenin etkisini ve yükünü büyük ölçüde arttırması bir dezavantaj olarak belirtilebilir. Yeni müfredatta eğitimle ilgili çok fazla terminolojik kavram bulunmakta ve bu kavramların altının öğretmenler tarafından doldurulması önem taşımaktadır. Bu noktada yeni programın büyük ölçüde program okuryazarlığı gerektirdiği vurgulanmalıdır (Kocaova, 2024; ERG, 2024).

Anahtar Sözcükler: Müfredat, Maarif Modeli, eğitim programı.

ÇEDES'in Anayasal ve Pedagojik Perspektiften Değerlendirilmesi: Bir Nitel Araştırma

İrem Yetik
Ankara Üniversitesi
iyetik@ankara.edu.tr
Onur Akgün
Ankara Üniversitesi
akguno@ankara.edu.tr
Mustafa Anıl Verdiler
İstanbul Aydin Üniversitesi
mustafaverdiler@stu.aydin.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı 03.11.2021 tarihte yürürlüğe giren ve Milli Eğitim Bakanlığı, Diyanet İşleri Başkanlığı ve T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı ile imzalanan Çevreme Duyarlıyım, Değerlerime Sahip Çıkıyorum (ÇEDES) protokolü ile ilgili akademik çevrelerde ve eğitim ile ilgili çalışma yapan kurum ve kuruluşların görüş raporlarında nasıl ele alındığını incelemektir. ÇEDES protokolü öğrencilerin çevresel duyarlılık ve ulusal değerler gibi alanlarda bilinçlendirmeyi bilim ve teknoloji bağlamında yeniliklerin öğrenilmesini istemektedir. Bu nitel araştırmada incelenen araştırmalar,

bildirgeler, gazete yazıları, blog yazılarından oluşan 15 raporun ÇEDES'in sakıncaları anayasal, pedagojik yeterlilik, toplumsal eşitlik ve eğitimin niteliği boyutlarında ele alınacaktır. Sonuç olarak ele alınan bu boyutlarda eğitim hakkı, çocuğun yüksek yararı, çocuğun sosyal ve bilişsel gelişimine, psikolojik ve bedensel açılardan sakıncaları olduğu tespit edilebilir. Ayrıca, ÇEDES uygulamalarının 1739 sayılı MEB kanununda yer alan Milli Eğitimin temel amaçları ve eğitimin temel ilkeleri açısından ele alındığında bu hukuki temeli yansıtmadığı gözlenebilir.

Anahtar Sözcükler: ÇEDES, ÇEDES eleştirisi, sakıncalar, riskler.

Kiki Smith ve Abject Art kavramının Psikanalitik Eleştirisi

Tuğba Uzun Gedikli
Trabzon Üniversitesi
tugba_uzun_355@outlook.com

Özet

Bu çalışmada, Kiki SMİTH' in hayatı, abject art kavramının ortaya çıkması, sanatçının abject art eserleri, Kiki SMİTH ve abject art kavramının arasındaki ilişkinin psikanalitik eleştiri bağlamında yorumlanması amaçlanmaktadır. Bu araştırma, nitel araştırma yöntemleri çerçevesinde tasarlanmış olup literatür taraması kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında Kiki SMİTH ve Abject Art üzerine yazılan tez, makale, konu ile ilgili yazılmış kitap ve kaynaklar kullanılmıştır. Elde edilen veriler betimsel analiz yöntemi ile çözümlenerek yorumlanmıştır. İlgili alan yazında Kiki SMİTH' in hayatı ve eserleri üzerine birçok çalışma bulunmuş olmasına karşın; Kiki SMİTH' in abject art eserlerinin psikanalitik yönden incelenmesine dair kapsayıcı bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bundan dolayı alana öneri sunması ve katkı sağlaması açısından önem arz etmektedir. Yapıtlar ile gerçeklik arasındaki bağ, psikanalitik kuram ile irdelenmekte ve iğrenç ile benzeşen bu bedenlere

de farklı açılardan yaklaşılmaktadır. Psikanalitik incelemelerde veri toplanırken sanatçının ruh hali ile eserde yarattığı tipler arasında ilişki kurulmuştur. Araştırma sonucunda; sanatçının eserlerinde bedenin ideal ile örtüşmeyen görünümü, sosyal yaşamda tiksinti ile karşılanmış, çirkinlik ve iğrençlik ile özdeşleştirildiği, çalışmada sunulan resimlerin toplumsal bellekteki gerçeklikten ayrışmış olsalar dahi gündelik yaşamdan izler taşıdığı ve Freud'un psikanaliz literatürüne kazandırdığı terimlerden yola çıkarak SMİTH'in düşünce yapısının bastırılmış duygularla psikanalizi yeniden yorumladığı görülmüş olup Kiki SMİTH bu düşünceden etkilenerek psikanalitik kuram üzerinden ilerlemiş olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Kiki SMİTH, abject art, psikanalitik eleştiri, görsel sanatlar.

Otomasyon Çağında İşin Geleceği, Eğitim ve İstihdam

Halil Buyruk
Ankara Üniversitesi
halilbuyruk@yahoo.com

Özet

Bu çalışmanın amacı hızla artan otomasyon ve dijitalleşme nedeniyle Otomasyon Çağı olarak adlandırılabilecek bir dönemde işin geleceğini ve istihdam yapısında yaşanan değişimleri tartışmaya açmak ve bu tartışmalardan hareketle eğitim ve istihdam ilişkisine odaklanmaktır. Akıllı fabrikalar, nesnelerin interneti, siber fiziksel sistemler gibi kavramlarla tanımlanan yeni bir endüstri devriminin yaşandığı iddia edilmektedir. İstihdam yapısında önemli değişimler yaratacağı öne sürülen bu devrimle

birlikte eğitime yüklenen işlevin de değişeceği, eğitim ve istihdam arasında kurulan ilişkinin yeniden biçimleneceği iddialar arasındadır.

Otomasyonun istihdama etkisine dair temel olarak iki tezden bahsedilebilir. Bu tezlerden ilki, yeni teknolojilerin istihdam üzerinde olumlu etki yaratacağı, istihdamı artıracağı ve çalışma hayatının kalitesini geliştireceği yönündedir. Yeni teknolojiler ilk etapta işsizliğe yol açsa dahi ortaya çıkacak verimlilik ve refah artışı yeni ürünler, yeni endüstriler ve yeni istihdam olanaklarını beraberinde getirecektir (Tokol, 2000). Bu yaklaşım, temel olarak teknolojinin yaratacağı işsizliğin geçici olduğu, başka sektörlerde yaratılan işlerle telafi edilebileceği anlayışına dayanmaktadır. Teknolojik gelişmelerle uzun vadede yeni işlerin ortaya çıkmasının istihdam üzerinde olumlu bir etki yapması beklenmektedir (Machin, 2003). Diğer tezde ise tam aksine yeni teknolojilerin işin ortadan kalkmasına ve dolayısıyla işsizliğe yol açacağı öne sürülmektedir (Mason, 2015; Rifkin, 1995). Bu görüşe göre, emeğin yerine makinenin ikame edilmesi işsizliği artıracaktır. Bu durumun sonuçlarına dair iki yaklaşımdan bahsedilebilir. İlkinde otomasyonun artması olumlu bir gelişme olarak değerlendirmekte, çalışma süresinin azalması ve başka faaliyetlere zaman kalması vurgulanmaktadır. Diğer yaklaşımda ise işsizliğin yaratacağı gelir yetersizliğine dikkat çekilmekte ve bu durumun üstesinden gelmek için temel gelir tartışmaları gündeme getirilmektedir.

Teknolojik gelişmelerin istihdam üzerindeki etkisine dair yaklaşımlar eğitim ve istihdam ilişkisi üzerinde belirleyicidir. İyimser yaklaşımda otomasyonla birlikte yeni işlerin ortaya çıkması ve vasıflı işgücüne olan talebi artırması beklenmektedir. Bu yaklaşım İnsan Sermayesi Kuramı ile uyumludur. Artan nitelikli işgücü talebi ile eğitimli kitle nitelikli işlerde istihdam edilebilecektir. Bununla birlikte karamsar yaklaşımda, nitelikli emeğe olan talebin daralması beklenmektedir. Az sayıda nitelikli işgücü ve teknolojinin getirdiği işsizliğe paralel daha çok sayıda vasıfsız bir işçi kitlesi beklenmektedir. Bu durumun

öncelikle teknolojik işsizlik yaratması, eğitimli işsizliğine yol açması kaçınılmaz görünmektedir.

Diğer yandan bütün bu gelişmeleri bağlam bağımlı olarak değerlendirmek de mümkündür. Teknolojinin kendi başına iyi ya da kötü olamayacağını öne süren bu yaklaşımda teknolojik determinist bakış açısı eleştirilirken, bağlamla ilişkili olarak teknolojinin gelişmesinin iyi ya da kötü olabileceği öne sürülmektedir. Dolayısıyla teknolojik gelişmeleri ve sonuçlarını bağlam bağımlı düşünmek, sermaye birikimi ile ilişkili ele almak önemlidir. Bu çalışma böyle bir yaklaşımla otomasyon çağında işin geleceği, eğitim ve istihdam ilişkisine odaklanmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Teknoloji, işin geleceği, eğitim, istihdam.

Türkiye ve Belçika'daki Baskıresim Eğitimine Karşılaştırmalı Eleştirel Bir Bakış

Ayben Kaynar Tanır
Ankara Üniversitesi
aybentanir@gmail.com

Özet

Bugün ülkemizde, üniversitelerimizin güzel sanatlar eğitimi veren neredeyse bütün fakültelerinde geleneksel yöntemlerle baskıresim tekniklerinin öğretildiği atölyeler mevcuttur ve bu alanda zorunlu, ana-sanat ve seçmeli ders adı altında eğitim verilmektedir. 2024 yılı verilerine göre ülkemizde, Güzel Sanatlar, Eğitim, Tasarım ve Mimarlık Fakültelerini içeren 54 devlet ve 23 vakıf üniversitesinin sanat eğitimi veren bölümlerinde yaklaşık olarak 90-95 baskıresim atölyesi bulunmaktadır (YÖK, 2024). Bu sayı dikkate alındığında Resim, Grafik, Grafik Tasarım ve Sanat-Tasarım Bölümlerine ait baskıresim atölyelerinde oldukça yaygın bir eğitim verildiği anlaşılacaktır. Ancak ne yazık ki, söz konusu atölyelerde geleneksel baskıresim teknikleri ve uygulamalarında toksik malzeme kullanımına devam edilmektedir.

Ayrıca, sanat eğitimi programlarının müfredatlarında, eğitim sürecinde kullanılan sanatsal malzemelerin insan sağlığı ve çevre üzerindeki etkileri, bu malzemelerdeki toksik atıkların zararlarını anlatan bir ders içeriği yer almamaktadır. Başka bir anlatımla, sanatsal malzemelerdeki toksik atıkların tehlike oluşturduğu, yer altı sularına karışabileceği ve tüm canlılar için tehdit olabileceği öğretilmemektedir. Bu anlamda, baskıresim atölyelerinde eğitim gören öğrencilerin ve eğitim veren eğitimcilerin, toksik olmayan yöntemler ve uygulamalarla çalışmaları, insan sağlığı, ekonomi ve doğa açısından oldukça önemlidir.Son yıllarda, Amerika ve Avrupa ülkelerinde su ve bitkisel bazlı boya, toksik olmayan diğer malzemeler sanat eğitiminde zorunlu hale gelmeye başlamıştır. Birçok kaynak kitap, çukur baskı, düz baskı, yüksek baskı yöntem ve tekniklerinde su bazlı boyanın kullanım kolaylığına, sağlık açısından önemine vurgu yapmaktadır (Winczek ve j. Winczek, 2018). Teknolojik gelişmeler ile birlikte sentetik ve selülozik bazlı boya ve çözücüler, su bazlı ya da daha zararsız- zehirsiz bir sürece doğru ilerlemektedir.Belçika, toksik olmayan baskıresim teknik ve uygulamalarının, sanat ve eğitim süreçlerinde kullanılması ve yararlanılması bakımından en deneyimli ülkelerden biridir. Bu ülkedeki toksik olmayan baskıresim eğitimi veren öncü kurumlarda söz konusu eğitimin, geleneksel teknikleri dışarıda bırakmayı amaçlayan yeni bir yönelim olmadığı, aksine baskıresim sanatının insan sağlığını ve çevreyi koruyan bir biçimde tekrar doğmasına, başka bir anlatımla tekrar özüne dönmesine yardımcı olmayı amaçlayan bir süreç olduğu savunulmaktadır. Toksik Olmayan Baskıresim, daha çok akrilik temelli, su ve yağ bazlı diyebileceğimiz malzemelerle üretilmiş woodcut (ağaç), litography (taşbaskı), serigraphy (ipek baskı) yöntemlerinin yanı sıra fleksografik plakalar ve kuru foto dirençlerle yapılan baskılar, fotopolimer gravürler, fleksograflar, fotogravürler, solar baskılar, akrilik gravürün (intaglio) çeşitleri olarak adlandırabileceğimiz baskıresim tekniklerini içerir (Howard, 1998; Walker, 2005; Graver, 2011; Boegh, 2007; Everaert, 2023).Bu çalışmanın amacı, araştırmacının TÜBİTAK bursu ile 2023 yılında bir yıl süreyle Belçika Ghent Görsel Sanatlar Akademisi'ndeki durum

çalışması sırasında yaptığı kuramsal ve uygulamalı araştırmaları ve gözlemlediği zehirsiz baskıresim eğitimiyle Türkiye'de verilen baskıresim eğitimini, karşılaştırmalı olarak eleştirel bir bakışla tartışmaktır.

Anahtar Sözcükler: Sanat, sanat eğitimi, baskıresim, toksik ve toksik olmayan baskı teknikleri.

2024 İnsan Hakları, Vatandaşlık ve Demokrasi Dersi Öğretim Programının İncelenmesi

Pervin Oya Taneri
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
ptaneri@metu.edu.tr
Nevruz Uğur
Milli Eğitim Bakanlığı

Özet
Türkiye'de 2024 yılında öğretim programları kısa bir sürede değiştirildi. Değişikliğin usul ve esasına ilişkin çok sayıda itiraz olmasına rağmen program onaylanarak yürürlüğe kondu.

Eğitim programları, öğrencilerin belirli bilgi ve becerileri kazanmasını sağlamak için tasarlanır. Bu programların tasarımı ve uygulanmasında iki temel yaklaşım ön plana çıkar: teknik/bilimsel ve teknik olmayan/hümanist yaklaşım. Bu iki yaklaşım, programın öğelerinin belirlenmesi, öğretim yöntemlerinin seçilmesi ve değerlendirme kriterlerinin oluşturulması gibi konularda önemli farklılıklar gösterir. İnsan Hakları, Vatandaşlık ve Demokrasi Dersi (İHVD) Öğretim Programı dersi programı incelendiğinde teknik/bilimsel bir yaklaşımla hazırlanmış izlenimi vermektedir. Programda kullanılan kavramların bilimsel dayanağı konusunda yeterli açıklama yer

almamaktadır. Bu durum, programın içeriğinin ve öğretim yöntemlerinin ne kadar bilimsel temellere dayandığını anlamakta zorluk yaşanmasına neden olabilir. Bu araştırmanın amacı İHDV Öğretim Programını amaçlar, içerik, öğrenme-öğretme yöntemleri ve ölçme değerlendirme yöntemleri açısından incelenmektedir.

Bu çalışma, nitel araştırma yöntemiyle yürütülmüştür. Doküman incelemesi yöntemi kullanılarak yapılan bu çalışmada, programın içeriği, hedefleri, öğretim yöntemleri, ölçme ve değerlendirme yaklaşımları ele alınmıştır. Programın güçlü ve zayıf yönleri belirlenmiş ve programın gözden geçirilmesi gereken kısımları ile ilgili öneriler sunulmuştur.

Programda kullanılan terminolojide bazı değişiklikler yapılmış (örn: ölçme ve değerlendirme yerine öğrenme kanıtları, hazır bulunuşluk yerine temel kabuller vb.). Yeni terminoloji, özellikle programla ilk kez tanışanlar için kafa karıştırıcı olabilir.

Programın içeriği, özellikle sosyal-duygusal beceriler ve değerler üzerine odaklanmış olsa da, bu beceri ve değerlerin bilimsel temelleri ve nasıl ölçüleceği hakkında yeterince bilgi verilmemiştir.

Programın içeriğinde yer alan değerler listesindeki bazı kavramlar (merhamet, sabır, vatanseverlik gibi) toplumsal ve kültürel normlardan etkilenebilecek değerlerdir. Bu değerlerin programda tarafsız ve objektif bir şekilde ele alınmaması, laiklik ilkesine aykırılık teşkil edebilir.

Programın öğrenme öğretmen sürecine yönelik olarak farklı yetenek ve ihtiyaçlara sahip öğrencilere yönelik destekleme ve zenginleştirme etkinliklerine yer verildiği görülmektedir. Bu durum, programın kapsayıcılığa önem verdiğini gösteren olumlu bir gelişmedir. Ancak, programda yer alan bu etkinliklerin nasıl uygulanacağı ve hangi öğrenci gruplarını kapsayacağı konusunda yeterli açıklama yer almamaktadır. Özellikle dil, kültür veya

öğrenme güçlüğü gibi çeşitli öğrenci gruplarının nasıl dâhil edileceği net olarak belirtilmemiştir.

Programda yer alan öğrenme çıktılarından bazıları oldukça özneldir; ölçülmesi ve gözlemlenmesi zordur. Bazı kazanımlar (""yorumlayabilme"", ""belirleyebilme"", ""fikir üretebilme"" gibi) belirsiz ifadeler içermektedir. Kazanımların bazı unsurları, karmaşık kavramlar ve soyut fikirler içermektedir. Bu durum, öğretmenlerin ve öğrencilerin kazanımları tam olarak anlamalarını ve uygulamalarını zorlaştırabilir. Kazanımlar, daha çok bilişsel becerilere (bilme, anlama, uygulama) odaklanmaktadır. Davranışsal ve tutumsal değişimi teşvik eden kazanımlar yer almamaktadır.

Öğrenme-öğretme uygulamaları, öğrenci merkezli bir yaklaşımı benimsediği görülmekle birlikte sunulan uygulamalar oldukça detaylı ve katıdır. Bu durum öğretmenlerin kendi tarzlarını geliştirmelerine, farklı öğrenme stillerine ve ihtiyaçlara hitap edecek şekilde uyarlamalar yapabilmelerine, kendi yaratıcı fikirlerini uygulama özgürlüğüne sahip olmalarını zorlaştırabilir. Ayrıca farklı öğrenme stillerine ve ihtiyaçlara sahip tüm öğrenciler için tek bir ""doğru"" öğrenme yolu olduğunu varsaymak, bu durum da çeşitliliği ve kapsayıcılığı sınırlayabilir. Bunun yanı sıra öğretmenlere her şeyi adım adım dikte eden bir yaklaşım, onların motivasyonlarını ve özgüvenlerini düşürebilir.

Önerilen öğrenme kanıtları, öğrencilerin gelişiminin tüm yönlerini kapsamamaktadır. Örneğin, öğrencilerin eleştirel düşünme, problem çözme ve yaratıcı düşünme becerilerini değerlendirmeye yönelik araçlar eksiktir. Bazı öğrenme kanıtları (""performans görevi"", ""bütüncül dereceli puanlama anahtarı"" gibi) öznel değerlendirmeye dayalıdır.

Programın içeriği, sadece bilgi ve beceri kazandırmaya değil, aynı zamanda sosyal-duygusal beceriler ve değerler geliştirmeye de odaklanmaktadır. Programda, farklı yetenek ve ihtiyaçlara sahip öğrencilere yönelik

destekleme ve zenginleştirme etkinliklerine yer verilmektedir. Ancak, programın bazı zayıf yönleri de bulunmaktadır. Programda kullanılan kavramların bilimsel dayanağı yeterince açıklanmamıştır. Programdaki bazı öğrenme çıktılarının ölçülmesi ve gözlemlenmesi oldukça zordur. Kazanımların bazı unsurları karmaşık kavramlar ve soyut fikirler içermektedir. Program öğretmenlerin dersi nasıl işleteceklerine ilişkin ayrıntılı ve belirlenmiş kalıplar içermektedir. Öğrenme-öğretme uygulamaları oldukça detaylı ve katıdır. Önerilen öğrenme kanıtları, öğrencilerin gelişiminin tüm yönlerini kapsamamaktadır. Bazı öğrenme kanıtları öznel değerlendirmeye dayalıdır.

Tüm bu bulgu ve tartışmalar programın yeterince tartışılmadan, eğitim bileşenleri dahil edilmeden hızla birçok hata ve eksiklikler barındıracak şekilde yürürlüğe konulduğunu düşündürmektedir.

Anahtar Sözcükler: Eğitim programları, insan hakları, demokrasi ve vatandaşlık dersi öğretim programı, program incelemesi.

Köy Enstitüleri Bağlamında Sanat Eğitiminin İncelenmesi

Rabia Balsüzen
Trabzon Üniversitesi
rabiabalsuzen0@gmail.com
Nursena Kasap
Trabzon Üniversitesi

Özet
Bu çalışma, Köy enstitüleri bağlamında sanat eğitimini incelemek amacı ile tasarlanmıştır. Sanat eğitiminde köklü değişikliklere sebebiyet veren Köy Enstitüleri, çalışma sürecinde kronolojik bir sıra ile incelenmekte olup; Art and Craft ve Bauhaus etkilerinden de söz edilmiştir. Köy enstitülerinde sanat eğitimi üzerine yoğunlaşılarak, İsmail Hakkı Tonguç'un enstitüler üzerindeki

etkisi ve köy enstitülerinde yürütülen sanat derslerinin uygulanışı hakkında genel bir bilgi vermeyi amaçlamıştır. Araştırma, literatür temelli araştırma yöntemi olarak tasarlanmakta olup; ilgili konu hakkında yazılmış olan kitap, makale ve tezler doküman analizi yöntemi ile sistemli ve planlı bir şekilde incelenip değerlendirilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Art and Craft, Bauhaus, Köy Enstitüleri, sanat eğitimi, İsmail Hakkı Tonguç.

Feminist Pedagojik Müdahale ile Eğitimde Duygu(sallık) Boyutuna Yer Açmak

Yeşer Torun
TED Üniversitesi
yeser.torun@tedu.edu.tr

Özet

Toplumsal cinsiyet on yıllardan beri cinsiyetin toplumsal niteliğine vurgu yapan bir kategori olarak sosyal bilimlerin birçok alanında çalışmalara konu olmaktadır. Eğitimin ekonomi, aile, siyaset ve hukuk gibi diğer kurumlarla ilişki içinde ve makro düzeydeki bir cinsiyet düzeninin parçası olarak görüldüğü çalışmalar buna örnek gösterilebilir. Diğer taraftan eğitim-öğretim süreçlerinin çeşitli boyutları ile toplumsal cinsiyet bağlamında inceleme ve analiz konusu yapıldığı mikro düzeydeki araştırmalar da mevcuttur. Okuldaki cinsiyetçi pratikler ile ataerkil işleyişi açığa çıkaran gizli müfredatın önemine, resmi müfredatın içeriğinde ve okuldaki gündelik işleyişte verili eşitsizlik örüntülerinin nasıl sürdürüldüğüne, bilgi üretme süreçlerindeki eril egemenliğe yer veren bu çalışmalar toplumsal cinsiyet eşit(siz)liğine ve ayrımcı uygulamalara dikkat çekerek alana önemli katkılar getirmişlerdir.

Feminist pedagoji, toplumsal cinsiyete dair bu gibi çalışmalarda gündeme gelen cinsiyetçi hegemonik kültüre ve eril rasyonaliteye meydan okumakta ve bunları dönüştürecek bir vizyon geliştirmenin yollarını araştırmaktadır (Forrest ve Rosenberg,1997; Manicom, 1992; Briskin ve Coulter, 1992). Bu çalışma, feminist pedagojinin eğitim alanına müdahalesinin unsurlarından biri olarak duygu(sallık) boyutuna odaklanmaya ve feminist bir pedagojik dönüşümde "duygu"nun yerini anlamaya çalışacaktır. Bu amaçla ilk olarak geleneksel pedagojik uygulamalara dair bazı eleştirilere kısaca değinilecek ve feminist pedagojik müdahale ve dönüşüm ile ilgili önerilere yer verilecektir. Sonrasında ise duygu ve ilişkiselliğin pedagojik alandaki feminist müdahale için anlamının ne olduğu üzerinde durulacaktır. Bu konu birbiriyle ilişki içinde ve bütünlüklü bir çerçeve sunması itibariyle Hooks'un (1994), Gilligan (1993)'ın ve Lynch vd. (2009)'nin görüşleri referans alınarak detaylandırılacak ve değerlendirilecektir. "Duygu/sallık" boyutunun ana akım yaklaşımlarda ve hatta eşitlik çalışmalarında dahi görmezden gelindiği ya da ikincil kabul edildiği (Lynch vd., 2009) göz önünde bulundurulduğunda bu konunun feminist müdahalenin ve eşitlik arayışlarının temel bir unsuru olarak gündeme gelmesi şaşırtıcı değildir. Dengeli ve bütünlüklü bir eğitim perspektifi geliştirmek için duygu ve ilişkisellik üzerinde düşünülmesi, feminist pedagojik düşüncenin bu bağlamda ortaya koyduğu argümanların ortaya konulup değerlendirilmesi ve dönüşüme kaynaklık edecek aksiyonların ve yöntemlerin ele alınması anlamlı bulunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: eşitlik, feminist pedagoji, etik, duygu, duygusallık, ilişkisellik, bakım.

Türkiye'de Bitmek Bilmeyen Eğitim Programı Karmaşası: Küresel Kapitalist Temelli Eğitim Anlayışı ile Alt Sosyo-Ekonomik Yapıdaki Okulların Çatışan İhtiyaçları

Eda Doğan
Ankara Üniversitesi
ebrarcevikbas@gmail.com

Özet

1980li yıllardan sonra temel bazı dönüşümler yaşayan dünya ekonomisi küresel anlamda yeni bir düzene girmiş, mal ve sermayenin serbest dolaşımı için her türlü engelin ortadan kaldırılmasına yönelik politikalar hayata geçirilmiştir. Küreselleşme olgusunun sadece ekonomide değil, devletin siyasi, kültürel, sosyal birçok kurumunda değişim ve dönüşüme neden olduğu bilinen bir gerçektir. Temel dönüşümü ekonomik ilişkilerde başlatan küreselleşme bilginin yayılım sınırlarını ortadan kaldırmış ve eğitimi de derinden etkilemiştir. Bu değişim odağında eğitim sistemlerinin; bireyi özgürleştirici pedagojik süreç başlatması (Freire, 2023, s.10) bireye kendi gerçekliği ve varoluşu ile ilgili bilinçlendirici bir eğitim sunması, toplumun dönüşümünde (McLaren, 2022) aktif rol oynayacak alanlar oluşturması beklenir. Ancak dünyayı yöneten neo-liberalizme dayalı küresel ekonomik sistem adil olmayan kaynak paylaşımı yaratarak derin yoksulluğa çanak tutmuştur (Freire, 2023, s.26). Eğitimin mantığının piyasalaşması ve neo-liberal ekonomik tüketiciyi yetiştirmeye odaklanması, dezavantajlı grupların eğitim ve öğrenim haklarını sınırlandırmaktadır. Eğitim programları, küresel ekonomi politikalarının tetiklediği yoksulluk, fırsat eşitsizliği, kültürel yozlaşma (Kabaş, 2023), holistik dengesizlik (Tümkaya, Aybek ve Çelik, 2010; Yıldız ve Duy,2015), sosyal dışlanma (Karakaş, 2010; Açıkgöz ve Yusufoğlu, 2012) gibi birçok küresel soruna çözüm bulmakta yetersiz kalarak değişim ve dönüşüme istenilen düzeyde öncülük edememektedir. Küresel İdeolojik bir aygıt hüviyetindeki eğitim programlarının sunduğu standartlar ile

okulların sosyal kültürel gerçeklikleri ve bu okullardaki bireylerin ihtiyaçları çoğu zaman uyum sağlamaz (Freire, 2023, s.41) Böylece eğitim programları kaçınılmaz olarak sınıfsal ayrıma hizmet eden bir maşa haline gelmektedir (Apple, 1993). Bu çalışma, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Öğretim Programları Ortak Metni adı altında bütün becerilerin herkes tarafından her okulda öğrenilebileceği ve öğretilebileceği savıyla sunulan uygulamaları ve bu uygulamaların alt sosyo-ekonomik düzenin okullarıyla çatışan yönlerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmada, eğitim programı genel çerçevesinin söylemleri ve Freire'nin ifadesiyle ezilenlerin gittiği bölge okullarında karşılığını bulamayan yaşamsal gerçekler eşitsizlik, yoksulluk, ayrımcılık gibi küresel kapitalist sorunlar (Darder, Hernandez, Lam ve Baltodano, 2023) temelinde karşılaştırılarak tartışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Eğitim programları, küresel kapitalist ekonomi, dezavantajlı gruplar, eğitim programı ideolojisi.

Eleştirel Matematik Eğitiminde Yeni Bir Yol Olarak Bağlamsal Öğrenme ve Öğretme Yaklaşımı ve React Modelinin Kullanımı: "Kadına Şiddet" Örneği

Serkan Coştu
Kafkas Üniversitesi
serkancostu@gmail.com
Buse Çalışkan
Kafkas Üniversitesi
Ceren Ercan
Kafkas Üniversitesi

Özet

Eleştirel matematik eğitimi, geleneksel matematik eğitiminden farklı olarak öğrencilerin matematiksel düşünme becerilerini geliştirmeye, matematik ile günlük hayat arasında bağlantılar kurmaya ve sorgulamaya yönlendirir (Mevarech & Kramarski, 2014). Bununla birlikte sosyal adalet ve eşitlik değerlerine ilişkin farkındalıkları geliştirir (Robbins, 2005). Bu doğrultuda, "Bu konuyu neden öğrenmem gerekiyor?" (Parnell, 1995) gibi soruları bir başlangıç kabul eden ve öğrenme ortamının günlük yaşamla ilişkisiz olduğu bir içeriği asla kabul etmeyen "Bağlamsal Öğrenme ve Öğretme Yaklaşımı" ile "Eleştirel Matematik Eğitimi" arasında doğrusal bir ilişki bulunmaktadır. Bağlamsal Öğrenme ve Öğretme öğrenmenin nasıl gerçekleştiği ile ilgili gerçekçi araştırmalara dayandırılmaktadır (Coştu, 2009). Bu araştırmalarda en iyi matematik ve fen öğretmenleri incelenmiş ve bu öğretmenlerin kullandıkları beş öğretim stratejisi tespit edilmiştir. Crawford (2001) bunları REACT stratejileri olarak adlandırmıştır. Bu stratejiler sırasıyla İlişkilendirme, Tecrübe Etme, Uygulama, İşbirliği, Transfer Etme olarak adlandırılmaktadır. Görüldüğü üzere, "Eleştirel Matematik Eğitimi" ile "Bağlamsal Öğrenme ve Öğretme Yaklaşımı" arasında kuvvetli ilişkiler bulunmaktadır. Zira Coştu (2009) tarafından önerilen ve döngüsel olarak ele alınan "Açıklama Destekli

REACT Modeli" ile "Eleştirel Matematik Etkinliği Modeli" (Doğan, 2022) incelendiğinde "İlişkilendirme" aşaması ile "Toplumsal Sorunu Tanımlama" aşaması, "Tecrübe Etme" aşaması ile "Anlamak İçin İletişim" aşaması, "Açıklama" aşaması ile "Matematikselleştirme" aşaması, "Uygulama" aşaması ile "Anlatmak İçin İletişim" aşaması ve "Transfer Etme" aşaması ile "Değiştirmek İçin Harekete Geçme" aşaması birbiriyle oldukça uyumlu görünmektedir. Bu kapsamda 7.Sınıf yüzdeler konusuna yönelik olarak Eleştirel Matematik Eğitimi çerçevesinde Bağlamsal Öğrenme ve Öğretme Yaklaşımının REACT modeline uygun "Kadına Şiddet" konulu bir etkinlik geliştirilerek modeller arası örtüşme incelenmiştir. Bu kapsamda geliştirilen etkinlik yardımıyla 2023-2024 bahar döneminde devlete bağlı bir ortaokulda 7. sınıf seviyesindeki öğrenciler ile işbirlikli olarak bir çalışma yürütülmüştür. Bu çalışma sırasında ön ve son test olarak uygulanan "Matematik Tutum Ölçeği" ve "Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Tutumlar Ölçeği" yardımıyla nicel veriler elde edilmiştir. Ayrıca öğrenciler araştırmacılar tarafından gözlemlenmiş ve uygulama sonrasında elde edilen etkinlik ile ilgili dokümanlara verilen cevaplar ele alınmıştır. Bu doğrultuda elde edilen veriler analiz edilerek bulguların sunumu gerçekleştirilecektir.

Anahtar Sözcükler: Matematik eğitimi, bağlamsal öğrenme ve öğretme yaklaşımı, REACT Modeli, eleştirel matematik eğitimi, kadına şiddet.

Lise Öğrencilerinin Derslere İlgisizliğinin Nedenleri Üzerine Eleştirel Bir Değerlendirme

Ali İlker Kurt
Mili Eğitim Bakanlığı
aliilkerkurt@hotmail.com

Özet

Alanyazında sınıf yönetiminin, öğretim sürecindeki en önemli aşamalardan biri olduğu görülmektedir. Demirbolat (2019, s. 1) sınıf yönetiminin öğretimin başarısını belirleyen temel faktörlerden biri olduğunu söylemektedir. Sınıfın sadece bir araya gelmiş bir öğrenci topluluğu değil aynı zamanda bir örgütsel yapı olarak eğitim sisteminin ve toplumsal sistemin bir parçası biçiminde görülmesi ve bu şekilde analiz edilmesi gereklidir (Demirbolat, 2019, s.2). Sınıf yönetiminde birey sadece rasyonel bir varlık değil aynı zamanda sosyal ve duygusal bir varlık olarak yer alır. Klasik yönetim anlayışında belirli yönetsel amaçlara ulaşmak için sıkı bir denetim sisteminin olduğu söylenebilir. Bu yaklaşım sınıfta da kendini göstermektedir. Freire sürekli denetlenen ve sadece sistemin gerektirdiği işgücünü yetiştirmeyi hedefleyen eğitim anlayışını "bankacı eğitim modeli" olarak kavramsallaştırmıştır. Freire hiyerarşik olarak öğretmenin üstün olduğu ve bilmeyen bir öznenin bilen bir özneden sürekli öğrendiği bir yapının olduğunu ve bunun doğru olmadığını söylemektedir. Freire bankacı eğitim anlayışının hâkim olduğu baskıcı sınıflarda "sessizlik kültürü" nün hâkim olduğunu ifade etmektedir (Freire, 2021).

Alanyazında öğrencilerin sınıfta istenmeyen davranışlar olarak ifade edilen birçok davranışın altında yatan sebeplerin aslında Freire'nin sözünü ettiği bankacı eğitim modelinin yarattığı olumsuz etkilerden de kaynaklandığı söylenebilir. Diğer yandan öğrencilerin okuldaki eğitim yaşantılarında görüş ve düşüncelerinin yeterli derecede dikkate alınmaması Foucault'un

biyopolitika kavramının eğitimde yansımaları olarak ifade edilebilir (Foucault, 2015).

Bu araştırmanın amacı, öğrencilerin derslere karşı kayıtsızlığına/ilgisizliğine katkıda bulunan faktörleri eleştirel pedagoji kavramları bağlamında araştırmak ve belirlemektir. Öğrencilerin sınıf içinde ilgisizliğe yol açan davranışlarının altında yatan nedenlerin belirlenmeye çalışılması nedeniyle nitel bir araştırmadır. Öğrencilerin derslere olan ilgisizlik nedenlerinin anlaşılması için derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Nitel araştırmalarda genelleme yapmaktan daha çok görüşmecilerin kendi deneyimlerini aktarmak suretiyle öğrencilerin ilgisizlik nedenlerinin altında yatan sebeplerin ortaya konması amaçlanmaktadır (Cresswell, 2015). Araştırma kapsamında Ankara Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi öğrencileri ile yarı yapılandırılmış görüşme soruları yardımı ile derinlemesine görüşmeler yapılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Sınıf yönetimi, eleştirel pedagoji, bankacı eğitim modeli.

Türkiye'de Öğretmenlik Mesleğinin Feminizasyonuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Merve Alpaydın Üreten
Gazi Üniversitesi
merve.alpaydin1@gazi.edu.tr

Özet

Öğretmenlik mesleği, tarihsel süreçte cinsiyet dağılımı açısından önemli değişimler yaşamıştır. 2021/2022 Milli Eğitim İstatistikleri incelendiğinde öğretmenlik mesleğinin feminizasyonu olarak adlandırılan kadın öğretmen sayısındaki artış dikkat çekicidir. Feminizasyon, bir iş yerinde, toplumda, grupta veya meslekte kadınların hakimiyetini tanımlamak için kullanılmaktadır (England ve Boyer, 2009). Öğretmenlik mesleğinde kadınların artan sayısını açıklamak için Boyle (2004), eğitimin evrensel olarak erişilebilir hale gelmesiyle birlikte, feminizasyonunun arkasındaki temel faktörlerden biri olarak ekonomik ihtiyaçların daha ucuz öğretim emeğine yönlendirmesi olduğunu ifade eder. Francis ve Skelton (2005), öğretmenlik mesleğinin feminize olma olgusunu üç farklı bakış açısıyla ele almaktadır. İlk olarak, artan kadın sayısına odaklanarak meslek alanında sayısal bir değişimi vurgularlar. İkincisi, ' kadınsı' değerlerin, ilgilerin ve uygulamaların bir kurumun kültürünü ve hatta bir bütün olarak toplumu dönüştürdüğüne dikkat çekerler. Bu değişim genellikle kadın öğretmenlerin sayısındaki artışla ilişkilendirilir ve daha fazla kadının meslek alanına girmesiyle kültürünü etkilediği düşünülür. Üçüncü olarak, politik bir bakış açısıyla eğitimdeki cinsiyet eşitsizliklerine odaklanırlar. Çalışmanın temel amacı, öğretmenlik mesleğinin feminizasyonuna ilişkin öğretmenlerin görüşlerini toplamak ve bu sürecin dinamiklerini anlamaktır. Araştırma, Türkiye'deki öğretmenlerin mesleki deneyimlerini, ekonomik ve politik engelleri, toplumsal cinsiyet rolleri ile etkileşimlerini ele almaktadır. Betimsel bir çalışma olan araştırmada, nitel araştırma modellerinden olgubilim deseni kullanılmıştır. Araştırmanın katılımcılarını, okul öncesi,

ilköğretim, ortaöğretim ve lise kademelerinde çalışan 10 öğretmen oluşturmaktadır. Katılımcılar, cinsiyet dengesi gözetilerek rastgele seçilmiş ve gönüllülük esasına göre belirlenmiştir. Görüşme formu, demografik bilgiler, mesleki deneyim ve algılar, ekonomik ve politik boyutlar, patriarkal yapılar ve toplumsal cinsiyet rolleri olmak üzere dört ana bölümden oluşmaktadır. Araştırma devam ettiği için araştırmaya ilişkin bulgu, sonuç ve öneriler daha sonra paylaşılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Feminizasyon, öğretmenlik mesleği, mesleki algılar.

Uslu, Çalışkan, Muhafazakâr: Çocuktan Beklentilere Retrospektif Bir Bakış

Eylem Gökçe Cengiz
Ankara Üniversitesi
eygok@yahoo.com
Havva Nur Taş
Bartın Üniversitesi

Özet
Kültürel bir inşaa olarak ortaya çıkan "Çocukluk" kavramı, bu niteliğinden dolayı tarihin farklı dönemlerinde farklı biçimlerde tanımlanmaktadır. Bu çerçeve politik, dini ve ekonomik dönüşümlerle birlikte değişebilmekte ve çocuğun içinde bulunduğu bağlamı belirleyebilmektedir. Nitekim çocukluk kavramı toplumsal kültürel gerçekliğin anlaşılması; çocuk-çocukluk kavramının değişimi ise toplumun kendi imgesini değerlendirişindeki değişimlerin yansıması olarak değerlendirilmektedir (Tan, 1989). Bir toplumda çocuklardan nelerin beklendiği o toplumun çocukluk algısını yansıtması bakımından önemli bir araçtır. Değişen çocukluk algısı değişen beklentileri de beraberinde getirmektedir. Dolayısıyla çocukluk kavramının

hangi dinamikler üzerinde biçimlendiği ve ne yöne doğru evrildiğini görmek çocuğa ilişkin pek çok konunun (anababalık, eğitim, başarı anlayışı, akademik yönelim, sosyalleşme, benlik kurgusu vb) anlaşılmasına katkıda bulunur. Çocukluk kavramının bir yansıması olarak çocuktan beklentilerin değişimi hem küresel hem de yerel düzlede gerçekleşmektedir. Örneğin Beck ve Beck-Gernsheim (2012) yirminci yüzyılın sonlarından beri küresel düzeyde çocuğun yeteneklerinin geliştirilmesi yönünde kültürel bir baskıdan söz etmektedir. Kağıtçıbaşı ise yürütmüş olduğu çocuğun değeri çalışmalarında ekonomik değerden (beklentilerden) psikolojik-duygusal değere (beklentilere) bir geçiş tarif etmektedir (Kağıtçıbaşı ve Ataca, 2005).

Bu araştırma da çocukluk kavramına çocuğa yönelik beklentiler perspektifinden bakmayı hedeflemektedir. Kongre kapsamında, tekrarlı veriler toplanarak yıllara yayılan değişimi yakalamayı amaçlayan çalışmanın birinci yıl verilerin sunuması planlanmaktadır. Araştırma çocuktan beklentileri, üniversite öğrencilerinin kendi çocukluklarına yönelik değerlendirmeleri üzerinden betimleyen nitel bir çalışmadır. Farklı üniversitelerden 155 genç yetişkin ile yapılan çalışmada katılımcıların ailelerinin çocukken onlardan nasıl bir çocuk olmaları beklediği sorulmuştur. Yanıtlar içerik analizi ile kodlara dönüştürülmüş kodlardan tema ve kategoriler oluşturulmuştur. Bulguların tanımlanması ve yorumlanması süreci devam etmektedir. Bununla birlikte veriler genel olarak değerlendirildiğinde algılanan beklentilerin hem küresel hem de yerel-muhafazakar eğilimleri bir arada yansıttığı söylenebilir.

Anahtar Sözcükler: Çocuk, çocukluk, algı, beklenti.

Öğretmen Adaylarının Sınıf Yönetimi Modellerinin İncelenmesi

Rojda Yağmur İşçi
r.yagmurisci@hotmail.com
Serkan Keleşoğlu
Ankara Üniversitesi

Özet

Eğitim Fakültelerinde 7. ve 8. yarıyıl programları arasında yer alan Öğretmenlik Uygulaması I ve II dersleri kapsamında, öğretmen adayları bu döneme kadar teorik olarak aldıkları eğitimi uygulama şansını elde etmektedirler. Bu süreçte öğretmen adaylarından kendi branşlarına ait Millî Eğitim Bakanlığı tarafından geliştirilmiş öğretim programlarındaki kazanımları öğrencilere kazandırması beklenmektedir. Bu kapsamda öğretmen adaylarının öğrencilerin gelişim düzeylerini dikkate alarak eğitim bilimi ilkeleri çerçevesinde hazırlamış oldukları ders planlarını uygun yöntem ve teknikleri kullanarak sınıf ortamında etkili bir biçimde uygulamaları ve değerlendirmeleri beklenmektedir. Her ne kadar Öğretim İlke Yöntemleri, Özel Öğretim Yöntemleri, Ölçme ve Değerlendirme ve Sınıf Yönetimi gibi temel derslerin teorik bilgisine sahip olsalar bile öğretmen adayları teorik bilgileri ilk kez gerçek sınıf ortamında uygulama fırsatı bulmaktadır. Öğretmen adayları yeterince sınıf deneyimi sahibi olmamaları ve uygulama yaptıkları sınıflarda haftada en fazla altı saat uygulama yapmaları gerektiğinden sınıf yönetiminde farklı otorite kurma yaklaşımları sergiledikleri düşünülmektedir. Öğretmen adaylarının kurduğu otorite tarzı da öğrenci-öğretmen ilişkisini, öğrencilerin derse katılımını, ilgisini ve akademik doğrudan etkilemektedir. Bu araştırmada bir kamu okulunda öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında uygulama yapan öğretmen adaylarının gerçek sınıf ortamlarında otoriteyi kurmaya yönelik yaklaşımlarının incelenmesi ve bir örüntü varsa bu örüntüden ortaya çıkacak modelin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden

durum çalışması olarak desenlenen araştırmanın çalışma grubunu bir kamu üniversitesinde öğrenim gören ve öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında uygulamalara katılan 14 öğretmen adayı oluşturmaktadır. Verilerin toplanması için yarı yapılandırılmış görüşme formu geliştirilmiştir. Formun geliştirilmesi aşamasında bu dersi yürüten öğretim üyelerinden ve uygulama öğretmenlerinden uzman görüşü alınmıştır. Formun pilot uygulaması yapıldıktan sonra gerekli düzeltmeler yapılarak kullanılmıştır. Ayrıca öğretmen adaylarının uygulama süreçleri öğretim üyesi tarafından gözlem notları alınmıştır. Toplanan veriler içerik analizine tabi tutularak bulgulara ve sonuçlara ulaşılmıştır. Bu toplanan veriler kapsamında öğretmen adaylarının; dört yıllık üniversite eğitimi süresince almış oldukları teorik dersleri yetersiz gördükleri ve alınan derslerin gerçek sınıf ortamında tam olarak karşılığı olmadığı, öğretmenlik uygulaması dersi kapsamında gittiği okullardaki uygulama öğretmenlerinin daha çok otoriter otorite tipine dayalı bir sınıf yönetimi anlayışı sergiledikleri ortaya konmuştur. Öğretmen adayları; uygulama sürecinin başında her ne kadar hukuka dayalı bir otorite sergilemek istemiş olsalar dahi, uygulama öğretmenlerinin telkin ve etkisi ile otoriter otoriteye kayan bir davranış değişikliği yaşadığı gözlemlenmiştir. Ayrıca gittikleri okullarda uygulama öğrencisi oldukları için, sınıf üzerinde otorite kurma konusunda sorunlar yaşamış ve bu sorunları hızlıca çözebilmek adına onlarda otoriter otorite olma eğilimi göstermişlerdir.

Anahtar Sözcükler: Öğretmenlik uygulaması, sınıf yönetimi, otorite, öğretmen adayı.

Türkiye'de AKP'nin "Maarif", "Maneviyat", "Millet", "Kök" "Telkin"inin Tarihsellik, Tinsellik, Değersellik, Spirituallik İle Karşıtlığının Analizi

Adnan Gümüş
Çukurova Üniversitesi
aguemues@gmail.com

Özet

"Kavram" ve "ide" ayrımı çok temel bir ayrım olup olgu ve olaylardan süzülerek damıtılan, olgunun ifadesi kavramdır. "Özgürlük", "eşitlik", "demokrasi" gibi terimler her ne kadar kadın-erkek eşitliği, Atina Demokrasisi gibi somut deneyimlere dayalı olgusal temelli kavramlaştırmaları dışlamasa da kavramdan önce birer "ide/fikir"dir.

"Eğitim" de tarihi ve mevcut pratiği ve gerçekliği ile kavramlaştırlabilirse de bunlar "ide" değil bir idenin belli bir olgusal gerçekleşmesine denk düşmektedir.

Esas olarak "eğitim" somut gerçekleşmelerden ve süreçlerden daha öte, hatta onlardan özerk şekilde bir fikir/idedir. Eğitimin fikir/ide olması tek bir eğitim idesi olduğu anlamına da gelmemektedir.

AKP ve onunla birlikte SAADET, Gelecek, Yeniden Refah partileri ile tarikatların büyük kısmı etrafında "millî görüş"ün ana jargonu talim terbiye boyutu olarak "2023 Eğitim Vizyonu Belgesi" ve "2024 Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli" altında 1-Mille/millet/din/iman, 2-Kur'an/Nas/Nübüvvet, 3-Ruh, 4-Kalp, 5-Gönül, 6-Mana, 7-Erdem, 8-Huzur, 9-Hikmet, 10-Maneviyat, 11-Kök/köken/tarih/mazi, 12-Değer, değerler, 13-Millî değerler, 14-Manevi değerler, 15-İnanç/iman, 16-Ahlak, 17-Maarif/arif/irfan/irfaniye, 18-Sıbyan, 19-İmam Hatip/Medrese, 20-Zanaat/MESEM, 21-Ahilik, fütüvvet, 22-Telkin gibi terimler, 23-Bir yanda aşağı durumda dünya, madde, beden, yaşam, dünyevilik, modernite, pozitivizm, beşer, akli ilimler, eğitim bilimleri diğer yanda mazi, kök, köken, din, tarih, nas, gayb/uhrevilik, dindarlık, ruh, mana,

erdem, hikmet, maarif, nakli ilimler olmak üzere çiftleme/dikotomi halinde sık sık tekrarlanmaktadır.

Bu jargonun/terimlerin hangileri veya hangi yanları fantezi veya metafor, hangileri veya hangi yanları kavram, hangileri veya hangi yanları idedir?

Bu terimlerin ifade biçimi nedir, semboller veya metaforlarla ifadesinin sebebi nedir?

Terimlerin çiftler halinde dikotomik/kamplar halinde ortaya koyulması, kamplaştırmacı/ dikotomik düşünüş nedir, dikotomik/ kamplaştırıcı eğilimin/ aklın/ düşünüşün sebebi nedir?

Daha da önemlisi tüm bu tarih, kök/köken, millet, mana/maneviyat, değer/değerler, irfan/maarif, ahlak/erdem anlatısının tarih tahayyülü, kök tahayyülü, tinsellik tahayyülü, değer tahayyülü, ahlak tahayyülü, insan ve toplum tahayyülü, mistifisizmi ve spiritüalizmi/maneviyatı nedir?

Bu anlatılarda iddia ettikleri gibi tarihsellik, tinsellik, değersellik, mistisizm ve spiritüalizm ve bunlara yönelik ilgi, bilgi, beceri, kavrayış destekleniyor mu yoksa aksine yok mu sayıyor?

Burada metodolojik öncelik AKP'nin "maarif modelinin" değerlendirilmesi değil -elbette değerlendirmesi de yapılabilir veya birlikte yapılabilir-, daha temel olarak analiz edilmesidir.

Değerlendirmede irdelenen konu veya problemin daha genel bir ölçüt bakımından yeri/önemi ele alınır. Analiz yapılsa da odak konuya değil ölçütedir, analiz ancak değerlendirilenin değerlendirildiği ölçüt bakımından durumunun betimlenmesini oluşturmaktadır.

Analizde ise bizzat konunun mahiyeti, öğeleri, yapısı, bütünü irdelenmeye anlaşılma çalışılır. Analizin odağı bizzat olgu olaylara, onun parça ve bütününe, onun kavram ve idesini açığa çıkarmaya yöneliktir.

Eğitim pratik ve süreçten önce bir ide ise, "ide" analizi nasıl yapılabilir? Eğitim idesi ile birlikte madde-mana, beden-ruh, makine-beşer-ruh, kök-modernite, merak-huzur, tarih/köken-güncel-gelecek, değer, tinsellik, maneviyat, dünyevilik-gayb/uhrevilik, akıl/bilim-ariflik gibi ideler yol yöntem olarak "ideografi"den, söylem analizinden ve kategorik analizden yararlanılarak analiz edilecek, bu analizlerden hareketle AKP ve Milli Görüşün talim terbiye anlayışı sentezlenecek, tanımlanmaya çalışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Türkiye, milli manevi değerler, değerler eğitimi, maarif, değersellik.

Muş'ta Suriyeli Sığınmacıların Dilinden Yaşanan Sorunlar, Çözüm Yolları ve Entegrasyon

Ahmet Utku Özensoy
Muş Alparslan Üniversitesi
autkum@yahoo.com

Özet

Araştırmanın amacı Muş'ta yaşayan Suriyeli sığınmacıların dilinden yaşadıkları sorunları, çözüm yollarını, sosyal ve ekonomik hayata entegrasyonlarının nasıl olabileceğini ortaya çıkarmaktır. Bu amaçla Suriyeli sığınmacılara Muş'ta sosyal ve ekonomik hayatta yaşadıkları problemler, çözüm yolları, Muş'ta sosyal ve ekonomik hayata entegrasyonları hakkında sorular sorulmuştur.

2011 yılında Suriye'de yaşanan çatışmalarla birlikte milyonlarca Suriyeli başta Türkiye olmak üzere komşu ülkelere ve dünyanın birçok ülkesine göç etmeye başlamıştır. Büyük ölçekli ve dramatik bu göçler sonucunda Türkiye'nin her iline Suriyeli sığınmacı yerleşmiştir (31.05.2024 itibariyle Muş'ta geçici koruma kapsamındaki Suriyeli sığınmacı sayısı 1480'dir.). Sığınmacıların yaşadıkları sorunların ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel boyutları bulunmaktadır. Bunun yanında entegrasyonla ilgili yaşanan sorunlar sığınmacıların toplum hayatını aktif katılımını engelleyen unsurlar arasındadır.

Araştırma nitel bir araştırma yöntemi olan durum çalışmasına göre yapılmıştır. Araştırmada katılımcılar Muş il merkezinde Mayıs-Haziran 2024'de 12 geçici koruma kapsamındaki Suriyeli sığınmacıdan meydana gelmiştir. Sığınmacıların belirlenmesinde Muş İl Göç İdaresi Müdürlüğünden destek alınmıştır. Araştırmada yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak veriler toplanmıştır.

Araştırmanın ön sonuçlarına göre Suriyeli sığınmacıların ciddi maddi sorunlarla karşı karşıya kaldıkları, barınma, gıda, giyecek gibi ihtiyaçlarını karşılamada sıkıntı yaşadıkları, sosyal uyumlarının zayıf olduğu, diğer insanlarla iletişimde zaman zaman sorun yaşadıkları ortaya çıkmıştır. Ekonomik koşulların yetersizliği, düşük maaş ve işsizlik sonucunda sığınmacıların büyük bölümü eğitim, barınma, gıda, giyecek vb. alanlarda ciddi sorunlar yaşamaktadırlar. Sığınmacıların sosyal ve ekonomik hayata aktif katılmalarının sağlanmasının sosyal uyumu arttıracağı söylenebilir. Bundan dolayı Suriyeli sığınmacıların farklı beceriler kazanmaları, öğrencilerin okula devamlarının sağlanması, sığınmacılar için iş imkânlarının arttırılması, sığınmacıların diğer insanlarla bir arada bulunabileceği fırsatlar yaratılması önerilebilir.

Anahtar Sözcükler: Göç, mülteci, sığınmacı, entegrasyon.

Eğitimde Sosyal Adalet Kuramları

Sevgi Ernas
Ankara Üniversitesi
sevgiernas23@gmail.com

Özet

Sosyal adalet, bireylerin siyasi ve sosyal konumlarına göre (cinsiyet, ırk, sosyal sınıf ve özel gereksinimli olma gibi) farklılaşmış bireylerin eşit şartlarda yaşamalarına ve eşit olmalarına odaklanmaktadır (Smith, Allen ve Danley,2007; Bell,2010; Lewis, 2010; Miller, 1976). Sosyal adalet, adaleti kaynakların adil ve eşit dağılımı (Rawls, 1999, 2003) ve en az avantajlı olanlara hitap etme zorunluluğu (Rawls, 2001) olarak tanımlayan teorilere dayanmaktadır. Eğitimde sosyal adalet ise, her bir bireyin eğitime ulaşması ve eşit derecede yararlanabilmesi önemlidir. Bu nedenle araştırmacılar ekonomik gelir dengesizliklerini, ekonomik-siyasi ya da toplumsal alandaki yanlış uygulamalar nedeniyle göç eden/etmek zorunda kalan insanları, ırkçılığa, cinsiyetçiliğe, sınıf ayrımcılığına maruz kalan insanları, engellilere yönelik olumsuz algıları olanları ve bunların eğitime yansımalarını incelemektedirler. Sosyal adalet kuramcıları, eğitimin bireye yararının yanı sıra ekonomik ve politik nedenlerle toplumsal yararının da olduğunu, bu yüzden hem bireyin hem de toplumun memnuniyetinin sağlanması gerektiğini savunmuştur. Bu memnuniyet sosyal adalet sağlanırsa var olabilecektir. Eğitimde sosyal adaletin amacı, bireylerin baskının yapısal özelliklerini ve baskıcı sistemler içinde kendi sosyalleşmelerini anlamak için gerekli eleştirel analitik araçları geliştirmelerini sağlamaktır. Sosyal adalet eğitimi, katılımcıların kişisel yaşamlarında, topluluklarında, kurumlarında ve daha geniş toplumda adalet/adaletsizlik konularını incelemek için farkındalık, bilgi ve süreçler geliştirmelerine yardımcı olmayı amaçlamaktadır. Eğitimde sosyal adalet, tarihsel ve coğrafi olarak konumlanmış özneler olarak konumumuzun bilincinde olmamıza yardımcı olur. Neyi nasıl yapacağımıza dair seçimler yapmak ve farklı yaklaşımlar

arasında ayrım yapmak için bir çerçeve sağlar. Bu çalışma ile eğitimde sosyal adalet kavramı, ırk, cinsiyet, din, dil, etnik köken, sınıf, yaş ve engelli ayrımcılığına ilişkin kuramsal teoriler ele alınacaktır.

Anahtar Sözcükler: Sosyal adalet, ayrımcılık, sosyal adalet kuramları, sosyal adalet eğitimi.

Türkiye'de Çocuk İşçi Ölümlerinin Eğitim ile İlişkisi

Bediha Şahin
Hacettepe Üniversitesi
bediasahin5179@gmail.com

Özet

Çocuk işçi ölümleri hem bireysel hem de toplumsal ve küresel açıdan son derece önemlidir. Bu durum, genel anlamda çocukların tehlikeli işlerde ve insani açıdan kötü koşullar altında çalışmak zorunda bırakıldıklarının bir göstergesidir. Çocukların tehlikeli ve insanlık dışı şartlarda çalıştırılması ve bu süreçte yaşamlarını yitirmeleri, temel insan haklarına da aykırıdır. Bu hakların ihlali, çocukların sağlıklı bir biçimde büyüme, eğitim alabilme, çocukluklarını yaşama hakkını ve toplumsal gelişmeyi olumsuz yönde etkiler. Bu durum bir yandan, çocukların yetişkinlerin aksine fiziksel bakımdan daha savunmasız olma, tehlike içeren işlerde çalışma, çok ciddi yaralanma ve ölümlere neden olabilmesinin yanı sıra aynı zamanda iş sağlık ve güvenliğinin çocuk işçi ölümlerini önlemede yetersiz olduğunu da göstermektedir. Diğer taraftan çocuk işçilerin eğitim imkanlarından yararlanamamaları onların gelecekteki iş yaşamlarında daha düşük ücret ve daha tehlikeli işlerde çalışmalarını zorunlu kılarken yoksulluk ve düşük statülü bir yaşamın yeniden üretilmesine de yol açmaktadır. Dolayısıyla eğitimden mahrum kalan ve kültürel sermayeden de yoksun olan çocuklar

ekonomiye katkı sağlayacak teknik becerilere sahip olamayacağı için uzun vadede ülke kalkınmasında yeterli katkıyı sağlayamayacaktır.

Çocuk işçi sayılarında ve çocuk işçi çalıştırılırken ölüm oranları artışı genel olarak yoksulluğun artmasıyla açıklanmaktadır. Ancak Türkiye'de çocuk işçiliğinin temel nedeni olarak yoksulluk belirtilirken, parasız ve nitelikli eğitime erişim eksikliği, hane halkı yetişkin üyelerinin işsizliği, geleneksel bakış açısı, sosyal açıdan dışlanma, denetim eksikliği, kayıt dışı çalışma ve ucuz iş gücü gibi çeşitli sosyo-ekonomik ve kültürel nedenler de bulunmaktadır. Çocuk işçi ve çocuk işçi ölüm oranlarının varlığı ve artışı, çocukların eğitimden ayrılmak zorunda kalmalarının bir sonucunu göstermektedir. Türkiye'de çocuk işçiliği ve çocuk işçi ölümleriyle mücadeleye yönelik çeşitli politika ve programlarla çözüm önerileri ortaya konulmuştur. Özellikle Türkiye çocuk işçiliği mücadelesi amacıyla yasal düzenlemeler yaparak uluslararası alandaki sözleşmelerde taraf olmuştur. Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ve ILO 1992 yılında imzaladığı sözleşmesiyle Uluslararası Çocuk İşçiliğinin Sona Erdirilmesi, Programına (IPEC) katılan ülkeler arasındadır. Ancak Türkiye'de çocuk işçi ve çocuk işçi ölümleri yasal düzenlemelere karşın hala önemli orandadır. Çocuk işçi ölümleri, sadece çocukların yaşam hakkını elinden alan trajediler değil, toplumsal ve küresel anlamda da ciddi sonuçlar ortaya çıkaran olaylardır. Bu nedenle, çocuk işçiliğiyle mücadele ve çocuk işçi ölümlerinin engellenmesi, ulusal ve uluslararası alanda büyük bir önceliğe sahip olması gerekmektedir. Bu çalışmada, çocuk işçi ve çocuk işçi ölümleri ile çocukların eğitim haklarına erişimine ilişkin alan yazındaki önemli çalışmalar ve resmi istatistiksel araştırma verilerinin taranması sonucunda elde edilen bulgular kullanılarak eğitimsel ve sosyolojik değerlendirmeler yapılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Çocuk işçi, çocuk işçi ölümleri, eğitim, ILO.

İngilizce Öğretmenliği Lisans Programına Katılımcı Yaklaşım İle Genel Eleştirel Bir Bakış

Mustafa Göktürk Tapış
Ankara University
gokturktapis@gmail.com
Fatma Mızıkacı
Ankara University
fatmamizikaci@gmail.com

Özet

Yabancı dil öğretimi ve öğrenimi kavramları güç ilişkilerinin merkezinde yer aldığı için çeşitli politik çağrışımları da beraberinde getirmektedir. Bir dil sadece bireyler üzerinde değil, toplumlar üzerinde de büyük bir güce sahiptir. Bu güçle bir dil, bireyleri ve toplumları güçlendirebilir ya da zayıflatabilir, özgürleştirebilir ya da köleleştirebilir, toplumları yapısöküme uğratabilir ya da yeniden inşa edebilir ya da toplumlarda ezen-ezilen dinamikleri yaratabilir. Bu güç göz önünde bulundurulduğunda, İngilizcenin dünya genelinde uluslararası ortak bir dil olarak hegemonyası çok hassas bir durumdur. İngilizcenin hegemonyası, dil ve kültür emperyalizminin bir aracı olarak yabancı dil olarak öğretildiği sınıf ortamlarına da yansımaktadır. Bu nedenle İngilizce öğretmenlerinin, İngilizcenin elitist ve emperyalist çağrışımlarına vurgu yaparak politik yönlerini ele alabilecek, politik ve eleştirel bir bilinç geliştirmeye dayalı bir öğretim yöntemi benimsemeleri büyük önem taşımaktadır. Katılımcı yaklaşım bağlamında İngilizce Öğretmenliği (ELT) lisans programının praksisini eleştirel bir şekilde analiz etmeyi amaçlayan araştırma, eleştirel pedagoji yoluyla sınıfta İngilizcenin politikasını ele alma yolunun başlangıcı olabilir. Temel nitel araştırma modeline göre tasarlanan çalışmanın verileri, programdaki öğretim elemanları ve öğrencilerle yapılan görüşmeler ve seçilen program dokümanlarının analizi yoluyla toplanmıştır. Verilerin analizinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Bulgular, katılımcı yaklaşımın ELT programında

yer almamasına rağmen, programın katılımcı yaklaşımın uygulanması için büyük bir potansiyele sahip olduğunu ortaya koymuştur.

Anahtar sözcükler: İngilizce öğretmenliği lisans programı, katılımcı yaklaşım, eleştirel pedagoji, eleştirel dil öğretmen eğitimi.

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin Başlıklı Program Çerçevesinin İdeolojik Temelleri

Aybüke Durmuş
TED Üniversitesi
Sultan Köprülü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
sultank@metu.edu.tr
Saniye Demirtaş Yiğit
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Cennet Engin
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Özet
İdeoloji, eğitim de dahil olmak üzere birçok alanda politikalar oluşturulmasını etkilemektedir. Bir toplumdaki egemen ideolojinin eğitim üzerindeki etkisi, eğitim politikalarına yön vererek, statükoyu yeniden üretmek için okulları kullanarak ve resmi programı aracılığıyla onaylanmış bilgi ve becerileri vurgulayarak kendini göstermektedir (Gutek, 2014, s. 187). Türkiye'de 26 Nisan 2024 tarihinde, K-12 düzeylerinin taslak programı kamuoyunun görüşüne sunulmuştur (MEB, 2024a). Görüşlerin değerlendirilmesinden sonra, Talim ve Terbiye Kurulu 27 Mayıs 2024 tarihinde yayınlanan program belgelerini resmi olarak onaylamıştır (MEB, 2024b). Bu belgeler, bazı derslerin eğitim programları ile (örneğin

Matematik ve Türkçe) program çerçevesinden [Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli- Öğretim Programları Ortak Metni (MEB, 2024c) olarak adlandırılmıştır] oluşmaktadır. Program çerçevesi genel amaçları, öğrenme çıktılarını, değerler ve nitelikler açısından öğrenci profilini, beceri çerçevesini, öğretme-öğrenme deneyimlerini, değerlendirmeyi, farklılaştırmayı vb. içermektedir.

Gutek (2014) dört farklı ideolojiyi milliyetçilik, liberalizm, muhafazakârlık ve Marksizm olarak tanımlamakta ve programın odak noktasının ulusal öncelikler, kişisel beklentiler, toplumsal hedefler ve sosyoekonomik konum olabileceğini iddia etmektedir. Benzer şekilde, Heywood (2013) da klasik ideolojik gelenekleri liberalizm, muhafazakârlık ve sosyalizm olarak sınıflandırırken, neoliberalizm, neo-muhafazakârlık, yeni sosyal demokrasi ve modern liberalizm gibi görece yeni ideolojileri de eklemektedir. Ayrıca Apple (2013) neoliberalizm ve neomuhafazakârlığın eğitim üzerindeki etkilerini tartışmıştır. Dolayısıyla, bu ideolojilerin temelini oluşturan bazı unsurlar, yakın zamanda onaylanmış olan program çerçevesinde açık ve gizli olarak gözlemlenebilir.

Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı, ideolojilerin teorik çerçevelerine dayanarak, farklı ideolojilerin unsurlarının program çerçevesinde nasıl temsil edildiğini analiz etmektir. Bu amaçla araştırma sorusu aşağıdaki gibidir:

(1) Program çerçevesinin altında yatan ideolojiler nelerdir?

Bu çalışmada, program çerçevesinin altında yatan ideolojileri analiz etmek için içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi, araştırmacıların nispeten yapılandırılmamış verileri sahip oldukları anlamlar, sembolik nitelikler ve ifade içerikleri açısından analiz etmelerine olanak tanımaktadır (Krippendorff, 2018, s. 51). Veri toplama, program çerçeve metninin analiziyle sınırlıdır. Veriler, ideolojik unsurlara göre MAXQDA yazılımı

kullanılarak ilgili kodlar ve temalar halinde düzenlenmektedir. Analiz devam etmekte olup analiz sonucunda baskın ve ikincil ideolojilerin belirlenmesi beklenmektedir. Bu çalışmanın bulgularının, program tasarımı ve uygulamasının ideolojik temellerine ilişkin içgörüler sunabileceği ve ideolojilerin eğitimdeki rolüne ilişkin daha geniş bir tartışmaya katkıda bulunabileceği beklenmektedir.

Anahtar Sözcükler: Program ideolojisi, program çerçevesi, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, içerik analizi

Author Index

Adnan Gümüş 267
Ahmed Kabel..... 159
Ahmet Utku Özensoy 269
Aidan Jolly..... 145
Ali Fuad Selvi..... 148
Ali İlker Kurt 260
Ali Yıldız 64
Alpesh Maisuria 24
Ana L. Cruz 156
Anıl Mütevellioğlu..... 242
Anna Burchfiel 132
Anna Ochoa O'Leary 47
Arda Eren 91
Aristeidis Sgatzos 73
Armina Dilruba Durmuş 62
Arslan Ardıç..... 235
Asiye Demir..... 136
Aslan Bayram..... 210
Aslı Boz..... 227
Aslıhan Hancı 177
Asuman Fulya Soğuksu..... 186
Atilla Özdemir 207, 208
Ayben Kaynar Tanır..... 248
Aybüke Baştürk..... 233
Aybüke Durmuş 275
Aycan Demir Ayaz 124
Aycihan Onuk..... 210
Ayhan Ural 122, 207
Aysel Köksal Akyol 237
Ayşe Kızıldağ 48
Ayşe Yolcu 125
Barancan Özdemir 116
Bediha Şahin..... 272
Begüm Yengel..... 103
Belchan Ichtiar..... 168
Berfin Yamaç 58
Berna Usta..... 122
Betil Eröz 77
Betül Sümeyye Yılmaz 154
Birgül Ulutaş..... 116, 199
Birol Alğan..... 196
Brahim Hiba..... 84
Burakcan Bakırcı..... 81
Buse Çalışkan..... 258
Büşra Zeynep Arslan..... 146
Cavit Yeşildağ 120
Cennet Engin 81, 275
Ceren Ercan 258
Ceren Güneröz..... 174
Cihan Büke..... 235
Cissy Li 70
Constantine-(Kostas) Skordoulis 26, 168
Çağla Okyar 227, 240
Deirdre O'Neill..... 41
Demet Esra Köse Özer 152
Demet Taşkan..... 120
Deniz Yalçınkaya..... 106
Dilara Özel 54
Dilek Kayaalp..... 85

Dimitra Markou..... 118
Dinçer F. Çağlayan..... 237
Duygun Göktürk Ağın..... 107
E. Beyza Kucuk 148
Ebru Balçık 199
Ebru Eren 181
Ece Leventoğlu 197
Ecem Saral Çolak 183
Eda Doğan..... 256
Eddie Playfair 95
Efe Baştürk..... 220
Eirini-Zoi Kontostavlou..... 163
Eleni Zachou..... 75
Elif Kösemehmetoğlu 197
Elsy Wakil..... 69
Emine Erktin..... 161
Emine Saklan..... 242
Emre Keser..... 148
Emre Uzun..... 235
Ercenk Hamarat 91
Eren Ağın..... 191
Eren Yılmaz 239
Ersin Türe..... 102
Eylem Gökçe Cengiz 263
Fabiano Coelho 150
Fani Oikonomidou..... 166
Fatma Mızıkacı.....183, 274
Gamze Uyanıker..... 174
Gianna Katsiampoura.....29, 163, 164
Gökçen Karaman..... 120
Graça Leão Fernandes..... 56
Guy Senese 31
Gülay Aslan.....190
Hafida Bouhmid.....84
Hakkı Toy.....226
Halil Buyruk.....246
Halil Han Aktaş.....87
Hande Dindar.....82
Hasan Doğan.....222
Hasan Hüseyin Aksoy.....176
Hatice Altun.....138
Hatice Yıldırım.....188
Havva Ayça Alan.....93
Havva Nur Taş.....263
Hümeyra Toğan.....201
Hüseyin Ozan Uyumlu.....231
Hüseyin Yolcu.....205
Işık Sabırlı Öztuş.....131
İbrahim Çolak.....129
İbrahim Doş.....197
İrem Yetik.....244
Jesus Jaime-Diaz.....44
Jim Clack.....66
Joachim Dorsch.....156
Kate Arnold.....79
Katerina Toka.....118
Katie Ketcher-Room.....52
Kelly Gerostergiou.....118
Kevan Kiser Chuc.....46
Konstantina Alexandridou....100
Labrina Gioti.....118
Lisa Taylor.....52
Mahmut Arslan.....190
Manuela Monti.....158
Maria Koltsida.....100

Marina Sounoglou.....113, 114
Mary Carol Combs.....42, 44
Mehmet M. Akgündüz 134
Mehmet Taki Yılmaz 214
Mehmet Toğan..... 201
Mehmet Toran..... 237
Melissa Hauber-Özer..... 111
Meral Kaya..... 97
Merve Alpaydın Üreten..... 262
Merve Kurumanoğlu 184
Mina Ichebah 160
Muharrem Demirdiş.....50, 62
Mustafa Anıl Verdiler 244
Mustafa Göktürk Tapış..... 274
Müge Olğun-Baytaş..... 102
Naciye Aksoy..... 172
Naila Sahar..... 138
Ndindi Kitonga 99
Nevruz Uğur 250
Nihan Soycan 107
Nilgün Aydoğdu 122, 216
Njoki Wane 105
Nursena Kasap 253
Nurşah Sak 153
Nülifer Yılmaz..... 214
Onur Akgün..... 244
Öykü Kocaman..... 120
Öznur Demirkaya 124
Pelin Taşkın..... 33
Peri Tutar Çınar 82
Pervin Oya Taneri..... 250
Pınar Yazgan..... 179
Rabia Balsüzen..... 253
Ramesh Kumar Sahu..... 61
Refika Olgan 93
Remzi Onur Kükürt 203
Robert Zecker 72
Rojda Yağmur İşçi 265
Rozerin Yaşa 212
Sabit Menteşe 193
Samet Merzifonluoğlu 91
Saniye Demirtaş Yiğit.... 140, 275
Sanjukta Sarkar 65
Seher Yıldırım 134
Sema Özkan Palavaroğlu 224
Sercan Kondiloğlu..... 235
Serkan Coştu..... 258
Serkan Keleşoğlu 265
Sevgi Ernas 271
Sezen Bayhan 102
Sheeba Asad 142
Sinem Canpolat 218
Stephen Beresford..... 89
Styliani Lytsiousi..... 114
Sultan Köprülü..... 275
Syed Kanwal 138
Ş. Erhan Bağcı 59, 227
Şengül Erden..... 103
Şerife Çiçek 205
Şeyma Dağıstan Terzi..... 102
Taner Altun..... 233
Tolga Ulusoy..... 127
Tuğba Öztürk..... 68
Tuğba Uzun Gedikli..... 245
Tuğcan Yılmaz..... 235
Ünal Özmen..... 35

Vassileios Kathareios 164
Virma Jones..... 109
Yahya Altınkurt 129
Yasemin Tezgiden Cakcak 37
Yeliz Doğan 172
Yeşer Torun..... 254
Yılmaz İlker Yorulmaz..... 129
Yonca Koçmar Demirci..... 186
Zeynep Alica 38
Zeynep Aysan-Şahintaş..... 77
Zeynep Eda Alpsoy Kılıç 229
Zeynep Sümer..... 54
Zoe G. Senese 31
Zühal Dinç Altun 235

XII International Conference on Critical Education,
3-6 July 2024, Ankara University

IJEP
International Journal of
Educational Policy

JCEPS
Journal for Critical Education Policy Studies

